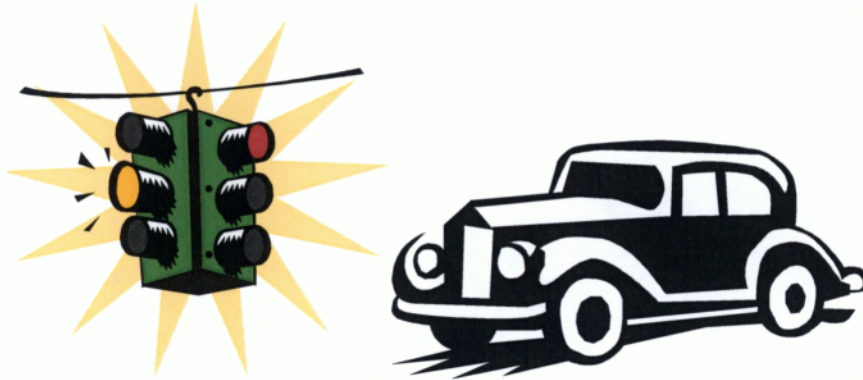

ΤΕΙ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ
ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΘΕΜΑ:

Ο ΚΛΑΔΟΣ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ
ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΕΣ – ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΚΑΛΥΨΕΙΣ ΚΑΙ Η
ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΙΝΟΥ BONUS-MALUS

Σπουδάστριες:

Σειρέκα Βαρσαβούλα
Χατζοπούλου Γιαννούλα

Επιβλέπων Καθηγητής:

Γιαννακέας Νικόλαος

ΚΑΛΑΜΑΤΑ 2008

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Κάθε άνθρωπος από τη στιγμή της γέννησης του υπόκεινται σε έναν απεριόριστο και απροσδόκητο αριθμό κινδύνων οι οποίοι του καθορίζουν όλες τις φάσεις της ζωής του, είτε αυτές αφορούν τον οικονομικό τομέα είτε τον προσωπικό είτε τον οικογενειακό γενικότερα.

Ο άνθρωπος λοιπόν ανίσχυρος μπροστά σε όλους αυτούς τους κινδύνους απευθύνεται σε οργανωμένες επιχειρήσεις και ασφαλιστικούς οργανισμούς οι οποίοι μπορούν έναντι αμοιβής βέβαια να του παρέχουν την ασφαλιστική κάλυψη που χρειάζεται έτσι ώστε να ελαττώσει το μέγεθος του κινδύνου που ίσως υποστεί και να εξασφαλίσει μια πιο άνετη απαλλαγμένη από τους μεγαλύτερους τουλάχιστον κινδύνους ζωή.

Στην αρχαιότητα οι πρώτες ασφάλειες γίνονταν σε πράγματα και πρόσωπα. Έτσι οι άνθρωποι ασφάλιζαν τα εμπορεύματά τους από τις επιθέσεις κακοποιών ή ακόμα και από φυσικά φαινόμενα, με αποτέλεσμα να δημιουργηθούν ομάδες που έδιναν την υπόσχεση πως αν συνέβαινε κάποια ζημιά θα την μοιράζονταν όλοι μαζί ή μέσα από εισφορές θα έδιναν κάποια χρήματα στον ζημιωθέντα.

Οι ασφάλειες προσώπων εντοπίζονται στην αρχαιότητα στην Αρχαία Ελλάδα, στην Βαβυλώνα και στην Αίγυπτο, που οι άνθρωποι εθελοντικά δημιουργούσαν ομάδες για να καλύψουν από κοινού την βλάβη ή ζημιά που θα πάθαινε κάποιος από την ομάδα, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να εργαστεί.

Χρόνο με τον χρόνο οι ανάγκες αυξήθηκαν, με αποτέλεσμα να δημιουργηθούν πολλές Ασφαλιστικές Εταιρίες με σκοπό να καλύψουν τις ανάγκες που παρουσιάστηκαν.

Σήμερα οι ασφάλειες χωρίζονται σε δύο μεγάλες κατηγορίες. Η πρώτη κατηγορία είναι οι **Ασφάλειες ζωής**, στην οποία συμπεριλαμβάνονται η πρόσκαιρη ασφάλεια θανάτου, οι ισόβιες ασφαλίσσεις, η μικτή ασφάλεια και επενδυτικά σχέδια, η ασφάλεια επιβίωσης και η ασφάλεια επί της ζωής τρίτου. Η δεύτερη μεγάλη κατηγορία είναι οι **Ασφάλειες Ζημιών**, που

χωρίζονται σε δύο υποκατηγορίες, στις Ασφάλειες Ζημιών σε Πράγματα και στις Ασφάλειες Ζημιών Περιουσίας.

Παρ' όλα αυτά η ασφάλιση στη χώρα μας βρίσκεται ακόμα σε στάδιο ανάπτυξης και αυτό συμβαίνει λόγω του σχετικά χαμηλού βιοτικού επιπέδου.

Στην εργασία αυτή, αναλύονται οι Ασφάλειες Ζημιών και συγκεκριμένα ο κλάδος αυτοκινήτων, στον οποίο παρουσιάζονται στατιστικά στοιχεία τροχαίων ατυχημάτων των τελευταίων χρόνων, καθώς επίσης γίνεται αναφορά στο σύστημα Bonus – Malus και στο Επικουρικό Κεφάλαιο.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ- ΙΣΤΟΡΙΚΑ	10
ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΩΝ	10
Α)ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ	10
Β)ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΠΡΟΣΩΠΩΝ	13

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΕΤΑΙΡΙΕΣ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

1.1 ΟΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ	16
1.2 Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ	17
1.3 ΕΝΝΟΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ	18
1.4 ΕΝΝΟΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΡΙΟΥ	19
1.5 ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ	21
I)ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΣ	21
II) Α. ΛΗΠΤΗΣ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ – ΑΝΤΙΣΥΜΒΑΛΟΜΕΝΟΣ	22
Β. ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΣ	22
Γ. ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΣ ΤΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΜΑΤΟΣ	23
III) ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΓΙΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ	23
1.6 ΑΙΤΗΣΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ- ΣΥΝΑΨΗ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ- ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΝΤΙΡΡΗΣΕΩΝ ΤΟΥ ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ	24
1.7 ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΝΑΝΤΙΩΣΗΣ ΕΠΙ ΠΑΡΕΚΚΛΙΣΕΩΝ ΤΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΡΙΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ	25
1.8 ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΝΑΝΤΙΩΣΗΣ ΕΠΙ ΜΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΩΝ	26
1.9 ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΚΑΙ ΛΥΣΗ	27
1.10 ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ (ΠΡΟΑΣΦΑΛΙΣΗ)	29

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΚΛΑΔΟΙ ΤΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

2.1 ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΩΝ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ	30
2.2 ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ	31
I) ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΖΩΗΣ	31
Α. ΠΡΟΣΚΑΙΡΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΘΑΝΑΤΟΥ	31
Β. ΙΣΟΒΙΕΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ	31
Γ. ΜΙΚΤΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΚΑΙ ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ	32
Δ. ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗΣ	32
Ε. ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ	32
ΣΤ. ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΡΙΤΟΥ	32
II) ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΠΑΡΟΧΕΣ ΣΤΑ ΒΑΣΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ	33
Α. ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΛΟΓΩ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΑΣ	33
Β. ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΘΑΝΑΤΟΥ ΑΠΟ ΑΤΥΧΗΜΑ	33
Γ. ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΘΑΝΑΤΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΑΣ ΑΠΟ ΑΤΥΧΗΜΑ	33
Δ. ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΑΣ ΑΠΟ ΑΤΥΧΗΜΑ	34
2.3 ΑΣΦΑΛΕΙΕΣ ΖΗΜΙΩΝ	34
I) ΑΣΦΑΛΕΙΕΣ ΖΗΜΙΩΝ ΣΕ ΠΡΑΓΜΑΤΑ	35
Α. ΧΕΡΣΑΙΑ ΟΧΗΜΑΤΑ (ΠΛΗΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΩΝ)	35
Β. ΛΟΙΠΕΣ ΖΗΜΙΕΣ ΑΓΑΘΩΝ	36
Γ. ΑΣΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ ΑΠΟ ΧΕΡΣΑΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΟΥΜΕΝΑ ΟΧΗΜΑΤΑ	36
2.4 ΑΣΦΑΛΕΙΕΣ ΑΤΟΜΩΝ	37
Α. ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ	37
Β. ΑΣΘΕΝΕΙΕΣ	38

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

3.1 ΑΣΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ	40
3.2 ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ	40
3.3 ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ- ΔΙΑΡΚΕΙΑ	43
3.4 ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΚΑΛΥΨΗ	45
3.5 ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΛΥΨΗΣ	46
3.6 ΕΙΔΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΟΔΗΓΟΥ ΚΑΤΩ ΤΩΝ 23 ΕΤΩΝ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΝΕΩΝ ΟΔΗΓΩΝ	48
3.7 ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ ΑΣΦΑΛΙΖΟΜΕΝΟΥ	49
3.8 ΔΗΛΩΣΗ ΑΤΥΧΗΜΑΤΟΣ – ΤΡΟΠΟΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗΣ ΑΥΤΗΣ	50
3.9 ΤΙΜΟΛΟΓΙΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ	52
3.10 ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΟΤΗΤΑΣ Ή ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ ΤΟΥ ΑΣΦΑΛΙΖΟΜΕΝΟΥ ΟΧΗΜΑΤΟΣ	52
3.11 ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΣΕ ΑΛΛΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ	53
3.12 ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΒΑΡΗ, ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΠΑΡΑΒΑΣΗΣ	54
3.13 ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ – ΑΚΥΡΩΣΗ	55
3.14 ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΜΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΥΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΕΣ	56
3.15 ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ	56

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΕΣ- ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΚΑΛΥΨΕΙΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

4.1 ΓΕΝΙΚΕΣ ΕΝΝΟΙΕΣ	58
4.2 ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΕΣ ΚΑΛΥΨΕΙΣ	59
Α. ΣΥΜΒΑΝ – ΖΗΜΙΟΓΟΝΟ ΓΕΓΟΝΟΣ – ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΟ – ΑΤΥΧΗΜΑ	59
Β. ΖΗΜΙΑ	59
Γ. ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΒΛΑΒΗ	59
Δ. ΥΛΙΚΗ ΖΗΜΙΑ	60
Ε. ΑΣΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ ΕΝΑΝΤΙ ΤΡΙΤΩΝ	60
4.3 ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΚΑΛΥΨΕΙΣ	61
Α. ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΖΗΜΙΩΝ ΑΠΟ ΠΥΡΚΑΓΙΑ	61

Β. ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΖΗΜΙΩΝ ΑΠΟ ΟΛΙΚΗ ΚΛΟΠΗ	61
Γ. ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΖΗΜΙΩΝ ΜΕΡΙΚΗΣ ΚΛΟΠΗΣ ΤΟΥ ΟΧΗΜΑΤΟΣ	63
Δ. ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΙΔΙΩΝ ΖΗΜΙΩΝ (ΜΙΚΤΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ)	64
Ε. ΘΡΑΥΣΗ ΚΡΥΣΤΑΛΛΩΝ	65
ΣΤ. ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΖΗΜΙΩΝ ΑΠΟ ΦΥΣΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ	66
Ζ. ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΖΗΜΙΩΝ ΑΠΟ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ- ΣΤΑΣΕΙΣ- ΑΠΕΡΓΙΕΣ – ΚΑΚΟΒΟΥΛΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΤΡΙΤΩΝ	66
Η. ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΑΤΥΧΗΜΑ ΟΔΗΓΟΥ / ΙΔΙΟΚΤΗΤΗ ΤΟΥ ΟΧΗΜΑΤΟΣ	67
Θ. ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΤΡΙΤΩΝ ΑΠΟ ΠΥΡΚΑΓΙΑ ΤΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ	69
Ι. ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΖΗΜΙΩΝ ΤΡΙΤΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΑΦΕΡΟΜΕΝΟ Ή ΠΡΟΕΞΕΧΟΝ ΦΟΡΤΙΟ	69
Κ. ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΖΗΜΙΩΝ ΤΡΙΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ	69
Λ. ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΖΗΜΙΩΝ ΤΡΙΤΩΝ ΑΠΟ ΑΤΥΧΗΜΑ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΟΧΗΜΑΤΟΣ ΩΣ ΕΡΓΑΛΕΙΟΥ	69
Μ. ΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ	71
I) ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ	71
II) ΕΚΤΑΣΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΠΑΡΟΧΩΝ	71
1. Ο ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΣ ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ	71
2. Ο ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΣ ΔΕΝ ΚΑΤΑΒΑΛΕΙ	72
III) ΤΟΠΙΚΗ ΕΚΤΑΣΗ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ	72
IV) ΕΝΑΡΞΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ	72
V) ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΩΝ	73
VI) ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΣΥΜΒΑΣΗΣ	74
VII) ΑΥΞΗΣΗ – ΕΛΑΤΤΩΣΗ ΤΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ	74
VIII) ΝΟΜΙΚΗ ΘΕΣΗ ΤΡΙΤΩΝ	74
IX) ΕΠΕΛΕΥΣΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗΣ	75
X) ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΒΑΡΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΕΛΕΥΣΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗΣ	75
XI) ΕΚΛΟΓΗ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ ΚΑΙ ΑΝΑΘΕΣΗ ΕΝΤΟΛΗΣ	76

XII) ΛΟΙΠΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΗ	77
XIII) ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗΣ	78
XIV) ΑΠΟΔΟΣΗ ΔΑΠΑΝΩΝ ΣΤΟΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΗ	78
XV) ΕΚΧΩΡΗΣΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ	78
XVI) ΣΥΜΨΗΦΙΣΜΟΣ	78
XVII) ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ	78
XVIII) ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ – ΔΗΛΩΣΕΙΣ	79
XIX) ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ	79
N. ΕΙΔΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΟΧΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΟΔΗΓΟΥ	79
1. ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΑΠΟΛΑΜΒΑΝΕΙ	79
2. ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΠΑΡΕΧΕΤΑΙ	80
3. Η ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΑΠΟΚΛΕΙΕΤΑΙ	80
Ξ. ΟΔΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ	82
A. ΟΡΙΣΜΟΙ	82
1. ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΑ	82
2. ΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΑ	82
3. ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟ ΟΧΗΜΑ	83
B. ΚΑΛΥΨΗ ΟΧΗΜΑΤΟΣ	83
1. ΧΡΟΝΙΚΑ ΚΑΙ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ ΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΑΛΥΨΗΣ	83
2. ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΚΑΛΥΨΗΣ	83
Γ. ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΚΑΛΥΨΗ	86
1. ΧΡΟΝΙΚΑ ΚΑΙ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ ΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΑΛΥΨΗΣ	86
2. ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΚΑΛΥΨΗΣ	86
Δ. ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΙΣΧΥΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΥ-ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΟ	89
E. ΔΙΕΥΚΡΙΝΗΣΕΙΣ - ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ	89
ΣΤ. ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ	91
Z. ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ	92
H. ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ – ΕΠΙΛΥΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ	93
Θ. ΓΕΝΙΚΕΣ ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ	93

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ BONUS – MALUS

5.1 ΕΙΔΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΕΚΠΤΩΣΕΩΝ ΛΟΓΩ ΜΗ ΖΗΜΙΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΕΩΝ ΛΟΓΩ ΖΗΜΙΩΝ (BONUS – MALUS)	96
5.2 ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΑ	97
5.3 ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΟΡΩΝ BONUS – MALUS	100
5.4 « BONUS – MALUS» ΤΙ ΙΣΧΥΕΙ ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΙ Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥ	101

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΡΟΧΑΙΩΝ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ	104
--	------------

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

ΣΥΓΚΡΙΣΕΙΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ	106
---	------------

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ	110
----------------------------	------------

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

ΕΠΙΛΟΓΟΣ - ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	114
--------------------------------	------------

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

116

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ

ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Στα πολύ παλιά χρόνια, στην αρχαιότητα και στον μεσαίωνα, υπήρχαν πολύ λιγότεροι λόγοι από σήμερα για ασφάλιση. Η ζωή ήταν πολύ πιο απλή, η οικονομία και οι οικονομικές δραστηριότητες λιγότερο σύνθετες. Η αγροτική ζωή κυριαρχούσε, η γεωργία ήταν η κύρια οικονομική δραστηριότητα και οι άνθρωποι δεμένοι περισσότερο με την καλλιέργεια της γης και τις συναφείς μικροβιοτεχνικές δραστηριότητες, ήταν εκτεθειμένοι σε λιγότερους κινδύνους. Οι θάνατοι, αναπηρίες και ασθένειες αντιμετωπιζόνταν κατά στοιχειώδη τρόπο εθελοντικά και από κοινού από τις ομάδες προσώπων που ήταν υποκείμενοι στους ίδιους κινδύνους και αργότερα θεσμικά από διάφορους δημοσίου φορείς και το κράτος. Η πρώτη αυτή μέριμνα του κοινωνικού συνόλου για την αντιμετώπιση κινδύνων σε πρόσωπα αποτέλεσε και την απαρχή μέτρων κοινωνικής ασφάλισης όπως εξελίχθηκε συν τω χρόνο στα σύγχρονα συστήματα κοινωνικής ασφάλειας.

Α) ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

Στην αρχαιότητα παρουσιάζονταν κίνδυνοι, για ζημιές κυρίως στις μεταφορές αγαθών, χερσαίες και θαλάσσιες. Εκεί υπήρχε το άγνωστο και αβέβαιο στοιχείο να μην πραγματοποιηθεί με επιτυχία η μεταφορά των αγαθών και εμπορευμάτων:

Στη ξηρά από επιθέσεις κακοποιών και κλοπών στα καραβάνια που μετέφεραν εμπορεύματα ή ακόμα και από φυσικά φαινόμενα και στη θάλασσα από τις τρικυμίες και των απώλεια όλου ή μέρους των φορτίων και των πλοίων, από ναυάγια ή από πειρατικές επιδρομές. Σε αυτές τις δύο δραστηριότητες εστιάζονταν κυρίως οι κίνδυνοι, η αβεβαιότητα και οι ενδεχόμενες ζημιές.

Ακριβώς δε για την κάλυψη αυτών των κινδύνων στις μεταφορές αναπτύχθηκαν τα πρώτα σπέρματα ασφάλισης πραγμάτων για τις χερσαίες μεταφορές στην Μεσοποταμία και για τις θαλάσσιες μεταφορές στην Ελλάδα στους κλασσικούς χρόνους.

Οι κίνδυνοι που πάντα υπήρχαν για τον άνθρωπο, τα αγαθά του και την περιουσία του, έστω και πολύ λιγότεροι στην αρχαιότητα από απρόβλεπτα και τυχαία περιστατικά οδήγησαν στην συσπείρωση και τη συνεργασία ομάδων για την από κοινού αντιμετώπιση των οποιωνδήποτε κινδύνων.

Το στοιχείο της αντιμετώπισης κοινών κινδύνων είναι αυτό που οδήγησε τα άτομα να δημιουργούν ομάδες και ευρύτερα κοινωνίες οργανωμένης συμβίωσης και είναι το ίδιο που οδήγησε στη συνεργασία περισσότερων ανθρώπων για την από κοινού αντιμετώπιση κάποιου ενδεχόμενου κινδύνου σε πρόσωπα και πράγματα.

Αρχικά όλα τα μέλη μιας ομάδας έκαναν συμφωνία και έδιναν υπόσχεση ότι αν συνέβαινε κάποια βλάβη ή ζημιά σε κάποιο από τα μέλη θα την μοιράζονταν όλοι ή δημιουργούσαν με εισφορές κάποιο απόθεμα για την κάλυψη της βλάβης ή της ζημιάς που πιθανόν να συνέβαινε σε κάποιον.

Για τις χερσαίες μεταφορές αναφέρουμε σαν παράδειγμα τους εμπόρους που αποφάσιζαν να μεταφέρουν εμπορεύματα με καραβάνια και συμφωνούσαν ότι αν κατά την μεταφορά, παρά την ένοπλη προστασία που τις δαπάνες τις μοιράζονταν όλοι μαζί οι έμποροι, τους έκλεβαν ληστές ή τα μεταφερόμενα εμπορεύματα καταστρέφονταν από αντίξοες καιρικές συνθήκες όλοι μαζί θα μοιράζονταν τη ζημιά που τυχόν θα είχαν ορισμένοι. Αυτή η από κοινού αντιμετώπιση της ενδεχόμενης ζημιάς εντοπίζεται με θεσμικό τρόπο στις διατάξεις του Κώδικα που θέσπισε ο Βασιλιάς της Βαβυλώνας Χαμουραμπί τον 23^ο αιώνα π.Χ. για τις μεταφορές στη Μεσοποταμία.

Στην αρχαιότητα οι θαλάσσιες μεταφορές είχαν περισσότερα πλεονεκτήματα. Γι αυτές τις μεταφορές αναπτύχθηκαν μέθοδοι προστασίας που προσομοίαζαν περισσότερο με τις σημερινές μορφές της ασφάλισης. Για τις θαλάσσιες μεταφορές σημειώθηκαν ανάλογες προς τις χερσαίες μεταφορές εξελίξεις. Οι Φοίνικες, που από το 2500π.Χ. είχαν αναπτύξει σημαντικά το εμπόριο με θαλάσσιες μεταφορές, μοιράζονταν τις δαπάνες

για την προστασία με πολεμικά πλοία από τους πειρατές των πλοίων που μετέφεραν εμπορεύματα δια θαλάσσης. Υπάρχουν επίσης ενδείξεις ότι από κοινού πλήρωναν και τις επιμέρους ζημιές στα φορτία ή και στα πλοία στις περιπτώσεις ναυαγίων.

Αλλά και οι Ρόδιοι που αποτελούσαν σοβαρή οικονομική και ναυτική δύναμη από τον 8^ο αιώνα π.Χ. καθιέρωσαν το δίκαιο της «γενικής» και της «κοινής αβαρίας» που εξακολουθεί στην ουσία να ισχύει μέχρι σήμερα και που έχει στοιχεία «ασφαλίσεως» με την συμμετοχή και τον επιμερισμό των κινδύνων από κοινού μεταξύ όλων των εμπλεκομένων σε μια θαλάσσια μεταφορά.

Όμως ιδιαίτερα σημαντική ήταν η συμβολή των αρχαίων Αθηναίων οι οποίοι δημιούργησαν τον 5^ο αιώνα π.Χ. μηχανισμούς ασφαλίσεως των θαλασσιών μεταφορών παραπλήσιους με τους σημερινούς με το «Ναυτικό Δίκαιο» που καθιέρωσαν.

Το «Ναυτικό Δίκαιο» αναπτύχθηκε στους κλασσικούς χρόνους με την άνθηση της Αθηναϊκής Δημοκρατίας και την ανάγκη επικοινωνίας και μεταφοράς εμπορευμάτων από και προς τις αποικίες στη Μεσόγειο και στη Μαύρη Θάλασσα.

Οι μεταφορές δια θαλάσσης είχαν αυξημένους κινδύνους και για το πλοίο και για τα μεταφερόμενα εμπορεύματα - τρικυμίες, απώλεια φορτίων για να σωθεί το πλοίο, ναυάγια. Μια τέτοια επιχείρηση θαλάσσιας μεταφοράς απαιτούσε σημαντικά ποσά που υποχρέωναν πλοιοκτήτες και εμπόρους να συνάπτουν ειδικά δάνεια «τα Ναυτικά Δάνεια» από ειδικευμένους στις θαλάσσιες μεταφορές δανειστές για να πραγματοποιήσουν το ταξίδι.

Ο δανειζόμενος ήταν υποχρεωμένος μετά το ταξίδι να καταβάλει υψηλότερο τόκο συνήθως έως και 36% του δανείου κατά ταξίδι, όταν ο συνήθης τόκος ήταν 12% κατά έτος. Αυτός ο υψηλότερος τόκος περιείχε και το κόστος του «ασφαλίστρου».

Αν το πλοίο έφθανε στον προορισμό του και η μεταφορά ολοκληρωνόταν με επιτυχία ο δανειζόμενος επέστρεφε το δάνειο και πλήρωνε τον υψηλότερο τόκο. Αν αποτύγχανε η μεταφορά, δεν πλήρωνε τίποτε στο δανειστή του. Ο δανειστής αναλάμβανε τον κίνδυνο έναντι της προσδοκίας να εισπράξει υψηλότερο κατά ταξίδι τόκο.

Ο τόκος αποτελούσε το ασφάλιστρο για τον δανειστή που έπαιζε ρόλο και δανειστή και ασφαλιστή που έναντι του μέλλοντος να εισπραχθεί υψηλότερου «τόκου / ασφαλίστρου» αναδεχόταν τον κίνδυνο να χάσει και το ποσό που δάνεισε.

Οι δανειστές για ναυτικά δάνεια δεν ήταν οι συνήθεις τραπεζίτες. Ήταν ειδικοί επιχειρηματίες που γνώριζαν τις ιδιαιτερότητες των θαλασσιών μεταφορών, ειδικεύονταν στα ναυτικά δάνεια και δεν αποκλείεται να συνέπρατταν μεταξύ τους προκειμένου να δώσουν από κοινού κάποιο δάνειο, να μοιραστούν από κοινού τον κίνδυνο της μη αποπληρωμής του δανείου ή να τους επιστραφεί το δάνειο και να εισπράξουν τον υψηλότερο τόκο.

B) ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Ανάλογη ήταν η εξέλιξη για την αντιμετώπιση κινδύνων σε πρόσωπα (θάνατος, ατύχημα, αναπηρία, ασθένεια). Υπάρχουν ενδείξεις ότι η ασφάλιση κατά κινδύνων προσώπων ξεκίνησε από την αρχαία Αίγυπτο.

Εκεί οι εργαζόμενοι που κάτω από δύσκολες συνθήκες στο κτίσιμο των πυραμίδων, πάθαιναν συχνά τραυματισμούς, ατυχήματα, αναπηρίες, ασθένειες και θανάτους, εισέφεραν από κοινού για τη βοήθεια των συναδέλφων τους που είχαν υποστεί τη βλάβη στην υγεία τους. Αυτό γινόταν είτε εισφέροντας από πριν και από κοινού σε κάποιο ταμείο και συντηρώντας κάποιο απόθεμα, είτε κατά περίπτωση υποσχόμενοι και αναλαμβάνοντας από κοινού την υποχρέωση να καταβάλλουν εκ των υστέρων κάποια βοήθεια στον άρρωστο, στον τραυματία, στον ανάπηρο ή στη χήρα και τα ορφανά του θανόντος ακόμη και για τα έξοδα κηδείας που είχε τελετουργικό χαρακτήρα.

Έτσι οι πρώτες ρίζες της ασφάλισης εντοπίζονται στην αρχαιότητα στην Αρχαία Ελλάδα, στην Βαβυλώνα και στην Αίγυπτο. Τότε οι άνθρωποι εθελοντικά προκειμένου να αντιμετωπίσουν κινδύνους και τις οικονομικές συνέπειες από ένα τυχαίο μελλοντικό γεγονός που θα έβλαπτε είτε τη ζωή τους είτε τα αγαθά τους, συμφωνούσαν μεταξύ τους διαμορφώνοντας

ομάδες για να καλύψουν από κοινού τη βλάβη ή ζημία που θα συνέβαινε σε κάποιον ή σε κάτι από την ομάδα.

Σε γενικές γραμμές μπορεί να λεχθεί ότι τα μέτρα που λαμβάνονταν για να προστατευθεί η περιουσία και τα αγαθά, αφού πέρασαν από διάφορες μορφές με τις εξελίξεις των αιώνων οδήγησαν στην ανάπτυξη της ιδιωτικής ασφάλισης. Ενώ τα μέτρα που λαμβάνονταν για την προστασία από κινδύνους κατά της ζωής οδήγησαν στην ανάπτυξη της κοινωνικής ασφάλισης.

Για πολλά χρόνια παρακολουθώντας την εξέλιξη της ασφάλισης, παρατηρούμε ότι δεν υπήρχαν διαφορετικοί φορείς που κάλυπταν άλλοι τους κινδύνους προσώπων και άλλοι τους κινδύνους πραγμάτων, αγαθών και περιουσίας. Οι Ερανικές Εταιρίες, οι Ερανικοί Σύλλογοι στην κλασσική αρχαιότητα, τα Κολέγια *Teuioium* στην αρχαία Ρώμη κατά το πρότυπο των Ερανικών Συλλόγων της κλασσικής αρχαιότητας, οι επαγγελματικές Συντεχνίες στον Μεσαίωνα (*Guildes*) και αργότερα τα ταμεία (*Kassen*) που ιδρύθηκαν από αυτές, παρείχαν βοήθεια στα μέλη τους είτε για βλάβες σε πρόσωπα: ασθένειες, αναπηρίες, τραυματισμοί, θάνατοι, είτε για ζημιές στα αγαθά τους: κλοπή, φωτιά κ.λ.π.

Οι ασφάλειες θαλάσσιας μεταφοράς παρουσίασαν ιδιαίτερη ανάπτυξη στην Ισπανία τα τέλη του Μεσαίωνα που οδήγησαν το 1435 στις Διατάξεις της Βαρκελώνης που ρύθμιζαν τις ναυτικές ασφαλίσεις για πολλά χρόνια. Επίσης ιδιαίτερη ανάπτυξη παρουσίασαν και στην Ιταλία, στην Πορτογαλία, στην Ολλανδία και Γαλλία, με την πρώτη Ανώνυμη Ασφαλιστική Εταιρία να έχει ιδρυθεί στην Ολλανδία το 1629 με κύριο σκοπό την οργανωμένη ασφάλιση των θαλασσίων μεταφορών.

Η μεγάλη φωτιά του Λονδίνου εξ' άλλου το 1666 οδήγησε στην ίδρυση των πρώτων Ασφαλιστικών Εταιριών κατά της πυρκαγιάς μεταξύ των ετών 1680 και 1698. Οι Ασφαλιστικές Εταιρίες που κάλυπταν κινδύνους πυρκαγιάς πολλαπλασιάστηκαν μετά το 1711 με προεξάρχουσες την *London Assurance Corporation* και την *Royal Exchange Assurance Corporation*. Την περίοδο αυτή ανάλογες εταιρίες άρχισαν να ιδρύονται σε διάφορες χώρες της Ευρώπης. Η πρώτη Ασφαλιστική Εταιρία ζωής ιδρύθηκε στην Αγγλία το 1698 και ακολούθησαν άλλες στις Ευρωπαϊκές χώρες.

Οι επαγγελματικές Συντεχνίες και αργότερα διάφορα θεσμοθετημένα Ταμεία επαγγελματιών ή ορισμένων κατηγοριών υπαλλήλων και μισθωτών που ελάμβαναν μέτρα για την προστασία και ασφάλιση της ζωής, για την ασθένεια, την αναπηρία, το θάνατο, τη σύνταξη, αποτέλεσαν και τους αρχικούς φορείς της κοινωνικής ασφάλισης. Η πρώτη όμως ρύθμιση σε εθνικό επίπεδο, που θεωρείται και το θεμέλιο της κοινωνικής ασφάλισης για τη σύγχρονη εποχή, ήταν τα μέτρα που εφάρμοσε στη Γερμανία ο Καγκελάριος Μπίσμαρκ από το 1883-1889 με σειρά νόμων. Ολοκληρωμένο σύγχρονο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης καθιερώθηκε μετά το τέλος του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου στην Αγγλία το 1948, με πρόταση του Beveridge που ακολούθησαν αργότερα και άλλες Ευρωπαϊκές χώρες.

Στην Ελλάδα η ασφάλιση αναπτύχθηκε αρχικά με Ασφαλιστικές Εταιρίες που είχαν ιδρυθεί εκτός Ελλάδος πριν από την ίδρυση του ελεύθερου Ελληνικού Κράτους. Από Έλληνες είχε ιδρυθεί στην Τεργέστη το 1789 η «Societa Greca d' Assicurazioni» και ακολούθησαν και άλλες. Στην Οδησό Έλληνες ίδρυσαν το 1816 την «Εταιρία των Ηνωμένων Ασφαλιστικών Γραικών». Στην Κωνσταντινούπολη είχαν ιδρυθεί μεταξύ των ετών 1819 και 1833 οι εταιρίες, ο Πήγασος, ο Αίολος, η Ομόνοια, η Ευθύτης η Νέα Ιονική και άλλες ασχολούμενες κυρίως με τις ασφαλίσσεις Μεταφορών.

Μετά την απελευθέρωση της Ελλάδος οι πρώτες ασφαλιστικές εταιρίες ιδρύθηκαν στη Σύρο που αποτελούσε σπουδαίο οικονομικό κέντρο εκείνη την εποχή. Το 1828 ιδρύθηκε εκεί η Ασφαλιστική Εταιρία Μεταφορών «Η Ελλάς», το 1829 «Το Ελληνικόν Ασφαλιστικόν Κατάστημα» ενώ το 1830 ιδρύθηκε «Η Φιλεμπορική Ασφάλεια» και αργότερα πολλές άλλες στη Σύρο, στην Πάτρα και στην Αθήνα. Οι περισσότερες δεν είχαν μακρό βίο επιχειρηματικής δραστηριότητας. Στην Αθήνα ιδρύθηκε το 1857 η Ασφαλιστική Εταιρία «Ο ΦΟΙΝΙΞ» που λειτούργησε έως το 1894 και ιδρύθηκε εκ νέου το 1928 και λειτουργεί μέχρι σήμερα. Τα τέλη του 19^{ου} αιώνα το 1891 ιδρύθηκε στην Αθήνα «Η ΕΘΝΙΚΗ» η οποία λειτουργεί συνεχώς επί μια εκατονταετία και πλέον και συμπλήρωσε λειτουργία σε τρεις αιώνες 19^{ος}, 20^{ος}, 21^{ος}.

Έκτοτε, παρουσιάστηκαν και άλλες ασφαλιστικές εταιρίες Ελληνικών συμφερόντων καθώς και ξένων. Και αυτό διότι η αγορά και οι απαιτήσεις αυξήθηκαν γιατί ο κόσμος έγινε πιο συνειδητοποιημένος ως προς την

κάλυψη των περιουσιακών του στοιχείων. Έτσι, σύμφωνα με έρευνες του 2006 οι εταιρίες που υπάρχουν στην Ελλάδα έχουν φτάσει τις 90.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΕΤΑΙΡΙΕΣ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

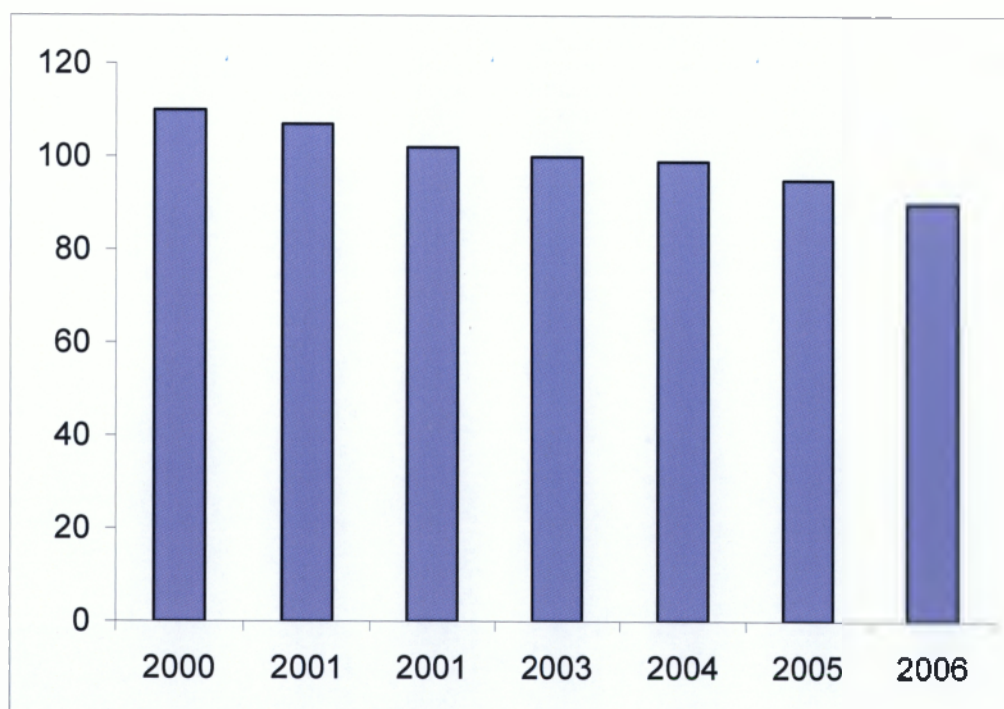
1.1 ΟΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Σύμφωνα με την έρευνα επί των στοιχείων των δημοσιευθέντων Ισολογισμών των Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων, από τις 90 Εταιρίες που εξέδωσαν Ισολογισμό για την οικονομική χρήση 2006, οι 17 παρουσίασαν αποτελέσματα μόνο στον Κλάδο Ζωής, 60 παρουσίασαν αποτελέσματα στους Γενικούς Κλάδους (ασφαλίσεις ζημιών) και 13 παρουσίασαν αποτελέσματα και στον Κλάδο Ζωής και στους Γενικούς Κλάδους (μικτές).

Η ομαδοποίηση των Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων αναλόγως της μορφής δραστηριοποίησης, μας δίνει 63 Ανώνυμες Ασφαλιστικές Εταιρίες (15 ζωής, 36 ζημιών και 12 μικτές) και 27 Υποκαταστήματα Αλλοδαπών Ασφαλιστικών Εταιριών (2 ζωής, 24 ζημιών και 1 μικτή). Η ομαδοποίηση των Υποκαταστημάτων αναλόγως της εθνικότητας της έδρας μας δίνει: 23 με έδρα την Ευρωπαϊκή Ένωση και 4 με έδρα εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

1.2 Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Αριθμός Επιχειρήσεων:	2000	110
	2006	90

1.3 ΕΝΝΟΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

Η ασφαλιστική σύμβαση αποτελεί επώνυμη, ενοχική (συνδέει δηλ. με νομικό δεσμό δύο ή περισσότερα πρόσωπα), διαρκή και αμφοτεροβαρή σύμβαση όπου ο μὲν ένας συμβαλλόμενος, δηλαδή ο ασφαλιστής οφείλει την συμφωνημένη παροχή, (ανάληψη του κινδύνου και καταβολή ασφαλιστικής αποζημίωσης) ο δε άλλος, δηλαδή ο αντισυμβαλλόμενος ή ασφαλισμένος, οφείλει ασφάλιστρο.

Γίνεται λόγος για σύμβαση διαρκείας, γιατί είτε έχει σύντομη διάρκεια όπως π.χ. μια ασφάλιση μεταφοράς είτε έχει μεγάλη διάρκεια, όπως π.χ. μια ασφάλιση ζωής, όσο διαρκεί η ασφαλιστική σύμβαση τόσο διαρκεί και η παροχή του ασφαλιστή, που φέρει τον κίνδυνο καθ' όλη τη διάρκεια ισχύος του ασφαλιστηρίου (παροχή διαρκείας με χαρακτήρα προσδοκίας στον ασφαλιζόμενο έως ότου επέλθει ο κίνδυνος).

Στην ιδιωτική ασφάλιση, η ασφαλιστική σχέση βασίζεται πάντοτε σε σύμβαση. Χωρίς σύμβαση ασφάλιση δεν υπάρχει.

Τον ορισμό της ασφαλιστικής σύμβασης δίνει το άρθρο 1 του ν. 2496/97. Σύμφωνα με αυτόν με την ασφαλιστική σύμβαση αναλαμβάνεται εκ μέρους του ασφαλιστή η υποχρέωση είτε να καταβάλλει, έναντι ασφαλιστρού, στον συμβαλλόμενο της (λήπτη της ασφάλισης) ή σε τρίτο, παροχή (ασφάλισμα) σε χρήμα ή αν υπάρχει ειδική συμφωνία, σε είδος όταν επέλθει η ασφαλιστική περίπτωση, δηλαδή το περιστατικό, από το οποίο συμφωνήθηκε να εξαρτάται η υποχρέωση του.

Με τον ορισμό αυτό διευρύνθηκε το περιεχόμενο της ασφαλιστικής σύμβασης σε σχέση με το παρελθόν αφού πλέον με την ασφαλιστική σύμβαση αναλαμβάνεται η υποχρέωση όχι μόνον για αποκατάσταση των ζημιών που τυχόν θα συμβούν (ως ο παλαιός ορισμός του άρθρου 189 Ε.Ν.) αλλά γενικότερα για καταβολή παροχής όταν επέλθει η ασφαλιστική περίπτωση, η οποία μάλιστα παροχή μπορεί να συνιστάται και σε είδος.

Έτσι καλύπτονται πλήρως και οι νέες μορφές ασφαλιστικών παροχών, όπως είναι η παροχή οδικής βοήθειας ή γενικά βοήθειας σε είδος, η παροχή ιατρονοσοκομειακής περίθαλψης απευθείας σε κλινική, η παροχή διαγνωστικών εξετάσεων κ.α.

1.4 ΕΝΝΟΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΡΙΟΥ

ΕΝΝΟΙΑ

Η ασφαλιστική σύμβαση όπως προαναφέρθηκε, καταρτίζεται από τη στιγμή που θα επέλθει συμφωνία στα ουσιώδη (συστατικά) στοιχεία αυτής που προβλέπονται από το νόμο, χωρίς να απαιτείται έγγραφο για τη σύσταση της. Απαιτείται όμως έγγραφο προς απόδειξη της και αυτό είναι το ασφαλιστήριο. Έχει λοιπόν αυτό αποδεικτικό και όχι συστατικό χαρακτήρα. Αυτό προβλέπεται ρητά και στο νόμο (αρ. 2 παρ. 1 ν.2496/97).

Το ασφαλιστήριο εκδίδεται από τον ασφαλιστή και για να είναι ισχυρό υπογράφεται από αυτόν. Ο νόμος προβλέπει ότι αρκεί η με μηχανικό μέσο αποτύπωση της υπογραφής.

Συνεπώς στο Δικαστήριο, η ασφαλιστική σύμβαση αποδεικνύεται μόνο με το ασφαλιστήριο. Μόνο δε αν αποδειχθεί ότι αυτό χάθηκε τυχαία χωρίς απόδειξη και με μάρτυρες. Πάντως στην πράξη, πάντοτε εκδίδεται ασφαλιστήριο. Προβλέπει δε ο νόμος ρητά την υποχρέωση του ασφαλιστή να παραδώσει το ασφαλιστήριο στο λήπτη της ασφάλισης.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ

Το ασφαλιστήριο πρέπει υποχρεωτικά να περιλαμβάνει τα ουσιώδη στοιχεία της ασφαλιστικής σύμβασης που προβλέπει ο νόμος:

- α) Τα στοιχεία των συμβαλλομένων και του δικαιούχου αν αυτός είναι διαφορετικό πρόσωπο,
- β) την διάρκεια της ασφαλιστικής κάλυψης,
- γ) το πρόσωπο ή το αντικείμενο και τη χρηματική αξία του ή την περιουσία που απειλούνται από την επέλευση του κινδύνου (ασφαλιστικοί κίνδυνοι),
- δ) το τυχόν ανώτατο όριο ευθύνης του ασφαλιστή (ασφαλιστικό ποσό),
- ε) της τυχόν εξαιρέσεις της κάλυψης,
- στ) το ασφάλιστρο και
- ζ) το εφαρμοστέο δίκαιο, εάν αυτό δεν είναι το ελληνικό. Επίσης πρέπει να αναγράφεται ο τόπος και χρόνος έκδοσης του. Εκτός από τα ανωτέρω υποχρεωτικά στοιχεία το ασφαλιστήριο περιέχει και τους γενικούς ή ειδικούς

όρους ασφάλισης που ο νόμος αποκαλεί ασφαλιστικούς όρους. Από τις διατάξεις του νόμου 2496/97 προκύπτει διαφοροποίηση νομική μεταξύ ασφαλιστηρίου και ασφαλιστικών όρων. Ως ασφαλιστήριο εννοείται το τμήμα, εκείνο όπου αναγράφονται τα εξατομικευμένα στοιχεία της σύμβασης. Στο τμήμα επομένως αυτό αναγράφονται και όροι που είναι προϊόν διαπραγμάτευσης μεταξύ ασφαλιστή-ασφαλισμένου ειδικά για τη συγκεκριμένη ασφάλιση.

Από την άλλη πλευρά οι έντυποι γενικοί ή ειδικοί όροι που ο νόμος αποκαλεί «ασφαλιστικούς όρους» είναι αυτοί που είναι διατυπωμένοι εκ των προτέρων για συγκεκριμένη κατηγορία ασφαλιστηρίων συμβολαίων και με τους οποίους πωλούνται τα ασφαλιστήρια συμβόλαια της κατηγορίας αυτής. Κατά ρητή πρόβλεψη νομοί οι όροι παραδίδονται στον ασφαλισμένο μαζί με το ασφαλιστήριο άλως στοιχειοθετούν δικαίωμα εναντίωσης.

Η διαφορά των ειδικών από τους γενικούς όρους είναι ότι, αν και αυτοί είναι διατυπωμένοι όπως οι γενικοί, ρυθμίζουν μια ειδικότερη περίπτωση ή μια ειδικότερη κάλυψη ή μερικές φορές αποτελούν τροποποιήσεις των γενικών όρων.

Μια από τις σημαντικότερες αλλαγές που προέκυψαν από το νόμο 2496/97 σε σχέση με την προϊσχύουσα νομοθεσία στη σύνταξη των ασφαλιστηρίων συμβολαίων ήταν ότι στο τμήμα των εξατομικευμένων στοιχείων (δηλ. στις πρώτες σελίδες και όχι πλέον στα παραρτήματα) έπρεπε εφεξής να αναγράφονται και οι εξαιρέσεις από την κάλυψη.

Σε περίπτωση παράλειψης της αναφοράς των εξαιρέσεων στο ασφαλιστήριο με την ανωτέρω έννοια (πρώτες σελίδες), οι συνέπειες είναι πολύ σοβαρές καθόσον μπορεί να υποστηριχθεί ότι αυτές δεν ισχύουν έναντι του ασφαλισμένου, οπότε θα ισχύουν μόνο οι ελάχιστες προβλεπόμενες εκ του νόμου.

Στο ασφαλιστήριο θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνεται μνεία ότι η σύμβαση διέπεται από γενικούς ή ειδικούς όρους.

Όσον αφορά τους ασφαλιστικούς όρους (γενικούς ή ειδικούς), ο νόμος, ρητά προβλέπει (αρ. 2παρ. 8 ν.2496/97) ότι πρέπει να είναι διατυπωμένοι με σαφήνεια και ευδιάκριτα στοιχεία και να λαμβάνουν υπόψη τα εύλογα συμφέροντα του λήπτη της ασφάλισης και του ασφαλισμένου.

Επίσης, για να είναι έγκυροι θα πρέπει να μην είναι καταχρηστικοί. Το ζήτημα των καταχρηστικών όρων ρυθμίζει ο ν.2251/94 για την προστασία του

καταναλωτή.

Σημειώνεται ότι σύμφωνα με το ν.2251/94 (αρ. 2 παρ. 6) καταχρηστικός μπορεί να κριθεί οποιοσδήποτε Γενικός Όρος Συναλλαγών (Γ.Ο.Σ.) θεωρηθεί ότι έχει ως αποτέλεσμα την διατάραξη των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των συμβαλλομένων σε βάρος του καταναλωτή. Ο Γ.Ο.Σ. που θα κριθεί καταχρηστικός είναι άκυρος.

Ο ασφαλιστής έχει την υποχρέωση να παραδώσει στον λήπτη της ασφάλισης, εφόσον το ζητήσει, αντίγραφα των στοιχείων και επεξηγήσεων που τυχόν έδωσε στον ασφαλιστή καθώς και του ασφαλιστηρίου αν αυτό χάθηκε.

1.5 ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ

I. Ασφαλιστής

Ασφαλιστής είναι το πρόσωπο που αναλαμβάνει να καλύπτει τον κίνδυνο. Σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία (αρ. 3 α παρ. 7 του ν. δ/τος 400/70, όπως ισχύει), η λέξη «ασφαλιστής» δηλώνει αποκλειστικά την ασφαλιστική επιχείρηση που λειτουργεί στην Ελλάδα. Η παρ' οποιοσδήποτε άλλου μάλιστα καθ' οποιονδήποτε τρόπο χρησιμοποίηση της απαγορεύεται.

Σύμφωνα με το άρθρο 2 του ανωτέρω ν. δ/τος 400/70, η ασφαλιστική επιχείρηση πρέπει υποχρεωτικά να έχει τη μορφή της ανώνυμης εταιρίας και να ασχολείται αποκλειστικά με ασφαλιστικές εργασίες.

Στην πράξη συνηθίζεται η χρήση του όρου «ασφαλιστής» από τα πρόσωπα που ασκούν διευθυντικές ασφαλιστικές εργασίες σε ασφαλιστική επιχείρηση οπότε γίνεται λόγος για χρήση του όρου με την «ευρεία» έννοια. Παρ' ότι το ίδιο συνηθίζεται κι από τον ασφαλιστικό σύμβουλο του ν. 1569/85, αυτό δεν είναι σωστό.

Σύμφωνα πάντως με τη νομοθεσία, ως ασφαλιστής εννοείται μόνον η ασφαλιστική επιχείρηση.

II. α. Λήπτης της ασφάλισης - αντισυμβαλλόμενος

β. Ασφαλισμένος

γ. Δικαιούχος του ασφαλίματος

Ενώ σε άλλου είδους συμβάσεις, συνήθως οι συμβαλλόμενοι είναι δύο, στην ασφαλιστική σύμβαση, απέναντι στον ασφαλιστή βρίσκονται συχνά, απ' τη πλευρά των ασφαλιζόμενου, περισσότερα πρόσωπα.

α. Λήπτης της ασφάλισης - αντισυμβαλλόμενος

Έτσι πρώτα απ' όλα σε κάθε ασφαλιστική σύμβαση υπάρχει ένας αντισυμβαλλόμενος του ασφαλιστή. Στο άρθρο 1 του ν. 2496/97 ο νόμος τον ονομάζει λήπτη της ασφάλισης ακολουθώντας την αντίστοιχη ορολογία ξένων νομοθεσιών (policy holder – preneur d' assurance).

Είναι το πρόσωπο που συμβάλλεται με τον ασφαλιστή και αναλαμβάνει βασικά την υποχρέωση καταβολής του ασφαλιστρού. Γενικά τον βαρύνουν και όλες οι άλλες υποχρεώσεις που απορρέουν από την ασφαλιστική σύμβαση εκτός από εκείνες που δεν μπορούν να εκπληρωθούν παρά μόνον από τον ασφαλισμένο (αρ. 9 2496/97). Ο λήπτης της ασφάλισης μπορεί να είναι συγχρόνως και ασφαλισμένος και δικαιούχος. Οι τρεις όμως αυτές ιδιότητες δεν συμπίπτουν ποτέ.

β. Ασφαλισμένος

Είναι το πρόσωπο που πλήττεται από την πραγματοποίηση του ασφαλισμένου κινδύνου.

Έτσι, στην ασφάλιση ζημιών, είναι το πρόσωπο που έχει συμφέρον για τη διατήρηση του πράγματος (π.χ. ο κύριος ή ο ενοικιαστής του σπιτιού), ή ο ζημιούμενος από τη δημιουργία χρεών στην περιουσία του (π.χ. ο κάτοχος του αυτοκινήτου, στην ασφάλιση αστικής ευθύνης αυτοκινήτου).

Και στις δύο αυτές περιπτώσεις λήπτης της ασφάλισης και ασφαλισμένος μπορεί να συμπίπτουν. Μπορεί όμως να είναι και διαφορετικά πρόσωπα (π.χ. ασφαλίζει ο πατέρας το αυτοκίνητο του γιου του).

Στις ασφαλίσσεις ποσού (ζωής) συνήθως ασφαλισμένος είναι το πρόσωπο που κινδυνεύει από την πραγματοποίηση του κινδύνου (π.χ. να πεθάνει, να αρρωστήσει, να πάθει ατύχημα).

γ. Δικαιούχος του ασφαλίματος

Δικαιούχος είναι το πρόσωπο που έχει το δικαίωμα να λάβει το ασφάλισμα. Κατ' αρχήν, στις ασφαλίσσεις ζημιών, ο ασφαλισμένος δηλ. το πρόσωπο που έπαθε τη ζημιά, είναι και δικαιούχος.

Μπορεί όμως και εδώ να είναι διαφορετικά, όπως στην περίπτωση του ενυπόθηκου δανειστή που συνήθως είναι Τράπεζα, οπότε δικαιούχος είναι η Τράπεζα. Στην ασφάλιση ποσού (ζωής) ασφαλισμένος και δικαιούχος είναι συχνά διαφορετικά πρόσωπα. Αυτό συμβαίνει στην ασφάλιση ζωής και μάλιστα για περίπτωση θανάτου όπου ο λήπτης της ασφάλισης μπορεί να ορίσει τρίτο πρόσωπο, δικαιούχο του ασφαλίματος.

Ο προσδιορισμός δικαιούχου έχει σημασία γιατί μόνον αυτός νομιμοποιείται να ζητήσει την πληρωμή ασφαλίματος. Στις ασφαλίσσεις ζωής, ο ορισμός δικαιούχου γίνεται με γραπτή δήλωση του λήπτη της ασφάλισης, η οποία είναι ελεύθερα ανακλητή (αρ. 28 παρ. 3 ν.2496).

III. Ασφάλιση για λογαριασμό

Όταν άλλος είναι ο αντισυμβαλλόμενος και άλλος ο ασφαλισμένος έχουμε ασφάλιση για λογαριασμό άλλου. Αυτό συμβαίνει στην προαναφερόμενη περίπτωση όπου ο πατέρας ασφαλίσει το αυτοκίνητο του γιου του για ίδιες ζημιές και για ευθύνη έναντι τρίτων. Αυτή είναι μια γνήσια σύμβαση υπέρ τρίτου που ρυθμίζεται από τον Αστικό Κώδικα (αρ. 413 Α.Κ.).

Είναι δυνατόν όμως ο τρίτος να μην αναφέρεται και να μην κατονομάζεται καθόλου στην ασφαλιστική σύμβαση π.χ. ο πωλητής ασφαλίσει το φορτίο για λογαριασμό όποιου ανήκει (του ίδιου, το 2^ο, 3^ο, αγοραστή κ.ο.κ.). Στην περίπτωση αυτή έχουμε ασφάλιση για λογαριασμό όποιου ανήκει.

Την ασφάλιση αυτή ρυθμίζει το άρθρο 9 του ν. 2496/97. Στο άρθρο αυτό, αναφέρεται ότι σε περίπτωση αμφιβολίας, αν δηλαδή δεν προκύπτει από το ασφαλιστήριο με σαφήνεια ότι η ασφάλιση είναι για λογαριασμό άλλου, θεωρείται ότι καταρτίστηκε για λογαριασμό του λήπτη της ασφάλισης.

1.6 ΑΙΤΗΣΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ - ΣΥΝΑΨΗ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ - ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΝΤΙΡΡΗΣΕΩΝ ΤΟΥ ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ

Η ασφαλιστική σχέση (όπως προαναφέρθηκε), προϋποθέτει σύμβαση μεταξύ του ασφαλιστή και του λήπτη της ασφάλισης, η οποία σύμφωνα προς τις γενικές διατάξεις του δικαίου, καταρτίζεται με πρόταση και αποδοχή.

Η πρόταση συνήθως γίνεται, με τη συμπλήρωση γραπτής αίτησης σε έντυπο του ασφαλιστή που περιλαμβάνει διάφορα ερωτήματα στα οποία απαντά με «δηλώσεις» ο προτείνων. Από τις απαντήσεις στα ερωτήματα αυτά θα κρίνει ο ασφαλιστής εάν θα αναλάβει τον κίνδυνο αλλά και πως θα τον τιμολογήσει. Το έντυπο υπογράφεται από τον προτείνοντα.

Πριν από τη σύναψη της σύμβασης (στην πράξη μαζί με την Αίτηση Ασφάλισης) ο ασφαλιστής πρέπει να παραδώσει στον ασφαλισμένο τις πληροφορίες που προβλέπει ο νόμος και οι οποίες αφορούν στα σημαντικά στοιχεία της προτεινόμενης ασφάλισης.

Η ασφαλιστική σύμβαση συνάπτεται ευθύς μόλις η δήλωση περί αποδοχής της πρότασης περιέλθει στον αιτούντα. Αποδοχή αποτελεί η έκδοση και παράδοση του ασφαλιστηρίου. Η σύναψη προϋποθέτει συμφωνία σε όλα τα συστατικά στοιχεία της σύμβασης όπως προβλέπονται στο νόμο (αρ. 1 παρ. 2 ν. 2496/97). Αυτά είναι: τα στοιχεία των συμβαλλομένων και του δικαιούχου, αν αυτός είναι διαφορετικό πρόσωπο, η διάρκεια της ασφαλιστικής κάλυψης, το πρόσωπο ή το αντικείμενο και η χρηματική του αξία ή η περιουσία που απειλούνται ή σχετίζονται με την επέλευση του κινδύνου, το είδος των κινδύνων (ασφαλιστικοί κίνδυνοι), το τυχόν ανώτατο όριο ευθύνης του ασφαλιστή (ασφαλιστικό ποσό) και το ασφάλιστρο.

Με το ν. 2496/97 αναγνωρίστηκε για πρώτη φορά με σκοπό την προστασία του καταναλωτή ασφαλισμένου δικαίωμα εναντίωσης προς την ασφαλιστική σύμβαση για συγκεκριμένους λόγους (αρ. 2 παρ. 5 και 6 ν. 2496/97). Σκοπός είναι η εξασφάλιση του καταναλωτή ότι το προϊόν που αγοράζει, ανταποκρίνεται στις ανάγκες του και είναι πράγματι αυτό το οποίο ζήτησε.

Μέσω του δικαιώματος εναντίωσης εξασφαλίζεται όμως και η

δεσμευτικότητα των όρων του ασφαλιστηρίου για τον ασφαλισμένο. Με το προϊσχύον καθεστώς αν ο αντισυμβαλλόμενος δεν είχε υπογράψει το ασφαλιστήριο μπορούσε να αμφισβητήσει ότι δεσμευόταν από τους όρους του ασφαλιστηρίου.

1.7 ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΝΑΝΤΙΩΣΗΣ ΕΠΙ ΠΑΡΕΚΚΛΙΣΕΩΝ ΤΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΡΙΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ

Ισχύει εάν το περιεχόμενο του ασφαλιστηρίου παρεκκλίνει από την αίτηση για ασφάλιση και πρέπει να ασκηθεί μέσα σ' ένα μήνα από την παράδοση του ασφαλιστηρίου. Η άσκηση του δικαιώματος εναντίωσης, έχει σαν αποτέλεσμα την ακύρωση της σύμβασης εξ αρχής.

Υποχρέωση της εταιρίας είναι να έχει ενημερώσει α) ή με ξεχωριστό έντυπο τον ασφαλισμένο ή με ευκρινή σημείωση στην πρώτη σελίδα του ασφαλιστηρίου - στοιχειοθετημένη με εντονότερα στοιχεία από τα λοιπά για την παρέκκλιση και για το δικαίωμα εναντίωσης και β) να έχει χορηγήσει χωριστό υπόδειγμα δήλωσης εναντίωσης.

Αν η εταιρία παραλείψει τις υποχρεώσεις αυτές, οι παρεκκλίσεις του ασφαλιστηρίου δεν δεσμεύουν τον ασφαλισμένο και υπερισχύει το κείμενο της αίτησης. Αν δεν υπάρχει αίτηση, υπερισχύει αυτό που ζήτησε προφορικά ο λήπτης της ασφάλισης, εφόσον βέβαια μπορεί να αποδειχθεί.

1.8 ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΝΑΝΤΙΩΣΗΣ ΕΠΙ ΜΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΩΝ

Σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. 6 του ν. 2496/97, ο ασφαλιστής πρέπει να έχει παραδώσει στον αιτούντα πριν από τη σύναψη της ασφάλισης τις πληροφορίες που προβλέπονται στο άρθρο 4 παρ. 2 περίπτ. Η και παρ. 3Δ του ν.δ.400/70, όπως ισχύει.

Εάν η εταιρία δεν τις παραδώσει, ο λήπτης της ασφάλισης έχει δικαίωμα εναντίωσης εντός προθεσμίας 14 ημερών από την παράδοση του ασφαλιστηρίου.

Η άσκηση του δικαιώματος εναντίωσης έχει και στην περίπτωση αυτή ως αποτέλεσμα την ακύρωση της σύμβασης.

Δικαίωμα εναντίωσης έχει ο λήπτης της ασφάλισης και στην περίπτωση που η ασφαλιστική εταιρία δεν του παραδώσει τους ασφαλιστικούς όρους μαζί με το ασφαλιστήριο

Υποχρέωση της εταιρίας είναι επίσης, να έχει ενημερώσει τον ασφαλισμένο για το δικαίωμα του αυτά α) ή με ξεχωριστό έντυπο ή με ευκρινή σημείωση στην πρώτη σελίδα του ασφαλιστηρίου και β) να έχει χορηγήσει χωριστό έντυπο υπόδειγμα δήλωσης εναντίωσης.

Αν η εταιρία παραλείψει τις υποχρεώσεις της αυτές, η προθεσμία των 14 ημερών δεν αρχίζει να «τρέχει» και ο ασφαλισμένος μπορεί μέχρι την πάροδο δέκα (10) μηνών από την πληρωμή του πρώτου ασφαλίστρου να ασκήσει το δικαίωμα του, οπότε αποσβεννύεται από το νόμο.

Σημειώνεται ότι, εκτός από το δικαίωμα εναντίωσης στις περιπτώσεις που προαναφέρθηκαν, ο λήπτης της ασφάλισης έχει και δικαίωμα υπαναχώρησης μετά τη σύναψη της σύμβασης, για οποιονδήποτε λόγο, γιατί π.χ. άλλαξε απλώς γνώμη. Ισχύει στις ασφαλίσσεις ζημιών που έχουν διάρκεια άνω του έτους και στις ασφαλίσσεις προσώπων. Το δικαίωμα αυτό πρέπει επίσης να το ασκήσει ο ασφαλισμένος μέσα σε 14 ημέρες από την παράδοση του ασφαλιστηρίου.

Προϋπόθεση και υποχρέωση της εταιρίας είναι επίσης να έχει ενημερώσει γραπτά τον ασφαλισμένο για το δικαίωμα του αυτό και να έχει γραπτή βεβαίωση του ασφαλισμένου (στην πράξη, σημείωση στην πρώτη σελίδα του ασφαλιστηρίου μαζί με τα άλλα δύο δικαιώματα). Αν παραλείψει η εταιρία την υποχρέωση της αυτή, ο λήπτης θα μπορεί να υπαναχωρήσει μέσα σε διάστημα 2

μηνών από την πληρωμή του πρώτου ασφαλιστρού, οπότε αποσβεννύεται το σχετικό δικαίωμα. Ο νόμος δεν ρυθμίζει την τύχη του ασφαλιστρού σε περίπτωση άσκησης του δικαιώματος υπαναχώρησης.

Η προθεσμία των 14 ημερών δεν αρχίζει «να τρέχει» εφόσον ο λήπτης έχει δικαίωμα εναντίωσης για μη παράδοση πληροφοριών και ασφαλιστικών όρων, πριν, δηλαδή παρέλθουν οι 14 ημέρες για την άσκηση αυτού του δικαιώματος εναντίωσης.

Ειδικά στις περιπτώσεις που η κάλυψη ζητείται άμεσα, όπως π.χ. επί προσωρινών ασφαλίσεων, έγκυρα μπορεί να συμφωνηθεί παραίτηση από το δικαίωμα λήψης πληροφοριών για τα βασικά στοιχεία της σύμβασης και επομένως και από το σχετικό δικαίωμα εναντίωσης.

1.9 ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΚΑΙ ΛΥΣΗ

Η διάρκεια, στην ασφάλιση, έχει καθοριστική σημασία για τις παροχές των μερών γι' αυτό και αποτελεί συστατικό στοιχείο της ασφαλιστικής σύμβασης και αναγράφεται υποχρεωτικά στο ασφαλιστήριο.

Διακρίνονται τρία είδη:

- Τυπική διάρκεια, είναι το χρονικό διάστημα για το οποίο ισχύει η ασφαλιστική σύμβαση και υπάρχουν έννομες σχέσεις, δικαιώματα και υποχρεώσεις ανάμεσα στα δύο μέρη.
- Ουσιαστική διάρκεια είναι το χρονικό διάστημα κατά το οποίο ο ασφαλιστής συμφωνήθηκε να φέρει τον κίνδυνο.
- Τεχνική διάρκεια είναι το χρονικό διάστημα για το οποίο υπολογίζεται το ασφάλιστρο.

Οι διακρίσεις αυτές είναι, χρήσιμες γιατί τα διαστήματα στα οποία αναφέρονται δεν συμπίπτουν, πάντοτε. Και αντίστοιχα διακρίνονται η τυπική, ουσιαστική και τεχνική έναρξη. Τυπικά η ασφάλιση αρχίζει όταν επέρχεται συμφωνία μεταξύ ασφαλιστή και αιτούντος και είναι ο χρόνος που αναγράφεται ως χρόνος έκδοσης του ασφαλιστηρίου.

Ουσιαστικά αρχίζει η ασφάλιση από τότε που συμφωνήθηκε ο ασφαλιστής να φέρει τον κίνδυνο (π.χ. σε ασφάλιση ασθένειας όπου η κάλυψη αρχίζει να παρέχεται ένα διάστημα μετά το χρόνο έκδοσης του ασφαλιστηρίου).

Τεχνικά η ασφάλιση αρχίζει από το χρονικό σημείο που συμφωνήθηκε να υπολογίζεται το ασφάλιστρο.

Η ασφάλιση λήγει α) όταν λήξει ο χρόνος για τον οποίο συμφωνήθηκε η ασφαλιστική κάλυψη, β) σε περίπτωση καταγγελίας της σύμβασης εξαιτίας καθυστέρησης καταβολής πληρωμής ασφαλίστρων, γ) σε περίπτωση καταγγελίας λόγω πλημμελούς περιγραφής του κινδύνου (μη δήλωσης ουσιωδών για την εκτίμηση του κινδύνου περιστατικών) ή επίτασης ή λήξης του κινδύνου, δ) σε περίπτωση καταγγελίας λόγω διαδοχής στην ασφαλιστική σχέση, περιπτώσεις οι οποίες προβλέπονται στο νόμο. Με το ασφαλιστήριο μπορούν συμβατικά να καθορίζονται και άλλοι λόγοι καταγγελίας (αρ. 8 παρ. 4 ν. 2496/97). Η ρύθμιση αυτή τελεί υπό τον περιορισμό ότι δεν μπορεί με το ασφαλιστήριο να τίθεται ο ασφαλισμένος σε δυσμενέστερη θέση από αυτήν που του εξασφαλίζει ο νόμος π.χ. δεν μπορεί να συμφωνηθεί δικαίωμα καταγγελίας του ασφαλιστή για μη δήλωση εξ αμελείας ουσιωδών περιστατικών για την εκτίμηση του κινδύνου στις ασφαλίσεις ζωής. Ο νόμος δίδει τέτοιο δικαίωμα μόνον επί δόλου του ασφαλισμένου.

Μπορούν όμως να προβλέπονται λόγοι καταγγελίας π.χ. λόγω αντισυμβατικής συμπεριφοράς του ασφαλισμένου ή για άλλο σπουδαίο λόγο. Θα πρέπει όμως σε κάθε περίπτωση να πρόκειται για αιτιολογημένες καταγγελίες.

Ειδικά, στην ασφάλιση ζωής, η ασφαλιστική σύμβαση λήγει και όταν ο λήπτης της ασφάλισης ασκήσει το δικαίωμα του εξαγοράς της ασφάλισης.

1. 10 Η ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ (ΠΡΟΑΣΦΑΛΙΣΗ)

Ο νόμος προβλέπει ρητά (αρ. 1 παρ. 3 ν. 2493/97) τη δυνατότητα σύναψης προσωρινής ασφάλισης για το διάστημα μέχρι της αποδοχής της πρότασης για ασφάλιση, η οποία μετατρέπεται σε οριστική αν κατά τη διάρκεια ισχύος της προσωρινής κάλυψης συναφθεί η ασφαλιστική σύμβαση.

Η λογική είναι ότι μέχρι της αποδοχής της πρότασης από τον ασφαλιστή δεν υπάρχει ασφαλιστική κάλυψη, μπορεί όμως ο αιτών να επείγεται για άμεση ασφαλιστική κάλυψη. Αυτό είναι σύνηθες στους εμπορικούς και βιομηχανικούς κινδύνους, αλλά όχι μόνο. Έτσι η προσωρινή κάλυψη χρησιμοποιείται ευρέως στην ασφάλιση αστικής ευθύνης αυτοκινήτου αλλά και για ορισμένες νοσοκομειακές καλύψεις.

Προϋποθέτει συμφωνία των μερών και έχει σύντομη περιορισμένη διάρκεια (π.χ. 1 μηνός), ο δε ασφαλιστής εκδίδει έγγραφο προσωρινής κάλυψης.

Το περιεχόμενο της προσωρινής κάλυψης προσδιορίζεται από τη συμφωνία των μερών, ο νόμος πάντως, προβλέπει ότι και στο προσωρινό ασφαλιστήριο πρέπει να αναγράφονται τα ουσιαστικά στοιχεία της ασφαλιστικής σύμβασης (αρ. 2 παρ. 3 / ν. 2496/97), καθώς και ο τόπος και χρόνος έκδοσης του.

Και στην προσωρινή κάλυψη ο αντισυμβαλλόμενος φέρει τα ασφαλιστικά βάρη που ισχύουν για την οριστική.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΚΛΑΔΟΙ ΤΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

2.1 ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΩΝ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Η ασφαλιστική ιδέα ανάγεται στους αρχαιότερους χρόνους. Ο θεσμός όμως της ασφάλισης πρωτοεμφανίστηκε τον 15^ο αιώνα. Το πρώτο ασφαλιστικό νομοθέτημα είναι Ισπανικό του 15^{ου} αιώνα και αφορά τη θαλάσσια ασφάλιση.

Από την αρχή της δημιουργίας του θεσμού της ασφάλισης διακρίνουμε την συνεταιρική αμοιβαία ασφάλιση, κίνητρο της οποίας ήταν η αμοιβαία παροχή βοήθειας και την με βάση το κέρδος ασφάλιση, κίνητρο της οποίας ήταν η επιχειρηματική πρωτοβουλία. Η χερσαία και πρώτα η ασφάλιση πυρκαγιάς, αναπτύχθηκε κυρίως με τη βιομηχανική επανάσταση στη Δυτική Ευρώπη, τη Βόρεια Αμερική και την Ιαπωνία. Η ασφάλιση ζωής αναπτύχθηκε στη Μεγάλη Βρετανία από τον 18^ο αιώνα. Η ασφάλιση αστικής ευθύνης είναι συνδεδεμένη με την από τον 19^ο αιώνα θέσπιση αστικής ευθύνης του εργοδότη για τα εργατικά ατυχήματα. Πιο πρόσφατα αναπτύχθηκαν οι ασφαλίσεις αυτοκινήτων, ασθενειών και ατυχημάτων και ακόμη πιο πρόσφατα, κυρίως μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, οι ομαδικές ασφαλίσεις προσωπικών ατυχημάτων.

Στις μέρες μας αναπτύσσεται μεταξύ των άλλων, η ασφάλιση κατά των επιχειρηματικών κινδύνων. Σήμερα η ιδιωτική ασφάλιση καλύπτει κάθε κίνδυνο, με εξαίρεση τους πολεμικούς κινδύνους και την αστική ευθύνη λόγω ζημιών από πυρηνική ενέργεια που τις καλύπτει σε πολύ περιορισμένη έκταση. Εξάλλου, παράλληλα με την τάση (στη χώρα μας) δημιουργίας νέων ασφαλιστικών επιχειρήσεων, παρατηρείται σε διεθνές επίπεδο μεγάλη συγκέντρωση σε ασφαλιστικές πολυεθνικές ομάδες ασφαλιστικών επιχειρήσεων. Στην Ελλάδα η ασφαλιστική επιχείρηση έχει χαρακτήρα μεταπρατικό. Οι περισσότερες ασφαλιστικές επιχειρήσεις είναι αλλοδαπές και λειτουργούν εδώ μέσω ελληνικών πρακτόρων. Οι ελληνικές ασφαλιστικές επιχειρήσεις δύσκολα αναλαμβάνουν

μόνες τους σοβαρούς κινδύνους, τους ανασφαλίζουν σε ποσοστό πολλές φορές 99% στο εξωτερικό. Τέλος ενώ σ' άλλες χώρες της Δύσης οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις δημιούργησαν τράπεζες, στην Ελλάδα οι μεγαλύτερες ελληνικές ασφαλιστικές επιχειρήσεις είναι δημιουργήματα των τραπεζών.

2.2 ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Υπάρχουν δύο μεγάλες κατηγορίες: 1) Ασφάλειες ζωής
2) Ασφάλειες ζημιών.

I. ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΖΩΗΣ

Οι ασφάλειες του κλάδου ζωής μπορούν να διακριθούν στις εξής κατηγορίες:

α) Πρόσκαιρη ασφάλιση θανάτου

Πρόσκαιρη (απλή) ασφάλεια θανάτου είναι ένα πρόγραμμα ασφάλισης που καλύπτει τον ασφαλιζόμενο σε περίπτωση θανάτου κατά τη διάρκεια της ασφάλισης του. Στην περίπτωση αυτή, ο ασφαλιστής αναλαμβάνει την υποχρέωση να καταβάλει το ασφαλιζόμενο κεφάλαιο σε περίπτωση θανάτου του ασφαλιζόμενου στα άτομα που έχουν ορισθεί από τον ασφαλιζόμενο σαν δικαιούχοι του ασφαλίματος. Ασφαλίζεται δε ο κίνδυνος του θανάτου από οποιαδήποτε αιτία, εκτός από τις εξαιρέσεις που αναφέρονται στο ασφαλιστήριο. Ο ασφαλιζόμενος είναι υποχρεωμένος να καταβάλλει στον ασφαλιστή τα συμφωνηθέντα επίσης ασφάλιστρα, σύμφωνα με τους όρους του ασφαλιστηρίου και ανάλογα με χρονική διάρκεια του συμβολαίου, όταν λήξει η ασφάλεια και εφόσον ασφαλιζόμενος ζει, δεν δικαιούται να λάβει καμία αποζημίωση από τον ασφαλιστή.

β) Ισόβιες ασφαλίσεις

Οι ισόβιες ασφαλίσεις διακρίνονται σε δύο υποκατηγορίες: Ισόβια ασφάλιση με ισόβια πληρωμή ασφαλίστρων και ισόβια ασφάλιση με πρόσκαιρη πληρωμή ασφαλίστρων. Στην πρώτη κατηγορία η ασφαλιστική εταιρία πληρώνει

στους δικαιούχους το ασφαλισμένο κεφάλαιο σε περίπτωση θανάτου του ασφαλισμένου οποτεδήποτε και αν συμβεί. Στην δεύτερη υποκατηγορία με τη λήξη της συμφωνημένης διάρκειας πληρωμής ασφαλίστρου, σταματά η καταβολή αυτών, η ασφάλιση τους όμως παραμένει σε ισχύ. Άρα η ασφαλιστική εταιρία και στις δύο υποκατηγορίες θα πληρώσει το κεφάλαιο στους δικαιούχους οποτεδήποτε πεθάνει ο ασφαλισμένος.

γ) Μικτή ασφάλεια και επενδυτικά σχέδια

Η μικτή ασφάλεια παρέχει κάλυψη για μια ορισμένη χρονική περίοδο, από 10 έτη και πάνω, και καταβάλλει το ασφαλισμένο κεφάλαιο στο τέλος της περιόδου στον ασφαλιζόμενο, εφόσον βρίσκεται στη ζωή ή αμέσως στους δικαιούχους σε περίπτωση θανάτου του κατά τη διάρκεια ισχύος του συμβολαίου. Το ασφάλιστρο στη μικτή ασφάλεια είναι συνάρτηση τριών παραγόντων: i) της διάρκειας της ασφάλειας, ii) του ύψους του ασφαλιζόμενου κεφαλαίου και iii) της ηλικίας του ασφαλιζόμενου κατά την ημέρα της ασφάλισης του.

Το ασφάλιστρο παραμένει σταθερό σε όλη τη διάρκεια της ασφάλισης.

δ) Ασφάλεια συνταξιοδότησης

Το πρόγραμμα αυτό προβλέπει την καταβολή μιας ισόβιας σύνταξης προκαταβαλλόμενης κάθε μήνα, με έναρξη καταβολής την επιθυμητή από τον ασφαλιζόμενο ηλικία.

Ο ασφαλιζόμενος θα πληρώνει ασφάλιστρα μόνο για την περίοδο αναμονής, δηλαδή για το διάστημα που μεσολαβεί από την έναρξη της ασφάλισης μέχρι την ημερομηνία της συνταξιοδότησης του.

Σε περίπτωση θανάτου του ασφαλιζόμενου κατά την περίοδο αναμονής, θα επιστραφούν στους δικαιούχους του, αφενός τα μέχρι στιγμής του θανάτου καταβληθέντα ασφάλιστρα, αφετέρου τα μέχρι τότε συγκεντρωθέντα μερίσματα.

ε) Ασφάλεια επιβίωσης

Η ασφάλεια επιβίωσης είναι ένα πρόγραμμα στο οποίο ο ασφαλιστής αναλαμβάνει την υποχρέωση να καταβάλλει το ασφαλισμένο κεφάλαιο μόνο αν ο ασφαλισμένος ζει κατά τη λήξη της ασφάλισης. Στην περίπτωση αυτή ο κίνδυνος

δεν είναι ο θάνατος, αλλά η επιβίωση του ασφαλισμένου. Εφόσον ο ασφαλισμένος ζει κατά τη λήξη της ασφάλισης, ο ασφαλιστής είναι υποχρεωμένος να καταβάλει στον ασφαλιζόμενο το ασφαλιζόμενο κεφάλαιο είτε εφάπαξ υπό μορφή σύνταξης η οποία διαρκεί μέχρι ότου ο ασφαλισμένος πεθάνει. Σε περίπτωση θανάτου του ασφαλισμένου μπορεί να προβλέπει το ασφαλιστήριο την πληρωμή του συγκεντρωθέντος κεφαλαίου στους δικαιούχους, είτε ολόκληρο είτε με τη μορφή σύνταξης.

στ) Ασφάλεια επί της ζωής τρίτου

Ασφάλεια επί της ζωής τρίτου υπάρχει εφόσον το άτομο που συνάπτει την ασφάλεια ζωής δεν είναι ο ασφαλισμένος, ενώ όταν ο ασφαλιζόμενος και αυτός που συνάπτει την ασφάλιση είναι το ίδιο πρόσωπο, τότε έχουμε την ασφάλεια επί της ίδιας της ζωής που είναι και η συνηθισμένη περίπτωση. Βασικό χαρακτήρα δεν συμμετέχει στη σύναψη επί της ζωής τρίτου είναι ότι ο ασφαλισμένος της ασφαλιστικής σύναψης.

II) ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΠΑΡΟΧΕΣ ΣΤΑ ΒΑΣΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

A) Ασφάλιση καταβολής κεφαλαίου λόγω επαγγελματικής ανικανότητας

Για να αποζημιωθεί στην περίπτωση που καταστεί διαρκώς και ολικά ανίκανος πρέπει να είναι ανίκανος να ασκήσει το επάγγελμα, το οποίο δήλωσε στην εταιρία όταν ασφαλίστηκε.

B) Ασφάλιση θανάτου από ατύχημα

Καλύπτει μόνο το θάνατο από ατύχημα. Το ωφέλημα λόγω θανάτου από ατύχημα αυξάνει το ασφαλισμένο ποσό του βασικού συμβολαίου σε περίπτωση θανάτου του ασφαλισμένου από ατύχημα.

Γ) Ασφάλιση θανάτου και διαρκούς ανικανότητας από ατύχημα

Καλύπτει:

- Θάνατο από ατύχημα
- Διαρκή ολική ανικανότητα από ατύχημα
- Διαρκή μερική ανικανότητα από ατύχημα

Δ) Ασφάλιση διαρκούς ανικανότητας από ατύχημα

Σε περίπτωση μόνιμης ανικανότητας που προέρχεται από ατύχημα ή ασθένεια και που διαρκεί πάνω από μια περίοδο, συνήθως ένα χρόνο, η ασφαλιστική εταιρία αναλαμβάνει την πληρωμή ενός εφάπαξ ποσού ή ενός ποσού σε περίοδο τριών ή περισσότερων χρόνων.

2.3 ΑΣΦΑΛΕΙΕΣ ΖΗΜΙΩΝ

Διαφορετικά από τις ασφάλειες ζωής που αποτελούν οικονομικές λειτουργίες που έχουν σχέση με την διάρκεια της ανθρώπινης ζωής, οι ασφάλειες ζημιών αντικατοπτρίζουν διαφορετικές εγγυήσεις ως προς τη φύση των κινδύνων, τον τύπο του συμβάντος και το είδος της παροχής.

Παρά την πολύμορφη ποικιλία μπορούν να ταξινομηθούν σε τρεις βασικές ομάδες που αναφέρονται αντίστοιχα σε γεγονότα που απειλούν τα αντίστοιχα αντικείμενα, περιουσίες ή άτομα. Έτσι έχουμε τις ασφάλειες ζημιών σε πράγματα, τις ασφάλειες ζημιών σε περιουσία, τις ασφάλειες ατόμων.

Οι ασφάλειες ζημιών σε πράγματα ή ασφάλειες ζημιών σε στενή έννοια έχουν σαν αντικείμενο ένα υλικό αγαθό, κινητό ή ακίνητο ή ένα σύνολο αγαθών με τα οποία ο ασφαλισμένος έχει μια δεδομένη νομική – οικονομική σχέση. Αυτές μπορούν να καλύψουν την άμεση υλική βλάβη ή τις έμμεσες: Βλάβες που είναι τυχαία συνδεδεμένες με την πρώτη. Σ' αυτή την κατηγορία ανήκουν: οι ασφάλειες φωτιάς, κλοπής, μεταφοράς (χαλάζι, μετεωρολογικές αλλαγές κ.λ.π) μηχανικών βλαβών (βλάβες αυτοκινήτων ή στο μοντάζ) κ.λ.π

Οι ασφάλειες ζημιών περιουσίας ή ασφάλειες απωλειών έχουν αντίθετα σαν αντικείμενο την περιουσία ενός ατόμου ή μιας ομάδας, θεωρημένης στο σύνολο της, συμπεριλαμβανομένης της εμφάνισης δεσμεύσεων σαν συνέπεια γεγονότων επιζήμιων στα συμφέροντα τρίτων. Σ' αυτή την κατηγορία ανήκουν οι ασφάλειες ευθύνης (ευθύνης κατασκευαστών, επιχειρηματιών, χρηστών ενός μέσου κ.λ.π), οι ασφάλειες απραξίας (βιομηχανική απραξία, απώλεια

εισπράξεων, κινηματογραφικά ρίσκα κ.λ.π), οι ασφάλειες πιστώσεων και εγγυήσεων κ.λ.π.

Οι ασφάλειες ατόμων αφορούν τα γεγονότα που απειλούν το άτομο και τη σωματική του ακεραιότητα (δυστυχήματα, ασθένειες κ.λ.π.).

Συχνά οι καλύψεις ζημιών αντανακλούν πολύπλοκους κινδύνους και αποτελούν συνδυασμό διαφόρων τύπων.

1) ΑΣΦΑΛΕΙΕΣ ΖΗΜΙΩΝ ΣΕ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

A) Χερσαία οχήματα (πλην Σιδηροδρομικών)

Για την εξυπηρέτηση των σκοπών της ασφαλίσεως, τα αυτοκινούμενα οχήματα έχουν ταξινομηθεί στις παρακάτω κατηγορίες: 1) Ιδιωτικά επιβατικά, 2) Ιδιωτικά φορτηγά, 3) Επιβατικά Δημοσίας Χρήσεως, 4) Ταξί με μετρητή, 5) Φορτηγά Δημοσίας Χρήσεως, 6) Λεωφορεία Δημοσίας Χρήσεως, 7) Μοτοσικλέτες, Μοτοποδήλατα, 8) Αυτοκινούμενα μηχανήματα έργων (π.χ. γερανοί, φορτωτές, προωθητήρες, γεωτρύπανα κ.λ.π.).

Κάθε μία από τις παραπάνω κατηγορίες περιλαμβάνει υποκατηγορίες, οι οποίες αλλάζουν συνεχώς.

Τα χερσαία αυτά οχήματα ως περιουσιακά στοιχεία, είναι εκτεθειμένα σε πλείστους όσους κινδύνους, έναντι των οποίων παρέχεται ασφαλιστική κάλυψη από τις Ασφαλιστικές Εταιρίες. Συνήθεις αιτίες που προκαλούν τις ζημιές στα αυτοκίνητα, είναι κατά την κυκλοφορία τους ή σύγκρουση με άλλα τροχοφόρα, η πρόσκρουση σε σταθερά αντικείμενα (μαντρότοιχοι, βράχοι, δέντρα κ.λ.π.), η ανατροπή και η παρέκκλιση από την πορεία. Οι ζημιές ακόμα από φωτιά και κεραυνό, που μπορεί να συμβούν και κατά την κυκλοφορία και κατά την στάθμευση του οχήματος, καθώς επίσης η μερική και ολική κλοπή.

Άλλες ζημιές που μπορεί να υποστεί ένα χερσαίο όχημα, είναι από πλημμύρες, κατολισθήσεις, χιονοστιβάδες, σεισμούς, τρομοκρατικές ενέργειες,

οχλαγωγίες, πολιτικές ταραχές, κ.λ.π. καθώς και κατά την μεταφορά του ως εμπορεύματος, (με νταλικά, τα Ι.Χ.Ε.) ή και με ferry boat από στεριά σε στεριά.

Όλες αυτές οι ίδιες ζημιές των αυτοκινούμενων οχημάτων, καλύπτονται από τις ασφαλιστικές εταιρίες, εφόσον το επιθυμούν οι ιδιοκτήτες, με την καθιέρωση κάποιων απαλλαγών, ώστε να προσέχουν περισσότερο οι ασφαλισμένοι.

Β) Λοιπές Ζημιές Αγαθών

Στην κατηγορία αυτή υπάγονται οι ζημιές από χαλάζι και παγετό καθώς και οι ζημιές από κλοπή. Επειδή σε καμιά άλλη από τις κατηγορίες που αναφέρει, κατά την ταξινόμηση της ασφαλιστικής εργασίας που επιχειρεί το άρθρο 13 του ν. 400/70, δεν αρμόζει να ενταχθούν οι ζημιές οι οφειλόμενες στις πράξεις που χαρακτηρίζονται από την διεθνή ασφαλιστική πρακτική ως: «*war like operations*», όπου εντάσσονται πολιτικές ταραχές, οχλαγωγίες, στάσεις λαϊκές, εξεγέρσεις, πολεμικοί κίνδυνοι, τρομοκρατικές ενέργειες, κακόβουλη βλάβη κ.λ.π., κοινωνικά φαινόμενα, θα θεωρήσουμε τις ζημιές αυτές ως υπαγόμενες στην παρούσα κατηγορία. Το ίδιο μπορούμε να πούμε για τις ζημιές μηχανικών βλαβών.

Γ) Αστική Ευθύνη από Χερσαία Αυτοκινούμενα Οχήματα

Είτε την κρίνουμε από την άποψη διακινουμένων προσώπων και αγαθών, είτε την κρίνουμε από την άποψη των κεφαλαίων που έχουν επενδυθεί σε οχήματα, δίκτυα αυτοκινητοδρόμων, συστήματα σηματοδότησης και ρυθμίσεως κυκλοφορίας κ.λ.π. ή ακόμα από την άποψη των απασχολούμενων σ' αυτήν και στις συναφείς δραστηριότητες εργατικών χεριών, η κυκλοφορία του αυτοκινήτου είναι μία από τις σημαντικότερες εκδηλώσεις της σύγχρονης κοινωνικής και οικονομικής ζωής.

Η κυκλοφορία όμως του αυτοκινήτου έχει κι ένα άλλο θλιβερό «πρωτείο» των θανατηφόρων τροχαίων ατυχημάτων καθώς και των ατυχημάτων λοιπών σωματικών βλαβών (αναπηριών), που δικαιολογούν τον χαρακτηρισμό που της αποδίδεται ως «μέτωπο της ασφάλτου».

Επειδή συνήθως τα τροχαία ατυχήματα οφείλονται σε πράξεις ή

παραλείψεις των οδηγών, θεμελιώνουν, πέρα από τις ποινικές ευθύνες που επισύρουν πολλές φορές, και αστικές ευθύνες για καταβολή αποζημιώσεων για σωματικές βλάβες ή υλικές ζημιές προς τρίτους. Ο μεγάλος αριθμός των θυμάτων καθώς και η σημαντική έκταση των ζημιών δημιουργεί την ανάγκη εξασφάλισης των θυμάτων και κάλυψης των ζημιών αυτών.

Αυτός ήταν και ο λόγος της καθιέρωσης από την πλευρά του νομοθέτη της υποχρεωτικής ασφάλισης της αστικής ευθύνης του κυρίου, κατόχου και οιοδήποτε οδηγού του ζημιογόνου αυτοκινήτου.

2.4 ΑΣΦΑΛΕΙΕΣ ΑΤΟΜΩΝ

A) Ατυχήματα

Σκόπιμο κρίνεται να διευκρινίσουμε, πως με τον όρο ατυχήματα νοούνται τα παντοειδή προσωπικά ατυχήματα, που μπορεί να συμβούν σε φυσικά πρόσωπα και να προκαλέσουν διάφορες σωματικές βλάβες, που οδηγούν σε πρόσκαιρες ή μόνιμες ανικανότητες για εργασία (μερικές ή ολικές), ή ακόμα και στο θάνατο. Ένας έγκυρος Άγγλος ασφαλιστικός συγγραφέας W. Dinsdale στο βιβλίο του *Principles and Practice of Accident Insurance* διατύπωσε τον ορισμό του Προσωπικού Ατυχήματος, όπως τον έχει αποδεχθεί η διεθνής ασφαλιστική πρακτική.

Κατά τον ορισμό αυτό, προσωπικό ατύχημα είναι: «Οι σωματικές βλάβες που προκαλούνται από τυχαία, βίαια, εξωτερικά και ορατά αίτια, που μπορούν ευθέως να αποδειχθούν, χωρίς να σχετίζονται ή να επιδεινώνονται από προηγούμενες αναπηρίες ή σωματικά ελαττώματα».

Αν οι σωματικές βλάβες προκαλέσουν το θάνατο μέσα σε κάποιο χρονικό όριο, συνήθως 60 ημερών από την ημέρα που συνέβησαν, τότε μιλάμε για θανατηφόρο ατύχημα.

Στα ατυχήματα περιλαμβάνονται και οι επαγγελματικές ασθένειες, όπως η ασθένεια των δυτών για τους δύτες, ή η πνευμονοκονίαση για τους εργάτες μεταλλείων, ορυχείων κ.λ.π.

Τα ατυχήματα μεταφερομένων προσώπων υπάγονται στην κατηγορία αυτή, ασχέτως εάν πρόκειται περί ταξιδιωτών που ταξιδεύουν σε ατομική ή ομαδική βάση για αναψυχή ή εργασίες, ή ακόμα εάν πρόκειται περί εργατοϋπαλληλικού προσωπικού, που μεταφέρεται καθημερινά, ομαδικά, από την Αθήνα π.χ. στους Αγίους Θεοδώρους στις εγκαταστάσεις της Motor Oil. Η ασφάλιση των μεταφερομένων προσώπων με αυτοκινούμενα οχήματα θεωρείται υποχρεωτική, ως ασφάλιση αστικής ευθύνης έναντι τρίτων, ενώ η ασφάλιση των επιβατών της ακτοπλοΐας που επίσης είναι υποχρεωτική εις το Ν.Α.Τ., θεωρείται ως ασφάλιση προσωπικών Ατυχημάτων.

Οι παροχές που δίδονται στις διάφορες περιπτώσεις των προσωπικών ατυχημάτων μπορεί να είναι:

α) Κατ' αποκοπή, (εφάπαξ) π.χ. σε θανατηφόρο ατύχημα, όπου η εταιρία καταβάλλει στους δικαιούχους το ασφαλισμένο κεφάλαιο, ή ακόμα στις περιπτώσεις μόνιμης ανικανότητας, π.χ. απώλεια του δείκτη της δεξιάς, οπότε η εταιρία για τον δεξιόχειρα ασφαλισμένο καταβάλλει εφάπαξ το 30% του ασφαλισμένου κεφαλαίου.

β) Περιοδικές παροχές, όταν ο ασφαλισμένος καταστεί από το ατύχημα πρόσκαιρα μόνο ανίκανος για εργασία, οπότε η εταιρία του καταβάλει μια εβδομαδιαία ή μηνιαία παροχή, όσο χρόνο παραμένει ανίκανος.

γ) Συνδυασμός των παραπάνω παροχών, π.χ. στην περίπτωση απώλειας του δείκτη, οπότε ο ασφαλισμένος θα παίρνει και την μηνιαία παροχή, έως ότου αποκατασταθεί το τραύμα, κοπούν τα ράμματα κ.τ.λ., θα εισπράξει όμως και την εφάπαξ παροχή του 30%. Τα έξοδα αποκατάστασης επίσης της υγείας των τραυματιών, υπάγονται στις παροχές των ατυχημάτων.

B) Ασθένειες

Σαν ασθένεια θα πρέπει να θεωρήσουμε κάθε πάθηση του ασφαλισμένου που εκδηλώνεται για πρώτη φορά, 30 ημέρες μετά την ασφάλιση του. Η διάρκεια αυτή των 30 ημερών (Waiting Period), τίθεται ως όριο ασφαλείας, για να προστατεύσει τον ασφαλιστή αλλά και τα γενικότερα συμφέροντα των ασφαλισμένων. Οι παροχές που καταβάλλονται προς τους ασφαλισμένους του κλάδου ασθένειας, είναι όμοιες με εκείνες των ατυχημάτων. Οι κατ' αποκοπή

παροχές αναφέρονται σε μόνιμες βλάβες, που μπορεί να προκαλέσουν κάποιες ασθένειες όπως π.χ. ημιπληγία, ολική παράλυση κ.α., οπότε καταβάλλεται η προβλεπόμενη από τους όρους του συμβολαίου εφάπαξ παροχή. Σε περίπτωση πρόσκαιρης ανικανότητας για εργασία, από ασθένεια, καταβάλλεται η εβδομαδιαία ή μηνιαία παροχή. Δεν λείπουν εν τω μεταξύ και οι περιπτώσεις συνδυασμένων παροχών.

Πολλές φορές για την αποκατάσταση της υγείας των ασθενών, ή και από ατυχήματα τραυματιών ασφαλισμένων, χρειάζεται να τεθεί σε λειτουργία ένα ολόκληρο σύστημα επιστημονικού και εξειδικευμένου προσωπικού, καθώς και επιστημονικού και ξενοδοχειακού εξοπλισμού, (Νοσοκομεία, Κλινικές), του οποίου το λειτουργικό κόστος είναι πολύ υψηλό. Μέσα στις παροχές ασθένειας που δίνουν οι ασφαλιστικές εταιρίες είναι και η κάλυψη του κόστους αυτού, με διάφορα συστήματα, όπως είναι η ευρεία Νοσοκομειακή περίθαλψη, το ημερήσιο νοσοκομειακό επίδομα και άλλα.

Θα πρέπει να προσθέσουμε ακόμα, ότι στις παροχές ασθένειας, που πολλές φορές είναι και κοινές με εκείνες των ατυχημάτων, είναι τα έξοδα πρώτων βοηθειών, οι εξωνοσοκομειακές παροχές, τα χειρουργικά έξοδα, οι φυσιοθεραπείες και άλλα. Οι παροχές μητρότητας εξάλλου δίδονται επίσης από τον κλάδο-Ασθενείας.

Στα επόμενα κεφάλαια θα ασχοληθούμε με τις ασφάλειες ζημιών σε πράγματα και συγκεκριμένα με τις ασφάλειες αυτοκινήτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

3.1 ΑΣΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ

Όλοι οι πολίτες μιας χώρας οφείλουν να συμπεριφέρονται έτσι ώστε να μη βλάπτουν τη ζωή, τη σωματική ακεραιότητα, ή την περιουσία των συνανθρώπων τους και παρά την προσπάθεια που όλοι καταβάλλουμε προς αυτή την κατεύθυνση, το απρόοπτο, το ξαφνικό και το τυχαίο, αυτό που μ' ένα λόγο λέμε «ατύχημα», έρχεται χωρίς να το καταλάβουμε και προκαλούμε άθελα μας αυτές τις ζημιές ή τις βλάβες στους συνανθρώπους μας. Στην περίπτωση αυτή ο νόμος μας υποχρεώνει να αποκαταστήσουμε τις ζημιές που προκαλέσαμε. Η υποχρέωση αυτή λέγεται «αστική ευθύνη έναντι τρίτων» που μπορεί να αφορά τις σωματικές βλάβες ή τις υλικές ζημιές που προκαλέσαμε. Για τα ατυχήματα σωματικών βλάβη μπορεί να προκύψει εις βάρος μας και ποινική ευθύνη, που καταλογίζεται βέβαια από τα ποινικά Δικαστήρια.

3.2 Η ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ

Μετά το 2^ο Παγκόσμιο Πόλεμο καθιερώθηκε σε πολλά ευρωπαϊκά κράτη η υποχρεωτική ασφάλιση της αστικής ευθύνης από αυτοκίνητα.

Σ' αυτό συνέβαλε ιδιαίτερα η Ευρωπαϊκή Σύμβαση του Στρασβούργου της 20/4/1959. Στη χώρα μας, η υποχρεωτική ασφάλιση εισήχθη μόλις το 1976 με το ν. 489. Ο ν. 489/76 επιβάλλει υποχρέωση σύναψης ασφάλισης αστικής ευθύνης στον κύριο ή κάτοχο του αυτοκινήτου που τίθεται σε κυκλοφορία.

Επομένως για τη θεμελίωση ευθύνης του ασφαλιστή απαιτείται η κατάρτιση ασφαλιστικής συμβάσεως. Η σύμβαση καταρτίζεται ανάμεσα στον ασφαλιστή και τον ασφαλισμένο με σκοπό τη κάλυψη της αστικής ευθύνης αυτού για ζημιές έναντι τρίτων από την κυκλοφορία του ασφαλισμένου αυτοκινήτου, έναντι καταβολής ασφαλιστρού.

Σύμφωνα με το νόμο η λέξη «ασφαλιστής» δηλώνει αποκλειστικά την ασφαλιστική επιχείρηση που λειτουργεί νόμιμα στην Ελλάδα. Ως τέτοια θεωρείται κατ' αρχήν η ασφαλιστική εταιρία που έχει λάβει άδεια λειτουργίας από το Υπουργείο Ανάπτυξης σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του ν.δ. 400/70 (Α.Ε. εγγυητικό κεφάλαιο 1.200.000 Ευρώ). Επίσης η ασφαλιστική εταιρία του εξωτερικού που λειτουργεί με υποκατάστημα στην Ελλάδα ή και χωρίς υποκατάστημα με το καθεστώς της Ελεύθερης Παροχής Υπηρεσιών. Και στις δύο περιπτώσεις απαιτείται να έχει ακολουθηθεί συγκεκριμένη διαδικασία στο Υπουργείο Ανάπτυξης.

Ο νόμος θεωρεί ως ασφαλιστές επίσης το «Επικουρικό Κεφάλαιο» και το «Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης», τα οποία όμως και τα δύο είναι Ν.Π.Ι.Δ. και χαρακτηρίζονται από το ν. 489/76 ως ασφαλιστές με την ευρεία έννοια.

Ασφαλισμένος είναι το πρόσωπο του οποίου η αστική ευθύνη καλύπτεται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 489/76. Ασφαλισμένος μπορεί να είναι ο κύριος, ο κάτοχος, ο οδηγός ή ο προσθηθείς στην οδήγηση.

Ιδιαίτερη σημασία για τη λειτουργία της ασφάλισης αστικής ευθύνης από αυτοκίνητα έχει ο προσδιορισμός της έννοιας του ζημιωθέντος τρίτου, διότι το πρόσωπο αυτό, ως δικαιούχος της ασφαλιστικής αποζημίωσης εξοπλίζεται από το νόμο με την ευθεία αγωγή κατά του ασφαλιστή.

Δεν έχει σημασία εάν ο τρίτος επέβαινε ή όχι στο ασφαλισμένο αυτοκίνητο. Επομένως τρίτοι που δικαιούνται αποζημίωση λόγω σωματικών βλαβών ή υλικών ζημιών είναι και οι επιβαίνοντες. Οι επιβαίνοντες δεν καλύπτονται μόνον εάν γνώριζαν ότι το αυτοκίνητο στο οποίο επέβαιναν είχε κλαπεί ή χρησιμοποιείτο για εκτέλεση εγκληματικής πράξης. Επίσης καλύπτονται και τα μέλη της οικογένειας του ασφαλισμένου κυρίου, κατόχου ή οδηγού ανεξάρτητα από το δεσμό συγγενείας, λόγω θανάτωσης ή σωματικών βλαβών. Δεν θεωρούνται τρίτοι:

- 1) Ο οδηγός του αυτοκινήτου που προξένησε τη ζημιά.

2) Κάθε πρόσωπο του οποίου η ευθύνη καλύπτεται με τη σύμβαση ασφάλισης.

3) Ο αντισυμβαλλόμενος του ασφαλιστή και

4) Οι νόμιμοι εκπρόσωποι νομικού προσώπου που είναι ασφαλισμένο.

Το αυτοκίνητο, την έννοια του οποίου δίνει ο νόμος στο άρθρο 1 στ. α', ως το «επί εδάφους κινούμενο όχημα» με μηχανική ή ηλεκτρική ενέργεια περιλαμβανομένου και του ρυμουλκούμενου, δεν επιτρέπεται να κυκλοφορεί σε δημόσια οδό ή γήπεδο προσιτό στο κοινό, αν δεν υπάρχει ασφαλιστική κάλυψη του κυρίου ή κατόχου του (άρθρο 2 παρ. 1 ν. 489/76).

Τη νομολογία των Δικαστηρίων έχει εκτενώς απασχολήσει η ερμηνεία της έννοιας της «κυκλοφορίας» και η τάση που έχει διαμορφωθεί είναι, ότι οποιαδήποτε κατάσταση (π.χ. σταθμευμένο όχημα που «τσούλησε» χωρίς οδηγό) φέρεται ως συνέπεια της κυκλοφορίας να θεωρείται ότι υπάγεται στην υποχρεωτική ασφάλιση του ν. 489/76 και να καλύπτεται ασφαλιστικά.

Από την υποχρέωση ασφάλισης εξαιρούνται ορισμένα αυτοκίνητα που είναι:

α) Τα αυτοκίνητα που ανήκουν κατά κυριότητα στο Δημόσιο.

β) Τα αυτοκίνητα ιδιοκτησίας ξένων κρατών.

γ) Αυτά που ανήκουν σε διακυβερνητικούς οργανισμούς (ΟΗΕ, ΕΟΚ) κ. λ. π.

Ο λόγος είναι η φερεγγυότητα των φορέων στους οποίους αυτά ανήκουν. Εν τούτοις οι συνέπειες είναι οι καθυστερήσεις στην αποζημίωση των τρίτων παθόντων.

Σημειώνεται ότι για να χαρακτηριστεί ένα αυτοκίνητο ελληνικό ή ξένο, ως κριτήριο ο νόμος χρησιμοποιεί τον τόπο συνήθους στάθμευσης του αυτοκινήτου και ως τέτοιος θεωρείται «Το έδαφος του κράτους του οποίου το όχημα φέρει πινακίδες κυκλοφορίας». Το στοιχείο αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία για τη λειτουργία της διεθνούς ασφάλισης.

3.3 ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑ

Η σύμβαση ασφάλισης αστικής ευθύνης από αυτοκίνητα καταρτίζεται μεταξύ του ασφαλιστή και του κυρίου ή κατόχου του αυτοκινήτου.

Το περιεχόμενο της ασφαλιστικής αυτής συμβάσεως (ασφαλιστηρίου) δεν διαμορφώνεται απολύτως ελεύθερα από τα συμβαλλόμενο μέρη αλλά ακολουθεί το ν. 489/76 και τους γενικούς όρους ασφάλισης που έχουν καθοριστεί με την Υ. Α. 585/78 καθώς και το ν. 2496/97 περί ασφαλιστικής συμβάσεως.

Επισημαίνεται ότι οι όροι αυτοί αφορούν μόνον τις σχέσεις ασφαλιστικής εταιρίας ασφαλισμένου και δεν ισχύουν έναντι, τρίτων.

Με την κατάρτιση της συμβάσεως, ο ασφαλιστής είναι υποχρεωμένος να εκδώσει και παραδώσει στον αντισυμβαλλόμενο ή τον ασφαλισμένο έγγραφη βεβαίωση και ειδικό σήμα. Το περιεχόμενο και ο τύπος των εγγράφων αυτών καθορίζονται με Υπουργική Απόφαση (Κ4/2674/77).

Οι κυρώσεις για την περίπτωση κυκλοφορίας του αυτοκινήτου χωρίς το παραπάνω ειδικό σήμα είναι (άρθρο 5 παρ. 4 ν. 489/76 όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 10 παρ. 5 στ. το ν. 2741/99):

α) Αφαίρεση των πινακίδων και της άδειας κυκλοφορίας με πράξη της Αστυνομικής αρχής για ένα (1) χρόνο. Σε περίπτωση πρόκλησης ατυχήματος από όχημα χωρίς το παραπάνω ειδικό σήμα, οι πινακίδες και η άδεια κυκλοφορίας αφαιρούνται για δύο (2) χρόνια και επί υποτροπής για τρία (3) χρόνια. Για την επιστροφή των πινακίδων και της άδειας κυκλοφορίας μετά την παρέλευση των ανωτέρω περιόδων απαιτείται η προσκόμιση από τον ενδιαφερόμενο του σχετικού σήματος ασφάλισης.

β) Χρηματικό πρόστιμο, το οποίο βεβαιώνεται με πράξη της Αστυνομικής Αρχής, υπέρ του κατά το άρθρο 16 του κν. 489/1976 Επικουρικού Κεφαλαίου ίσο με το ποσό των 1000 Ευρώ για τα λεωφορεία και τα φορτηγά δημόσιας χρήσης, των 500 Ευρώ για τα επιβατικά και άλλα οχήματα κάθε φύσης και των 250 Ευρώ για τα δίκυκλα. Το παραπάνω χρηματικό πρόστιμο εισπράττεται κατά τις διατάξεις του ΚΕΔΕ.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Ανάπτυξης, Δημόσιας

Τάξης, Μεταφορών και Επικοινωνιών, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, έχουν ρυθμιστεί οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή των ανωτέρω (Κ3-1563/25-2-2000).

Παράλληλα ισχύουν και οι κυρώσεις του αρ. 103 του Κ.Ο.Κ. (2696/99) περί αφαίρεσης άδειας ικανότητας οδηγού για 20 ημέρες.

Επίσης ισχύουν οι ποινικές κυρώσεις του άρθρου 12 που προβλέπουν φυλάκιση από 2 μέχρι 12 μήνες και χρηματική ποινή τουλάχιστον ίση με το ποσό των 300 Ευρώ.

Η διάρκεια της ασφαλιστικής σύμβασης αναγράφεται υποχρεωτικά στο ασφαλιστήριο συμβόλαιο και προσδιορίζεται ημερολογιακά (π.χ. από την τάδε ώρα και ημέρα του τάδε μήνα).

Η σύμβαση ασφαλίσεως ανανεώνεται αυτόματα με τους ίδιους όρους για ίσο χρονικό διάστημα μετά τη λήξη της εκτός εάν ένα από τα συμβαλλόμενα μέρη διατυπώσει την άρνηση του με συστημένη επιστολή. Εφόσον δεν έχει εκδηλωθεί τέτοια άρνηση η ανανέωση επέρχεται αυτοδίκαια και εκδίδεται υποχρεωτικά βεβαίωση ή νέο ασφαλιστήριο.

Η καταγγελία πρέπει να επιδίδεται στη τελευταία γνωστή στον ασφαλιστή κατοικία του αντισυμβαλλομένου.

Στην πράξη αυτή γίνεται είτε με συστημένη επιστολή ή τηλεγράφημα ή και με δικαστικό επιμελητή.

Διαφορετική είναι η περίπτωση της ισχύος της λύσης, λήξης ή ακύρωσης της ασφαλιστικής σύμβασης έναντι του τρίτου. Για να μπορέσει να προβληθεί έναντι του τρίτου ζημιωθέντος και να απαλλαγεί ο ασφαλιστής απαιτείται γνωστοποίηση στον ασφαλισμένο με έγγραφο του οποίου πρέπει να αποδεικνύεται το περιεχόμενο. Η γνωστοποίηση μπορεί να αντιταχθεί κατά του τρίτου η ακύρωση, λήξη ή αναστολή. Αυτό σημαίνει ότι εάν συμβεί ατύχημα μέσα στις 16 ημέρες από τη γνωστοποίηση, ο τρίτος ζημιωθείς αποζημιώνεται.

3.4 ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΚΑΛΥΨΗ

Μερικές φορές ενώ ο ενδιαφερόμενος να ασφαλιστεί επείγεται να συνάψει τη σύμβαση ασφαλίσεως, ο ασφαλιστής εν τούτοις δεν είναι απολύτως έτοιμος για το σκοπό αυτό. Αυτός έχει ανάγκη χρόνου για να συγκεντρώσει τα διάφορα στοιχεία, τα οποία κατόπιν θα μελετήσει για να κρίνει, αν και με ποιους όρους θα δεχθεί την πρόταση ασφαλίσεως.

Στην πρακτική ο ασφαλιστής χορηγεί σημειώματα προσωρινής καλύψεως στους ασφαλιστικούς πράκτορες. Αυτοί τα χορηγούν στους ενδιαφερόμενους να ασφαλισθούν με την πρόθεση να ισχύσουν μέχρις ότου ο πράκτορας διαβιβάσει στον ασφαλιστή την αίτηση και καταρτισθεί ασφαλιστήριο. Μέχρι τη σύναψη του ασφαλιστηρίου ο κάτοχος του αυτοκινήτου θέλει να 'χει ασφαλιστική κάλυψη. Για το σκοπό αυτό του παραδίδεται σημείωμα προσωρινής κάλυψης.

Σχετική αλλά όχι πλήρης ρύθμιση του θέματος γίνεται στο άρθρο 2 παρ. 2 της Υ.Α. Κ4/585/78 όπου προβλέπεται και η χορήγηση Εγγράφου Βεβαιώσεως Ασφαλίσεως όπως και για την κύρια ασφαλιστική κάλυψη. Η διάρκεια της προσωρινής καλύψεως μπορεί να είναι ορισμένη, μπορεί όμως και όχι, οπότε ισχύει μέχρις της εκδόσεως του ασφαλιστηρίου.

Σε περίπτωση ατυχήματος, ο ασφαλιστής ευθύνεται όπως, και κατά τη διάρκεια της κύριας συμβάσεως ασφαλίσεως.

Η σύμβαση προσωρινής κάλυψης λήγει κατά κανόνα με την έκδοση του οριστικού ασφαλιστηρίου.

Αν όμως περάσει η οριζόμενη προθεσμία χωρίς να εκδοθεί ασφαλιστήριο παύει η ασφαλιστική κάλυψη.

3.5 ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΛΥΨΗΣ

Όπως αναφέρθηκε ήδη, με την υποχρεωτική ασφάλιση ευθύνης αυτοκινήτου καλύπτεται η αστική ευθύνη έναντι τρίτων, του κυρίου, κατόχου και οποιουδήποτε οδηγού του ασφαλισμένου αυτοκινήτου. Καλύπτεται επίσης ασφαλιστικά η αστική ευθύνη του κυρίου του αυτοκινήτου που κλάπηκε ή αφαιρέθηκε με χρήση βίας.

Δεν καλύπτονται ασφαλιστικά ο κλέπτης του αυτοκινήτου, ο επιληφθείς αυτού με χρήση βίας καθώς και ο οδηγός που προκάλεσε με πρόθεση το ατύχημα.

Εκτός από τις γενικές αυτές εξαιρέσεις, που ρυθμίζονται στο νόμο, υπάρχουν κι άλλες εξίσου σημαντικές που ρυθμίζονται στ' άρθρα 25 και 26 των Γενικών Όρων (Υ.Α. 585/76) όπως είναι οι ζημιές που προκαλούνται από οδηγό χωρίς νόμιμη άδεια οδήγησης, ή από οδηγό που βρισκόταν σε κατάσταση μέθης ή από ζημιές που προκλήθηκαν σε χώρους στάθμευσης ή εκθέσεως αυτοκινήτων κ.λ.π.

Οι γενικοί αυτοί όροι επειδή αλλοιώνουν το περιεχόμενο του νόμου, κρίθηκαν από τη νομολογία ότι υπερβαίνουν τη νομοθετική εξουσιοδότηση του άρθρου 6 παρ. ν. 489/76. Γι' αυτό ο ασφαλιστής εναγόμενος δεν μπορεί να τους προτείνει κατ' ένσταση κατά του τρίτου τον οποίο δεν δεσμεύουν, ενώ αντίθετα προτείνονται κατά του ασφαλισμένου, τον οποίο δεσμεύουν οπωσδήποτε, εφόσον οι Γενικοί Όροι αποτελούν περιεχόμενο της ασφαλιστικής σύμβασης.

Ορισμένες χαρακτηριστικές περιπτώσεις εξαιρέσεων, όπως αποκλεισμού της ευθύνης του ασφαλιστή είναι οι παρακάτω:

α) Η περίπτωση 6 του άρθρου 25 της Υ.Α. Κ4/585/78 όταν η ζημιά προκαλείται από οδηγό που δεν έχει την προβλεπόμενη από το νόμο και για την κατηγορία του οχήματος που οδηγεί, άδεια οδήγησης.

β) Από την παρ. 8 του άρθρου 25 της Κ4/585/1978 Α.Υ.Ε., προβλέπεται η περίπτωση αποκλεισμού της ευθύνης του ασφαλιστή όταν η ζημιά προξενίτε καθώς ο οδηγός του οχήματος τελεί υπό την επίδραση οινοπνεύματος ή τοξικών ουσιών κατά την έννοια και τις προϋποθέσεις του άρθρου 42 Κ.Ο.Κ. Όπως έχει ήδη τονισθεί, η παραπάνω περίπτωση αποκλεισμού ευθύνης του ασφαλιστή δεν

μπορεί να προβληθεί από αυτόν κατά του παθόντος τρίτου. Όμως εγκύρως περιλαμβάνεται στη σύμβαση ασφάλισης και έχει ισχύ καθόσον αφορά τις σχέσεις ασφαλιστή - ασφαλισμένου.

γ) Η περ. 9 του άρθρου 25 της Κ4/585/1978 Α.Υ.Ε., αναφέρεται στην πρόκληση ατυχήματος σε τρίτο πρόσωπο «καθ' ον χρόνον το όχημα χρησιμοποιείται διά διάφορον χρήσιν της εν τω ασφαλιστηρίω συμβολαίω και αδεία κυκλοφορίας του καθοριζομένης». Εδώ μπορεί να υπαχθεί η περίπτωση Ι.Χ.Ε. αυτοκινήτου με το οποίο γίνεται μεταφορά εμπορευμάτων ή Ι.Χ.Ε. αυτοκινήτου το οποίο εντάσσεται σε στόλο εκμισθουμένο σε τρίτους αυτοκινήτων από επιχείρηση που διατηρεί ο ιδιοκτήτης του.

Υπενθυμίζεται ότι σε όλες τις ανωτέρω περιπτώσεις ο ασφαλιστής αποζημιώνει τον τρίτο και δικαιούται να στραφεί αναγωγικά κατά του ασφαλισμένου.

Όσον αφορά την έκταση της ασφαλιστικής κάλυψης, αυτή περιλαμβάνει την ικανοποίηση απαιτήσεων τρίτων κατά του ασφαλισμένου εξαιτίας θανάτωσης ή σωματικής βλάβης ή ζημιών σε πράγματα εξαιρουμένων των μεταφερομένων με το αυτοκίνητο, συμπεριλαμβανομένης και της χρηματικής ικανοποίησης, λόγω ηθικής βλάβης ή ψυχικής οδύνης.

Τα κατώτερα υποχρεωτικά όρια ασφαλιστικής κάλυψης που ισχύουν σήμερα, έχουν θεσπιστεί από το ν. 489/76 κατ' εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας και είναι 500.000 Ευρώ για Σωματικές βλάβες και 100.000 Ευρώ για Υλικές Ζημιές.

3.6 ΕΙΔΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΟΔΗΓΟΥ ΚΑΤΩ ΤΩΝ 23 ΕΤΩΝ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΝΕΩΝ ΟΔΗΓΩΝ

Σε περίπτωση ατυχήματος το οποίο συνεπάγεται αστική ευθύνη και εκείνη τη στιγμή το αυτοκίνητο οδηγούσε οδηγός ηλικίας μικρότερης των 23 ετών (η ηλικία υπολογισμένη από την 1^η Ιανουαρίου του έτους γεννήσεως), χωρίς να έχει δηλωθεί αυτή η ηλικία και καταβληθεί κατά τη σύναψη της ασφάλισης το υπό του Τιμολογίου Ασφαλίσεων Αυτοκινήτων προβλεπόμενο σχετικό επασφάλιστρο, η Ασφαλιστική Εταιρεία δεν φέρει καμία ευθύνη αποζημίωσης εκτός αν ο ασφαλισμένος καταβάλλει αμέσως με πρόσθετη πράξη κατά τη δήλωση του ατυχήματος επασφάλιστρο 60% εφόσον ο οδηγός κατέχει ερασιτεχνική άδεια, ή 30% εάν ο οδηγός κατέχει επαγγελματική άδεια, υπολογιζόμενο επί των προβλεπόμενων του εκάστοτε τιμολογίου ασφαλίσεων για τους καλυπτόμενους κινδύνους και για ολόκληρη τη διάρκεια της ισχύος του ασφαλιστηρίου συμβολαίου του.

Στην περίπτωση κατά την οποία, το ασφαλισμένο αυτοκίνητο το οδηγούσε οδηγός που πήρε την άδεια οδήγησης σε λιγότερο από δώδεκα μήνες από τότε που έγινε το ατύχημα, τότε η ασφαλιστική εταιρία δεν φέρει καμία ευθύνη, για αποζημίωση εκτός και εάν ο ασφαλισμένος πληρώσει κατά τη δήλωση του ατυχήματος 60% ανεξαρτήτως κατοχής ερασιτεχνικής ή επαγγελματικής αδειάς. Στις υπόλοιπες περιπτώσεις ισχύουν τα ίδια με αυτά για τους οδηγούς μικρότερους των 23 ετών.

3.7 ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ ΑΣΦΑΛΙΖΟΜΕΝΟΥ

Ο ασφαλιζόμενος είναι υποχρεωμένος, πριν συνάψει την ασφαλιστική σύμβαση, να ορίσει συγκεκριμένα το τι θέλει να ασφαλίσει στην ασφαλιστική εταιρία.

Με τον ορισμό αυτό, η ασφαλιστική εταιρία είναι δυνατό να γνωρίζει ποιο ακριβώς κίνδυνο αναλαμβάνει να ασφαλίσει και συνεπώς να υπολογίσει το ανάλογο ασφάλιστρο.

Δηλωτέα είναι όσα γεγονότα είναι δυνατό να επηρεάσουν τη βούληση του ασφαλιστή για να καταρτίσει τη σύμβαση.

Για το λόγο αυτό, υπάρχει έντυπο ερωτηματολόγιο του ασφαλιστή, το οποίο αφού το συμπληρώσει κατάλληλα και με ακρίβεια ο ασφαλιζόμενος, το επιστρέφει στον ασφαλιστή.

Ο ασφαλιστής, εφόσον αποδεχθεί το συμπληρωμένο ερωτηματολόγιο ευθύνεται υπό την προϋπόθεση ότι αυτά τα οποία δηλώθηκαν δεν περιέχουν δόλο ή σκόπιμη αποσιώπηση μερικών από τα ουσιώδη γεγονότα.

Η ανακριβής δήλωση για να απαλλάξει τον ασφαλιστή από την αναληφθείσα ευθύνη αποζημίωσης, πρέπει να αφορά στα γεγονότα εκείνα, από την κατάσταση των οποίων θα κρίνει το μέγεθος του κινδύνου.

Τέτοια γεγονότα ή καταστάσεις δυνατό να είναι ο τύπος του αυτοκινήτου, η χρήση του, το έτος κατασκευής και η ισχύς της ιπποδύναμης.

Θεμελιώδης υποχρέωση του ασφαλιζομένου είναι η πληρωμή του ασφαλίστρου και η αναγγελία της μεταβολής και επέκτασης του κινδύνου.

Η μεταβολή πρέπει να είναι τέτοια, ώστε αν την γνώριζε ο ασφαλιστής, να μην έδινε τη συγκατάθεση του ή να μην την έδινε με τους ίδιους όρους.

Μια τέτοια μεταβολή ουσιώδης είναι η αλλαγή χρήσεως του αυτοκινήτου το οποίο δηλώθηκε ως επιβατικό σε εμπορικό και αντίστροφα, ή η μετατροπή του σε λεωφορείο.

Η επέκταση αυτή ή η μεταβολή του κινδύνου παρέχει στον ασφαλιστή το δικαίωμα να καταγγείλει την ασφαλιστική σύμβαση και σε περίπτωση, κατά την οποία το επιτύχει να απαλλαγεί από την υποχρέωση να προβεί σε παροχή αποζημίωσης.

Ο ασφαλιζόμενος υποχρεούται μέσα σε 8 εργάσιμες ημέρες από την επέλευση του ατυχήματος ή από τότε που έλαβε γνώση αυτού να δηλώσει στην Ασφαλιστική Εταιρία το ατύχημα και τα σχετιζόμενα με αυτό περιστατικά, χρησιμοποιώντας τα από την Ασφαλιστική Εταιρία διατιθέμενα έντυπα δηλώσεων ατυχημάτων ή σε περίπτωση αδυναμίας κάθε άλλο γραπτό μέσο και να προσέρθει για την παροχή διευκρινήσεων εάν αυτό ζητηθεί από αυτόν.

Κατ' εξαίρεση, είναι δυνατόν η Ασφαλιστική Εταιρία να ειδοποιηθεί τηλεφωνικώς ή και προφορικώς από τρίτο πρόσωπο, κυρίως όταν πρόκειται για σοβαρό ατύχημα και το ασφαλισμένο αυτοκίνητο βρίσκεται στον τόπο του ατυχήματος ή το αυτοκίνητο και ο οδηγός τους εξαιτίας τραυματισμού.

3.8 ΔΗΛΩΣΗ ΑΤΥΧΗΜΑΤΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗΣ ΑΥΤΗΣ

Η δήλωση ατυχήματος είναι η αφετηρία της όλης κινητοποίησης του επιλαμβανομένου του ατυχήματος ασφαλιστή.

Λαμβάνετε αμέσως και συμπληρώνετε κανονικά, αποτελεί την αρχή της επιτυχούς έρευνας του ατυχήματος και τη βάση του δικαίου διακανονισμού αυτού.

Κατά κανόνα η δήλωση ατυχήματος λαμβάνεται σε ειδικό προς τούτο έντυπο των Ασφαλιστικών Εταιριών, το ερωτηματολόγιο αυτό διευκολύνει τη συγκέντρωση όλων των χρήσιμων για το ατύχημα πληροφοριών.

Κάθε πληροφορία για το ατύχημα πρέπει να πηγάζει σαφώς από τη λαμβανομένη δήλωση και για τη σύνταξη στατιστικής ζημιών, χωρίς αυτή δε είναι αδύνατο να νοηθεί ορθή τιμολογιακή πολιτική για τον καθορισμό του εισπρακτέου ασφάλιστρου και ορθολογιστικός για τις ασφαλιστικές εργασίες προσανατολισμός και οργάνωση.

Έτσι από τη Δήλωση ατυχήματος πρέπει να προκύπτουν τα παρακάτω στοιχεία:

α) Το είδος του καλυπτόμενου οχήματος: Αριθμός κυκλοφορίας, Αριθμός κινητήρα, Χρήση - Μάρκα - Μοντέλο - Ιπποδύναμη - Αριθμός θέσεων - Χρώμα.

β) Το είδος του ατυχήματος, δηλαδή: Σύγκρουση – Πρόσκληση – Ανατροπή – Πυρκαϊά – Κλοπή.

γ) Το είδος των ζημιών, δηλαδή:

- Σωματικές βλάβες προς τρίτους (τραυματισμός - αναπηρία - θάνατος)
- Σωματικές βλάβες επιβαινόντων (τραυματισμός, αναπηρία, θάνατος)
- Υλικές ζημιές προς τρίτους (σε αυτοκίνητα - σε αντικείμενα)
- Ζημιές Ιδίου Αυτοκινήτου.
- Ο Χρόνος του ατυχήματος (έτος, μήνας, ημέρα της εβδομάδας και ώρα).
- Ο τόπος επακριβώς του ατυχήματος (νομός, επαρχία, οδός, χιλιόμετρο, σημείο)
- Τα αίτια του ατυχήματος: Παράβαση αστυνομικής διάταξης

1) Υπερβολική ταχύτητα, 2) Εκτυφλωτικός φωτισμός, 3) Αντικανονική πορεία, 4) Μηχανική βλάβη του οχήματος, 5) Κακή κατάσταση της οδού.

δ) Το είδος του οχήματος με το οποίο το ασφαλισμένο όχημα συνεκρούσθη.

ε) Τα στοιχεία του οδηγού του ασφαλισμένου αυτοκινήτου:

1) Αριθμός και κατηγορία διπλώματος, 2) Διεύθυνση κατοικίας.

στ) Τα ονοματεπώνυμα και οι διευθύνσεις των παρευρεθέντων κατά το ατύχημα μαρτύρων.

Η πείρα απέδειξε ότι, απλή και μόνη παραβολή της πλήρως ληφθείσης δήλωσης μετά την αφήγηση του προσερχόμενου για αποζημίωση παθόντος ή της τοιαύτης παρευρεθέντων κατά το ατύχημα μαρτύρων, είναι ικανή να αποκαλύψει συμπαιγνία ή προσπάθεια επίρριψης σε βάρος της Εταιρίας κινδύνων που δεν καλύπτονται με το ασφαλιστήριο συμβόλαιο.

3.9 ΤΙΜΟΛΟΓΙΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Τα ασφάλιστρα κάθε ομάδας αυτοκινήτων κοστολογούνται και προσδιορίζονται, από το υπουργείο Εμπορίου, η δε εφαρμογή του τιμολογίου είναι υποχρεωτική από όλους τους ασφαλιστικούς φορείς.

Για να κοστολογηθεί ένα αυτοκίνητο, χρειάζονται τα ακόλουθα στοιχεία και πληροφορίες:

- α) Η κατηγορία του οχήματος.
- β) Η ιπποδύναμη του οχήματος, σπάνια ο αριθμός θέσεων,
- γ) Η έδρα και ο χώρος χρήσης του οχήματος.
- δ) Οι αναλαμβανόμενοι κίνδυνοι και τα ασφαλιζόμενα ποσά απέναντι του ασφαλιζόμενου.
- ε) Η ηλικία του ιδιοκτήτη ή του οδηγού.
- στ) Τα χρόνια οδήγησης και έκδοσης της άδειας οδήγησης.
- ζ) Η προϊστορία του οχήματος, του οδηγού ή του ιδιοκτήτη (ατυχήματα, POINT SYSTEM).
- η) Τρόποι καταβολής ασφαλίστρου.
- θ) Έτος, αξία και κατασκευή (MONTELO), για τον προσδιορισμό των ζημιών του οχήματος.

3.10 ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΟΤΗΤΑΣ Η' ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ ΤΟΥ ΑΣΦΑΛΙΖΟΜΕΝΟΥ ΟΧΗΜΑΤΟΣ

Σε περίπτωση μεταβίβασης του ασφαλισμένου οχήματος λόγω θανάτου, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις του πρώτου κτήτορα από την ασφάλιση, μεταβιβάζονται στον νέο κτήτορα, εκτός αν αυτός ειδοποιήσει την Ασφαλιστική Εταιρία για τη μη αποδοχή τους, μέσα σε ένα μήνα από το θάνατο.

Κάθε μεταβολή της κυριότητας ή κατοχής του ασφαλισμένου οχήματος,

λόγω ειδικής διαδοχής, επιφέρει μετά πάροδο 15 ημερών την αυτοδίκαιη λύση της ασφαλιστικής σύμβασης, εκτός εάν μέσα στην ίδια προθεσμία ο μέχρι τότε συμβαλλόμενος ή ο νέος κύριος ή κάτοχος ζητήσουν με έγγραφο τους που περιέχει τα ακριβή στοιχεία της μεταβολής, την συνέχιση της ασφαλιστικής κάλυψης και η Ασφαλιστική Εταιρία δεν αποποιηθεί γραπτά την αίτηση μέσα σε 10 ημέρες από την λήψη της. Στην περίπτωση αυτή, η ασφαλιστική σύμβαση λύνεται από την αποποίηση της αίτησης, ή μετά την πάροδο 6 ημερών από την αποποίηση, εάν έχουν προκαταβληθεί για το χρονικό διάστημα αυτό τα ασφάλιστρα.

Η Ασφαλιστική Εταιρία δεν ευθύνεται σε αποζημίωση, εάν μετά την κατά τα παραπάνω μεταβολή της κυριότητας ή κατοχής έγινε νέα ασφαλιστική σύμβαση από άλλη ασφαλιστική εταιρία που αφορά στο ίδιο όχημα καλύπτει το επελθόν ατύχημα.

3.11 ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΣΕ ΑΛΛΑ Η ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Εάν ο Ασφαλιζόμενος μεταφέρει την ασφάλιση του σε άλλη ασφαλιστική εταιρία, η Ασφαλιστική Εταιρία στην οποία είναι ασφαλισμένος, υποχρεούται να εκδώσει βεβαίωση η οποία πρέπει οπωσδήποτε να αναφέρει τα εξής:

- 1) Αριθμό ασφαλιστηρίου συμβολαίου αμέσως προηγούμενου 12μηνου διαστήματος.
- 2) Την αμέσως προηγούμενη δωδεκάμηνη ασφαλιστική περίοδο.
- 3) Την κατηγορία Bonus - Malus στην οποία ανήκε το ασφαλισμένο όχημα κατά την αμέσως προηγούμενη δωδεκάμηνη ασφαλιστική περίοδο.
- 4) Τον αριθμό των τυχόν χωρίς ζημιά αμέσως προηγούμενων δωδεκάμηνων ή και τον αριθμό των τυχόν δηλωμένων ζημιών, κατά τη διάρκεια των αμέσως προηγούμενων δωδεκάμηνων ασφαλιστικών περιόδων.

Ως «ζημιά» σύμφωνα με τα παραπάνω θεωρείται κάθε ζημιά για την οποία η Ασφαλιστική Εταιρία κατέβαλε αποζημίωση στον ασφαλιζόμενο ή σε τρίτους ζημιωθέντες ή εφόσον τυχόν οφείλει να καταβάλει τέτοια αποζημίωση.

3.12 ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΒΑΡΗ, ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΠΑΡΑΒΑΣΗΣ

- 1) Ο Συμβαλλόμενος ή ο Ασφαλιζόμενος κατά την σύναψη της Ασφαλιστικής Σύμβασης έχουν υποχρέωση να γνωστοποιήσουν στην Ασφαλιστική Εταιρία εγγράφως, όλα τα στοιχεία του Ασφαλισμένου οχήματος καθώς και οτιδήποτε έχει επίδραση στην αποδοχή της ασφάλισης και στον υπολογισμό των Ασφαλιστρών.
- 2) Αν για οποιοδήποτε λόγο, που δεν οφείλεται σε υπαιτιότητα της Ασφαλιστικής Εταιρίας ή του Συμβαλλόμενου, ή του Ασφαλιζόμενου δεν έχουν περιέλθει σε γνώση της Ασφαλιστικής Εταιρίας τα ανωτέρω στοιχεία (γραπτός), η Ασφαλιστική Εταιρία δικαιούται να καταγγείλει τη σύμβαση ή να ζητήσει την τροποποίηση της μέσα σε προθεσμία ενός (1) μηνός αφότου έλαβε γνώση αυτών των στοιχείων ή των περιστατικών.
- 3) Η πρόταση της Ασφαλιστικής Εταιρίας για τροποποίηση σύμβασης θεωρείται ως καταγγελία, αν μέσα σε ένα (1) μήνα μετά την λήψη της δεν γίνει δεκτή και αυτό αναφέρεται στο έγγραφο της κατά τα ανωτέρω πρότασης.
- 4) Σε περίπτωση παράβασης από αμέλεια της υποχρέωσης που προβλέπεται στην παρ. 1 η Ασφαλιστική Εταιρία έχει τα δικαιώματα της παρ. 2, και επιπρόσθετα αν η ασφαλιστική περίπτωση επέλθει πριν τροποποιηθεί σύμφωνα με την παρ. 2, ή πριν η καταγγελία αρχίσει να παράγει αποτελέσματα, το ασφάλισμα μειώνεται κατά τον λόγο του ασφαλίστρου που έχει καθοριστεί προς το ασφάλιστρο που είχε καθοριστεί αν δεν υπήρχε η παράβαση.
- 5) Σε περίπτωση παράβασης από δόλο της υποχρέωσης που προβλέπεται στην παρ. 1, η Ασφαλιστική Εταιρία έχει δικαίωμα να καταγγείλει τη σύμβαση μέσα σε προθεσμία ενός (1) μηνός από τότε που έλαβε γνώση της ασφάλισης. Αν η ασφαλιστική περίπτωση επέλθει εντός της παραπάνω προθεσμίας, η Ασφαλιστική Εταιρία απαλλάσσεται της υποχρέωσης της προς καταβολή του ασφαλίσματος. Ο Συμβαλλόμενος ή και ο Ασφαλιζόμενος υποχρεούται σε αποκατάσταση κάθε ζημιάς της Ασφαλιστικής Εταιρίας.
- 6) Η καταγγελία της Ασφαλιστικής σύμβασης εκ μέρους της Ασφαλιστικής Εταιρίας στις περιπτώσεις των παρ. 2 και 4, επιφέρει αποτελέσματα μετά πάροδο

δεκαπέντε (15) ημερών από τότε που θα περιέλθει στον Συμβαλλόμενο ή μετά πάροδο ενός (1) μηνός από τη λήψη της πρότασης τροποποίησης που προβλέπεται στην παρ. 3. Στην περίπτωση της παρ. 5 η καταγγελία επιφέρει άμεσα αποτελέσματα.

7) Κατά τη διάρκεια της σύμβασης, ο Συμβαλλόμενος ή και ο Ασφαλιζόμενος υποχρεούνται να δηλώσουν στην Ασφαλιστική Εταιρία, μέσα σε 14 ημέρες από τότε που περιήλθαν σε γνώση τους, κάθε μεταβολή των στοιχείων του ασφαλισμένου οχήματος, καθώς και κάθε στοιχείο ή περιστατικό που μπορεί να επιφέρει σημαντική επίταση του κινδύνου, σε βαθμό που αν η Ασφαλιστική Εταιρία το γνώριζε δεν θα είχε συνάψει τη σύμβαση ή δεν την είχε συνάψει με τους ίδιους όρους. Σε τέτοια περίπτωση, η Ασφαλιστική Εταιρία, μόλις λάβει γνώση της επίτασης του κινδύνου, δικαιούται να καταγγείλει τη σύμβαση ή να ζητήσει την τροποποίηση της. Σε περίπτωση παράλειψης της γνωστοποίησης εφαρμόζονταν οι όροι των παρ. 2 και 6.

8) Ο Συμβαλλόμενος ή και ο Ασφαλιζόμενος, σε περίπτωση αλλαγής της διεύθυνσης του υποχρεούνται να γνωστοποιήσουν αμέσως γραπτά στην Ασφαλιστική Εταιρία τη νέα διεύθυνση τους. Η Ασφαλιστική Εταιρία νόμιμα προβαίνει σε οποιαδήποτε γνωστοποίηση ή κοινοποίηση στην τελευταία δηλωθείσα διεύθυνση του Συμβαλλομένου / Ασφαλιζομένου.

3.13 ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ – ΑΚΥΡΩΣΗ

Κάθε ένα από τα συμβαλλόμενα μέρη μπορεί ελεύθερα και οποτεδήποτε με έγγραφο συστημένο, να καταγγείλει την ασφαλιστική σύμβαση. Η ακύρωση επέρχεται μετά την πάροδο 20 ημερών από την κοινοποίηση του συστημένου επί αποδείξει εγγράφου της καταγγελίας.

Σε περίπτωση καταγγελίας της ασφαλιστικής σύμβασης τα επιστρεπτέα από την Ασφαλιστική Εταιρία ασφάλιστρα υπολογίζονται αναλογικά από την ημερομηνία ακύρωσης. Ο Συμβαλλόμενος ή και ο Ασφαλιζόμενος έχουν την υποχρέωση να επιστρέψουν στην Ασφαλιστική Εταιρία το ασφαλιστήριο συμβόλαιο και το Ειδικό σήμα / Βεβαίωση Ασφάλισης.

3.14 ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΜΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΥΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΕΣ

Αν το ασφαλιζόμενο όχημα έχει ασφαλισθεί κατά του ίδιου κινδύνου (Αστικής Ευθύνης ή λοιπές πρόσθετες καλύψεις) σε περισσότερους από έναν Ασφαλιστές (Ασφαλιστικές Εταιρίες), υπάρχει δηλαδή πολλαπλή Ασφάλιση, ο Συμβαλλόμενος ή και ο Ασφαλιζόμενος οφείλουν να γνωστοποιήσουν τούτο και τα αντίστοιχα ασφαλιστικά ποσά, εγγράφως στην Ασφαλιστική Εταιρία, χωρίς καθυστέρηση.

Σε περίπτωση μη γνωστοποίησης της ύπαρξης άλλων ασφαλίσεων κατά τον χρόνο σύναψης της παρούσας σύμβασης, το ασφάλισμα σε περίπτωση ζημίας θα περιορίζεται στο μέτρο που δεν καλύπτεται από προηγούμενη ασφάλιση.

Η Ασφαλιστική Εταιρία δικαιούται στην περίπτωση μη γνωστοποίησης των άλλων ασφαλίσεων, να καταγγείλει την ασφαλιστική σύμβαση παρακρατώντας τα δεδουλευμένα ασφάλιστρα. Κάθε ζημία που τυχόν θα συμβεί στη διάρκεια ισχύος του Ασφαλιστηρίου, θα κατανέμεται σε όλες τις ασφαλίζουσες Ασφαλιστικές Εταιρίες αναλογικά με το ποσοστό συμμετοχής τους στον ασφαλιζόμενο κίνδυνο και όχι σε ολόκληρο. Σε περίπτωση που ο Συμβαλλόμενος ή και ο Ασφαλιζόμενος παραλείψει την γνωστοποίηση με δόλο, η Ασφαλιστική Εταιρία απαλλάσσεται από κάθε ευθύνη, σύμφωνα με το άρθρο 15 του Ν. 2496/97.

3.15 ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ

Εφόσον δεν υπάρχει αμφισβήτηση για την ύπαρξη ευθύνης της Ασφαλιστικής Εταιρίας προς αποζημίωση, κάθε διαφορά που αναφέρεται στον προσδιορισμό της αιτίας και της έκτασης της ζημίας ή και του ύψους της αποζημίωσης, λύνεται μόνο με διαιτησία, σύμφωνα με τους παρακάτω όρους:

1) Κάθε συμβαλλόμενο μέρος μόλις προκύψει διαφορά έχει δικαίωμα να απευθυνθεί στο άλλο με συστημένη επιστολή, ζητώντας την διαιτητική επίλυση της διαφοράς και προτείνοντας ένα διαιτητή. Ο δεύτερος συμβαλλόμενος στον

οποίον απευθύνεται η αίτηση οφείλει μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες να γνωστοποιήσει τον δικό του διαιτητή τόσο στο άλλο μέρος όσο και στον διαιτητή του, διαφορετικά ο δεύτερος διαιτητής διορίζεται από το Πρωτοδικείο του τόπου της διαιτησίας με αίτηση του επισπεύδοντος.

Η Ασφαλιστική Εταιρία δεν έχει υποχρέωση να διορίσει διαιτητή εάν μέσα στην ίδια προθεσμία γνωστοποιήσει γραπτά στον Ασφαλιζόμενο ότι δεν αποδέχεται την ύπαρξη ευθύνης του για αποζημίωση σύμφωνα με τους όρους του ασφαλιστηρίου. Η απόφαση εκδίδεται μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από τον σύμφωνα με τα παραπάνω διορισμό των διαιτητών, εκτός αν αντικειμενικοί λόγοι επιβάλουν για κάποιο χρονικό διάστημα την παράταση της προθεσμίας αυτής και σ' αυτό συμφωνούν και οι δύο διαιτητές.

2) Η διαιτησία διεξάγεται στον τόπο της έδρας της Ασφαλιστικής Εταιρίας. Μετά από γραπτή αίτηση του Ασφαλιζόμενου, η διαιτησία διεξάγεται στο πλησιέστερο στον τόπο της έδρας ή κατοικίας του Ασφαλιζόμενου υποκατάστημα της Ασφαλιστικής Εταιρίας.

3) Αν οι διαιτητές δεν συμφωνήσουν, οφείλουν μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την διαφωνία, να ορίσουν ένα επιδιαιτητή. Αν δεν συμφωνήσουν μέσα στην προθεσμία αυτή για τον διορισμό του, ο επιδιαιτητής ορίζεται από το Πρωτοδικείο του τόπου της διαιτησίας με αίτηση ενός από τους διαιτητές ή ενός από τους συμβαλλόμενους σύμφωνα με τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Σε περίπτωση διαφωνίας των διαιτητών υπερισχύει η γνώμη του επιδιαιτητή.

4) Αν διαιτητής που έχει διορισθεί δεν αναλάβει αμέσως το έργο της διαιτησίας ή απουσιάσει δύο συνεχόμενες φορές από την προσδιορισμένη συνεδρίαση ή εμποδίζεται στο έργο του με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, ο άλλος διαιτητής οφείλει να γνωστοποιήσει αυτό αμέσως στα μέρη ώστε να αντικατασταθεί αυτός με πρωτοβουλία του επισπεύδοντος την διαιτησία μέρους. Η αντικατάσταση γίνεται με την ίδια διαδικασία όπως ο αρχικός διορισμός. Η αντικατάσταση είναι αναγκαία ακόμα και αν έχει διορισθεί επιδιαιτητής.

5) Η διαιτητική απόφαση κοινοποιείται αμέσως μετά την έκδοση της στα μέρη και είναι αμετάκλητη, υποχρεωτική και δεσμευτική και για τα δύο μέρη.

6) Η διαιτητική απόφαση αναφέρει υποχρεωτικά ποιος επιβαρύνεται με την αμοιβή των διαιτητών, του επιδιαιτητή, καθώς και τα τέλη και τα έξοδα της διαιτησίας σύμφωνα με την αρχή της ήττας

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΕΣ - ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΕΣ

ΚΑΛΥΨΕΙΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

4.1 ΓΕΝΙΚΕΣ ΕΝΝΟΙΕΣ

Οι ασφάλειες αυτοκινήτων περιλαμβάνονται στην κατηγορία των ασφαλίσεων κατά ζημιών.

Η ασφάλιση της αστικής ευθύνης από αυτοκίνητα, σκοπό έχει να καλύψει την επιβάρυνση της περιουσίας του κατόχου ή του κυρίου του αυτοκινήτου με μια απαίτηση τρίτου, η οποία προέρχεται από το αυτοκίνητο του ασφαλισμένου.

Στην Ελλάδα η ασφάλιση των αυτοκινήτων είναι υποχρεωτική, οπότε κάθε συμφωνία των μερών αποκλείεται, επειδή οι διατάξεις μιας τέτοιας ασφαλίσεως, από τη φύση της και για τους λόγους για τους οποίους υπαγορεύθηκε είναι δημοσίας τάξεως.

Η έκταση του ασφαλιζόμενου κινδύνου περιέχεται μόνο στους γενικούς και ειδικούς όρους των ασφαλιστηρίων συμβολαίων.

Ο ασφαλιστής αναλαμβάνει, να καλύψει τους παρακάτω κινδύνους αστικής ευθύνης από αυτοκίνητα:

- 1) Τον κίνδυνο αστικής ευθύνης για ζημιές, οι οποίες προκαλούνται σε τρίτους.
- 2) Τον κίνδυνο αστικής ευθύνης για σωματικές βλάβες, οι οποίες προκαλούνται σε τρίτους (όχι σ' αυτούς οι οποίοι επιβαίνουν στο αυτοκίνητο).
- 3) Τον κίνδυνο καταθέσεως εγγυητικής δηλώσεως για να αρθεί η κατάσχεση του αυτοκινήτου λόγω ατυχήματος.
- 4) Τον κίνδυνο αστικής ευθύνης του ασφαλιζόμενου προς τους επιβάτες του αυτοκινήτου με εξαίρεση του οδηγού, βοηθού, εισπράκτορα καθώς και των συγγενών του ασφαλιζόμενου μέχρι τρίτου βαθμού συγγενείας, όταν αυτοί είτε κατεβαίνουν είτε ανεβαίνουν από το αυτοκίνητο, είτε παθαίνουν σωματικές ή υλικές ζημιές εξαιτίας του αυτοκινήτου.

Βάσει της νομοθεσίας η οποία ισχύει, απαγορεύεται η χωριστή ασφάλιση

αστικής ευθύνης από αυτοκίνητα για σωματικές βλάβες χωρίς την ταυτόχρονη και με το ίδιο συμβόλαιο ασφάλιση και των υλικών ζημιών.

4.2 ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΕΣ ΚΑΛΥΨΕΙΣ

ΑΣΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ ΕΝΑΝΤΙ ΤΡΙΤΩΝ ΚΑΛΥΠΤΕΙ:

- ΣΩΜΑΤΙΚΕΣ ΒΛΑΒΕΣ
- ΥΛΙΚΕΣ ΖΗΜΙΕΣ

A) ΣΥΜΒΑΝ, ΖΗΜΙΟΓΟΝΟ ΓΕΓΟΝΟΣ, ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΟ, ΑΤΥΧΗΜΑ

Συμβάν, Ζημιογόνο Γεγονός, Περιστατικό, Ατύχημα, θα σημαίνει, αναφορικά με Ζημία, οποιοδήποτε γεγονός (συμπεριλαμβανομένης της συνεχούς και κατ' επανάληψη έκθεσης σε κατ' εξοχήν ίδιες γενικές συνθήκες), το οποίο έχει ως αποτέλεσμα κατά την διάρκεια της περιόδου ασφάλισης να επέλθει ή εκδηλωθεί Σωματική Βλάβη ή Υλική Ζημία η οποία ούτε αναμενόταν, ούτε έγινε με πρόθεση του Ασφαλιζόμενου ή του οδηγού του ασφαλιζόμενου οχήματος.

Το να «εκδηλωθεί» θα σημαίνει να φαίνεται ξεκάθαρα, να καθίσταται αισθητό, κατανοητό, αντιληπτό, όχι ασαφές, υποβόσκον ή λανθάνον, αλλά εμφανές, ορατό, προφανές και αυταπόδεικτο. Εν απουσία αποδείξεως, θα θεωρείται ότι υπάρχει εκδήλωση την ημέρα που κάποιος παθών ο οποίος υποβάλει απαίτηση προς αποζημίωση κατά πρώτον συμβουλευθήκε ιατρό λόγω των συμπτωμάτων που οφείλονται σε κάποιο καλυπτόμενο περιστατικό.

B) ΖΗΜΙΑ

Οποιαδήποτε Σωματική Βλάβη ή και Υλική Ζημιά Τρίτου ή και του Ασφαλιζόμενου, η οποία καλύπτεται με το Ασφαλιστήριο συμβόλαιο, η οποία προέρχεται από τυχαίο, ξαφνικό, απρόβλεπτο κίνδυνο.

Γ) ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΒΛΑΒΗ

Σωματική Βλάβη θα σημαίνει θάνατο ή φυσικό / σωματικό τραυματισμό, φυσική και πνευματική βλάβη ή αναπηρία προσώπου συμπεριλαμβανομένου του επακόλουθου θανάτων αυτών.

Δ) ΥΛΙΚΗ ΖΗΜΙΑ

Υλική Ζημιά θα σημαίνει άμεση φυσική καταστροφή, απώλεια ή βλάβη ενσώματου περιουσιακού στοιχείου ή θάνατο ή τραυματισμό ζώου.

Ε) ΑΣΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ ΕΝΑΝΤΙ ΤΡΙΤΩΝ

Η ασφάλιση Αστικής ευθύνης αφορά στην ικανοποίηση απαιτήσεων αποζημίωσης τρίτων κατά του Ασφαλιζόμενου που προέρχονται σύμφωνα με το Νόμο από την κυκλοφορία, του περιγραφόμενου οχήματος στο Ασφαλιστήριο Συμβόλαιο, λόγω της χωρίς πρόθεση πρόκλησης:

- i) Σωματικής Βλάβης προσώπων που δεν επιβαίνουν στο ασφαλισμένο όχημα.
- ii) Σωματικής Βλάβης σε πρόσωπα επιβαίνοντα στο όχημα (εξαιρέση του ασφαλισμένου και του οδηγού).
- iii) Υλικής Ζημιάς σε πράγματα που δε μεταφέρονται με το ασφαλισμένο όχημα, σύμφωνα με τους όρους του Ν. 489/76 και της ασφαλιστικής σύμβασης. Στις παρεχόμενες για σωματικές βλάβες καλύψεις, περιλαμβάνεται και χρηματική ικανοποίηση για ψυχική ή ηθική βλάβη. Επίσης, στην παρεχόμενη για Υλικές Ζημιές κάλυψη, περιλαμβάνεται (ως επέκταση της κάλυψης) και η νόμιμη Αστική Ευθύνη του Ασφαλισμένου έναντι τρίτων (μη επιβαινόντων στο ασφαλισμένο όχημα) που απορρέει από μετάδοση σε αυτούς πυρκαγιάς η οποία προήλθε από το ασφαλισμένο όχημα. Δεν θεωρούνται τρίτοι, ο Συμβαλλόμενος, ο Ασφαλισμένος, ο οδηγός του ατυχήματος που προξένησε τη ζημιά, κάθε πρόσωπο του οποίου η ευθύνη καλύπτεται με το ασφαλιστήριο συμβόλαιο καθώς και οι νόμιμοι εκπρόσωποι ασφαλισμένου νομικού προσώπου ή εταιρίας που δεν έχει ακόμα αποκτήσει νομική προσωπικότητα.

4.3 ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΚΑΛΥΨΕΙΣ

A) ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΚΑΛΥΨΕΙΣ ΑΠΟ ΠΥΡΚΑΓΙΑ

Η ασφάλιση πυρός περιλαμβάνει τις ζημιές που προκλήθηκαν από πυρκαγιά, έκρηξη και πτώση κεραυνού. Επίσης περιλαμβάνει τις ζημιές που θα προκληθούν από πυρκαγιά που μεταδίδεται σε αυτό από άλλο αντικείμενο.

Εξαιρούνται:

- α) Ζημιές προξενούμενες άμεσα ή έμμεσα από τρομοκρατικές ενέργειες.
- β) Δεν καλύπτονται και εξαιρούνται παντελώς ζημιές εκ πυρκαγιάς, η οποία προκλήθηκε κατά τη διάρκεια αυτογνώμονος αφαιρέσεως του αυτοκινήτου, είτε δια κλοπής, είτε δι' άλλης αξιοποιήσιμης πράξεως, από την κατοχή του κυρίου κατόχου, λήπτη της ασφάλισης και ασφαλισμένου αυτού.
- γ) Ζημιές προξενούμενες από κακόβουλες ενέργειες τρίτων ή του ασφαλισμένου / λήπτη της ασφάλισης / συγγενικών προσώπων αυτών /προσθηθέντων.
- δ) Ζημιές προξενούμενες σε τρίτους επί της επελεύσεως του κινδύνου, προκληθείσες είτε εκ διαρροής καυσίμων είτε εκ της πυρκαγιάς του καλυπτόμενου οχήματος.

B) ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΖΗΜΙΩΝ ΑΠΟ ΟΛΙΚΗ ΚΛΟΠΗ

- 1) Η ασφάλιση κλοπής καλύπτει την ολική απώλεια του ασφαλισμένου αυτοκινήτου με την πραγματική του αξία την ημέρα της απώλειας. Ο λήπτης της ασφάλισης, εάν κατά τη διάρκεια της ασφαλιστικής σύμβασης ο ασφαλιστικός κίνδυνος μειωθεί, δηλαδή εάν η αξία του οχήματος μειωθεί, υποχρεούται να γνωστοποιήσει τούτο στον ασφαλιστή προκειμένου να υπάρξει αντίστοιχη μείωση της κάλυψης.
- 2) Η υποχρέωση της Εταιρίας υφίσταται μόνον εφόσον η απώλεια δηλώθηκε αμέσως στις αστυνομικές αρχές, έχει δε ισχύ μόνο αφού περάσουν ενενήντα (90) ημέρες αφότου υποβλήθηκε σχετική μήνυση και εφόσον προσκομισθεί βεβαίωση

ότι η μήνυση ακόμη εκκρεμεί και εφόσον δεν προκύπτει από άλλα στοιχεία ότι το αυτοκίνητο βρέθηκε μέσα σ' αυτήν την προθεσμία. Η Εταιρία έχει την υποχρέωση της καταβολής αποζημίωσης έστω και αν το αυτοκίνητο βρέθηκε μετά την παρέλευση της παραπάνω προθεσμίας. Ο μηνυτής δεν έχει το δικαίωμα να αποσύρει την μήνυση ούτε μετά την καταβολή του ασφαρίσματος, ειδάλλως έχει την υποχρέωση να αποκαταστήσει κάθε ζημία της Εταιρίας που προέκυψε εξ αιτίας αυτού.

3) Δεν καλύπτονται οι οποιοσδήποτε ζημιές ή απώλειες τμημάτων ή εξαρτημάτων του αυτοκινήτου οι οποίες προξενήθηκαν κατά τη διάρκεια της κλοπής του εφόσον το αυτοκίνητο βρέθηκε πριν από την παρέλευση της προθεσμίας ενενήντα ημερών εκτός αν η ζημιά του αυτοκινήτου υπερβαίνει ποσοστό 80% της αξίας του.

4) Για να καταβάλλει η Ασφαλιστική Εταιρία αποζημίωση μπορεί να ζητήσει:

α) Την παροχή από τον κύριο του αυτοκινήτου εγγράφου και ανέκκλητου εντολής δια συμβολαιογραφικού πληρεξουσίου με την οποία θα δίδεται στον ασφαλιστή το δικαίωμα πώλησης του τυχόν ευρεθησομένου αυτοκινήτου και να κρατήσει το τίμημα. Στο εν λόγω πληρεξούσιο, θα αναφερθούν όλες οι εντολές είτε δια την υπογραφή προσυμφώνου, είτε δια την υπογραφή οριστικού συμβολαίου μεταβίβασης, είτε προς αυτή είτε σε τρίτον που θα υποδειχθεί από αυτήν.

Επίσης στο εν λόγω πληρεξούσιο, θα αναφερθούν όλες οι εντολές για ενέργειες ενώπιον της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. και του αρμοδίου Υπουργείου Μεταφορών που απαιτούνται δια την περάτωση της μεταβίβασης.

β) Αντίγραφα δηλώσεων οι οποίες υποβάλλονται από τον λήπτη της ασφάλισης, κύριο του αυτοκινήτου, τόσο στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. όσο και στην διεύθυνση μεταφορών που έχει εκδοθεί η άδεια του οχήματος ότι δηλώθηκε κλοπή και ζητήθηκε η διαγραφή αυτού από τους καταλόγους.

Σε περίπτωση αρνήσεως χορηγήσεως του ως άνω πληρεξουσίου ή των εγγράφων της παραγρ. 2 δικαιούται η Ασφαλιστική Εταιρία να αρνηθεί την καταβολή του Ασφαρίσματος.

5) Αν το αυτοκίνητο βρεθεί μετά την καταβολή του ασφαρίσματος, ο λήπτης της ασφάλισης ή ο κύριος του οχήματος υποχρεούται να ειδοποιήσουν πάρα ταύτα την Ασφαλιστική Εταιρία.

Στην περίπτωση αυτή η Ασφαλιστική εταιρία, δικαιούται να καλέσει το λήπτη της ασφάλισης εγγράφως, να δηλώσει εάν επιθυμεί να κρατήσει το όχημα και να επιστρέψει το ασφάλισμα.

Ο λήπτης της ασφάλισης υποχρεούται εντός ενός (1) μηνός να απαντήσει εγγράφως εντός συστημένης επιστολής εάν αποδέχεται ή όχι. Εν περιπτώσει μη απαντήσεως, ο λήπτης της ασφάλισης εκπίπτει από κάθε δικαίωμά του.

Εάν ο λήπτης της ασφάλισης παραβεί τις ανωτέρω υποχρεώσεις του, υποχρεούται σε αποζημίωση και αποκατάσταση κάθε εκ του λόγου αυτού θετικής ή αποθετικής ζημιάς που επήλθε στην ασφαλιστική εταιρία.

Γ) ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΖΗΜΙΩΝ ΜΕΡΙΚΗΣ ΚΛΟΠΗΣ ΤΟΥ ΟΧΗΜΑΤΟΣ

Η ανάληψη του κινδύνου μερικής κλοπής δεν χορηγείται μεμονωμένη αλλά πάντοτε σε συνάρτηση με την κάλυψη του οχήματος κατά ολικής κλοπής. Με την ασφάλιση αυτή δεν καλύπτονται ζημιές από πρόσκρουση, εκτροπή, ανατροπή και κατάπτωση του οχήματος.

Εφόσον συντρέχουν οι πιο πάνω προϋποθέσεις η ασφάλιση μερικής κλοπής καλύπτει μόνο:

A) Την αξία των κλαπέντων τεμαχίων ή εξαρτημάτων του οχήματος που είναι στερεός προσδεδεμένα σ' αυτό και είναι απαραίτητα για την κίνηση και την λειτουργία του καθώς και τις υλικές ζημιές που θα προξενηθούν στο σώμα (αμάξωμα) του αυτοκινήτου κατά την ώρα της αφαίρεσης των τεμαχίων ή των εξαρτημάτων.

B) Την αξία κλαπέντων πρόσθετων εξαρτημάτων του (air condition, ραδιόφωνα, κασετόφωνα, τηλεοράσεις, τηλέφωνα και λοιπές εγκαταστάσεις και ειδικά εξαρτήματα) και τις ζημιές που θα προξενηθούν στο αμάξωμα του αυτοκινήτου κατά την ώρα της αφαίρεσής τους, εφ' όσον έχουν δηλωθεί και περιγραφεί αναλυτικά στη αίτηση ασφάλισης.

Δ) ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΙΔΙΩΝ ΖΗΜΙΩΝ (ΜΙΚΤΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ)

- 1) Η ασφάλιση Ιδίων Ζημιών καλύπτει τις ζημιές εκείνες του ασφαλισμένου αυτοκινήτου οι οποίες είναι, συνέπεια αποκλειστικά και μόνο σύγκρουσης, εκτροπής, ανατροπής και κατάπτωσης αυτού.
- 2) Εάν η ασφάλιση συμφωνήθηκε με την απαλλαγή του ασφαλιστή για ορισμένο ποσό κατ' ατύχημα, ο ασφαλιστής ευθύνεται μόνο για την αποκατάσταση της ζημίας πέραν του ποσού της απαλλαγής.
- 3) Η ασφάλιση δεν καλύπτει ζημιές επί μη συνήθων εξαρτημάτων και εξοπλισμού του αυτοκινήτου (AIR CONDITION, ραδιόφωνα, κασετόφωνα, τηλεοράσεις, αυτόματα τηλέφωνα και λοιπές εγκαταστάσεις και ειδικά εξαρτήματα). Για την κάλυψη τούτων απαιτείται ειδική συμφωνία με λεπτομερή αναγραφή των και περιγραφή των στην αίτηση ασφάλισης.
- 4) Εάν δεν έχει γίνει ειδική συμφωνία δεν καλύπτονται οι ζημιές οι οποίες προκλήθηκαν στο αυτοκίνητο κατά το διάστημα που το αυτοκίνητο είχε αφαιρεθεί από τον νόμιμο κάτοχο του με αθέμιτα μέσα.
- 5) Η Ασφαλιστική Εταιρία δικαιούται αντί της καταβολής χρηματικής αποζημίωσης ν' αναλάβει την επισκευή του αυτοκινήτου.
- 6) Σε περίπτωση που το ασφαλιστήριο συμβόλαιο καλύπτει και τον κίνδυνο των Ιδίων Ζημιών του αυτοκινήτου και συμβεί ατύχημα το οποίο θα επιφέρει ίδιες ζημιές στο ασφαλισμένο αυτοκίνητο κατά τη στιγμή που αυτό οδηγείτο από οδηγό ηλικίας μικρότερης των 23 ετών (της ηλικίας υπολογιζόμενης από 1^{ης} Ιανουαρίου του έτους γέννησης), ή κάτοχος διπλώματος διάρκειας μικρότερης του έτους, χωρίς να έχουν δηλωθεί τα παραπάνω και χωρίς να έχει καταβληθεί κατά τη σύναψη της ασφάλισης το υπό του Τιμολογίου Ασφαλιστρων της Εταιρίας προβλεπόμενο σχετικό πρόσθετο ασφαλιστρο, η Εταιρία θα καταβάλει το μισό μόνο (50%) της ζημίας του αυτοκινήτου από σύγκρουση ή πρόσκρουση ή εκτροπή ή ανατροπή ή κατάπτωση του ασφαλισμένου αυτοκινήτου αφού αφαιρεθεί η συμφωνηθείσα απαλλαγή και αφού καταβληθεί κατά την δήλωση του ατυχήματος επασφάλιστρο 60% επί των ετησίων ασφαλιστρων.

Εξαιρούνται:

- α) Ζημιές που προξενούνται στο ασφαλισμένο αυτοκίνητο εξαιτίας κακής συντήρησης του.

β) Ζημίες προξενούμενες άμεσα ή έμμεσα από τρομοκρατικές ενέργειες ή κατά την διάρκεια στάσεων ή και απεργιών.

γ) Δεν καλύπτονται και εξαιρούνται παντελώς ζημίες οι οποίες προξενήθηκαν κατά τη διάρκεια της αυτογνώμου αφαιρέσεως του αυτοκινήτου είτε δια κλοπής είτε δι' άλλης αξιοποιήσιμης πράξεως, από την κατοχή του κυρίου, κατόχου, λήπτη της ασφάλισης και ασφαλισμένου αυτού.

δ) Δεν καλύπτονται μεμονωμένες ζημίες που προξενούνται στον καταλύτη του αυτοκινήτου.

ε) Δεν καλύπτονται οι ζημίες στα οχήματα στα οποία δεν έχει γίνει έλεγχος ΚΤΕΟ.

στ) Ζημίες από κακόβουλες ενέργειες τρίτων ή του ασφαλισμένου / λήπτη της ασφάλισης / συγγενικών προσώπων αυτών / προστηθέντων.

Ε) ΘΡΑΥΣΗ ΚΡΥΣΤΑΛΛΩΝ

1) Η Εταιρία ασφαρίζει κάθε θραύση κρυστάλλου με την καταβολή του προσήκοντος ασφαλιστρού συμπεριλαμβανομένων των εξόδων τοποθέτησης και καθαρισμού του αυτοκινήτου από τα θραύσματα, από οποιαδήποτε αιτία, συμπεριλαμβανομένης και της θραύσης κατά την απόπειρα κλοπής.

2) Η Εταιρία δεν ευθύνεται:

α) Για την οποιαδήποτε επακόλουθη ζημία στο όχημα μέχρι την αποκατάσταση των ζημιών από την θραύση των κρυστάλλων.

β) Ζημίες ή έξοδα μετατόπισης ή επανεγκατάστασης πλαισίων.

γ) Θραύση που οφείλεται σε τροχαίο ατύχημα εκτός αν αποκλειστικός υπαίτιος αυτού είναι ο οδηγός του ασφαλιζόμενου οχήματος.

δ) Θραύση προερχόμενη άμεσα ή έμμεσα από πυρκαγιά για την οποίαν οφείλεται ήδη αποζημίωση.

ε) Θραύση που γίνεται σε περιπτώσεις που προβλέπονται στις γενικές εξαιρέσεις.

στ) Θραύση φανών, δεικτών πορείας, καθρεπτών, ως και η ηλιοροφή.

3) Η υποχρέωση της εταιρίας, περιορίζεται μόνο στην αξία αντικατάστασης του ασφαλιζόμενου κρυστάλλου εναπόκειται δε στην απόλυτη κρίση της να καταβάλει την αποζημίωση μετρητοίς ή να

αντικαταστήσει το ή τα θραυσθέντα κρύσταλλα με άλλα ίδιας ποιότητας.

4) Σε περίπτωση θραύσεως ενός ή περισσοτέρων κρυστάλλων και αντικατάστασης τους από την Εταιρία ή καταβολής του αντιτίμου της αξίας των, η ασφάλιση λήγει πλέον για τα αποζημιωθέντα κρύσταλλα εκτός αν ο ασφαλιζόμενος καταβάλλει συμπληρωματικά ασφάλιστρα για την επανασφάλιση των αντικατασταθέντων κρυστάλλων.

ΣΤ) ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΖΗΜΙΩΝ ΑΠΟ ΦΥΣΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

Καλύπτονται οι ζημιές στα μη μηχανικά μέρη του ασφαλισμένου αυτοκινήτου που προέρχονται άμεσα ή έμμεσα από σεισμό, τυφώνα, λάιλαππα, ανεμοθύελλα, πλημμύρα, έκρηξη ηφαιστείου ή άλλη φυσική διαταραχή, εκτός από τις ζημιές που προκαλούνται από χαλαζόπτωση.

Ζ) ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΖΗΜΙΩΝ ΑΠΟ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ - ΣΤΑΣΕΙΣ - ΑΠΕΡΓΙΕΣ, ΚΑΚΟΒΟΥΛΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΤΡΙΤΩΝ

α) Τρομοκρατικές Ενέργειες

Καλύπτονται και οι ζημιές, Πυρός ή και έκρηξης που προκαλούνται άμεσα ή έμμεσα από τρομοκρατικές ενέργειες μεμονωμένες ή μη υπό τον όρο ότι αυτές οι ενέργειες, δεν έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια πολέμου, εμφυλίου πολέμου, επανάστασης, πραξικοπήματος και λοιπών ανωμάτων καταστάσεων.

Τρομοκρατία περιοριστικά σημαίνει χρήση βίας με πολιτικά κίνητρα και περιλαμβάνει οποιαδήποτε χρήση βίας προς εκφοβισμό του κοινού ή τμήματος αυτού.

β) Στάσεις - Απεργίες

Η ασφάλιση επεκτείνεται, ούτως ώστε να καλύπτει υλικές ζημιές πυρός ή και έκρηξης καθώς επίσης και λοιπές υλικές ζημιές συνέπεια Στάσεων και Απεργιών, Οχλαγωγιών, Διαδηλώσεων, Πολιτικών ταραχών οι οποίες τηρουμένων πάντοτε των παρακάτω αναγραφόμενων Ειδικών Όρων θα έχει περιοριστικά την εξής έννοια για τους σκοπούς της

παρούσας κάλυψης:

Υλική Ζημία του ασφαλιζομένου αυτοκινήτου που προξενήθηκε άμεσα από:

- 1) Πράξη κάθε προσώπου που έλαβε μέρος με άλλους σε διαταραχή της δημόσιας τάξης (είτε σε σχέση με απεργία ή ανταπεργία είτε χωρίς τέτοια σχέση), εφ' όσον η πράξη αυτή δεν περιλαμβάνεται στις εξαιρέσεις.
- 2) Πράξη νόμιμα κατεστημένης Αρχής με σκοπό την καταστολή τέτοιας διαταραχής ή τη μείωση των συνεπειών της.
- 3) Ηθελημένη πράξη απεργού ή εργάτη, ανταπεργήσαντα εργοδότη, που έγινε για υποστήριξη απεργίας ή για αντίσταση εναντίον ανταπεργήσαντα εργοδότη.
- 4) Πράξη νόμιμα κατεστημένης Αρχής για την πρόληψη τέτοιας πράξης ή για μείωση των συνεπειών της.

Εξαιρέσεις:

Η ασφάλιση δεν καλύπτει ζημία που προξενήθηκε άμεσα ή έμμεσα από ένα ή περισσότερα, από τα παρακάτω συμβάντα, που αποτελούν άμεση ή έμμεση συνέπεια ενός ή περισσοτέρων από αυτά, ήτοι:

- 1) Πολέμου, εισβολής, πράξης αλλοδαπού εχθρού, εχθροπραξιών ή πράξεων που μοιάζουν με πολεμικές επιχειρήσεις (ανεξάρτητα αν κηρύχθηκε πόλεμος ή όχι), εμφυλίου πολέμου.
- 2) Ανταρσίας ενόπλων κρατικών δυνάμεων, πολιτικών ταραχών που φθάνουν σε μέγεθος λαϊκής εξέγερσης, ή που ισοδυναμούν με λαϊκή εξέγερση, στρατιωτικού κινήματος, εξέγερσης, ανταρσίας, επανάστασης, κινημάτων στρατιωτικών ή σφετεριστικών εξουσίας.

γ) Κακόβουλες ενέργειες τρίτων

Καλύπτονται ζημίες στο ίδιο το αυτοκίνητο που θα προξενηθούν από κακόβουλες πράξεις τρίτων.

Η) ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΑΤΥΧΗΜΑ ΟΔΗΓΟΥ / ΙΔΙΟΚΤΗΤΗ ΤΟΥ ΟΧΗΜΑΤΟΣ

Καλύπτονται Σωματικές Βλάβες που μπορεί να προκληθούν αποκλειστικά και ανεξάρτητα από οποιαδήποτε άλλη αιτία, από ατύχημα που συνέβη στα ασφαλιζόμενα πρόσωπα κατά την κίνηση του υπ' αυτών οδηγούμενου ασφαλιζόμενου αυτοκινήτου, κατά την διάρκεια της

ασφαλιστικής περιόδου.

Ασφαλιζόμενα πρόσωπα είναι ο ιδιοκτήτης ή ο οδηγός του ασφαλισμένου οχήματος. Δικαιούχος αποζημίωσης είναι οποιοσδήποτε από τα Ασφαλιζόμενα Πρόσωπα και σε περίπτωση θανάτου οι νόμιμοι κληρονόμοι αυτών.

Εξαιρέσεις:

- 1) Κάθε μορφής ασθένειες ή παθήσεις, επαγγελματικές ή όχι, έστω κι αν το δικαστήριο τις χαρακτηρίσει ως ατύχημα
- 2) Κάθε εγχείρηση που δεν έχει σαν αφορμή ατύχημα που καλύπτεται από το ασφαλιστήριο.
- 3) Ηλίαση, ψύξη, κρουσπαγήματα, νευρική κατάπτωση, συμφορήσεις, δηλητηριάσεις, ερυσίπελας, ρευματισμοί, κίρσοι, μουδιάσματα, νευροκαβαλικέματα, κήλη, ισχιαλγίες.
- 4) Ατυχήματα που οφείλονται άμεσα ή έμμεσα σε αναπηρία ή ασθένεια βαρείας ή χρόνιας μορφής, καθώς και τα επακόλουθα ή επιπλοκές τους, που είχε υποστεί ο ασφαλισμένος πριν από την ασφάλιση.
- 5) Ατυχήματα που οφείλονται άμεσα ή έμμεσα σε τρομοκρατικές ενέργειες, στάσεις, οχλαγωγίες, απεργίες, πολιτικές ταραχές.
- 6) Από τη συμμετοχή του ασφαλισμένου σε διαγωνισμούς (ακόμη και άτυπους), ανταγωνισμούς, στοιχήματα, ακροβασίες, δοκιμές οχημάτων, σε επικίνδυνες ασκήσεις, αθλητικές συναντήσεις, διαπληκτισμούς (εκτός από τις περιπτώσεις νόμιμης άμυνας).
- 7) Ατυχήματα που υφίστανται ασφαλιζόμενα πρόσωπα τα οποία είναι ακρωτηριασμένα, ανάπηρα, βουβά, κουφά ή με μειωμένη ακοή, τυφλά ή με μεγάλη μυωπία (8 ή περισσότερων διόπτρων), πρόσωπα που πάσχουν από παραλυσία οποιασδήποτε μορφής, επιληψία, νευρασθένεια, ψυχικές παθήσεις ή βλάβες, καθώς και από λειτουργικά ελαττώματα ή χρόνιες οργανικές παθήσεις που επιδρούν στις ελεύθερες κινήσεις τους.
- 8) Ατυχήματα που υφίστανται ασφαλιζόμενα πρόσωπα που υπηρετούν στις ένοπλες δυνάμεις, ως κληρωτοί ή έφεδροι ή εθελοντές, κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας τους σε περίοδο ειρήνης ή πολέμου. Σε περίπτωση στράτευσης ε οποιαδήποτε μορφή, ασφαλιζόμενου προσώπου, η ισχύς της ασφάλισης αναστέλλεται και δεν έχει καμιά εφαρμογή σε όλη τη διάρκεια της υπηρεσίας του στις ένοπλες δυνάμεις.

Θ) ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΤΡΙΤΩΝ ΑΠΟ ΠΥΡΚΑΪΑ ΤΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ

Με την καταβολή επασφαλίστρου καλύπτεται η αστική ευθύνη προς τρίτους από πυρκαγιά που μεταδόθηκε από το ασφαλισμένο όχημα.

Τα ποσά των καλύψεων που παρέχονται με το επασφάλιστρο αυτό είναι τα κατώτερα προβλεπόμενα από το νόμο υποχρεωτικά όρια για Σωματικές Βλάβες και Υλικές Ζημιές τρίτων.

Ι) ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΖΗΜΙΩΝ ΤΡΙΤΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΑΦΕΡΟΜΕΝΟ Η ΠΡΟΕΞΕΧΟΝ ΦΟΡΤΙΟ

Με την καταβολή επασφαλίστρου καλύπτεται η αστική ευθύνη προς τρίτους από μεταφερόμενο ή προεξέχον φορτίο και μόνο φορτηγών Ι.Χ. ή Δ.Χ. αυτοκινήτων.

Κ) ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΖΗΜΙΩΝ ΤΡΙΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ

Με την καταβολή επασφαλίστρου, καλύπτεται η αστική ευθύνη προς τρίτους κατά την μεταφορά του ασφαλισμένου αυτοκινήτου εντός πορθμείου, οχηματαγωγού, οδικώς, σιδηροδρομικούς, αεροπλοϊκούς και αεροπορικώς.

Λ) ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΖΗΜΙΩΝ ΤΡΙΤΩΝ ΑΠΟ ΑΤΥΧΗΜΑ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΟΧΗΜΑΤΟΣ ΩΣ ΕΡΓΑΛΕΙΟΥ

Μπορεί να συμφωνηθεί ότι η ασφάλιση καλύπτει την έναντι τρίτων αστική ευθύνη για ζημιές που θα προξενηθούν σ' αυτούς από την λειτουργία μηχανήματος που αποτελεί εξάρτημα αυτού ή προσαρμοσμένου σ' αυτό ως εργαλείου. Στην περίπτωση αυτή ο ασφαλιστής ευθύνεται μέχρι του ποσού που

αναγράφεται στο συμβόλαιο για την κάλυψη της ζημίας αυτής. Το ποσό αυτό δεν έχει σχέση με τα κατώτατα όρια ασφάλισης μετά δε από κάθε καταβολή μειώνεται ανάλογα. Το ποσό αυτό αναφέρεται κατ' ατύχημα, άσχετα αν πλείονες ζημιώθηκαν και εξαντλείται με την καταβολή του στους τρίτους.

Ο ασφαλιστής πάντως και πλην των άλλων εξαιρέσεων, που αναγράφονται κατωτέρω, δεν ευθύνεται, για τους παρακάτω κινδύνους αστικής ευθύνης που αναφέρονται στην άνω περίπτωση ασφάλισης:

- 1) Σε ατύχημα που οφείλεται σε καθίζηση, κατάκλιση, (πλημμύρα) ή σε ατύχημα από μόλυνση ύδατος.
- 2) Για ζημίες σε σωληνώσεις ή καλώδια.
- 3) Για ζημίες σε γέφυρες, γεφυροπλάστιγγες, υπέργειες ή υπόγειες γέφυρες ή διαβάσεις, σε οδούς, υπονόμους και κάθε εγκατάσταση κάτω από αυτές που οφείλονται σε κραδασμούς λόγω του βάρους του ασφαλισμένου οχήματος ή του μεταφερομένου με αυτό φορτίο.
- 4) Για σωματικές βλάβες σε πρόσωπα που μεταφέρονται με το όχημα ή σε πράγματα του ασφαλισμένου ή τρίτου που μεταφέρονται με το όχημα.
- 5) Για σωματικές βλάβες και υλικές ζημίες που προξενούνται από την θραύση καλωδίων γερανού, κατά την δι' αυτού φορτοεκφόρτωση εμπορευμάτων ή φορτίων κάθε είδους εφ' όσον εκτελείται έργο που υπερβαίνει τις καθορισμένες από τον κατασκευαστή του ικανότητες αντοχής του.
- 6) Για σωματικές βλάβες και υλικές ζημίες που προξενούνται από την χρήση του μηχανήματος προς εκτέλεση έργου που υπερβαίνει τις καθορισμένες από τον κατασκευαστή του ικανότητες αντοχής του.
- 7) Για σωματικές βλάβες και υλικές ζημίες που προξενούνται από κακή συντήρηση αυτού, ή από κατασκευαστικό ελάττωμα αυτού.

Εξαιρέσεις:

Ζημίες που θα προξηνηθούν αν οι παραπάνω πράξεις έγιναν κατά την διάρκεια πολέμου, εμφυλίου πολέμου, στρατιωτικής εξέγερσης, πραξικοπήματος, επανάστασης και επίταξης κάθε φύσης.

Επίσης εξαιρούνται ζημίες που προξενήθηκαν αμέσως ή εμμέσως από έκρηξη ή φλόγες του ασφαλισμένου οχήματος, ή πυρκαγιά που μεταδόθηκε από αυτό καθώς και ζημίες που προξενούνται από διαρροή υγρών, αερίων ή εκτίναξη

διαφόρων εξαρτημάτων ως και ζημιές που προκύπτουν από κλοπή διαρρήξεως, αν δεν έχει συμφωνηθεί ειδική κάλυψη.

M) ΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

I) ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Η Ασφαλιστική Εταιρία αναλαμβάνει μετά την επέλευση της ασφαλιστικής περίπτωσης και σύμφωνα με τους παρακάτω όρους, τη διασφάλιση και την ικανοποίηση των εννόμων συμφερόντων του ασφαλισμένου, που αναφέρονται παρακάτω, όταν η διασφάλιση αυτή κρίνεται αναγκαία, καταβάλλοντας η Εταιρία τις δικαστικές δαπάνες του Ασφαλισμένου, μέχρι του ανωτάτου ορίου της ασφάλισης.

Η διασφάλιση εννόμων συμφερόντων κρίνεται αναγκαία όταν η επιδίωξη (ικανοποίηση) προσφέρει επαρκείς πιθανότητες επιτυχίας και δεν είναι καταφανώς άδικη (αντίθετη με τους κανόνες της καλής πίστης και των χρηστών συναλλακτικών ηθών) ή ασύμφορος.

II) ΕΚΤΑΣΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΠΑΡΟΧΩΝ

1) Ο ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΣ ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ

α) Την καταβολή της αμοιβής ενός δικηγόρου σύμφωνα με τις διατιμήσεις που ισχύουν κατά το χρόνο της ασφάλισης. Ο δικηγόρος πρέπει να κατοικεί στην έδρα του αρμοδίου δικαστηρίου ή να είναι διορισμένος στο δικαστήριο αυτό.

β) Την καταβολή των δικαστικών δαπανών, καθώς και των αποζημιώσεων των μαρτύρων και πραγματογνωμόνων που κλητεύτηκαν ή διορίστηκαν από το δικαστήριο, σύμφωνα με τις διατιμήσεις που ισχύουν κατά το χρόνο της ασφάλισης, καθώς επίσης και την καταβολή των νόμιμων αμοιβών των δικαστικών επιμελητών.

γ) Την καταβολή των δικαστικών δαπανών του αντιδίκου, στην έκταση που οι δαπάνες αυτές σύμφωνα με δικαστική απόφαση βαρύνουν τον ασφαλισμένο.

2) Ο ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΣ ΔΕΝ ΚΑΤΑΒΑΛΛΕΙ

- α) Εκείνα τα έξοδα συμβιβασμού, που χωρίς προηγούμενη έγκριση του ασφαλιστή, δεν είναι ανάλογα με την έκταση της νίκης προς την ήττα ή που η ανάληψη τους δεν είναι αναγκαία κατά το ισχύον Δίκαιο.
- β) Εκείνες τις δαπάνες, που αν δεν υπήρχε ασφάλιση Νομικής Προστασίας, είναι ή θα ήταν υποχρεωμένος να καταβάλλει τρίτος.
- γ) Εκείνες τις δαπάνες, που δημιουργήθηκαν από υπαίτια παράλειψη του ασφαλισμένου.
- δ) Τις δαπάνες για εξώδικες πραγματογνωμοσύνες.
- ε) Το ασφαλιστικό ποσό που συμφωνήθηκε, είναι για κάθε ασφαλιστική περίπτωση, το ανώτατο όριο των ασφαλιστικών παροχών που πρέπει να παρασχεθούν συνολικά στον αντισυμβαλλόμενο και στους συνασφαλισμένους. Το ασφαλιστικό ποσό θα παρασχεθεί μια μόνο φορά για όλες εκείνες τις ασφαλιστικές περιπτώσεις που συνδέονται μεταξύ τους χρονικά και επήλθαν από την ίδια αιτία.

III) ΤΟΠΙΚΗ ΕΚΤΑΣΗ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Ασφαλιστική προστασία παρέχεται για ασφαλιστικές περιπτώσεις που επήλθαν στις χώρες της Ευρώπης, ή τις εξωευρωπαϊκές αλλά παραμεσόγειες χώρες, εφ' όσον τα δικαστήρια του γεωγραφικού αυτού χώρου είναι τοπικά αρμόδια.

IV) ΕΝΑΡΞΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Η ασφαλιστική προστασία αρχίζει από την ημέρα που αναγράφεται στο ασφαλιστήριο, με την προϋπόθεση ότι ο ασφαλισμένος κατέβαλε το πρώτο ετήσιο ασφάλιστρο ή την πρώτη δόση, όπως συμφωνήθηκε. Σε περίπτωση μεταγενέστερης καταβολής ασφαλίσεων, η ασφαλιστική προστασία αρχίζει την επόμενη της ημέρας καταβολής τους.

Εάν υπάρχουν διαφορές μεταξύ του ασφαλιστηρίου και οποιονδήποτε άλλων ασφαλιστικών εγγράφων και εντύπων που προέρχονται από ή απευθύνονται

προς τον ασφαλιστή, συμφωνείται ότι η ασφαλιστήρια σύμβαση καταρτίστηκε όπως προκύπτει μόνο από το ασφαλιστήριο, εκτός εάν ο ασφαλισμένος μέσα σε 5 ημέρες από την παραλαβή του απαιτήσει τη διόρθωση του ή την τροποποίηση του.

V) ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΩΝ

Το ασφάλιστρο είναι ετήσιο και προκαταβάλλεται για ένα χρόνο. Μπορεί να συμφωνηθεί και καταβολή του ασφάλιστρου σε προκαταβαλλόμενες δόσεις. Μετά από μια τέτοια συμφωνία, τα μέρη του ετήσιου ασφάλιστρου, που δεν είναι ληξιπρόθεσμα, θεωρείται πως είναι πιστωμένα.

1) Εάν ο αντισυμβαλλόμενος καθυστερήσει την καταβολή μιας δόσης, ο ασφαλιστής μπορεί να απαιτήσει την καταβολή και των πιστωμένων δόσεων του ετήσιου ασφάλιστρου. Έτσι η πίστωση θεωρείται ότι αίρεται.

2) Εάν ο αντισυμβαλλόμενος γίνει υπερήμερος για την καταβολή οποιασδήποτε οφειλής από ασφάλιστρα, ο ασφαλιστής με επιφύλαξη κάθε άλλου δικαιώματος του απαλλάσσεται από την υποχρέωση του για ασφαλιστική παροχή για όλες εκείνες τις ασφαλιστικές περιπτώσεις που επήλθαν κατά το διάστημα της υπερημερίας, ή κατά την ημέρα εξόφλησης της ληξιπρόθεσμης οφειλής.

3) Ανεξάρτητα από το δικαίωμα που προσδιορίζεται στην αμέσως προηγούμενη παράγραφο, ο ασφαλιστής διατηρεί σε περίπτωση υπερημερίας του ασφαλισμένου, το δικαίωμα να καταγγείλει τη σύμβαση μετά τη άκαρπη παρέλευση προθεσμίας 30 ημερών για την εξόφληση της ληξιπρόθεσμης οφειλής.

4) Τα νόμιμα δικαιώματα συμβολαίου, ο φόρος του Δημοσίου καθώς και τα έξοδα χαρτοσήμων, βαρύνουν τον αντισυμβαλλόμενο.

5) Τόπος καταβολής των ασφαλίστρων ορίζονται τα γραφεία του ασφαλιστή. Από το γεγονός ότι πράκτορες ή υπάλληλοι του ασφαλιστή εισπράττουν τα ασφάλιστρα έξω από τα γραφεία του δεν μπορεί να συναχθεί ότι συμφωνήθηκε ρητά, ή σιωπηρά αλλαγή του τόπου καταβολής.

VI) ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

Η ασφαλιστική σύμβαση καταρτίζεται για το χρονικό διάστημα που αναφέρεται στο ασφαλιστήριο. Εάν το χρονικό αυτό διάστημα είναι τουλάχιστον ενός έτους, η σύμβαση θεωρείται ότι ανανεώνεται εκάστοτε σιωπηρά για έναν ακόμη χρόνο, εάν δεν καταγγελθεί τρεις μήνες πριν τη λήξη της. Αν η διάρκεια της ασφάλισης είναι μικρότερη του ενός έτους, η σύμβαση ακυρώνεται μετά την πάροδο του χρόνου που συμφωνήθηκε, χωρίς να χρειάζεται καταγγελίας της.

VII) ΑΥΞΗΣΗ - ΕΛΑΤΤΩΣΗ ΤΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

Εάν υπάρξει κάποιο περιστατικό βασικής σημασίας για την ανάληψη του ασφαλιστικού κινδύνου, που να δικαιολογεί σύμφωνα με τις αρχές της επιχείρησης του ασφαλιστή την καταβολή μεγαλύτερου ασφαλίστρου από εκείνο που συμφωνήθηκε, ο ασφαλιστής μπορεί ν' απαιτήσει το ασφάλιστρο που προκύπτει από το μεγαλύτερο κίνδυνο, από το χρονικό σημείο που επήλθε το περιστατικό, όχι όμως και για το χρονικό διάστημα πριν από την κατάρτιση της ασφαλιστικής σύμβασης που καλύπτει τον κίνδυνο.

Αν μετά την κατάρτιση της ασφαλιστικής σύμβασης υπάρξει κάποιο περιστατικό βασικής σημασίας για την ανάληψη του ασφαλιστικού κινδύνου, που να δικαιολογεί σύμφωνα με τις αρχές της επιχείρησης του ασφαλιστή, την καταβολή ενός μικρότερου ασφαλίστρου από εκείνο που συμφωνήθηκε, ο αντισυμβαλλόμενος μπορεί ν' απαιτήσει τη μείωση του ασφαλίστρου από το χρονικό σημείο που επήλθε το περιστατικό. Αν ο αντισυμβαλλόμενος ανακοινώσει το περιστατικό αυτό μετά την πάροδο ενός μηνός από την επέλευση του, η μείωση αρχίζει να ισχύει από τη λήψη της ανακοίνωσης.

VIII) ΝΟΜΙΚΗ ΘΕΣΗ ΤΡΙΤΩΝ

1) Σε φυσικά πρόσωπα που μπορούν από το Νόμο να διεκδικήσουν δικές τους αξιώσεις αποζημίωσης λόγω θανάτωσης, τραυματισμού ή βλάβης της υγείας του ασφαλισμένου, παρέχεται ασφαλιστική προστασία για τη διεκδίκηση των αξιώσεων αυτών.

2) Αν δεν συμφωνήθηκε κάτι άλλο η άσκηση όλων των δικαιωμάτων από την ασφαλιστική σύμβαση ανήκει στον αντισυμβαλλόμενο. Ο ασφαλιστής όμως δικαιούται να παρέχει ασφαλιστική προστασία στους συνασφαλισμένους τρίτους, εφ' όσον δεν εναντιώνεται ο αντισυμβαλλόμενος.

3) Δεν παρέχεται ασφαλιστική προστασία για την παραφύλαξη έννομων συμφερόντων των συνασφαλισμένων με το ίδιο ασφαλιστήριο εναντίον αλλήλων ή εναντίον του αντισυμβαλλόμενου.

4) Όλα τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις του αντισυμβαλλόμενου από τους όρους αυτούς, ισχύουν ανάλογα υπέρ και κατά των τρίτων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2.

ΙΧ) ΕΠΕΛΕΥΣΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗΣ

1) Αν πρόκειται για αξιώσεις αποζημιώσεων που απορρέουν από διατάξεις νόμων περί αστικής ευθύνης, η ασφαλιστική περίπτωση θεωρείται ότι επέρχεται από το χρονικό σημείο που συνέβη το ζημιογόνο γεγονός, πάνω στο οποίο στηρίζεται η απαίτηση.

2) Αν πρόκειται για παράβαση ποινικής ή αστυνομικής διάταξης, η ασφαλιστική περίπτωση θεωρείται ότι επέρχεται από το χρονικό σημείο που ο ασφαλισμένος άρχισε ή υποστηρίζεται πως άρχισε να παραβαίνει τη διάταξη.

3) Σ' όλες τις άλλες περιπτώσεις, η ασφαλιστική περίπτωση θεωρείται ότι επέρχεται από το χρονικό σημείο, που ο ασφαλισμένος, ο αντίδικος ή ο τρίτος για πρώτη φορά άρχισε ή υποστηρίζεται ότι άρχισε να αθετεί συμβατικές υποχρεώσεις, ή να παραβαίνει διατάξεις Νόμου.

Χ) ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΒΑΡΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΕΛΕΥΣΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗΣ

1) Μόλις επέλθει η ασφαλιστική περίπτωση, ο ασφαλισμένος είναι υποχρεωμένος να:

α) Ενημερώσει πλήρως τον ασφαλιστή σχετικά με τ' αληθινά περιστατικά της

ασφαλιστικής περίπτωσης, να υποδείξει τα αποδεικτικά μέσα και τα υπόλοιπα έγγραφα και δικαιολογητικά και να τα διαθέσει στον ασφαλιστή όταν αυτός τα ζητήσει.

β) Δώσει πληρεξουσιότητα στο δικηγόρο που θα αναλάβει να παραφυλάξει τα συμφέροντα του και να τον ενημερώσει πλήρως σχετικά με τα αληθινά περιστατικά της υπόθεσης, να του υποδείξει τ' αποδεικτικά μέσα, κυρίως τα ονόματα και τις διευθύνσεις των μαρτύρων, να του γνωρίσει σχετικά κάθε χρήσιμη πληροφορία και να του προσκομίσει τα αναγκαία έγγραφα και δικαιολογητικά.

γ) Πάρει τη σύμφωνη γνώμη του ασφαλιστή πριν λάβει μέτρα που δημιουργούν δαπάνες όπως ιδιαίτερες εγέρσεις αγωγών ή ενδίκων μέσων και αποφεύγει κάθε τι που θ' αύξανε αδικαιολόγητα το ύψος των δαπανών.

δ) Υποβάλλει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση τις αποδείξεις δικηγορικών και δικαστικών δαπανών στον ασφαλιστή.

2) Αν ο ασφαλισμένος αθετήσει υπαίτια κάποια από τις παραπάνω υποχρεώσεις του, ο ασφαλιστή απαλλάσσεται από την υποχρέωση ασφαλιστικής παροχής.

XI) ΕΚΛΟΓΗ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ ΚΑΙ ΑΝΑΘΕΣΗ ΕΝΤΟΛΗΣ

1) Ο ασφαλισμένος έχει το δικαίωμα να διαλέξει ελεύθερα το δικηγόρο που θα αναλάβει την παραφύλαξη των έννομων συμφερόντων του. Αν ο ασφαλισμένος παραλείψει να εκλέξει δικηγόρο, ο ασφαλιστής μπορεί ν' ασκήσει ο ίδιος αυτό το δικαίωμα για τον ασφαλισμένο.

2) Η εντολή προς το δικηγόρο δίνεται μόνο από τον ασφαλιστή «ονόματι και εντολή» του ασφαλισμένου. Αν ο ασφαλισμένος δώσει απ' ευθείας εντολή σε δικηγόρο, ο ασφαλιστής δεν είναι υποχρεωμένος να δώσει ασφαλιστική προστασία, εκτός αν η παράλειψη της χορήγησης εντολής σε δικηγόρο απ' ευθείας από τον ασφαλισμένο θα είχε σαν συνέπεια τον αναμφίβολο κίνδυνο για τη διασφάλιση των έννομων συμφερόντων του ασφαλισμένου και δεν υπήρχε άλλος τρόπος αποτροπής του κινδύνου αυτού. Στην περίπτωση αυτή, ο ασφαλισμένος είναι υποχρεωμένος να γνωστοποιήσει αμέσως στον ασφαλιστή την απ' ευθείας χορήγηση εντολής σε δικηγόρο.

3) Ο δικηγόρος ευθύνεται απέναντι στον ασφαλισμένο σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις. Ο ασφαλιστής δε φέρει καμιά ευθύνη για τη δραστηριότητα του δικηγόρου.

XII) ΛΟΙΠΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΗ

1) Ο ασφαλιστής έχει το δικαίωμα κι εφ' όσον το ζητήσει ο ασφαλισμένος την υποχρέωση πριν από την ανάθεση εντολής σε δικηγόρο, να παραφυλάξει τα συμφέροντα του ασφαλισμένου καταβάλλοντας προσπάθειες για την εξώδικη διευθέτηση της υπόθεσης.

2) Ο ασφαλιστής μπορεί να εξετάσει, αν η παραφύλαξη των έννομων συμφερόντων του ασφαλισμένου είναι αναγκαία. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ του ασφαλιστή και του ασφαλισμένου ως προς την ανάγκη παραφύλαξης των έννομων συμφερόντων του ασφαλισμένου ενώπιον δικαστικής ή διοικητικής αρχής, ο ασφαλισμένος μπορεί να προκαλέσει αιτιολογημένη γνωμοδότηση δικηγόρου της αρεσκείας του, σχετικά με την ανάγκη ή μη της παραφύλαξης.

Η γνωμοδότηση του δικηγόρου είναι δεσμευτική για τον ασφαλιστή, εκτός εάν απομακρύνεται από τη σωστή νομική και πραγματική βάση της υπόθεσης. Αν ο ασφαλισμένος δεν αποδέχεται τη γνωμοδότηση αυτή ή αν η ασφαλιστική επιχείρηση κρίνει ότι η γνωμοδότηση απομακρύνεται από τη σωστή νομική και πραγματική βάση της υπόθεσης, προκαλείται η διαιτητική επίλυση από διαιτητή κοινής αποδοχής.

Σε περίπτωση διαφωνίας ως προς το πρόσωπο του διαιτητή ο διορισμός του γίνεται κατά το άρθρο 878 Κ. Πολ. Δ.

Οι δαπάνες για τις ανωτέρω ενέργειες βαρύνουν τον ασφαλιστή εφ' όσον με τις ενέργειες αυτές κριθεί αναγκαία η παραφύλαξη των συμφερόντων του ασφαλισμένου, άλλως κατανέμονται κατ' ισομοιρία στον ασφαλιστή και τον ασφαλισμένο.

Εάν ο ασφαλισμένος παρά την αντίθετη απόφαση του διαιτητή προσφύγει σε δικαστική ή διοικητική αρχή, βαρύνεται με τις σχετικές δαπάνες, σε περίπτωση ολοσχερούς ήττας του, άλλως οι δαπάνες αυτές επιμερίζονται ανάλογα με την έκταση της κατά ουσία ήττας προς τη νίκη του.

XIII) ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗΣ

Αν ο ασφαλιστής αναγνωρίσει την υποχρέωση ασφαλιστικής παροχής για μια ασφαλιστική περίπτωση, μπορεί σ' ένα μήνα από την αναγνώριση της υποχρέωσης του να καταγγείλει την ασφαλιστική σύμβαση με προθεσμία ενός μηνός.

Στην περίπτωση αυτή τα «μη δεδουλευμένα» ασφάλιστρα από την εκπνοή της παραπάνω προθεσμίας ανήκουν στον ασφαλισμένο.

XIV) ΑΠΟΔΟΣΗ ΔΑΠΑΝΩΝ ΣΤΟΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΗ

1) Απαιτήσεις του ασφαλισμένου για την απόδοση δικαστικών ή εξώδικων δαπανών που προκάτεβαλε αντί αυτού ο ασφαλιστής μεταβιβάζονται στον ασφαλιστή μόλις γεννηθούν. Χρηματικά ποσά που επιστράφηκαν ήδη στον ασφαλισμένο αποδίδονται στον ασφαλιστή.

2) Ο ασφαλισμένος είναι υποχρεωμένος να υποστηρίζει με κάθε τρόπο τον ασφαλιστή κατά την άσκηση αξιώσεως έναντι τρίτου για απαιτήσεις απόδοσης δαπανών που του έχουν μεταβιβαστεί.

Ιδιαίτερα είναι υποχρεωμένος να παραδώσει σε πρώτη ζήτηση τα αναγκαία έγγραφα που αποδεικνύουν την ύπαρξη της απαίτησης και το λοιπό αποδεικτικό υλικό.

XV) ΕΚΧΩΡΗΣΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ

Οι ασφαλιστικές απαιτήσεις δεν μπορούν να εκχωρηθούν ούτε να ενεχυριασθούν πριν προσδιοριστεί οριστικά το ύψος και η αιτία τους εκτός αν ο ασφαλιστής συμφωνήσει εγγράφως.

XVI) ΣΥΜΨΗΦΙΣΜΟΣ

Δεν χωρεί συμψηφισμός με απαιτήσεις του ασφαλιστή.

XVII) ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ

Οι αξιώσεις του ασφαλισμένου απέναντι στον ασφαλιστή παραγράφονται

μετά δύο χρόνια από τότε που γεννήθηκαν.

XVIII) ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ – ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Όλες οι ανακοινώσεις και δηλώσεις του αντισυμβαλλόμενου πρέπει να είναι έγγραφες και ν' απευθύνονται στα κεντρικά γραφεία του ασφαλιστή στην Αθήνα.

Συμφωνίες μεταξύ του αντισυμβαλλόμενου απ' τη μεριά και πρακτόρων, αντιπροσώπων ή υπαλλήλων του ασφαλιστή απ' την άλλη, ισχύουν μόνον αν επικυρωθούν εγγράφως απ' τον ασφαλιστή.

XIX) ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

Συμφωνείται ρητά ότι, αρμόδια για την επίλυση διαφορών μεταξύ ασφαλιστή και ασφαλισμένου από ασφαλιστήριο, σύμφωνα με τους όρους αυτούς είναι τα δικαστήρια της Αθήνας.

N) ΕΙΔΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΟΧΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΟΔΗΓΟΥ

I) ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΑΠΟΛΑΜΒΑΝΕΙ

α) Ο κύριος και ο νόμιμος κάτοχος, καθώς κι όποιος με την άδεια τους, οδηγεί ή επιβαίνει στο όχημα που καθορίζεται με τον αριθμό κυκλοφορίας του στο ασφαλιστήριο και μάλιστα εκάστοτε με την προαναφερόμενη αυτή ιδιότητα. («νομική προστασία οχήματος»).

β) Το πρόσωπο που κατονομάζεται στο ασφαλιστήριο με την ιδιότητα του σαν οδηγού ξένων κατά κυριότητα οχημάτων, («νομική προστασία οδηγού»).

Με τον όρο «όχημα» νοούνται τα αυτοδύναμα κινούμενα οχήματα, που χρησιμεύουν στη μεταφορά προσώπων ή πραγμάτων, καθώς και τα ρυμουλκούμενα τους.

2) ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΠΑΡΕΧΕΤΑΙ

α) Για τη διεκδίκηση αξιώσεων αποζημίωσης σύμφωνα με διατάξεις νόμων περι- αστικής ευθύνης.

β) Για την υπεράσπιση σε ποινικά δικαστήρια λόγω θανάτωσης ή τραυματισμού προσώπου σε τροχαίο ατύχημα, ή λόγω παράβασης άλλης ποινικής ή αστυνομικής διάταξης, που αναφέρεται στην τροχαία κίνηση.

γ) Για προσφυγές στις αρμόδιες διοικητικές αρχές λόγω αφαίρεσης ή περιορισμού της άδειας ικανότητας οδηγού ή της άδειας και των πινακίδων κυκλοφορίας του οχήματος, καθώς και για την επανάκτηση τους και κίνηση διαδικασιών σε δικαστήρια, για τους ίδιους λόγους.

δ) Σε περίπτωση διαφορών από ενοχικές συμβάσεις που είναι συναφείς με την ιδιότητα του κύριου ή του νόμιμου κατόχου του ασφαλισμένου οχήματος, («νομική προστασία ενοχικών συμβάσεων οχήματος»). Η σύμβαση από την οποία πηγάζει η ανάγκη παραφύλαξης έννομων συμφερόντων, πρέπει να έχει καταρτιστεί μέσα στη χρονική διάρκεια της ασφαλιστικής σύμβασης.

3) Η ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΑΠΟΚΛΕΙΕΤΑΙ

α) Σε περίπτωση οδήγησης οχήματος από πρόσωπο που δεν έχει την άδεια ικανότητας οδηγού που προβλέπεται από το Νόμο, καθώς και σε περίπτωση οδήγησης χωρίς την άδεια του κύριου ή του νόμιμου κατόχου του οχήματος ή σε περίπτωση οδήγησης οχήματος που δεν έχει άδεια κυκλοφορίας.

Όμως, παρέχεται ασφαλιστική προστασία στα πρόσωπα εκείνα, που χωρίς υπαιτιότητα αγνοούσαν την έλλειψη άδειας ικανότητας οδηγού ή άδειας κυκλοφορίας οχήματος ή άδειας του κύριου ή νόμιμου κατόχου για την χρησιμοποίηση του οχήματος.

β) Αν βεβαιωθεί τελεσίδικα, ότι ο ασφαλισμένος διέπραξε εκ δόλου την αξιόποινη πράξη.

γ) Σε περίπτωση διαφορών που απορρέουν από ασφαλιστήρια του ασφαλισμένου.

δ) Για αντικείμενα που βρίσκονται μέσα στο όχημα και δεν είναι συστατικά ή παραρτήματα του.

ε) Όταν η παραφύλαξη των έννομων συμφερόντων βρίσκεται άμεσα ή έμμεσα σε συνάφεια με πόλεμο, εχθρικές επιχειρήσεις, εξεγέρσεις, εσωτερικές ταραχές

ή σεισμούς.

στ) Για ασφαλιστικές περιπτώσεις που αναγγέθηκαν στον ασφαλιστή, ύστερα από ένα χρόνο από τη λήξη του ασφαλιστηρίου, που κάλυπτε τον κίνδυνο.

ζ) Αν το ασφαλισμένο όχημα πουληθεί ή σταματήσει κατ' άλλον τρόπο να υπάρχει το ασφαλιστικό συμφέρον, η ασφαλιστική προστασία μεταβαίνει αυτόματα στο ομοειδές όχημα του αντισυμβαλλόμενου, που παίρνει τη θέση του ασφαλισμένου οχήματος («υποκατάστατο όχημα»). Σαν ομοειδή θεωρούνται εκάστοτε οι μοτοσικλέτες, τα επιβατικά αυτοκίνητα και τα προοριζόμενα για μεταφορά προσώπων και πραγμάτων (καραβάν), τα φορτηγά και όσα άλλα χρησιμοποιούνται για μεταφορικούς σκοπούς, τα λεωφορεία, τα ρυμουλκούμενα ή τα τροχόσπιτα.

η) Αν πριν από την έκλειψη του ασφαλιστικού συμφέροντος αποκτηθεί όχημα με σκοπό την αντικατάσταση του ασφαλισμένου οχήματος, η ασφαλιστική προστασία μεταβαίνει στο νέο, από την απόκτηση του. Το μέχρι τότε ασφαλισμένο όχημα, παραμένει συνασφαλισμένο χωρίς καταβολή πρόσθετων ασφαλίσεων μέχρι την απαλλοτρίωση του, το πολύ όμως για ένα μήνα από την απόκτηση του υποκατάστατου οχήματος, και πάντως όχι πέρα από τη διάρκεια της ασφαλιστικής σύμβασης. Ένα όχημα που αποκτήθηκε μέσα σ' ένα μήνα πριν απ' την έκλειψη του ασφαλιστικού συμφέροντος, θεωρείται ότι είναι υποκατάστατα.

θ) Σαν υποκατάστατο θεωρείται επίσης και το όχημα που απόκτησε ο ασφαλισμένος μέσα στους πρώτους έξι μήνες από την έκλειψη του ασφαλιστικού συμφέροντος. Στην περίπτωση αυτή, η ασφαλιστική σύμβαση παρατείνεται για χρονικό διάστημα, ίσο μ' εκείνο που ο ασφαλιστής δεν έφερε κανέναν ασφαλιστικό κίνδυνο. Αν ο ασφαλιστής μέσα σ' ένα μήνα απ' την έκλειψη του ασφαλιστικού συμφέροντος, πάρει τη σχετική ανακοίνωση, τα ασφάλιστρα που αναλογούν στο διάστημα από την έκλειψη του ασφαλιστικού συμφέροντος, ανήκουν στον ασφαλισμένο. Αν η ανακοίνωση ληφθεί μετά από έναν μήνα ύστερα από την έκλειψη του ασφαλιστικού συμφέροντος, τα ασφάλιστρα που αναλογούν στο διάστημα από την λήψη της ανακοίνωσης, ανήκουν στον ασφαλισμένο.

ι) Αν η ασφαλιστική προστασία περιλαμβάνει και την παραφύλαξη έννομων συμφερόντων από ενοχικές συμβάσεις («νομική προστασία ενοχικών

συμβάσεων οχήματος), εκτείνεται και στη δικαιοπραξία απόκτησης του υποκατάστατου οχήματος, εφ' όσον η δικαιοπραξία αυτή καταρτίστηκε μέσα στο χρόνο διάρκειας της ασφαλιστικής σύμβασης.

κ) Η απαλλοτρίωση του ασφαλισμένου οχήματος ή η κατ' άλλον τρόπο έκλειψη του ασφαλιστικού συμφέροντος, καθώς και η απόκτηση υποκατάστατου οχήματος, πρέπει να γνωστοποιηθεί ο αριθμός κυκλοφορίας του και τα αναγκαία στοιχεία για τον καθορισμό του ασφαλιστρού. Αν ο αντισυμβαλλόμενος παραλείψει να γνωστοποιήσει την απόκτηση του υποκατάστατου οχήματος, ο ασφαλιστής απαλλάσσεται από την υποχρέωση ασφαλιστικής παροχής για τις ασφαλιστικές περιπτώσεις που επήλθαν με το όχημα αυτό, εκτός αν η παράλειψη της γνωστοποίησης δεν οφείλεται σε υπαιτιότητα του αντισυμβαλλομένου.

λ) Αν κατά το χρονικό σημείο που εκλείπει το ασφαλιστικό συμφέρον, δεν υπάρχει υποκατάστατο όχημα κι ούτε αποκτηθεί από τον αντισυμβαλλόμενο μέσα σε έξι μήνες από την έκλειψη του ασφαλιστικού συμφέροντος, ο ασφαλιστής είναι υποχρεωμένος, αν το ζητήσει ο αντισυμβαλλόμενος, να λύσει την ασφαλιστική σύμβαση από το χρόνο που έπαψε να υπάρχει ασφαλιστικό συμφέρον και να επιστρέψει τα «μη δεδουλευμένα» ασφάλιστρα. Αν ο ασφαλιστής πάρει την ανακοίνωση για την έκλειψη του ασφαλιστικού συμφέροντος, αργότερα από ένα μήνα μετά την πάροδο της εξάμηνης προθεσμίας, η ασφαλιστική σύμβαση λύνεται από τη λήψη της ανακοίνωσης όπως και παραπάνω.

Ξ) ΟΔΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ

A) ΟΡΙΣΜΟΙ

1) ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Ασφαλισμένα πρόσωπα θεωρούνται: Ο κύριος ή νόμιμος κάτοχος του οχήματος, όπως ορίζεται στο ασφαλιστήριο βοήθειας.

2) ΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

α) Ο σύζυγος ή η σύζυγος των ασφαλισμένων προσώπων, καθώς και τα τέκνα και οι γονείς των δύο συζύγων, εφόσον τα τέκνα και οι γονείς κατοικούν μόνιμα

μαζί τους.

β) Ο εκάστοτε νόμιμος οδηγός του οχήματος, όπως ορίζεται στο ασφαλιστήριο Βοήθειας.

γ) Οι νόμιμοι εκπρόσωποι του ασφαλισμένου νομικού προσώπου (εταιρίας κ.λ.π.) όπως ορίζονται στο ασφαλιστήριο Βοήθειας.

3) ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟ ΟΧΗΜΑ

Ασφαλισμένο όχημα θεωρείται εκείνο το οποίο ρητά ορίζεται στο ασφαλιστήριο συμβόλαιο Βοήθειας.

Σε περίπτωση που ο ασφαλισμένος αντικαταστήσει το αυτοκίνητο του, είναι δυνατόν να θεωρείται ως ασφαλισμένο όχημα, στο εξής, το νέο αυτοκίνητο, με την προϋπόθεση της έγγραφης δήλωσης του ασφαλισμένου για την αλλαγή αυτή, εντός τριών ημερών και της αποδοχής της ανάληψης της ασφάλισης από τον ασφαλιστή.

Η παροχή της κάλυψης Οδικής Ιατρικής και ταξιδιωτικής Βοήθειας είναι δυνατή μόνο σε Επιβατικά αυτοκίνητα Ιδιωτικής Χρήστης (Ε.Ι.Χ.) μη ενοικιαζόμενα και σε φορτηγά αυτοκίνητα Ιδιωτικής Χρήσης (Φ.Ι.Χ.) εγκεκριμένου μικτού βάρους μέχρι 3500 κιλών.

Β) ΚΑΛΥΨΗ ΟΧΗΜΑΤΟΣ

1) ΧΡΟΝΙΚΑ ΚΑΙ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ ΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΑΛΥΨΗΣ

Η βοήθεια με βάση την κάλυψη που περιγράφεται στο κεφάλαιο αυτό, παρέχεται όλες τις ημέρες του χρόνου καθ' όλο το 24ωρο σε όλες τις χώρες της Ευρώπης καθώς και στις χώρες που βρέχονται από τη Μεσόγειο Θάλασσα.

2) ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΚΑΛΥΨΗΣ

Ο Ασφαλιστής, κατά τη διάρκεια ισχύος της ασφάλισης αυτής, υποχρεούται να παρέχει βοήθεια στα ασφαλισμένα πρόσωπα, τα οποία περιέρχονται σε δυσχερή θέση λόγω ακινητοποίησης του ασφαλισμένου οχήματος από τροχαίο ατύχημα, μηχανική ή ηλεκτρική βλάβη.

Η βοήθεια προς τον ασφαλισμένο παρέχεται με προσωπικό και εξοπλισμό που ανήκουν στον ασφαλιστή ή σε συνεργάτες του.

Η κάλυψη του οχήματος περιλαμβάνει:

- 1) Την επιτόπια επισκευή του οχήματος, εφόσον είναι δυνατή.
- 2) Την επαναφορά του οχήματος σε δημόσιο δρόμο, αν λόγω ατυχήματος έχει βρεθεί εκτός αυτού.
- 3) Την μεταφορά του οχήματος στον πλησιέστερο κατάλληλο τόπο επισκευής του, ώστε να αποκατασταθεί η ικανότητα του οχήματος να αυτοκινείται ασφαλώς.
- 4) Παραμονή των ασφαλισμένων σε ξενοδοχείο, με ανώτατο ημερήσιο κόστος 58,69€ ανά καλυπτόμενο πρόσωπο και συνολικό κόστος 176,086 ανά ασφαλισμένο όχημα, αν η επισκευή του οχήματος δεν μπορεί να γίνει αυθημερόν, ώστε να μπορεί αυτό να κινηθεί ασφαλώς, και το σημείο ακινητοποίησης του οχήματος απέχει περισσότερο από 25 χιλιόμετρα από τη μόνιμη κατοικία του ασφαλισμένου.
- 5) Την επάνοδο των ασφαλισμένων στην μόνιμη κατοικία τους, αν η επισκευή του οχήματος δεν μπορεί να γίνει ούτε μέσα στην επόμενη από την ακινητοποίηση του ημέρα, ώστε αυτό να μπορεί να κινηθεί ασφαλώς.

Στην περίπτωση αυτή, οι ασφαλισμένοι έχουν το δικαίωμα να επιλέξουν αντί της επανόδου, στη μόνιμη κατοικία τους, συνέχιση του ταξιδιού προς τον τόπο προορισμό τους, εφόσον το κόστος για τη συνέχιση αυτή, δεν υπερβαίνει το κόστος επανόδου στη μόνιμη κατοικία τους.

Με την προϋπόθεση ότι ο αριθμός των προσώπων, που καλύπτονται και επιβαίνουν, στο όχημα κατά τη στιγμή της ακινητοποίησης του είναι τουλάχιστον* τρία (3), προκειμένου να επανέλθουν στη μόνιμη κατοικία τους ή να συνεχίσουν το ταξίδι τους, έχουν το δικαίωμα να χρησιμοποιήσουν μισθωμένο όχημα παρόμοια με αυτό που ακινητοποιήθηκε, το οποίο ο ασφαλιστής θα θέσει στη διάθεση τους για διάστημα μέχρι 48 ωρών και με συνολικό κόστος ενοικίασης μέχρι 220,106.

* Υποχρέωση επιστροφής μισθωμένου οχήματος

- 6) Την εξεύρεση ανταλλακτικών για την επισκευή του ασφαλισμένου οχήματος και αποστολή τους στο σχετικό συνεργείο, όταν αυτά δεν είναι δυνατόν να βρεθούν εκεί.

Εξυπακούεται ότι ο ασφαλισμένος θα καταβάλλει το κόστος ανταλλακτικών και τους τελωνειακούς δασμούς που τυχόν αναλογούν.

Σε περίπτωση ακινητοποίησης του ασφαλισμένου οχήματος οι παροχές παραμονής σε ξενοδοχείο, επανόδου στη μόνιμη κατοικία ή συνέχισης του ταξιδιού επεκτείνονται και σε εκείνους τους επιβαίνοντες στο ασφαλισμένο όχημα που δεν εμπίπτουν στον ορισμό των «ασφαλισμένων προσώπων».

7) Τις υπηρεσίες επαγγελματία οδηγού για να μεταφέρει το όχημα και τους επιβάτες στον τόπο της μόνιμης κατοικίας τους ή για να συνεχίσουν το ταξίδι προς τον τόπο του προορισμού τους, (εφόσον το κόστος της συνέχισης αυτής δεν υπερβαίνει, το κόστος μεταφοράς στη μόνιμη κατοικία τους), σε περίπτωση θανάτου ή ασθένειας ή ατυχήματος του οδηγού, που τον καθιστά ανίκανο να οδηγήσει το ασφαλισμένο όχημα και εφόσον κανείς από αυτούς που τον συνοδεύουν δεν είναι ικανός να τον αντικαταστήσει. Εναλλακτικά, έξοδα μετάβασης συγγενικού προσώπου.

Σε περίπτωση κλοπής του οχήματος προσφέρονται και οι παρακάτω παροχές:

1) Την επάνοδο των ασφαλισμένων στη μόνιμη κατοικία τους ή τη συνέχιση του ταξιδιού προς τον τόπο προορισμού τους σύμφωνα με όσα αναφέρονται πιο πάνω στην παράγραφο 5, σε περίπτωση κλοπής του ασφαλισμένου οχήματος και εφόσον έχει γίνει η διαδικασία αναφοράς της κλοπής στις αρμόδιες αρχές.

Ο ασφαλιστής διατηρεί το δικαίωμα να ζητήσει το σχετικό αντίγραφο της επίσης αναφοράς

2) Την μεταφορά του οχήματος στη μόνιμη κατοικία του ασφαλισμένου, σε περίπτωση ανεύρεσης του ασφαλισμένου οχήματος.

3) Τη φύλαξη και την παράδοση του οχήματος, που επισκευάστηκε ή βρέθηκε, εφόσον το κόστος της φύλαξης δεν υπερβαίνει το ποσό των 110,05€, εάν η επισκευή του οχήματος, ώστε να μπορεί αυτό να κινηθεί ασφαλώς, απαιτεί περισσότερες από 72 ώρες ή σε περιπτώσεις κλοπής, εάν το όχημα βρεθεί, αφού ο ασφαλισμένος έχει αποχωρήσει από τον τόπο που συνέβη το γεγονός, να μεταφερθεί στην κατοικία.

Εάν ο ασφαλισμένος αποφασίσει να παραλάβει ο ίδιος το αυτοκίνητο του από τον τόπο επισκευής ή ανεύρεσης του, ο ασφαλιστής θα καλύψει τα έξοδα του ασφαλισμένου για μετάβαση εκεί, με δημόσιο μεταφορικό μέσο.

Γ) ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ

1) ΧΡΟΝΙΚΑ ΚΑΙ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ ΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΑΛΥΨΗΣ

Η βοήθεια με βάση την κάλυψη που περιγράφεται στο κεφάλαιο αυτό, παρέχεται όλες τις ημέρες του χρόνου καθ' όλο το 24ωρο σε όλες τις χώρες της Ευρώπης καθώς και στις χώρες που βρέχονται από τη Μεσόγειο Θάλασσα, με την επιφύλαξη, των όσων ορίζονται στην παράγραφο Γ.5, σύμφωνα με την οποία η παροχή Ιατρικής και Νοσηλευτικής Βοήθειας ισχύει μόνο εκτός Ελλάδας.

2) ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΛΥΨΗΣ

Ο ασφαλιστής υποχρεούται να παρέχει βοήθεια στα ασφαλισμένα πρόσωπα, όταν αυτά περιέλθουν σε δυσχερή θέση, συνεπεία ατυχήματος κατά τη διάρκεια μετακίνησης με το ασφαλισμένο όχημα, σύμφωνα με όσα ορίζονται παρακάτω.

Η κάλυψη αυτή περιλαμβάνει:

- 1) Την μεταφορά ή επιστροφή του ασφαλισμένου σε περίπτωση τραυματισμού του, με την προϋπόθεση ότι έχουν παρασχεθεί στον ασφαλισμένο οι καταρχήν αναγκαίες ιατρικές φροντίδες για τη σταθεροποίηση της κατάστασης της υγείας του και ο θεράπων ιατρός του είτε κρίνει ότι επιβάλλεται η μεταφορά του ασφαλισμένου σε επαρκές νοσηλευτικό ίδρυμα για τη συνέχιση της νοσηλείας του είτε ότι επιτρέπεται, μετά από επιθυμία του ασφαλισμένου, η μεταφορά του στη μόνιμη κατοικία του ή σε επαρκές νοσηλευτικό ίδρυμα κοντά στη μόνιμη κατοικία του. Ο ασφαλιστής θα οργανώσει αυτή τη μεταφορά σε συνεργασία με τον θεράποντα ιατρό του ασφαλισμένου και θα καλύψει το κόστος της. Για τη μεταφορά αυτή, θα χρησιμοποιηθεί το μέσο που θα συμφωνήσει μεταξύ του θεράποντα ιατρού και του ασφαλισμένου και της ιατρικής υπηρεσίας του ασφαλιστή, ως το πιο κατάλληλο.
- 2) Την μεταφορά ή επιστροφή των ατόμων που συνοδεύουν τον ασφαλισμένο, στη μόνιμη κατοικία τους ή στον τόπο όπου ο ασφαλισμένος θα νοσηλευτεί, όταν ο τραυματισμός ενός από τα ασφαλισμένα πρόσωπα εμποδίζει τη συνέχιση το ταξιδιού.

Επιπλέον, εάν κάποια από τα ασφαλισμένα πρόσωπα, που συνοδεύουν τον ασφαλισμένο, ο οποίος τραυματίστηκε, είναι ηλικίας κάτω των δεκαπέντε (15)

ετών, και δεν υπάρχει κανένας να τα συνοδέψει, ο ασφαλιστής παρέχει κατάλληλο συνοδό, κατά τη διάρκεια του ταξιδιού προς τη μόνιμη κατοικία ή τον τόπο νοσηλείας.

3) Την επίσκεψη ενός μέλους της οικογένειας του ασφαλισμένου στον τόπο νοσηλείας. Συγκεκριμένα, εάν ο ασφαλισμένος χρειαστεί να νοσηλευτεί πάνω από πέντε (5) ημέρες, ο ασφαλιστής θα καλύψει για ένα μέλος της οικογένειας:

α) Το κόστος του ταξιδιού στον τόπο νοσηλείας και επιστροφής.

β) Το κόστος παραμονής στον τόπο νοσηλείας, για μεν τη χώρα μόνιμης κατοικίας διαμονής μέχρι του ποσού των 58,69€ την ημέρα και μέχρι πέντε (5) ημέρες, για δε το εξωτερικό, μέχρι του ποσού των 73,36€ την ημέρα και μέχρι δέκα (10) ημέρες.

4) Την επιστροφή του ασφαλισμένου μετά από διακοπή του ταξιδιού λόγω θανάτου μέλους της οικογένειας του.

Συγκεκριμένα, ο ασφαλιστής θα καλύψει, τα έξοδα επιστροφής του ασφαλισμένου στη μόνιμη κατοικία του, εάν αυτός χρειαστεί να διακόψει το ταξίδι λόγω θανάτου μέλους της οικογένειας του, το οποίο συμπεριλαμβάνεται ως ασφαλισμένο πρόσωπο στο παρόν συμβόλαιο, εφόσον δεν είναι δυνατό να χρησιμοποιηθεί το μέσο μεταφοράς που έχει χρησιμοποιηθεί για το ταξίδι.

Επιπλέον, εάν ο ασφαλισμένος είναι ηλικίας κάτω των 15 ετών και δεν υπάρχει κανείς να τον συνοδέψει, Ο ασφαλιστής παρέχει κατάλληλο συνοδό κατά τη διάρκεια του ταξιδιού προς τη μόνιμη κατοικία.

5) Την ιατρική και νοσηλευτική βοήθεια λόγω τραυματισμού του ασφαλισμένου στο εξωτερικό, όπου ο ασφαλιστής καλύπτει αμοιβή ιατρού, έξοδα νοσοκομειακής περίθαλψης, χειρουργείου, και κόστος φαρμάκων, που χορηγήθηκαν με συνταγή του θεράποντα ιατρού.

Το ανώτατο όριο κόστους της υπηρεσίας αυτής, ανέρχεται σε 3.668,37€ για κάθε ασφαλισμένο πρόσωπο.

6) Την παράταση διαμονής του ασφαλισμένου λόγω τραυματισμού του εάν κριθεί, με ιατρική γνωμάτευση, αναγκαία η παράταση της διαμονής του εκεί.

Τα έξοδα αυτά περιορίζονται στο ποσό των 73,36€ την ημέρα και μέχρι πέντε (5) ημέρες.

7) Την μεταφορά της σορού του ασφαλισμένου και την επιστροφή των υπολοίπων ασφαλισμένων, σε περίπτωση θανάτου του ασφαλισμένου. Ο ασφαλιστής θα φροντίσει για τις απαραίτητες διαδικασίες και θα αναλάβει τα έξοδα μεταφοράς της σορού στον τόπο μόνιμης κατοικίας του ασφαλισμένου με ανώτατο κόστος για μεν την Ελλάδα, τις άλλες Ευρωπαϊκές χώρες και τη Βόρεια Αφρική το ποσό των 1834,186, για δε τις υπόλοιπες χώρες το ποσό των 3668,37€.

Ο ασφαλιστής θα αναλάβει επίσης, τα έξοδα επιστροφής των υπόλοιπων ασφαλισμένων προσώπων στον τόπο μόνιμης κατοικίας, εφόσον δεν είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν τα μέσα μεταφοράς που έχουν χρησιμοποιηθεί για το ταξίδι.

8) Την αποστολή φαρμάκων. Συγκεκριμένα, ο ασφαλιστής φροντίζει για την αποστολή φαρμάκων, τα οποία κατά την κρίση του θεράποντα ιατρού πρέπει να χορηγηθούν επείγοντως στον ασφαλισμένο, εφόσον αυτά δεν μπορούν να βρεθούν στον τόπο όπου αυτός βρίσκεται. Εξυπακούεται ότι, το κόστος των φαρμάκων και τυχόν δασμοί που αναλογούν θα βαρύνουν τον ασφαλισμένο.

9) Την μεταβίβαση επειγόντων ή αναγκαίων μηνυμάτων, με φροντίδα του ασφαλιστή, προς και από τον ασφαλισμένο, σχετικά με καθένα από τα γεγονότα που αφορούν τις υπηρεσίες που περιγράφονται στο συμβόλαιο αυτό.

10) Την επιστροφή του ασφαλισμένου μετά από διακοπή του ταξιδιού λόγω ζημίας της μόνιμης κατοικίας του.

Συγκεκριμένα, ο ασφαλιστής θα καλύψει όλα τα έξοδα επείγουσας επιστροφής ενός από τα ασφαλισμένα πρόσωπα, στην μόνιμη κατοικία του, λόγω ζημιών που προκλήθηκαν από διάρρηξη (όταν πόρτες ή παράθυρα έχουν παραβιαστεί), φωτιά ή έκρηξη και καθιστούν απαραίτητη την άμεση παρουσία του για την αποσόβηση μεγαλύτερης ζημιάς.

11) Τον εντοπισμό και την μεταφορά αποσκευών και άλλων προσωπικών ειδών που έχουν χαθεί στη διάρκεια του ταξιδιού.

Ο ασφαλιστής θα συνεργαστεί με τον ασφαλισμένο, με σκοπό να εντοπιστούν οι αποσκευές και τυχόν άλλα προσωπικά είδη του, που έχουν χαθεί και θα αναλάβει, εφόσον βρεθούν, να τα προωθήσει στον τόπο μόνιμης κατοικίας του ασφαλισμένου ή στον προορισμό του ταξιδιού.

Δ) ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΙΣΧΥΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΥ - ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΟ

Η ασφάλιση Οδικής Ιατρικής και Ταξιδιωτικής Βοήθειας αρχίζει από την ημερομηνία που αναφέρεται στο σχετικό Ασφαλιστήριο Βοήθειας, ή από την ημερομηνία της αποδοχής σχετικής έγγραφης αίτησης του ασφαλισμένου.

Το παρόν συμβόλαιο ισχύει με τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) Ο ασφαλισμένος πρέπει να έχει εμπροθέσμως εκπληρώσει τις οικονομικές του υποχρεώσεις. Αυτό αποδεικνύεται μόνο με έγγραφη απόδειξη αποκλεισμένου οποιουδήποτε άλλου μέσου. Σε κάθε περίπτωση ο ασφαλισμένος παραμένει ακάλυπτος, μετά την ημερομηνία λήξης της ασφάλισης.

β) Κατά την στιγμή της ασφάλισης το ασφαλισμένο όχημα πρέπει να μην έχει υποστεί βλάβη και να βρίσκεται σε πλήρη λειτουργία μέσα στο γεωγραφικό χώρο που ορίζεται στο παρόν.

γ) Το ασφαλισμένο αυτοκίνητο παραμένει στην ιδιοκτησία κυριότητα και κατοχή του ασφαλισμένου.

Το ασφάλιστρο Βοήθειας είναι ετήσιο και προκαταβάλλεται.

Το ασφάλιστρο Βοήθειας δεν επηρεάζεται από τους άλλους τιμολογιακούς παράγοντες που ισχύουν στον Κλάδο Αυτοκινήτων (Bonus - Malus, νέος οδηγός, εκπτώσεις ειδικών περιπτώσεων). Ο ασφαλιστής διατηρεί το δικαίωμα αναπροσαρμογής του ασφάλιστρου από την επόμενη ασφαλιστική περίοδο. Διατηρεί, ακόμα, το δικαίωμα να αναπροσαρμόσει τους όρους του παρόντος συμβολαίου ή να διακόψει την κάλυψη μετά από έγγραφη ειδοποίηση με συστημένη επιστολή προς τον ασφαλιζόμενο.

Τα νόμιμα δικαιώματα συμβολαίου και κάθε φόρος του Δημοσίου βαρύνουν τον ασφαλισμένο.

Ε) ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΕΙΣ - ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

1) Το ασφαλιστήριο αυτό δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι δίνει το δικαίωμα στον ασφαλισμένο να ζητήσει ή να συμφωνήσει την παροχή υπηρεσιών από οποιονδήποτε τρίτο και να απαιτήσει στη συνέχεια, από τον ασφαλιστή το ποσό που κατέβαλε ή υποσχέθηκε να καταβάλει.

2) Ο ασφαλιστής δεν υποχρεούται:

α) Στην παροχή υπηρεσιών οδικής βοήθειας, εάν:

i) Οι καιρικές συνθήκες είναι δυσμενείς και οι δρόμοι δύσβατοι από πλημμύρες, ομίχλη, κατολισθήσεις, χιόνια ή πάγους και η κίνηση των κινητών συνεργείων και των γερανοφόρων οχημάτων είναι αδύνατη, ακόμη και με αντιολισθητικές αλυσίδες.

ii) Οι δρόμοι είναι άβατοι λόγω ειδικών συνθηκών (σεισμοί, κομμένες ή χαλασμένες γέφυρες κ.λ.π.).

β) Στην τοποθέτηση αντιολισθητικών αλυσίδων για τη ρυμούλκηση ασφαλισμένου οχήματος σε ειδικές συνθήκες.

γ) Στη ρυμούλκηση ασφαλισμένου οχήματος, όταν αυτή είναι αδύνατη λόγω ακινητοποίησης σε υπόγειο σταθμό αυτοκινήτων.

δ) Στην μεταφορά ή μετακίνηση άλλων οχημάτων, προκειμένου να ελευθερωθεί το ασφαλισμένο όχημα.

ε) Στη μεταφορά ασφαλισμένου οχήματος, εφόσον η βλάβη του επισκευάζεται επί τόπου.

στ) Στην παροχή βοήθειας για βλάβη, που δεν εμποδίζει το όχημα να κινηθεί ασφαλώς μέχρι το πλησιέστερο συνεργείο.

ζ) Στην παροχή βοήθειας σε περίπτωση ακινητοποίησης από έλλειψη καυσίμων.

3) Ο ασφαλιστής δεν ευθύνεται:

α) Για την φύλαξη του ασφαλισμένου οχήματος μετά την μεταφορά του, στον υποδειχθέντα, από τον ασφαλισμένο, τόπο.

β) Για περαιτέρω ενέργειες, εφόσον το ασφαλισμένο όχημα βρίσκεται σε χαράδρα, λίμνη, ποταμό, θάλασσα ή άμμο μετά από ανατροπή, ολίσθηση ή οποιαδήποτε άλλη αιτία και ο ασφαλιστής εξαντλήσει τις δυνατότητες του να το ρυμουλκήσει με τα μέσα που έχει στη διάθεση του.

γ) Για ζημιές που τυχόν θα προκληθούν, εάν τελικά επιτευχθεί η ρυμούλκηση ή ανέλκυση που περιγράφεται στην παράγραφο 3 β.

δ) Για απώλεια ή ζημία προσωπικών αντικειμένων ή εξαρτημάτων του ασφαλισμένου οχήματος.

4) Ο ασφαλιστής διατηρεί το δικαίωμα:

α) Να διαθέτει προσωπικό, και εξοπλισμό της επιλογής του ή να συνεργάζεται κατά την κρίση του με φυσικά ή νομικά πρόσωπα, που διαθέτουν τα ανωτέρω τεχνικά μέσα.

β) Να χρησιμοποιεί το μέσον, που κατά την κρίση του, ενδείκνυται για την

αντιμετώπιση κάθε περίπτωση βοήθειας, που καλύπτεται από το συμβόλαιο.

γ) να εξυπηρετεί ασφαλισμένα οχήματα, τα οποία συναντά κατά την μεταφορά άλλου ασφαλισμένου οχήματος.

ΣΤ) ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ

Η κάλυψη δεν ισχύει στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) Εάν το ασφαλισμένο όχημα οδηγείται από πρόσωπο το οποίο δεν κατέχει την κατά νόμο άδεια ικανότητας οδηγού.

β) Εάν το ασφαλισμένο όχημα οδηγείται παράνομα όπως χωρίς άδεια κυκλοφορίας ή χωρίς πινακίδες ή κατά παράβαση οποιασδήποτε διάταξης υποχρεωτικού χαρακτήρα.

γ) Εάν ο οδηγός του ασφαλισμένου οχήματος προκάλεσε τη ζημιά επειδή οδηγούσε υπό την επίδραση οινοπνεύματος, ναρκωτικών ή τοξικών ουσιών ή άλλων φαρμάκων.

δ) Εάν ο ασφαλισμένος ενήργησε με δόλο ή επιχείρησε από πρόθεση ενέργεια η οποία κατέληξε στην ζημιά.

ε) Εάν η αίτηση βοήθειας υποβάλλεται κατά τη διάρκεια πολεμικής περιόδου ή βρίσκεται σε άμεση ή έμμεση συνάφεια προς πόλεμο κηρυγμένο ή ακήρυκτο, εχθρικές επιχειρήσεις, εξεγέρσεις, εσωτερικές ταραχές ή στάσεις.

στ) Εάν το γεγονός, το οποίο ζητείται η βοήθεια έχει συμβεί πριν την έναρξη ισχύος του συμβολαίου αυτού.

ζ) Όταν το ασφαλισμένο όχημα συμμετέχει σε αγώνες επίσημους ή όχι, προπονήσεις, δοκιμές συναγωνισμούς, ακροβασίες, επιδείξεις ή εορταστικές παρελάσεις ή οδηγείται κατά αποδεδειγμένα επικίνδυνο τρόπο.

η) Για ζημιές από σεισμούς και γενικά από φυσικά φαινόμενα, που μπορεί να προκαλέσουν μεγάλες καταστροφές.

θ) Για ζημιές από τρομοκρατικές ενέργειες ή ταραχές πολιτικού ή κοινωνικού χαρακτήρα.

ι) Για ζημιές από επιδράσεις – άμεσες ή έμμεσες – ατομικής ενέργειας, ακτίνων Χ και γενικά ραδιενεργών στοιχείων.

κ) Για ζημιές που προκαλούνται από μεταφερόμενα πράγματα, καθώς και για κάθε αποθετική ζημιά.

λ) Για αυτοκτονία, συνέπειες απόπειρες αυτοκτονίας ή αυτοτραυματισμού του ασφαλισμένου, καθώς και θάνατο ή τραυματισμό, που προκλήθηκε άμεσα ή έμμεσα από δόλιες ενέργειες του ασφαλισμένου.

μ) Για τις συνέπειες εθελοντικής κατανάλωσης αλκοόλ, τοξικών ουσιών, ναρκωτικών φαρμάκων, που λήφθηκαν χωρίς ιατρική συνταγή ή σε υπερβολική δόση.

ν) Για βοήθεια στους επιβαίνοντες του ασφαλισμένου οχήματος που μεταφέρονται ευκαιριακά (τυχαία) και επιβιβάστηκαν κατά τη διαδρομή μετά από παράκληση τους (ωτοστόπ).

Ζ) ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ

Ο ασφαλισμένος υποχρεούται:

α) Να έρχεται αμέσως μόλις παραστεί ανάγκη, σε τηλεφωνική επαφή με το Κέντρο Βοηθείας του ασφαλιστή, αναφέροντας στοιχεία αναγνώρισης (ονοματεπώνυμο, αριθμό κυκλοφορίας, αριθμό ασφαλιστηρίου), να ενημερώνει πλήρως τον ασφαλιστή για τα αληθινά περιστατικά της ασφαλιστικής περίπτωσης και να υποδεικνύει με ακρίβεια το σημείο όπου αυτός βρίσκεται ή όπου έχει ακινητοποιηθεί το ασφαλισμένο όχημα, καθώς και το είδος των απαιτούμενων υπηρεσιών.

β) Να λαμβάνει προκαταβολικά τη σύμφωνη γνώμη του ασφαλιστή για λήψη μέτρων, τα οποία δημιουργούν δαπάνες.

γ) Να χρησιμοποιεί όλα τα διαθέσιμα μέσα για τη μείωση των συνεπειών της ζημιάς και να αποφεύγει πράξεις που αυξάνουν αδικαιολόγητα το κόστος της παροχής βοήθειας.

δ) Να αναγγείλει αμέσως στον ασφαλιστή κάθε αλλαγή διεύθυνσης του καθώς και κάθε μεταβολή στα στοιχεία του ασφαλιστηρίου συμβολαίου.

Στην περίπτωση που ο ασφαλισμένος δεν συμμορφώνεται προς τις υποχρεώσεις του, παύουν να ισχύουν οι υποχρεώσεις του ασφαλιστή που απορρέουν από το συμβόλαιο.

Όλες οι ανακοινώσεις και δηλώσεις του ασφαλισμένου, πρέπει να κατατίθενται στα κεντρικά γραφεία της εταιρίας στην Αθήνα.

Η) ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ - ΕΠΙΛΥΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Οι οικονομικές αξιώσεις του ασφαλισμένου κατά του ασφαλιστή παραγράφονται μετά παρέλευση τριών ετών από το τέλος του έτους, κατά το οποίο οι αξιώσεις αυτές γεννήθηκαν.

Αρμόδια για την επίλυση διαφορών, που τυχόν θα ανακύψουν μεταξύ ασφαλιστή και ασφαλισμένου είναι τα δικαστήρια των Αθηνών.

Θ) ΓΕΝΙΚΕΣ ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ

Δεν καλύπτονται με το ασφαλιστήριο και αποκλείονται από την ασφάλιση ζημιές που προξενούνται ή οφείλονται ή προέρχονται:

- 1) Από πρόθεση του Συμβαλλομένου, του Ασφαλιζόμενου, και του οδηγού του αυτοκινήτου, είτε των προστηθέντων από αυτούς προσώπων στην οδήγηση ή φύλαξη του ασφαλισμένου αυτοκινήτου.
- 2) Από επιδρομή, εχθροπραξία, ή πολεμική επιχείρηση είτε πριν είτε μετά την κήρυξη του πολέμου, εμφύλιου πολέμου, πραξικόπημα, ή επανάσταση, επιτάξεις κάθε είδους.
- 3) Άμεσα ή έμμεσα είτε αποκλειστικά, είτε με την συνδρομή και άλλων αιτιών, από ιονίζουσες ακτινοβολίες ή από ραδιενεργό μόλυνση από οποιαδήποτε πυρηνικό καύσιμο ή από οποιοδήποτε πυρηνικό κατάλοιπο της καύσης πυρηνικού καυσίμου, ή από ραδιενεργές, τοξικές, εκρηκτικές ύλες ή άλλες επικίνδυνες ουσίες οποιασδήποτε εκρηκτικής ή πυρηνικής συγκέντρωσης ή πυρηνικού συστατικού που προκύπτει από αυτήν. Ως καύση πυρηνικού καυσίμου θεωρείται και η αυτοδύναμη εξέλιξη (process) πυρηνικής σχέσης. Επίσης, οποιαδήποτε ζημιά που προκύπτει άμεσα ή έμμεσα, είτε αποκλειστικά είτε με τη συνδρομή και άλλων αιτιών από υλικά πυρηνικών όπλων.
- 4) Άμεσα ή έμμεσα από φυσικά φαινόμενα όπως θύελλα, καταιγίδα, πλημμύρα, τυφώνα, λαίλαπα, ανεμοθύελλα, έκρηξη ηφαιστείου, σεισμό ή άλλη φυσική διαταραχή, εκτός εάν (αποκλειστικά και μόνον αναφορικά με ζημιές του ίδιου του ασφαλιζόμενου οχήματος) ειδικά στο ασφαλιστήριο συμβόλαιο συμφωνήθηκε και η κάλυψη των παραπάνω

περιπτώσεων.

5) Από τρομοκρατική ενέργεια μεμονωμένη ή μη, οχλαγωγία, διαδήλωση, απεργία, στάση, πολιτικές ταραχές, εκτός εάν ειδικά στο ασφαλιστήριο συμβόλαιο συμφωνήθηκε και η κάλυψη των παραπάνω περιπτώσεων.

6) Άμεσα από κύματα πίεσης τα οποία προκαλούνται από αεροσκάφος και οποιαδήποτε άλλη εναέρια μηχανή που ταξιδεύει με την ταχύτητα του ήχου ή με υπερηχητική ταχύτητα.

7) Από οδηγό που δεν έχει την από το νόμο και για την κατηγορία του ασφαλισμένου οχήματος που οδηγεί, προβλεπόμενη άδεια οδήγησης.

8) Ενώ ο οδηγός του ασφαλισμένου οχήματος ήταν κάτω από την επίδραση οινοπνεύματος ή τοξικών ουσιών, σύμφωνα με την έννοια και τις προϋποθέσεις του Κ.Ο.Κ.

9) Όταν ο οδηγός είναι μικρότερος των 23 ή έχει άδεια οδήγησης μικρότερη του έτους, εκτός εάν ρητά και ειδικά έχει συμφωνηθεί η κάλυψη περιπτώσεων αυτών με ειδικό πρόσθετο ασφάλιστρο. Σε περίπτωση που δεν έχει συμφωνηθεί η ως άνω κάλυψη η Εταιρία ουδεμία ευθύνη αποζημίωσης φέρει εκτός εάν ο ασφαλισμένος καταβάλει αμέσως με πρόσθετη πράξη, με τη Δήλωση του Ατυχήματος επασφάλιστρο 60% επί των ετησίων ασφαλιστρών του ισχύοντος τιμολογίου της εταιρίας και για ολόκληρη την διάρκεια της ισχύος του ασφαλιστηρίου συμβολαίου.

10) Ενώ το ασφαλισμένο όχημα χρησιμοποιείται για διαφορετική χρήση από την καθοριζόμενη στο ασφαλιστήριο συμβόλαιο και στην άδεια κυκλοφορίας του.

11) Από το μεταφερόμενο ή στο μεταφερόμενο με το ασφαλισμένο όχημα φορτίο εκτός εάν ειδικά στο ασφαλιστήριο συμβόλαιο συμφωνήθηκε και η κάλυψη των παραπάνω περιπτώσεων.

12) Ενώ το ασφαλισμένο όχημα μεταφέρει φορτίο ή επιβάτες, πέραν του επιτρεπόμενου ανωτάτου ορίου σύμφωνα με την άδεια κυκλοφορίας του ή τις σχετικές αποφάσεις των αρμοδίων αρχών, εφόσον η υπέρβαση συντέλεσε στην επέλευση ή στην επαύξηση της ζημιάς κατά το μέτρο της επαύξησης.

13) Από τη διαρροή υγρών ή υγραερίων οποιασδήποτε φύσης, που χρησιμοποιούνται για την λειτουργία του ασφαλισμένου οχήματος εκτός εάν ειδικά στο ασφαλιστήριο συμβόλαιο συμφωνήθηκε και η κάλυψη των παραπάνω

περιπτώσεων.

14) Υπό ή επί αυτοκινήτων οχημάτων χωρίς αριθμό κυκλοφορίας ασφαλισμένων για ατυχήματα αποκλειστικά μέσα σε συγκεκριμένο χώρο, εφόσον το ατύχημα προξενηθεί έξω από τον χώρο αυτό.

15) Από την συμμετοχή του ασφαλισμένου οχήματος σε επιδείξεις ή εορταστικές παρελάσεις ή σε επίσημους ή μη αγώνες ή σε σχετικές δοκιμαστικές διαδρομές (προπονήσεις) εκτός εάν ειδικά στο ασφαλιστήριο συμβόλαιο συμφωνήθηκε και η κάλυψη των παραπάνω περιπτώσεων.

16) Ενώ το ασφαλισμένο όχημα ωθείται με οποιαδήποτε εκτός από τη δική του δύναμη ή ωθεί άλλο όχημα ή αντικείμενο κινούμενο ή όχι σε τροχούς ή ρυμουλκεί άλλο όχημα πλην του τυχόν συγκεκριμένα δηλωθέντος και νομίμως ρυμουλκούμενου οχήματος.

17) Όταν το ασφαλισμένο όχημα δεν διαθέτει το πιστοποιητικό ελέγχου ΚΤΕΟ που το κρίνει κατάλληλο για την κυκλοφορία του εφόσον απαιτείται αυτό λόγω της παλαιότητας του αυτοκινήτου σύμφωνα με τα εκάστοτε προβλεπόμενα από την ισχύουσα νομοθεσία.

18) Μέσα σε φυλασσομένους ή περιφραγμένους χώρους εις τους οποίους απαγορεύεται η πρόσβαση και η κίνηση σε όλα τα οχήματα πλην ειδικώς εξουσιοδοτημένων προς τούτο (π.χ. αεροδρόμια, στρατόπεδα, κ.λ.π.), εκτός εάν ειδικά στο ασφαλιστήριο συμβόλαιο συμφωνήθηκε και η κάλυψη των παραπάνω περιπτώσεων.

19) Κατά τον χρόνο που το αυτοκίνητο κινείται σε δρόμους που δεν προορίζονται για την κυκλοφορία αυτοκινήτων ή σε δρόμους στους οποίους απαγορεύεται από τις αρχές η κυκλοφορία.

20) Υπό ή επί ειδικού τύπου οχημάτων, εργαλείων ή μηχανημάτων που προέρχονται όχι κατά την μετακίνηση αυτών, αλλά από την λειτουργία τους ως εργαλεία, εκτός εάν ειδικά στο ασφαλιστήριο συμβόλαιο συμφωνήθηκε και η κάλυψη των παραπάνω περιπτώσεων.

21) Από την επιβολή προστίμων ή εξαγορά ποινών που επιβλήθηκαν από διοικητικές, αστυνομικές, ή δικαστικές αρχές λόγω παραβάσεων νόμων ή αστυνομικών διατάξεων από τον ασφαλιζόμενο, καθώς και τα σχετικά δικαστικά έξοδα, που προέρχονται από αποφάσεις των παραπάνω αρχών.

22) Η αστική ευθύνη σε περίπτωση ζημιάς που προκλήθηκε από το αυτοκίνητο του

ασφαλιζομένου σε άλλο αυτοκίνητο το οποίο ανήκει στον ίδιο, μια και δεν νοείται τέτοια ευθύνη του ασφαλισμένου προς τον εαυτό του. Η κάλυψη τέτοιων κινδύνων μπορεί να γίνει μόνο υπό μορφή μικτών ασφαλίσεων.

23) Ζημιές οι οποίες λαμβάνουν χώρα εκτός των ορίων της ελληνικής επικρατείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ BONUS - MALUS

**Όροι εκ του υποχρεωτικού τιμολογίου ασφαλίσεως αυτοκινήτων
ισχύοντες επί πάσης ασφαλίσεως αυτοκινήτου οχήματος**

5.1 ΕΙΔΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΕΚΠΤΩΣΕΩΝ ΛΟΓΩ ΜΗ ΖΗΜΙΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΕΩΝ ΛΟΓΩ ΖΗΜΙΩΝ (BONUS - MALUS)

Τα ασφάλιστρα του κάθε ασφαλιστηρίου (εξαιρέσεις των ασφαλίστρων Πυρός και Κλοπής) αναπροσαρμόζονται μεθ' εκάστην λήξη αδιαιρέτου και συνεχούς δωδεκαμήνου περιόδου ασφαλίσεως σε οποιαδήποτε ασφαλιστική εταιρία, επί τη βάσει της κάτωθι κλίμακας, αναλόγως της ελλείψεως ζημίας κατά την εν λόγω δωδεκάμηνη περίοδο ή αναλόγως του αριθμού των ζημιών που επήλθαν κατά την περίοδο αυτή τηρουμένων των κατωτέρω αναφερομένων κανόνων.

5.2 ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΑ ΠΟΥ ΙΣΧΥΑΝ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ		ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΑ
20	ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΕΙΣ	200
19		190
18		180
17		170
16		160
15		150
14		140
13		130
12		120
11		110
-10- ΒΑΣΗ		
9	ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ	90
8		80
7		70
6		60
5		50

1) Στο ασφαλιστήριο αναγράφονται υποχρεωτικώς η κατηγορία και τα την έναρξη της ισχύος της ασφάλισης αντιστοιχούντα εις την κατηγορία ασφάλιστρα, υπολογιζόμενα κατά τα ανωτέρω.

Σε περίπτωση που ο ασφαλισμένος μεταφέρει την ασφάλιση του σε άλλη ασφαλιστική εταιρία, η εταιρία αυτή κατά τις διατάξεις του ασφαλιστηρίου καθορίζει την κατηγορία και τα αντίστοιχα, κατά την έναρξη της ισχύος της παρ' αυτής ασφάλισης, ασφάλιστρα, βάσει βεβαιώσεως της κατά το αμέσως προηγούμενο δωδεκάμηνο διάστημα ασφαλισίας ασφαλιστικής εταιρίας, εκδιδομένης υποχρεωτικώς από αυτήν, στην οποία να αναφέρονται απαραίτητως τα παρακάτω:

- α) Ο αριθμός ασφαλιστηρίου αυτής.
- β) Η αμέσως προηγούμενη δωδεκάμηνη ασφαλιστική περίοδος.
- γ) Η κατηγορία και τα αντίστοιχα στην ασφαλιστική περίοδο αυτή ασφάλιστρα.
- δ) Ο αριθμός των τυχόν άνευ ζημίας προηγηθέντων αμέσως συνεχών δωδεκαμήνων.
- ε) Ο αριθμός των τυχόν, κατά την διάρκεια της ως άνω, τελευταίας ασφαλιστικής περιόδου, δηλωθεισών ζημιών.
- 2) Σε περίπτωση μεταβολής της κυριότητας ή της κατοχής του αυτοκινήτου η ασφαλιστική εταιρία καθορίζει εκ νέου τα εφαρμοστέα από της μεταβολής ασφάλιστρα, βάσει της κατηγορίας εις την οποίαν υπάγεται ο νέος ασφαλισμένος.
- 3) Οποιοσδήποτε και αν είναι ο αριθμός δωδεκαμήνων άνευ ζημίας ή ο αριθμός ζημιών, δεν επιτρέπεται υπέρβαση της κατηγορίας 2 ή 20.
- 4) Δια τον το πρώτο (άνευ προηγούμενης καλύψεως εις ετέρα ασφαλιστική εταιρία) ασφαλιζόμενο ν αναγράφονται στο ασφαλιστήριο τα ασφάλιστρα βάσεως, τα οποία αντιστοιχούν εις την κατηγορία 10, ήτοι ασφάλιστρα 100% του άνω πίνακα. Για τα επόμενα δωδεκάμηνα ασφαλίσεως τα ασφάλιστρα υπολογίζονται κατά τον άνω πίνακα, επί τη βάση του αριθμού των ζημιών, δηλαδή επί τη βάση της κατηγορίας των ασφαλίστρων.
- 5) Κάθε δωδεκάμηνο άνευ ζημίας, εφ' όσον υφίστατο εν ισχύ ασφάλιση για ολόκληρο το δωδεκάμηνο σε αυτή ή σε άλλη διαδοχικώς ασφαλιστική εταιρία συνεπάγεται για το επόμενο δωδεκάμηνο κάθοδο ενός βαθμού της κατηγορίας στην οποία βρίσκεται το ασφαλιστήριο κατά την λήξη του προηγούμενου δωδεκαμήνου, με εφαρμογή της αντίστοιχης κατηγορίας ασφαλίστρων. Η κάθοδος τερματίζεται στην κατηγορία 5.
- 6) Κάθε ζημία κατά την δωδεκάμηνη περίοδο ασφαλίσεως συνεπάγεται για το επόμενο δωδεκάμηνο άνοδο δύο (2) βαθμών της κατηγορίας στην οποία βρίσκεται το ασφαλιστήριο κατά την λήξη του προηγούμενου δωδεκαμήνου, με εφαρμογή της αντίστοιχης κατηγορίας ασφαλίστρων. Η άνοδος τερματίζεται στην κατηγορία 20.
- 7) Εφ' όσον ο ασφαλισμένος δεν είχε ζημία επί τέσσερα (4) συνεχή έτη, και η κατά τον πίνακα κατάταξής του εμπίπτει σε κατηγορία ανωτέρα το δέκα (10) μεταφέρεται αυτομάτως κατά την προσεχή ανανέωση στην κατηγορία 10.

8) Ως «ζημία» κατά τα ανωτέρω θεωρείται κάθε ζημία για την οποία η ασφαλιστική εταιρία κατέβαλε αποζημίωση στον ασφαλισμένο ή σε τρίτο ή τρίτους ζημιωθέντας ή εφ' όσον οφείλει να καταβάλει κάποια αποζημίωση.

9) Ζημίες με υπερβαίνουσες το ποσό της τυχόν συμφωνημένης αφαιρέτας απαλλαγής δεν υπολογίζονται για την επιβάρυνση των ασφαλιστρών. Επίσης δεν υπολογίζονται ζημίες τις οποίες ανέλαβε ο ασφαλισμένος σε βάρος του και σε το σύνολων τους υπό τον όρο της αποδόσεως υπό του ασφαλισμένου προς την ασφαλιστική εταιρία των υπ' αυτής τυχόν καταβληθεισών αποζημιώσεων.

10) Σε περίπτωση αναστολής της ασφαλίσεως και χορηγήσεως παρατάσεως λόγω της τιαούτης αναστολής, η τιαούτη παράταση συνυπολογίζεται για την υπολογισμό του 12μηνου όχι όμως και η διάρκεια της αναστολής.

11) Με την έννοια της ως άνω «αδιαιρέτου και συνεχούς δωδεκαμήνου περιόδου ασφαλίσεως», περιλαμβάνονται όχι μόνο ασφαλιστήρια ετήσιας διάρκειας, αλλά τιαούτα ελάσσονος διάρκειας, εφ' όσον αυτά εν συνεχεία και άνευ διακοπής εκδιδόμενα, αποτελούν αθροιζόμενα δωδεκάμηνο συνεχή περίοδο ασφαλίσεως σε αυτή ή άλλες ασφαλιστικές εταιρίες.

Εάν μετά την λήξη του δωδεκαμήνου ο υπολειπόμενος χρόνος της ασφαλίσεως δεν συμπληρώνει εκ νέου δωδεκάμηνο, η κάθοδος εφ' όσον πρόκειται περί δωδεκαμήνου άνευ ζημίας, γίνεται μόνο εφ' όσον η ασφάλισης ήθελε παραταθεί δια την συμπλήρωση δωδεκαμήνου, ενώ δια την βάση ζημιών προσαρμογή των ασφαλιστρών λαμβάνονται υπ' όψιν οι επελθούσες ζημίες.

12) Η προσαρμογή των ασφαλιστρών κατά τα ανωτέρω διενεργείται και σε περιπτώσεις ομαδικής ασφαλίσεως πλειόνων του ενός αυτοκινήτων, υπολογιζόμενη επί των ασφαλιστρών των καθ' έκαστον αυτοκινήτων αναλόγως της υπάρξεως ή μη ζημιών.

13) Αυτή η προσαρμογή διενεργείται και για την ασφάλιση των εκ του εξωτερικού προερχομένων αυτοκινήτων βάση πιστοποιητικού των Ασφαλιστικών Εταιριών των καλυψασών εν τη αλλοδαπή το αυτοκίνητο υπό τον όρο ότι στο πιστοποιητικό θ' αναγράφονται τα εξής στοιχεία:

α) Το όνομα του ασφαλισμένου.

- β) Ο αριθμός κυκλοφορίας του αυτοκινήτου ή οι αριθμοί πλαισίου και κινητήρος.
 - γ) Η διάρκεια της στην αλλοδαπή.
 - δ) Ο αριθμός των δηλωθεισών κατά την τελευταία της ασφαλίσεως πενταετία ζημιών ή ο αριθμός των άνευ ζημιών δωδεκαμήνων.
- 14) Πολυετή ασφαλιστήρια, των οποίων η έκδοση επιτρέπεται κατά το τιμολόγιο, εκδιδόμενα μετά την εφαρμογή εκπτώσεων και επιβαρύνσεων (Bonus - Malus) ως ετήσιο εκδιδόμενα ή εκδοθέντα διαδοχικώς. Επομένως στη λήξη κάθε δωδεκαμήνου διενεργείται η κατά τα ανωτέρω αναπροσαρμογή.

5.3 ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΟΡΩΝ BONUS – MALUS

Για τα ασφάλιστρα που εκδίδονται μετά την 1 Ιανουαρίου 1978, θα πρέπει να τηρηθούν οι όροι του συστήματος Bonus - Malus που προβλέπουν ότι, κατά την έκδοση του ασφαλιστηρίου, γίνεται η κατάταξη στην αντίστοιχη κατηγορία με βάση την βεβαίωση που ο νέος ασφαλιζόμενος προσκομίζει από την παλιά του ασφαλιστική εταιρία, από την οποία φαίνεται σε ποια κατηγορία εκπτώσεως ή επιβαρύνσεως πρέπει να καταταγεί.

Επειδή για το έτος 1977 δεν θα υπάρχει η δυνατότητα πλήρους ελέγχου για όσους από τους ασφαλιζόμενους αλλάξουν ασφαλιστική εταιρία και δηλώσουν ότι προηγουμένως δεν ήταν ασφαλισμένοι, για τον λόγο αυτό και για την αποφυγή καταστρατηγήσεως του τιμολογίου, επιβάλλεται όταν ο ασφαλιζόμενος ασφαρίζεται για πρώτη φορά στην εταιρία και δηλώνει ότι δεν ήταν προηγουμένως ασφαλισμένος να υπογράψει υπεύθυνη δήλωση.

Εξ' άλλου σε περίπτωση μεταφοράς της ασφαλίσεως σε άλλη ασφαλιστική εταιρία, εάν λόγω του επείγοντος ο ασφαλισμένος είναι πρακτικώς αδύνατο να προσκομίσει εγκαίρως την προβλεπόμενη από τους όρους Bonus - Malus βεβαίωση της εταιρίας που κάλυπτε τον κίνδυνο κατά το αμέσως προηγούμενο δωδεκάμηνο, τότε είναι δυνατό να εκδοθεί το καινούργιο ασφαλιστήριο υπό την

προϋπόθεση ότι προηγουμένως ο ασφαλισμένος θα υπογράψει υπεύθυνη δήλωση, όπου θα βεβαιώνει τον αριθμό των ζημιών που είχε κατ' αυτό το διάστημα. Είναι αυτονόητο ότι η δήλωση αυτή που θα έχει προσωρινή ισχύ δεν απαλλάσσει ούτε τον ασφαλισμένο ούτε την Ασφαλιστική Εταιρία από την υποχρέωση της εν συνεχεία καταθέσεως μέσα σε δεκαπέντε ημέρες της προβλεπόμενης από τους όρους Bonus - Malus βεβαιώσεως της παλιάς Ασφαλιστικής Εταιρίας.

Οι ανωτέρω υπεύθυνες δηλώσεις αφορούν εξαιρετικές περιπτώσεις και για να γίνεται ο απαραίτητος έλεγχος, οι Ασφαλιστικές Εταιρίες υποχρεούνται αμέσως να αποστέλλουν αντίγραφα των στις ενώσεις που θα φροντίζουν για την διασταύρωση των πληροφοριών που αναφέρονται σ' αυτές. Συνεπώς, εάν κατά την έκδοση του ασφαλιστηρίου στη νέα Ασφαλιστική Εταιρία δεν έχει προσκομισθεί η βεβαίωση της παλιάς Ασφαλιστικής Εταιρίας, τότε θα πρέπει να κατατίθεται υποχρεωτικά μία από τις ανωτέρω δύο υπεύθυνες δηλώσεις του ασφαλισμένου και αντίγραφο της να κοινοποιείται αμέσως στην Ένωση που ανήκει η Ασφαλιστική Εταιρία.

5.4 «BONUS - MALUS» ΤΙ ΙΣΧΥΕΙ ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΙ Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥ

Οι εταιρίες σήμερα ορίζουν διαφορετικά η καθεμία το «Bonus - Malus» σύμφωνα με τις ζημιές ή όχι του ασφαλιστή.

Υπάρχουν εταιρίες που οι κατηγορίες τους κατατάσσονται από 3 έως 20 και από 2-20, με μειωμένο επί % των εκπτώσεων ή των επιβαρύνσεων τους.

Π.Χ. ΠΙΝΑΚΑΣ «BONUS - MALUS» ΜΕ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ 3-20

ΠΙΝΑΚΑΣ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΕΩΝ		ΠΙΝΑΚΑΣ ΕΚΠΤΩΣΕΩΝ	
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ	MALUS	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ	BONUS
20	160%	10	100%
19	154%	9	94%
18	148%	8	88%
17	142%	7	82%
16	136%	6	76%
15	130%	5	70%
14	124%	4	64%
13	118%	3	58%
12	112%		
11	106%		

Π.Χ. ΠΙΝΑΚΑΣ «BONUS- MALUS» ΜΕ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ 2-20

ΠΙΝΑΚΑΣ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΕΩΝ		ΠΙΝΑΚΑΣ ΕΚΠΤΩΣΕΩΝ	
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ	MALUS	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ	BONUS
20	160%	10	100%
19	140%	9	96%
18	132%	8	92%
17	128%	7	88%
16	124%	6	84%
15	120%	5	80%
14	116%	4	76%
13	112%	3	72%
12	108%	2	68%
11	104%		

Το σύστημα «Bonus - Malus» όπως έχει διαμορφωθεί σήμερα σε διάφορες εταιρίες δεν θεωρείται το δικαιότερο για τους οδηγούς που δεν προξενούν ατυχήματα. Σύμφωνα με τους πίνακες η διαφορά τους είναι ελάχιστη σε σύγκριση με τα ζημιογόνα αυτοκίνητα. Γι' αυτό θα έπρεπε να βρεθεί κάποιος άλλος τρόπος όπως συζητιέται και σήμερα για την τιμολόγηση τους, που θα έχει σχέση με την ηλικία του οδηγού, το επάγγελμα του, τη μάρκα του αυτοκινήτου και την οικογενειακή του κατάσταση. Κατά την γνώμη μου θα ήταν άδικο να μην επιβραβεύονται οι καλοί και προσεκτικοί οδηγοί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΡΟΧΑΙΩΝ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ

ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ & ΠΑΘΟΝΤΕΣ ΕΤΩΝ 1995-2006

ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
ΘΑΝΑΤΗΦΟΡΑ	1.898	1.900	1.892	1.980	1.924	1.867	1.712	1.457	1.409	1.374	1.311	1.353
ΣΟΒΑΡΑ	2.476	2.370	3.567	3.768	3.696	3.261	2.512	2.037	1.824	2.032	1.863	1.681
ΕΛΑΦΡΑ	19.118	19.999	19.222	19.146	18.669	17.824	15.446	13.261	12.514	11.993	13.488	12.620
ΣΥΝΟΛΟ	23.492	24.269	24.681	24.894	24.289	22.952	19.670	16.755	15.747	15.399	16.662	15.654

ΠΑΘΟΝΤΕΣ	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
ΝΕΚΡΟΙ	2.149	2.175	2.141	2.229	2.181	2.103	1.911	1.654	1.613	1.547	1.470	1.494
ΒΑΡΙΑ ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ	3.492	3.313	4.359	4.889	4.702	4.213	3.261	2.581	2.345	2.521	2.329	2.056
ΕΛΑΦΡΑ ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ	28.402	29.388	28.490	28.224	27.649	26.166	22.758	19.625	18.218	17.254	19.136	17.843
ΣΥΝΟΛΟ	34.043	34.876	34.990	35.342	34.532	32.482	27.920	23.860	22.176	21.322	22.935	21.393

ΣΤΟΙΧΕΙΑ : ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ

ΣΥΓΚΡΙΣΕΙΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

Για να θεωρείται σωστά ασφαλισμένο ένα Ε.Ι.Χ., θα πρέπει εκτός από την υποχρεωτική κάλυψη της Αστικής Ευθύνης, να καλύπτεται και με πρόσθετες καλύψεις όπως η Ασφάλιση Πυρός, η Μερική - Ολική Κλοπή, η Θραύση Κρυστάλλων, το Προσωπικό Ατύχημα Οδηγού και οι Ίδιες Ζημιές αλλά επειδή αυτή η κάλυψη στοιχίζει ακριβά, δύσκολα την επιλέγει κάποιος, έτσι συγκρίνω ένα Ε.Ι.Χ. σε τέσσερις (4) εταιρίες της ίδιας αξίας, ίδιου Β/Μ και ίππων και ιδίων καλύψεων, χωρίς τις Ίδιες ζημιές, που μπορεί κάποιος να επιλέξει σαν πακέτο φθηνό και σωστό. Στο κεφάλαιο αυτό θα συγκρίνουμε 4 Ασφαλιστικές Επιχειρήσεις, 2 μικρές και 2 μεγάλες που δρουν στον ελληνικό χώρο με μεγάλη επιτυχία.

Δύο από τις μεγαλύτερες Ασφαλιστικές Εταιρίες που θα συγκρίνουμε είναι η Εθνική Ασφαλιστική και η Interamerican.

Σε αντίθεση, δύο πιο μικρές Εταιρίες είναι η General Union και η Νέος Ποσειδών.

Κάθε μια από αυτές τις Ασφαλιστικές Εταιρίες, έχει πολλά πακέτα καλύψεων, έτσι ώστε, ο ενδιαφερόμενος να μπορεί να επιλέξει σύμφωνα με τις οικονομικές του δυνατότητες και βάση των αναγκών που επιθυμεί να καλύψει. Η σύγκριση και για τις 4 Ασφαλιστικές Εταιρίες θα γίνει στο ίδιο πακέτο καλύψεων και για ένα Ε.Ι.Χ. αυτοκίνητο, ΗΡ: 10, αξίας: 15.000€, ΒΜ:10

ΕΘΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ

ΚΑΛΥΨΕΙΣ	ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΣΕ ΕΥΡΩ	ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΑ ΣΕ ΕΥΡΩ
Αστική Ευθύνη (ΣΒ/ΥΖ)	500.000/100.000	481,21
Αστική Ευθύνη (ΣΒ Πυρός/ΥΖ Μετ.) τρίτων	500.000/100.000	3,75
Αστική Ευθύνη (ΣΒ/ΥΖ Μετ.) τρίτων	500.000/100.000	3,75
Ασφάλιση πυρός	15.000	47,33
Ολική κλοπή	15.000	78,14
Μερική κλοπή	15.000	43,41
Θραύση κρυστάλλων	3.000	23,86
Ασφάλιση οδηγού	20.000	19,38
Νομική προστασία	15.000	19,05
Φροντίδα ατυχήματος	ΙΣΧΥΕΙ	ΔΩΡΕΑΝ
Τρομοκρατικές και κακ. Ενέργειες πυρός	15.000	18,93
ΕΤΗΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΑ ΟΛΙΚΑ		719,76

INTERAMERICAN

ΚΑΛΥΨΕΙΣ	ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΣΕ ΕΥΡΩ	ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΑ ΣΕ ΕΥΡΩ
Αστική ευθύνη (ΣΒ/ΥΖ)	500.000/100.000	327,99
Αστική ευθύνη (ΣΒ/ΥΖ Μετ) τρίτων	500.000/100.000	
Αστική ευθύνη (ΣΒ/ΥΖ Μετ) τρίτων	500.000/100.000	
Ασφάλιση πυρός	15.000	197,49
Ολική κλοπή	15.000	
Μερική κλοπή	15.000	
Θραύση κρυστάλλων	600	
Ασφάλιση οδηγού	15.000	
Νομική προστασία	15.000	
Οδική βοήθεια	15.000	
Τρομοκρατικές και κακ. Ενέργειες τρίτων	15.000	
ΕΤΗΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΑ ΟΛΙΚΑ		

Η υποχρεωτική κάλυψη και στις δύο Ασφαλιστικές Εταιρίες είναι η Αστική Ευθύνη η οποία στην Εθνική Ασφαλιστική στοιχίζει 347,17€, ενώ στην Interamerican στοιχίζει 327,99 € .

Εκτός από την κάλυψη της Αστικής Ευθύνης, που πρέπει υποχρεωτικά να έχουν όλοι όσοι έχουν αυτοκίνητο, υπάρχουν και πακέτα προαιρετικών καλύψεων, που μπορεί κάποιος να επιλέξει. Έτσι, στις δύο άνω Ασφαλιστικές Εταιρίες έχουμε επιλέξει το ίδιο πακέτο προαιρετικών καλύψεων για την καλύτερη δυνατή σύγκριση.

ΟΜΟΙΟΤΗΤΕΣ ΕΘΝΙΚΗΣ – INTERAMERICAN

- 1) Η φροντίδα ατυχήματος, η οποία παρέχεται δωρεάν.
- 2) Είναι και οι δύο εταιρίες στον φιλικό διακανονισμό.

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΕΘΝΙΚΗΣ - INTERAMERICAN

- 1) Η Εθνική Ασφαλιστική κάνει έκπτωση σε αυτό το πακέτο 15% σε αντίθεση με την Interamerican, που αν το αυτοκίνητο είναι νέο Ε.Ι.Χ. έως 3 ετών κάνει έκπτωση 10%.
- 2) Η Interamerican έχει και αυτή 1 τιμολόγηση κρυστάλλων που μπορεί να επιλέξει ο ασφαλισμένος, όπως και στην Εθνική η διαφορά τους όμως βρίσκεται στο ότι η Εθνική αποζημιώνει και θραύση στους καθρέφτες ενώ η Interamerican όχι.
- 3) Η Interamerican κάνει χρήση της παλαιότητας ανταλλακτικών μέσω του φιλικού διακανονισμού ενώ στην Εθνική δεν παρέχεται.
- 4) Συγκρίνοντας επομένως τα ετήσια ασφάλιστρα αυτών των 2 μεγάλων ασφαλιστικών εταιριών καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι η Interamerican στο συγκεκριμένο πακέτο συμφέρει περισσότερο από την Εθνική με ποσά 525,48€ και 762,29€ αντίστοιχα.

ΝΕΟΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝ

ΚΑΛΥΨΕΙΣ	ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΣΕ ΕΥΡΩ	ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΑ ΣΕ ΕΥΡΩ
Αστική ευθύνη (ΣΒ/ΥΖ)	500.000/100.000	431,05
Αστική ευθύνη (ΣΒ/ΥΖ Πυρός) τρίτων	500.000/100.000	
Αστική ευθύνη(ΣΒ Μετ/ΥΖ Μετ) τρίτων	500.000/100.000	
Ασφάλιση πυρός	15.000	135
Τρομοκρατικές και ακ. Ενέργειες πυρός	15.000	
Ολική κλοπή	15.000	
Μερική κλοπή	15.000	
Θραύση κρυστάλλων	ΝΑΙ	
Ασφάλιση οδηγού	ΝΑΙ	
Νομική προστασία	ΝΑΙ	
Φροντίδα ατυχήματος	ΙΣΧΥΕΙ	
ΕΤΗΣΙΑ ΟΛΙΚΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΑ		566,05

GENERAL UNION

ΚΑΛΥΨΕΙΣ	ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΣΕ ΕΥΡΩ	ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΑ ΣΕ ΕΥΡΩ
Αστική ευθύνη (ΣΒ/ΥΖ)	500.000/100.000	759,00
Αστική ευθύνη (ΣΒ/ΥΖ πυρός) τρίτων	500.000/100.000	
Αστική ευθύνη (ΣΒ Μετ/ΥΖ Μετ) τρίτων	500.000/100.000	
Ασφάλιση πυρός	15.000	
Τρομοκρατικές και κακ. Ενέργειες πυρός	15.000	
Ολική κλοπή	15.000	
Μερική κλοπή	15.000	
Θραύση κρυστάλλων	1.500	
Ασφάλιση οδηγού	15.000	
Νομική προστασία	3.000	
Φροντίδα ατυχήματος	ΙΣΧΥΕΙ	
ΕΤΗΣΙΑ ΟΛΙΚΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΑ		

ΟΜΟΙΟΤΗΤΕΣ ΝΕΟΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝ – GENERAL UNION

1)Και στις δύο Ασφαλιστικές Εταιρίες η κάλυψη Πυρός, οι Τρομοκρατικές ενέργειες, καθώς και η Μερική Ολική Κλοπή έχουν μια τιμολόγηση.

2)Και στις δύο εταιρίες παρέχεται προστασία Bonus – Malus μέχρι 2 ζημιές.

3)Και στις δύο επίσης υπάρχει νομική προστασία.

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΝΕΟΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝ- GENERAL UNION

1) Η General Union δίνει κάλυψη πυρός περιεχομένου κατοικίας σε πρώτο κίνδυνο ποσού 20,55 Ευρώ σε αντίθεση με το Νέο Ποσειδώνα που δεν παρέχει κάτι τέτοιο.

2) Και οι δύο ασφαλιστικές εταιρίες έχουν θραύση κρυστάλλων χωρίς απαλλαγή.

3) Η General union σε περίπτωση τροχαίου ατυχήματος και καταστροφής των αερόσακων του ασφαλισμένου οχήματος παρέχει κάλυψη 1,200 Ευρώ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΟΟ

ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Σύμφωνα με τον νόμο 489/1976, συνιστάται νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με την επωνυμία «Επικουρικό Κεφάλαιο Ασφάλισης Ευθύνης από Ατυχήματα Αυτοκινήτων» και συντετμημένα «Επικουρικό Κεφάλαιο», το οποίο τελεί υπό την εποπτεία και τον έλεγχο του Υπουργού Εμπορείου και εδρεύει στην Αθήνα.

Η Συνέλευση των Μελών είναι το ανώτατο όργανο του και αποφασίζει για κάθε υπόθεση. Οι αποφάσεις αυτές υποχρεώνουν και τα μέλη που απουσιάζουν ή διαφωνούν.

Η διαχείριση του Επικουρικού Κεφαλαίου ασκείται από την Διαχειριστική Επιτροπή, η οποία έχει την υποχρέωση εφόσον υπάρχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις να λαμβάνει κάθε πρόσφορο μέτρο (σύναψη δανείων, πρόσληψη προσωπικού, προμήθεια υλικών κ.λ.π.), για την εξυπηρέτηση των σκοπών του Επικουρικού Κεφαλαίου. Η Διαχειριστική Επιτροπή αποτελείται από εννέα, μέλη τα οποία εκλέγει η Γενική Συνέλευση και ένα μέλος, χωρίς ψήφο, το οποίο ορίζει ο Υπουργός Εμπορείου με απόφαση του. Η Διαχειριστική Επιτροπή εκλέγει μεταξύ των αιρετών μελών τον Πρόεδρο της. Επίσης, δημοσιεύει στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως την ετήσια έκθεση Πεπραγμένων και τον ετήσιο Ισολογισμό του Επικουρικού Κεφαλαίου. Στην ετήσια έκθεση πεπραγμένων και στον ετήσιο ισολογισμό του Επικουρικού Κεφαλαίου, προβλέπονται ειδικά κεφάλαια που περιλαμβάνουν την ετήσια έκθεση πεπραγμένων και τον ετήσιο Ισολογισμό του Λογαριασμού Αρωγής.

Το Επικουρικό Κεφάλαιο εκπροσωπείται δικαστικώς και εξωδίκως από τον Πρόεδρο της Διαχειριστικής Επιτροπής. Με απόφαση της Διαχειριστικής Επιτροπής μπορεί να ορισθεί ότι και ένα ή περισσότερα μέλη αυτής ή άλλα πρόσωπα δικαιούνται να εκπροσωπούν το Επικουρικό Κεφάλαιο γενικώς ή για ορισμένες μόνο πράξεις.

Με απόφαση του Υπουργού Εμπορείου που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μετά γνώμη της Συνέλευσης των Μελών, του Επικουρικού Κεφαλαίου, καθορίζονται:

α) Η σύνθεση, σύγκληση, λειτουργία και αρμοδιότητα της Διαχειριστικής Επιτροπής.

β) Ο χρόνος και τρόπος σύγκλησης, απαρτίας, τρόπος λήψης αποφάσεων και λειτουργίας της Συνέλευσης των μελών αυτών.

γ) Η τυχόν επιστροφή κατά τη διάρκεια της λειτουργίας αυτού χρηματικών ποσών προς τα μέλη.

δ) Κάθε λεπτομέρεια αναγκαία για τη λειτουργία του Επικουρικού Κεφαλαίου.

Μέλη του Επικουρικού Κεφαλαίου καθίστανται υποχρεωτικώς και αυτοδικαίως οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις που ασκούν την ασφάλιση αστικής ευθύνης από ατυχήματα αυτοκινήτων.

Το Επικουρικό Κεφάλαιο, είναι ένα ταμείο αποζημίωσης των παθόντων από τροχαία, που δεν μπορούν να αποζημιωθούν δια της φυσιολογικής οδού.

Συγκεκριμένα, το Επικουρικό Κεφάλαιο, αποζημιώνει για θάνατο σωματικές βλάβες, υλικές ζημιές, τα θύματα τροχαίων ατυχημάτων, από αυτοκινητιστικά ατυχήματα όταν:

α) Αυτός που υπέχει ευθύνη παραμένει άγνωστος. Στην περίπτωση αυτή όμως δεν υπάρχει υποχρέωση αποζημίωσης λόγω υλικών ζημιών.

β) Το ατύχημα προήλθε από ανασφάλιστα αυτοκίνητα.

γ) Το ατύχημα προήλθε από αυτοκίνητο οδηγούμενο από πρόσωπο που προκάλεσε από πρόθεση το ατύχημα.

δ) Ο ασφαλιστής πτώχευσε ή η σε βάρος του εκτέλεση απέβη άκαρπη ή ανακλήθηκε η άδεια λειτουργίας ασφαλιστικής επιχείρησης ένεκα παραβάσεως νόμου.

Η αποζημίωση δεν μπορεί να υπερβεί τα κατώτατα όρια ασφαλιστικών ποσών του χρόνου του ατυχήματος και οι τόκοι που υποχρεούται να καταβάλει το Επικουρικό Κεφάλαιο υπολογίζονται σε κάθε περίπτωση με επιτόκιο έξι τοις εκατό (6%) ετησίως, και το εν λόγω ποσοστό μεταβάλλεται μόνο με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Το Επικουρικό Κεφάλαιο, σύμφωνα με τις πληροφορίες που θα του δώσει το θύμα και μετά από σχετική αίτηση αυτού, είναι υποχρεωμένο να του δώσει μια αιτιολογημένη απάντηση σχετικά με την καταβολή ή όχι της αποζημίωσης. Παρόλα αυτά όμως, δεν του επιτρέπεται να απαιτεί, προκειμένου να καταβάλει την αποζημίωση, να αποδείξει το θύμα με οποιονδήποτε τρόπο, ότι το υπεύθυνο για το ατύχημα μέρος δεν είναι σε θέση ή αρνείται να πληρώσει.

Σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ του Επικουρικού Κεφαλαίου και του ασφαλιστή αστικής ευθύνης για το ποιος πρέπει να αποζημιώσει το θύμα για σωματικές βλάβες, που προκαλούνται από όχημα αγνώστων στοιχείων ή για υλικές

ζημίες και σωματικές βλάβες ανασφαλιστού οχήματος, το Επικουρικό Κεφάλαιο είναι αυτό που υποχρεούται να αποζημιώσει το θύμα. Αν όμως αποφασισθεί ότι ο ασφαλιστής αστικής ευθύνης θα έπρεπε να έχει καταβάλει την αποζημίωση εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, ο ασφαλιστής αστικής ευθύνης θα πρέπει να επιστρέψει το οφειλόμενο ποσό στο Επικουρικό Κεφάλαιο που την κατέβαλε.

Για να εκπληρώσει το Επικουρικό Κεφάλαιο το σκοπό του επιβάλλεται εισφορά υπέρ του, η οποία καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου. Η εισφορά αυτή βαρύνει κατά 70% τις ασφαλιστικές εταιρίες και κατά 30% τους ασφαλισμένους.

Η εισφορά των ασφαλισμένων εμφανίζεται στο ασφαλιστήριο και απαλλάσσεται παντός φόρου ή άλλης φορολογικής επιβάρυνσης εκτός των τελών χαρτοσήμου. Μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από τη λήξη κάθε ημερολογιακού διμήνου οι ασφαλιστικές εταιρίες δίνουν στο Επικουρικό Κεφάλαιο τις εισφορές οι οποίες αναλογούν στα ασφαλιστήρια συμβόλαια που συνήψαν ή ανανέωσαν κατά το δίμηνο που έληξε, ανεξάρτητα από το αν οι εισφορές αυτές έχουν εισπραχθεί ή όχι. Σε περίπτωση εκπρόθεσμης καταβολής η εισφορά προσαυξάνεται κατά το επιτόκιο υπερημερίας που ισχύει.

Το Επικουρικό Κεφάλαιο έχει δικαίωμα αγωγής κατά των μελών του για την είσπραξη των εισφορών τους.

Η διάλυση του Επικουρικού Κεφαλαίου γίνεται με Προεδρικό Διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Εμπορίου μετά γνώμη της Συνέλευσης των μελών. Με το ίδιο Προεδρικό Διάταγμα ορίζονται και τα της εκκαθάρισης και της διανομής της περιουσίας αυτού.

Η μη συμμόρφωση των μελών του προς τις διατάξεις του νόμου αυτού, τα Προεδρικά Διατάγματα και τις Υπουργικές Αποφάσεις, έχει σαν αποτέλεσμα την ανάκληση της άδειας λειτουργίας αυτών για τον Κλάδο ασφάλισης της αστικής ευθύνης από ατυχήματα αυτοκινήτων. Νέα άδεια επιτρέπεται να τους χορηγηθεί μόνο μετά την πάροδο έτους από την ανάκληση και μετά από πλήρη τακτοποίηση των υποχρεώσεων τους. Σε περίπτωση αποχώρησης μέλους λόγω ανακλήσεως της άδειας λειτουργίας του κλάδου ασφάλισης της αστικής ευθύνης από ατυχήματα αυτοκινήτων αυτό δικαιούται, μόλις περάσουν έξι μήνες, από την λήξη της χρήσης, κατά την οποία ανακλήθηκε η άδεια λειτουργίας του, ν' αναλάβει το τυχόν υπόλοιπο των εισφορών που έχει καταβάλει, αφού πρώτα αφαιρεθούν οι αποζημιώσεις που αναλογούν σ' αυτό καθώς και οι δαπάνες που έγιναν μέχρι της αποχώρησης του και

των προβλέψεων για εκκρεμείς ζημίες.

Από την ημερομηνία που μια Ασφαλιστική Εταιρία κηρύσσεται σε κατάσταση πτώχευσης ή ανακαλείται η άδεια λειτουργίας της για παράβαση του νόμου, το Επικουρικό Κεφάλαιο υπεισέρχεται αυτοδίκαια στο σύνολο των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων της Ασφαλιστικής Εταιρίας που πηγάζουν από ασφαλιστικές συμβάσεις του Κλάδου Αστικής Ευθύνης από χερσαία αυτοκίνητα οχήματα.

Τέλος, ο Υπουργός Εμπορίου με αποφάσεις του που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης, μπορεί να υπάγει στις διατάξεις του νόμου αυτού και Ασφαλιστικές Εταιρίες των οποίων η άδεια έχει ανακληθεί από την έναρξη ισχύος του. Επίσης, δύναται με απόφαση του να ορίζει ειδικές προϋποθέσεις καταβολής αποζημιώσεων από το Λογαριασμό Αρωγής σε περίπτωση πτώχευσης της Ασφαλιστικής Εταιρίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ

ΕΠΙΛΟΓΟΣ- ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Στην εργασία που παρουσιάσαμε έγινε μια λεπτομερής καταγραφή των ασφαλίσεων και των κατηγοριών αυτών, δίνοντας έμφαση στον κλάδο των αυτοκινήτων, και στο σύστημα Bonus – Malus, παρουσιάζοντας στατιστικά στοιχεία τροχαίων ατυχημάτων και ασφαλιστικά προγράμματα 4 ασφαλιστικών εταιριών.

Πρέπει όμως να επισημανθεί ότι ήταν μια χρονιά με μεγάλη κινητικότητα στο χώρο των ασφαλιστικών εταιριών όπως έγινε γνωστό από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και τον τύπο.

Παρακάτω σας παρουσιάζουμε μερικά παραδείγματα των αλλαγών αυτών όπως μας παρουσιάστηκαν :

- 1) Καταγραφέντα στοιχεία της ασφαλιστικής Εταιρίας Allianz A.E A Ζωής αφορούν τελικό ισολογισμό μετασχηματισμού (συγχωνεύσεως) της 31. 12 . 2006 με την Allianz ΑΕΓΑ η οποία πλέον δραστηριοποιείται με την επωνυμία Allianz Hellas A.E
- 2) Η ασφαλιστική εταιρία International Hellas A.E σύμφωνα με την υπουργική απόφαση έχει μετονομαστεί σε International life ΑΕΓΑ.
- 3) Η ασφαλιστική εταιρία Λαϊκή Ζωής Α.Α. Ε άλλαξε επωνυμία σε ΜΑΡΦΙΝ ΖΩΗΣ Α.Α.Ε.
- 4) Πολλές εταιρίες έκλεισαν με τελευταία την ΕΓΝΑΤΙΑ. Το κλείσιμο της ασφαλιστικής αυτής προκάλεσε μεγάλη σύγχυση στους ασφαλισμένους της ειδικά σε αυτούς που έπαθαν κάποιο ατύχημα και περίμεναν να αποζημιωθούν. Σε όποιους λοιπόν συνέβη κάποιο ατύχημα έπρεπε να στραφούν προς το επικουρικό ταμείο πράγμα που ήταν πάρα πολύ χρονοβόρο.
- 5) Πιο πρόσφατες εξελίξεις που συμβαίνουν στον χώρο των ασφαλιστικών εταιριών είναι μεγάλες ασφαλιστικές εταιρίες οι οποίες εξαγοράστηκαν από μεγάλες ξένες ασφαλιστικές. Όπως για παράδειγμα η ασφαλιστική εταιρία ΑΧΑ την ΑΛΦΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ η οποία αποτέλεσε μία μεγάλη εξαγορά για τα ελληνικά δεδομένα όπως επίσης και η ασφαλιστική εταιρία GROUΠΑΜΑ η οποία εξαγόρασε την

FINIX – METROLIFE ΕΜΠΟΡΙΚΗ.

Στην αγορά σήμερα υπάρχουν πολλές ασφαλιστικές εταιρίες 90 όπως παρουσιάσαμε στην πτυχιακή εργασία μας παρ' όλα αυτά μόνο 34 συμμετέχουν στον φιλικό διακανονισμό ο οποίος έχει αρχίσει και παρουσιάζει θετικά δείγματα και στην χώρα μας, γι' αυτό το λόγο, υπάρχει μεγάλος ανταγωνισμός στον χώρο των ασφαλιστικών εταιριών και προκειμένου να εξασφαλίσουν την πορεία τους στο χρόνο πολλές μικρές εταιρίες προτιμούν να συγχωνευθούν με άλλες μεγαλύτερες Ελληνικές ή Ξένες.

Από τα στοιχεία που συλλέχθηκαν για την εργασία μας διαπιστώσαμε ότι το σύστημα Bonus – Malus δεν είναι αξιοκρατικό διότι περιέχει σαν κριτήριο μόνο τους φορολογήσιμους ίππους του οχήματος ενώ θα έπρεπε να συμπεριλαμβάνονται σε αυτό και άλλα στοιχεία όπως για παράδειγμα η παλαιότητα του οχήματος, το επάγγελμα του οδηγού, η μάρκα του αυτοκινήτου κ.ά.

Βάση των παραπάνω πιστεύουμε ότι οι ασφαλιστικές εταιρίες θα πρέπει να συνεννοηθούν μεταξύ τους για να δημιουργήσουν ένα δικαιότερο σύστημα αξιολόγησης.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- 1) **ΠΕΤΡΟΣ Α. ΚΙΟΧΟΣ** ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ.
ΕΚΔΟΣΕΙΣ «INTERBOOKS» ΑΘΗΝΑ 1993

- 2) **Η ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ** (ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ)
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ.
ΑΘΗΝΑ 2002

- 3) **INTERNET**

- 4) **ΕΘΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ**

- 5) **INTERAMERICAN**

- 6) **GENERAL UNION**

- 7) **ΝΕΟΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝ**

- 8) **ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ.** ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΙΔΙΩΤΙΚΗ
ΑΣΦΑΛΙΣΗ. FINANCIAL FORUM, Δ΄ ΕΚΔΟΣΗ
ΠΛΗΡΩΣ ΑΝΑΘΕΩΡΗΜΕΝΗ, 2003

- 9) **ΜΙΧΑΛΗΣ ΕΠ. ΠΡΙΝΑΡΑΚΗΣ.** ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ
ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ. FINANCIAL FORUM,
ΕΚΔΟΣΗ Γ΄, ΑΘΗΝΑ 1999

ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΗ

ΝΟΜΟΥ 489/1976

*«Περί υποχρεωτικής ασφαλίσεως της
εξ ατυχημάτων αυτοκινήτων αστικής ευθύνης»*

ΕΝΩΣΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αθήνα 2003

ΝΟΜΟΣ 489/76 (Φ.Ε.Κ. Α' 331)

**«Περί Υποχρεωτικής Ασφάλισεως των Εξ ατυχημάτων
αυτοκινήτων αστικής ευθύνης»**

Όπως ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΘΗΚΕ με το Προεδρικό Διάταγμα 237/86 (Φ.Ε.Κ. Α.110) «κωδικοποίηση διατάξεων του ν. 489/76 όπως συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε από το Ν. 1569/85 (ΦΕΚ Α.183) και τα Προεδρικά Διατάγματα 1019/1981 (ΦΕΚ Α.253) και 118/1985 (ΦΕΚ Α.35)» και τροποποιήθηκε με :

1. Το Νόμο 1867/89, άρθρο 16 παρ. 1 (ΦΕΚ Α.227).
2. Το Προεδρικό Διάταγμα 264/91 «Συμμόρφωση προς τις διατάξεις της Οδηγίας 84/5/ΕΟΚ για την προσέγγιση των νομοθεσιών των Κρατών – μελών των σχετικών με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων» (ΦΕΚ Α.98).
3. Το Προεδρικό Διάταγμα 314/93 «Συμμόρφωση προς ορισμένες διατάξεις της Οδηγίας 90/232/ΕΟΚ για την προσέγγιση των νομοθεσιών των Κρατών – μελών σχετικά με την ασφάλιση αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων» (ΦΕΚ Α.134).
4. Το Νόμο 2170/93 «τροποποίηση του Ν.Δ. 400/70 «Περί ιδιωτικής επιχειρήσεως ασφαλίσεως» και άλλες διατάξεις (ΦΕΚ Α.150).
5. Το Νόμο 2367/1995, άρθρο 16.
6. Το Προεδρικό Διάταγμα 252/96 «Συμμόρφωση προς τις διατάξεις α) των κοινοτικών ασφαλιστικών οδηγιών 88/357/ΕΟΚ, 90/618/ΕΟΚ, 90/619/ΕΟΚ, 92/49/ΕΟΚ, 91/674/ΕΟΚ, β) της οδηγίας 91/371/ΕΟΚ, συμφωνία ΕΟΚ-Ελβετικής Συνομοσπονδίας, γ) της απόφασης 94/1/ΕΚΑΧ, ΕΚ, συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο και δ) της συνθήκης για την προσχώρηση της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση» (ΦΕΚ Α.186).
7. Το Νόμο 2496/97 «Ασφαλιστική σύμβαση, τροποποιήσεις της νομοθεσίας για την ιδιωτική ασφάλιση και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α.87).
8. Το Νόμο 2741/99 (ΦΕΚ Α.199).
9. Το Νόμο 2753/99, άρθρο 16 (ΦΕΚ Α.249).
10. Το Νόμο 2837/00 (ΦΕΚ Α.178).
11. Το Νόμο 2919/01 (ΦΕΚ Α.128).
12. Το Προεδρικό Διάταγμα 10/2003 (ΦΕΚ Α.7) «Προσαρμογή του Ν.Δ. 400/70 (Α' 10) «περί ιδιωτικής επιχειρήσεως ασφαλίσεως» όπως ισχύει, και του Ν. 489/76 (Α' 331) «Περί υποχρεωτικής ασφαλίσεως της εξ ατυχημάτων αυτοκινήτων αστικής ευθύνης», όπως ισχύει, προς τις διατάξεις της Οδηγίας 2000/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Μαΐου 2000 «σχετικά με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ του Συμβουλίου» (L 181/20.7.2000)».

Επισημαίνεται ότι στο άρθρο 57 του Π.Δ. 237/1986 ορίζεται ότι : «Σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ του κειμένου του παρόντος Δ/τος και των κειμένων των νομοθετημάτων που κωδικοποιούνται, υπερισχύει το κείμενο των τελευταίων.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α

Γενικές Διατάξεις

Άρθρο 1

Κατά την έννοια του παρόντος :

- α) Αυτοκίνητο όχημα είναι το επί του εδάφους και όχι επί τροχιών με μηχανική δύναμη ή με ηλεκτρική ενέργεια κινούμενο όχημα, ανεξάρτητα αριθμού τροχών. Ως αυτοκίνητο θεωρείται και κάθε ρυμουλκούμενο όχημα συζευγμένο μετά του κυρίως αυτοκινήτου ή μη, ως και ποδήλατο εφοδιασμένο με βοηθητικό κινητήρα.
- β) Ασφαλισμένος είναι το πρόσωπο του οποίου η ευθύνη καλύπτεται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος.
- γ) Ζημιωθέν πρόσωπο είναι το πρόσωπο το οποίο δικαιούται αποζημιώσεως ένεκα ζημίας που προξενήθηκε από αυτοκίνητο.
- δ) Ασφαλιστής είναι η ασφαλιστική επιχείρηση που καλύπτει τον κίνδυνο ως και τα κατά τις διατάξεις των άρθρων 16 και 25* Επικουρικό Κεφάλαιο και Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης.
- ε) Τόπος συνήθους στάθμευσης αυτοκινήτου οχήματος είναι : Το έδαφος του κράτους του οποίου το όχημα φέρει πινακίδα κυκλοφορίας.

Π.Δ. 264/91
Άρθρο 2
παράγρ. 1

Στην περίπτωση που δεν προβλέπεται καταχώρηση σε μητρώο για ορισμένα αυτοκίνητα τα οποία όμως φέρουν πιστοποιητικό ασφάλισης ή διακριτικό σήμα ανάλογο με την πινακίδα κυκλοφορίας, τόπος συνήθους στάθμευσης θεωρείται το έδαφος του Κράτους στο οποίο εκδόθηκε το ανωτέρω σήμα ή πιστοποιητικό.

Στην περίπτωση που δεν προβλέπεται για ορισμένα αυτοκίνητα ούτε καταχώρηση σε μητρώο ούτε πιστοποιητικό ασφάλισης, ούτε διακριτικό σήμα, τόπος συνήθους στάθμευσης θεωρείται το έδαφος του Κράτους της κατοικίας του κατόχου αυτών.

Π.Δ. 252/96
Άρθρο 34
παράγρ. 1

- « στ) Ασφάλιση με καθεστώς Ελεύθερης Παροχής Υπηρεσιών στην
- « Ελλάδα, σημαίνει κάλυψη του κινδύνου της αστικής ευθύνης
- « από χερσαία αυτοκίνητα οχήματα εξαιρουμένης της ευθύνης του
- « μεταφορέα από ασφαλιστική επιχείρηση που έχει έδρα σε άλλο
- « κράτος - μέλος ή υποκατάστημα ή πρακτορείο της επιχείρησης
- « αυτής σε άλλο κράτος - μέλος.

Σημείωση :

Η παραπομπή σε άρθρα χωρίς να υπάρχει αντιστοιχία μεταξύ αρίθμησης και τίτλου του άρθρου είναι αυτή του κειμένου του Π.Δ. 237/86

Π.Δ. 10/2003
Άρθρο 2

- « ζ) Αντιπρόσωπος για τον διακανονισμό ζημιών κατά την έννοια του
« παρόντος Νόμου, είναι το κατά το άρθρο 37α πρόσωπο που έχει
« διορισθεί στην Ελλάδα από ασφαλιστική επιχείρηση
« εγκατεστημένη σε κράτος μέλος της Ε.Ε. και του Ε.Ο.Χ.
«
« η) «Οργανισμός Αποζημίωσης» ορίζεται το κατά το άρθρο 26 του
« παρόντος «Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης».
«
« θ) Κέντρο πληροφοριών ορίζεται η κατά το άρθρο 27β του παρόντος
« Οργανική μονάδα της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου του
« Υπουργείου Ανάπτυξης.

Άρθρο 2

1. Ο κύριος ή κάτοχος αυτοκινήτου που κυκλοφορεί μέσα στην Ελλάδα επί οδού, υποχρεούται να έχει καλύψει με ασφάλιση την εκ τούτου έναντι τρίτων αστική ευθύνη σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος.

Η κυκλοφορία επί γηπέδου προσιτού στο κοινό ή σε κάποιο αριθμό προσώπων που δικαιούνται να συχνάζουν σ' αυτό, εξομοιώνεται με την κυκλοφορία επί οδού.

2. Αυτοκίνητο που έχει τον τόπο της συνήθους στάθμευσής του στην Ελλάδα και εξέρχεται από τα όρια της Ελληνικής Επικράτειας, πρέπει να είναι εφοδιασμένο με πιστοποιητικό διεθνούς ασφάλισης (Πράσινη Κάρτα) που ισχύει τουλάχιστον για τα Ευρωπαϊκά εδάφη των Κρατών - μελών της ΕΟΚ και τα λοιπά Κράτη, των οποίων τα Εθνικά Γραφεία Διεθνούς Ασφάλισης έχουν προσυπογράψει την από 12 Δεκεμβρίου 1973 «συμπληρωματική συμφωνία μεταξύ Εθνικών Γραφείων» (CONVENTION COMPLEMENTAIRE ENTRE BUREAUX NATIONAUX POUR L'APPLICATION DE LA DIRECTIVE DU 24 AVRIL 1972)*

Παράβαση της υποχρέωσης αυτής συνεπάγεται ευθύνη των κυρίου, κατόχου και οδηγού έναντι του ασφαλιστή και του Γραφείου Διεθνούς Ασφάλισης, κατά τα ειδικότερα στα επόμενα άρθρα οριζόμενα.

Ν. 2496/97
Άρθρο 37
παράγρ. 1

(Καταργείται το εδάφιο που προέβλεπε υποχρέωση των αστυνομικών να απαγορεύουν την έξοδο αυτοκινήτων χωρίς πιστοποιητικό διεθνούς ασφάλισης.)

Σημείωση :

Η «Συμπληρωματική Συμφωνία μεταξύ Εθνικών Γραφείων» αντικαταστάθηκε από την «Πολυμερή Σύμβαση Εγγυήσεως μεταξύ Εθνικών Γραφείων Διεθνούς Ασφάλισης» της 15^{ης} Μαρτίου 1991. (Επίσημη Εφημερίδα Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων L 177, 5.7.91).

Άρθρο 3

1. Εξαιρούνται της υποχρεωτικής ασφάλισης τα αυτοκίνητα του Δημοσίου, υπό τον όρο της αμοιβαιότητας τα αυτοκίνητα ιδιοκτησίας ξένων κρατών, όπως και αυτά που ανήκουν σε διακυβερνητικούς οργανισμούς. Τα αυτοκίνητα που εξαιρούνται από την υποχρέωση ασφάλισης πρέπει να είναι εφοδιασμένα με πιστοποιητικό της αρμόδιας Ελληνικής Αρχής που να βεβαιώνει την ιδιότητά τους. Όταν πρόκειται για αυτοκίνητα που ανήκουν σε ξένα κράτη ή διακυβερνητικούς οργανισμούς, στο σχετικό πιστοποιητικό πρέπει να αναφέρεται η Αρχή ή ο Οργανισμός ο οποίος είναι υπεύθυνος για την καταβολή της ασφαλιστικής αποζημίωσης και ο οποίος μπορεί να ενάγεται στα αρμόδια Ελληνικά Δικαστήρια.
2. Το Δημόσιο και τα λοιπά πρόσωπα που εξαιρούνται της υποχρεωτικής ασφάλισης, έχουν έναντι αυτού που ζημιώθηκε τις υποχρεώσεις που προβλέπονται για το Επικουρικό Κεφάλαιο με το άρθρο 19, αν η ζημία έχει προκληθεί από πρόσωπο που έχει επιληφθεί αυτογνωμόνως αυτοκινήτου που ανήκει σ' αυτά.
3. Με Προεδρικό Διάταγμα που εκδίδεται μετά από πρόταση του Υπουργού Εμπορίου, μπορεί να εξαιρούνται από την υποχρεωτική ασφάλιση σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του Παραρτήματος ΙΙ της Ευρωπαϊκής Σύμβασης, που κυρώθηκε με το Ν. 4147/1961, τα αυτοκίνητα νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και οργανισμών κοινής ωφέλειας, διότι παρέχουν επαρκείς οικονομικές εγγυήσεις προς εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους, έναντι των προσώπων που ζημιώνονται.
4. Κατάλογος των προσώπων των οποίων τα αυτοκίνητα εξαιρούνται της υποχρεωτικής ασφάλισης, σύμφωνα με το άρθρο αυτό, κοινοποιείται από τον Υπουργό Εμπορίου στα λοιπά Κράτη - μέλη και στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
5. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εμπορίου, καθορίζεται η αρχή ή ο οργανισμός σε κάθε Κράτος - μέλος, ο οποίος υποχρεούται να καταβάλει αποζημίωση για λογαριασμό των προσώπων των οποίων τα αυτοκίνητα εξαιρούνται από την υποχρεωτική ασφάλιση, εξ αιτίας ατυχημάτων που προκαλούνται στο έδαφος Κράτους - μέλους της ΕΟΚ από αυτοκίνητα που ανήκουν στα πρόσωπα αυτά. Η απόφαση αυτή εκδίδεται εφόσον δεν έχουν καταρτισθεί οι σύμφωνα με το άρθρο 29* του νόμου αυτού συμβάσεις με τα αντίστοιχα Γραφεία όλων των Κρατών - μελών και ισχύει μέχρι να καταρτισθούν οι συμβάσεις αυτές.
6. Σε περίπτωση που το κατά το άρθρο 25* του νόμου αυτού Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης καταβάλει σύμφωνα με τις διατάξεις του Παρόντος αποζημίωση στο αντίστοιχο Γραφείο άλλου Κράτους εξ αιτίας ατυχήματος που προκλήθηκε στο έδαφος του Κράτους αυτού από αυτοκίνητο που έχει την συνήθη στάθμευσή του στην Ελλάδα, εξαιρείται της υποχρεωτικής ασφάλισης και δεν είναι εφοδιασμένο με πιστοποιητικό διεθνούς ασφάλισης, έχει δικαίωμα αναγωγής κατά του προσώπου στο οποίο ανήκει το αυτοκίνητο τούτο.

* Βλ. Σημείωση στη σελ. 1

Άρθρο 4

N. 2496/97
Άρθρο 37
παράγρ. 23

« 1. Η κατά τα προηγούμενα άρθρα ασφάλιση συνάπτεται από ασφαλιστές οι οποίοι νόμιμα ασκούν στην Ελλάδα επιχείρηση ασφάλισης ευθύνης από αυτοκίνητα και είναι μέλη της Ένωσης Ασφαλιστικών Εταιριών. Ασφαλιστικές επιχειρήσεις, που ασκούν νόμιμα στην Ελλάδα επιχείρηση ασφάλισης ευθύνης από αυτοκίνητα, γίνονται υποχρεωτικά με μόνη την αίτησή τους μέλη της Ένωσης Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος. Η Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος υποχρεούται να δεχθεί ως μέλη ασφαλιστικές επιχειρήσεις που νόμιμα ασκούν επιχείρηση ασφάλισης ευθύνης από αυτοκίνητα και δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να τις διαγράψει.

N. 2170/92
Άρθρο 16
παράγρ. 1

2. Σε περίπτωση αποδεδειγμένης αδυναμίας εξεύρεσης ασφαλιστικού καλύμματος λόγω αυξημένου κινδύνου ή ανεπάρκειας του ασφαλιστρού, σε τιμολογημένο ή μη κλάδο ασφάλισης κατά περίπτωση, ο υπόχρεος σύμφωνα με το άρθρο 2, υποβάλλει αμέσως αίτηση καθορισμού ασφαλιστρού και όρων ασφάλισης σε μόνιμη ειδική επιτροπή τιμολόγησης. Η επιτροπή αυτή συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου στην οποία καθορίζονται οι λεπτομέρειες λειτουργίας της. Πρόεδρος της επιτροπής είναι ο διευθυντής της Διεύθυνσης Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων και Αναλογιστικής του Υπουργείου Εμπορίου, αναπληρούμενος από το νόμιμο αναπληρωτή του και μέλη ένας αναλογιστής της οικείας διεύθυνσης και δύο εκπρόσωποι της Ένωσης των Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος. Η επιτροπή καθορίζει ειδικά ασφάλιστρα και ενδεχομένως ειδικούς όρους ασφάλισης, εκτιμώντας τη φύση, τη συχνότητα, το ύψος και κάθε άλλο περιστατικό που αφορά τον κίνδυνο. Η επιτροπή αποφασίζει, κατά πλειοψηφία μέσα σε δέκα (10) ημέρες. Η απόφαση αυτή ισχύει από του εγκριθεί από τον Υπουργό Εμπορίου. Αν η επιτροπή δεν εκδώσει απόφαση μέσα σε δέκα (10) ημέρες, αποφασίζει ο Υπουργός Εμπορίου. Μετά την υποβολή της αίτησης στη μόνιμη ειδική επιτροπή ο αιτών υποβάλλει αμέσως αίτηση ασφάλισης στην ασφαλιστική επιχείρηση που επιλέγει, γνωστοποιώντας της και την έναρξη της διαδικασίας ειδικής τιμολόγησης. Η ασφαλιστική αυτή επιχείρηση δεν έχει δικαίωμα να αρνηθεί την ασφαλιστική κάλυψη, η οποία παρέχεται από το χρόνο υποβολής της αίτησης ασφάλισης, σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται με την ως άνω διαδικασία.

3. Ασφάλιση, σύμφωνα με την έννοια αυτού του άρθρου αποτελούν και :

α) η κατά τις διατάξεις των άρθρων 5 παρ. 3 και 25 έως 32* του παρόντος διεθνής ασφάλιση (πράσινη κάρτα)

β) η κατά τις διατάξεις των άρθρων 33 έως 35* συνοριακή ασφάλιση, και

* Βλ. Σημείωση στη σελ. 1

γ) η ασφάλιση των μελών αλληλσφαιλιστικών συνεταιρισμών κατά της αστικής ευθύνης από ατυχήματα αυτοκινήτων.

Η παράγρ. 4
καταργείται
από τον Ν.
2170/93,
Άρθρο 16,
παράγρ. 2

« (Η παράγρ. 4 προέβλεπε ότι σε εξαιρετικές περιπτώσεις αυξημένου
« κινδύνου καθοριζόταν ειδικό ασφάλιστρο εγκρινόμενο κατά τη
« διαδικασία του άρθρου 30 του Ν.Δ. 400/70).

Άρθρο 5

1. Επιφυλασσομένων των διατάξεων του άρθρου 3, απαγορεύεται η κυκλοφορία αυτοκινήτου στην Ελλάδα, αν δεν υπάρχει κατά τις διατάξεις του άρθρου 2 ασφαλιστική κάλυψη.
2. Η ύπαρξη της ασφαλιστικής κάλυψης αποδεικνύεται με έγγραφη βεβαίωση που εκδίδεται από τον ασφαλιστή και αναγράφει τη χρονική διάρκεια ασφάλισης του αυτοκινήτου. Ο τύπος της έγγραφης βεβαίωσης καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου. Με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου καθορίζεται επίσης τύπος ειδικού σήματος που χορηγείται από τον ασφαλιστή και που επικολλάται υποχρεωτικά σε εμφανές μέρος του ασφαλισμένου αυτοκινήτου.
3. Όταν πρόκειται για αυτοκίνητο που έχει τόπο συνήθους στάθμευσης το έδαφος της χώρας, το Εθνικό Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης της οποίας δεν έχει προσηγογράψει την κατά το άρθρο 2 παράγραφος 2 του νόμου αυτού συμπληρωματική συμφωνία ή το μη Ευρωπαϊκό έδαφος Κράτους-μέλους της ΕΟΚ, η ασφαλιστική κάλυψη θεωρείται ότι υπάρχει, αφού για το αυτοκίνητο τούτου υπάρχει σε ισχύ πιστοποιητικό Διεθνούς Ασφάλισης που έχει εκδοθεί από Γραφείο που εδρεύει στην αλλοδαπή και έχει ιδρυθεί για την έκδοση πιστοποιητικών διεθνούς ασφάλισης και έχει συμβληθεί με το κατά το άρθρο 25 Γραφείο στην Ελλάδα για το διακανονισμό ζημιών ή από ασφαλιστή που έχει δικαίωμα έκδοσης τέτοιων πιστοποιητικών.

Ν. 2496/97
Άρθρο 37
παράγρ. 2

« 4. Σε περίπτωση κυκλοφορίας οχήματος χωρίς το παραπάνω ειδικό
« σήμα επιβάλλονται, πέραν των αναγραφόμενων στο άρθρο 12
« ποινών, και οι παρακάτω Κυρώσεις :

Ν. 2741/99
Άρθρο 10
παράγρ. 5ζ)

« α) Αφαίρεση των πινακίδων και της άδειας κυκλοφορίας με
« πράξη της Αστυνομικής Αρχής για ένα (1) χρόνο. Σε
« περίπτωση πρόκλησης ατυχήματος από όχημα χωρίς το
« παραπάνω ειδικό σήμα, οι πινακίδες και η άδεια κυκλοφορίας
« αφαιρούνται για δύο (2) χρόνια και επί υποτροπής για τρία
« (3) χρόνια. Για την επιστροφή των πινακίδων και της άδειας
« κυκλοφορίας μετά την παρέλευση των ανωτέρω περιόδων
« απαιτείται η προσκόμιση από τον ενδιαφερόμενο του
« σχετικού σήματος ασφάλισης.

Σημείωση :

Με την παρ. 5 εδ. (vii) άρθρ. 10 Ν. 2741/1999, ορίζεται ότι :
«Οι διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 5 του κ.ν. 489/1976
εφαρμόζονται αναλογικά και στα αυτοκινούμενα-μηχανήματα έργων,
που Κυκλοφορούν ανασφάλιστα.»

- « [(β. απαγόρευση μεταβίβασης του οχήματος ή αλλαγής του
 « κινητήρα του),
 « ΚΑΤΑΡΓΗΘΗΚΕ από την 1^η Ιανουαρίου 2000 με την παρ. 3
 « Άρθρο 16 Ν. 2753/1999.]
 «
- « γ) Χρηματικό πρόστιμο, το οποίο βεβαιώνεται με πράξη της
 « Αστυνομικής Αρχής, υπέρ του κατά το άρθρο 16 του κ.ν.
 « 489/1976 Επικουρικού Κεφαλαίου ίσο με το σε δραχμές
 « ισόποσο των 1.000 ΕΥΡΩ (EURO) για τα λεωφορεία και τα
 « φορτηγά δημόσιας χρήσης, των 500 ΕΥΡΩ (EURO) για τα
 « επιβατηγά και άλλα οχήματα κάθε φύσης και των 250 ΕΥΡΩ
 « (EURO) για τα δίκυκλα. Το παραπάνω χρηματικό πρόστιμο
 « εισπράττεται κατά τις διατάξεις του Κ.Ε.Δ.Ε.
- « Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Ανάπτυξης,
 « Δημόσιας Τάξης και Μεταφορών και Επικοινωνιών, που
 « δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μπορεί να
 « ρυθμίζεται κάθε λεπτομέρεια, που είναι αναγκαία για την
 « εφαρμογή της παρούσας Παραγράφου.
- « [(δ. απαγόρευση χορήγησης ειδικού σήματος τελών
 « κυκλοφορίας),
 « ΚΑΤΑΡΓΗΘΗΚΕ με το άρθρο 45 Ν. 2648/1998.]

Παρατήρηση :

Με το άρθρο 103 ΚΟΚ ορίζεται ότι :

1. Στους παραβάτες των διατάξεων των άρθρων 4 παρ. 3 (πινακίδες Ρ-6, Ρ-8 έως Ρ-14, Ρ18 έως Ρ20, Ρ-25, Ρ-26, Ρ-33), 5 παρ. 8 (Περιπτ. ε', στ', ζ'), 12 παρ. 7, 16 παρ. 2 και 3, 21, 23, 25, 34 παρ. 2 περιπτ. ιστ', ιζ', ιη' και παρ. 3 έως 7, 37, 39 παρ. 2, 54 παρ. 1, 64, 68, 70, 78, 79 και 81 παρ. 1, 7, 6, 11, 12 και 13 του παρόντος Κώδικα επιβάλλεται και το διοικητικό μέτρο της αφαίρεσης της άδειας ικανότητας οδηγού και της άδειας κυκλοφορίας μετά των κρατικών πινακίδων του οχήματος για είκοσι (20) ημέρες. Το υπό της παραγράφου αυτής προβλεπόμενο διοικητικό μέτρο επιβάλλεται και στην περίπτωση παράβασης του άρθρου 5 του ν. 489/1976 «περί υποχρεωτικής ασφάλισεως της εξ' ατυχημάτων αυτοκινήτων αστικής ευθύνης.»

Άρθρο 6

1. Η ασφάλιση πρέπει να καλύπτει την αστική ευθύνη του κυρίου, του κατόχου και κάθε οδηγού ή προστηθέντος για την οδήγηση ή υπεύθυνου του ασφαλισμένου αυτοκινήτου. Εξαιρείται η αστική ευθύνη των προσώπων που επελήφθησαν του αυτοκινήτου με κλοπή ή βία και αυτών που προκάλεσαν το ατύχημα εκ προθέσεως.
2. Η ασφαλιστική κάλυψη πρέπει να περιλαμβάνει την έναντι τρίτων αστική ευθύνη εξαιτίας θανάτωσης ή σωματικής βλάβης ή ζημιών σε πράγματα, στην οποία περιλαμβάνεται και η χρηματική ικανοποίηση για ψυχική οδύνη ή ηθική βλάβη καθώς και την αστική ευθύνη λόγω θανάτωσης ή σωματικών βλαβών έναντι των μελών της οικογένειας του ασφαλισμένου, οδηγού ή κάθε άλλου προσώπου του οποίου η αστική ευθύνη καλύπτεται σύμφωνα με την πρώτη παράγραφο, ανεξάρτητα από δεσμό

Π.Δ. 264/91
 Άρθρο 2
 παράγρ. 1

συγγένειας.

Η ασφαλιστική κάλυψη επίσης περιλαμβάνει και την αστική ευθύνη του κυρίου ή κατόχου έναντι τρίτων σε περίπτωση αυτοκινήτων που έχουν, είτε κλαπεί, είτε αποκτηθεί με χρήση βίας.

Τα πράγματα που μεταφέρονται με το ίδιο αυτοκίνητο εξαιρούνται της υποχρεωτικής ασφάλισης.

Εξαιρείται της κάλυψης η αστική ευθύνη έναντι προσώπων τα οποία συγκατατέθηκαν να μεταφερθούν με αυτοκίνητο, εφόσον ο ασφαλιστής αποδείξει ότι γνώριζαν ότι το αυτοκίνητο αφαιρέθηκε από το νόμιμο κάτοχό του με σθέμιτα μέσα ή χρησιμοποιείται προς εκτέλεση εγκληματικής πράξης.

N. 2496/97
Άρθρο 37
παράγρ. 3

« 3. α) Ο ασφαλιστής ευθύνεται βάσει ενιαίου ασφαλιστρού, έναντι των τρίτων που ζημιώθηκαν από την κυκλοφορία αυτοκινήτων που έχουν τον τόπο συνήθους στάθμευσης στην Ελλάδα, στα εδάφη των Κρατών - Μελών της Ε.Ε., σύμφωνα με τη νομοθεσία και τις υποχρεωτικές καλύψεις του κράτους του ατυχήματος ή την κάλυψη που προβλέπεται από το ασφαλιστήριο ή την ελληνική νομοθεσία, όταν αυτή είναι υψηλότερη. Το ίδιο ισχύει και για τα λοιπά κράτη, των οποίων τα Εθνικά Γραφεία Διεθνούς Ασφάλισης έχουν προσυπογράψει την κατά το άρθρο 2 παρ. 2 του παρόντος σύμβαση.

β) Ο ασφαλιστής ευθύνεται και έναντι των υπηκόων Κρατών - μελών της ΕΟΚ, που ζημιώθηκαν από αυτοκίνητο, που έχει τόπο συνήθους στάθμευσης στην Ελλάδα, κατά τη διέλευσή του από περιοχή η οποία συνδέει απευθείας την Ελληνική Επικράτεια με το έδαφος Κράτους - μέλους, εφόσον δεν υπάρχει στο Κράτος της διέλευσης Εθνικό Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης. Η ευθύνη τούτου καθορίζεται κατά τις διατάξεις του παρόντος.

N. 2496/97
Άρθρο 37
παράγρ. 4

« γ) Την κατά το εδάφιο α ευθύνη έχει και το Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης από την κυκλοφορία αυτοκινήτων που έχουν τον τόπο συνήθους στάθμευσης στην Ελλάδα στα εδάφη των παραπάνω Κρατών.

4. Αν το αυτοκίνητο πρόκειται να εκτεθεί σε ειδικούς κινδύνους αστικής ευθύνης, η ασφαλιστική κάλυψη πρέπει να περιλαμβάνει και αυτούς, εκδιδόμενου ειδικού πιστοποιητικού ασφάλισης. Στην προκειμένη περίπτωση, εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγρ. 4 του άρθρου 4. Η υποχρέωση αυτή ισχύει ιδίως για την περίπτωση που το αυτοκίνητο πρόκειται να μετέχει σε αγωνίσματα που επάγονται ειδικούς κινδύνους, ως αγώνες ή διαγωνισμοί ταχύτητας, ακριβείας ή δεξιότητας (ειδική κάλυψη).

5. Το ασφαλιστικό ποσό είναι τουλάχιστον ίσο με αυτό που καθορίζει κάθε φορά με αποφάσεις του ο Υπουργός Εμπορίου, για κάθε είδος κινδύνου που υπάγεται στην υποχρεωτική ασφάλιση.

* Βλέπε παρατήρηση στο άρθρο 4 παράγραφο 4

Π.Δ. 264/91
Άρθρο 3

Δεν μπορεί όμως για κάθε ατύχημα να οριστούν ποσά κατώτερα από αυτά που προβλέπονται ακολούθως :

Από 1^{ης} Ιανουαρίου 1995, 500.000 ECU για σωματικές βλάβες, ανεξαρτήτως αριθμού θυμάτων και 100.000 ECU για υλικές ζημιές.

Από 1^{ης} Ιανουαρίου 1993 ποσοστό 31% των ποσών αυτών.

Ν. 2496/97
Άρθρο 37
παράγρ. 5

« 6. Ο ασφαλιστής υποχρεούται εντός τριάντα (30) ημερών από την υποβολή δήλωσης ατυχήματος σ' αυτόν εκ μέρους του ασφαλισμένου, να έχει ολοκληρώσει τη διαδικασία διακανονισμού της ζημιάς. Η μη συμμόρφωση του ασφαλιστή προς την υποχρέωση αυτή επισύρει τις κυρώσεις του άρθρου 38 παρ. 1 και 2 του παρόντος.

Π.Δ. 10/2003
Άρθρο 3

« 7. Στην περίπτωση που ο ζημιωθείς είναι μόνιμος κάτοικος κράτους μέλους εκτός της Ελλάδος και έχει υποστεί ζημιά από αυτοκίνητο με τόπο συνήθους στάθμευσης την Ελλάδα ή σε άλλο κράτος μέλος και ασφαλισμένο σε ασφαλιστική επιχείρηση εγκατεστημένη στην Ελλάδα (με έδρα την Ελλάδα ή με υποκατάστημα), η ασφαλιστική επιχείρηση υποχρεούται εντός τριών (3) μηνών από την κοινοποίηση της αίτησης αποζημίωσης του ζημιωθέντος εις αυτήν ή στον αντιπρόσωπό της για τον διακανονισμό ζημιών, που έχει διορίσει σύμφωνα με τα άρθρα 15 παρ. 1 στοιχ. στ) και 20 παρ. 2Α στοιχ. στ) Ν.Δ. 400/70, όπως ισχύει.

« α) να υποβάλει αιτιολογημένη προσφορά αποζημίωσης σε περίπτωση που η ευθύνη δεν αμφισβητείται και η ζημιά έχει αποτιμηθεί.

« β) να υποβάλει αιτιολογημένη απάντηση επί των σημείων που περιέχονται στην αίτηση, στην περίπτωση που η ευθύνη αμφισβητείται ή δεν έχει ακόμα διαπιστωθεί σαφώς ή σε περίπτωση που η ζημιά δεν έχει αποτιμηθεί πλήρως.

« Σε περίπτωση παράβασης της περίπτωσης του εδαφίου α) της Παρούσας παραγράφου, οφείλεται ο εκάστοτε προβλεπόμενος τόκος υπερημέριας επί του ποσού της αποζημίωσης την οποία προσφέρει η ασφαλιστική επιχείρηση στον ζημιωθέντα, μετά την λήξη του τριμήνου και μέχρι την ημέρα της προσφοράς.

« Η μη συμμόρφωση της ασφαλιστικής επιχείρησης προς τις ανωτέρω υποχρεώσεις επισύρει τις κυρώσεις του άρθρου 38 του Π.Δ. 237/1986 (Α' 110), όπως τροποποιήθηκε από τον Ν. 2170/93 (Α' 150) και τον Ν. 2496/97 (Α' 87)».

8. Με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΤΑΕ και ΕΠΕ) καθορίζονται οι γενικοί όροι του ασφαλιστηρίου συμβολαίου που καλύπτει αστική ευθύνη από ατυχήματα τηρουμένης της διαδικασίας του άρθρ. 30 του Ν.Δ. 400/1970.

Άρθρο 7

Π.Δ. 264/91
Άρθρο 4

Δεν θεωρούνται τρίτοι, κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρ. 2 παράγρ. 1 και του άρθρ. 6 παράγρ. 2 :

- α) Ο οδηγός του αυτοκινήτου που προξένησε τη ζημιά.
- β) Κάθε πρόσωπο του οποίου η ευθύνη καλύπτεται με τη σύμβαση ασφάλισης.
- γ) Εκείνος ο οποίος έχει καταρτίσει μετά του ασφαλιστή την ασφαλιστική σύμβαση.
- δ) Οι νόμιμοι εκπρόσωποι νομικού προσώπου που είναι ασφαλισμένο ή εταιρίας που δεν έχει αποκτήσει νομική προσωπικότητα.

Άρθρο 8

Σε περίπτωση μεταβίβασης του αυτοκινήτου αιτία θανάτου, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις του πρώτου κτήτορα από την ασφάλιση, μεταβιβάζονται στον νέο κτήτορα εκτός αν αυτός ειδοποιήσει για τη μη αποδοχή τους τον ασφαλιστή μέσα σε ένα μήνα από το θάνατο.

Άρθρο 9

1. Ο ασφαλισμένος ή ο αντισυμβαλλόμενος είναι υποχρεωμένος να δηλώσει το βραδύτερο μέσα σε τρεις εργάσιμες μέρες προς τον ασφαλιστή κάθε ατύχημα, το οποίο έλαβε γνώση και αφορά στο ασφαλισμένο αυτοκίνητο.

Επίσης είναι υποχρεωμένος να παρέχει στον ασφαλιστή μετά από αίτησή του, κάθε πληροφορία και κάθε έγγραφο το οποίο είναι αναγκαίο στον ασφαλιστή, ως και κάθε δικαστική αγωγή. Ο αντισυμβαλλόμενος είναι υποχρεωμένος να δώσει στον ασφαλιστή κάθε πληροφορία και κάθε έγγραφο που προβλέπεται από το ασφαλιστήριο συμβόλαιο.

2. Η παράβαση των ανωτέρω υποχρεώσεων συνεπάγεται την ευθύνη του ασφαλισμένου και του αντισυμβαλλόμενου για αποκατάσταση κάθε ζημίας του ασφαλιστή από την αιτία αυτή.

Ν. 2170/93
Άρθρο 16
παράγρ. 3

Ο ασφαλιστής μπορεί να συμφωνήσει την απαλλαγή του σε περίπτωση δόλιας παράβασης των ως άνω υποχρεώσεων.

Άρθρο 9α

Π.Δ. 10/2003
Άρθρο 4

- « 1. Ο ζημιωθείς που είναι μόνιμος κάτοικος Ελλάδος και το ατύχημα
« έχει συμβεί :
- « α) Σε άλλο κράτος μέλος εκτός της Ελλάδος και προκλήθηκε από
« όχημα που συνήθως σταθμεύει και είναι ασφαλισμένο σε
« κράτος μέλος ή
- « β) Σε τρίτη χώρα, με την επικύλαξη της νομοθεσίας των τρίτων
« χωρών σε θέματα αστικής ευθύνης, της οποίας το Γραφείο
« Διεθνούς Ασφαλίσεως έχει προσχωρήσει στο σύστημα
« πράσινης κάρτας και προκλήθηκε από όχημα που συνήθως
« σταθμεύει και είναι ασφαλισμένο σε κράτος μέλος,
- « υποβάλει αίτηση στον, κατά το άρθρο 37α του παρόντος,
« αντιπρόσωπο ζημιών στην Ελλάδα που έχει διορίσει η
« ασφαλιστική επιχείρηση του υπαίτιου ή απ' ευθείας στην
« ασφαλιστική επιχείρηση, αναφέροντας τις αξιώσεις που έχει από
« το ατύχημα.
- « Ο αντιπρόσωπος ζημιών ή η ασφαλιστική επιχείρηση οφείλει
« εντός τριών (3) μηνών από την λήψη της σχετικής αίτησης
« α) να υποβάλει στον ζημιωθέντα αιτιολογημένη προσφορά
« αποζημίωσης σε περίπτωση που η ευθύνη δεν αμφισβητείται
« και η ζημιά έχει αποτιμηθεί ή
« β) αιτιολογημένη απάντηση επί των σημείων που περιέχονται
« στην αίτηση στις περιπτώσεις που η ευθύνη αμφισβητείται ή
« δεν έχει αποτιμηθεί πλήρως η ζημιά.
- « Στην περίπτωση που ο ζημιωθείς δεν έχει λάβει εντός τριμήνου
« τα ανωτέρω στοιχεία τότε μπορεί να απευθυνθεί στον
« «Οργανισμό Αποζημίωσης» σύμφωνα με τις διαδικασίες που
« προβλέπονται στο άρθρο 27α του παρόντος.

Άρθρο 10

1. Το πρόσωπο που ζημιώθηκε, έχει από την ασφαλιστική σύμβαση και μέχρι το ποσό αυτής, ίδια αξίωση κατά του ασφαλιστή.
2. Η αξίωση αυτή παραγράφεται μετά πάροδο δύο ετών από την ημέρα του ατυχήματος, επιφυλασσομένων των κειμένων διατάξεων για την αναστολή και διακοπή της παραγραφής.
3. Σε περίπτωση που έχουν ζημιωθεί περισσότερα πρόσωπα όταν το σύνολο των αποζημιώσεων που πρέπει να καταβληθούν από τον υπαίτιο υπερβαίνει το ασφαλιστικό ποσό, το δικαίωμα καθενός από αυτούς κατά του ασφαλιστή περιορίζεται σύμμετρα

μέχρι τη συμπλήρωση του όλου ασφαλιστικού ποσού. Αν ο ασφαλιστής ο οποίος αγνοεί την ύπαρξη ή το μέγεθος άλλων απαιτήσεων ή μετά από δικαστική απόφαση, κατέβαλε σε κάποιο από τα πρόσωπα αυτά ποσό ανώτερο από το μερίδιο που αναλογεί σ' αυτόν, ο ασφαλιστής υποχρεούται έναντι των λοιπών ζημιωθέντων μόνο μέχρι τη συμπλήρωση του ασφαλιστικού ποσού. Τα πρόσωπα αυτά έχουν δικαίωμα αναγωγής κατά αυτού που αποζημιώθηκε καθ' υπέρβαση.

4. Όταν το πρόσωπο που ζημιώθηκε είναι μόνιμος κάτοικος της αλλοδαπής, επιτρέπεται η καταβολή του ασφαλισματος στο νόμισμα της χώρας όπου ο δικαιούχος έχει τη μόνιμη κατοικία του.

N. 2741/99
Άρθρο 10
παρ. 5 η)

- « 5. Η συζήτηση της κύριας αγωγής κατά ασφαλιστικής εταιρίας, του
« κατά το άρθρο 19 του παρόντος νόμου Επικουρικού Κεφαλαίου
« ή άλλου υπόχρεου για απώλεια εισοδήματος λόγω ατυχήματος
« που προκλήθηκε από αυτοκίνητο κηρύσσεται απαράδεκτη, αν
« δεν προσαχθεί βεβαίωση περί προηγούμενης κοινοποίησης
« αντιγράφου της αγωγής στην αρμόδια Δημόσια Οικονομική
« Υπηρεσία του ενάγοντος.

(Με την περ. νι του αυτού άρθρου και νόμου ορίζεται ότι : «*Η διάταξη της υπό στοιχείο η' περίπτωσης καταλαμβάνει και τις εκκρεμείς δίκες για τις οποίες δεν έχει εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση.*»)

Άρθρο 11

1. Ο ασφαλιστής δεν μπορεί να αντιτάξει κατά του προσώπου που ζημιώθηκε, όταν τούτο ασκεί την κατ' άρθρο 10 Παρ. 1, αξίωση, ενστάσεις που απορρέουν από την ασφαλιστική σύμβαση, επικυλασσόμενου σ' αυτόν του δικαιώματος αγωγής κατά του ασφαλισμένου, του αντισυμβαλλομένου και του οδηγού.

2. Η ακύρωση, η λήξη ή η αναστολή της ασφαλιστικής σύμβασης, δύναται ν' αντίταχθεί κατά του τρίτου που ζημιώθηκε μόνο αφού το ατύχημα συνέβη μετά πάροδο δεκαέξι ημερών από την εκ μέρους του ασφαλιστή γνωστοποίηση της ακύρωσης ή λήξης ή αναστολής.

N. 2170/93
Άρθρο 7
παραγρ. 3

Η γνωστοποίηση γίνεται στην κατοικία ή διαμονή του ασφαλισμένου ή αντισυμβαλλομένου με επιστολή του ασφαλιστή προς αυτόν.

Ως κατοικία ή διαμονή θεωρείται εκτός από την πραγματική και η τελευταία διεύθυνση που ο ασφαλισμένος ή ο αντισυμβαλλόμενος δήλωσαν στον ασφαλιστή. Η γνωστοποίηση στη διεύθυνση αυτή δεν είναι νόμιμη, εφόσον ο ασφαλιστής γνωρίζει την πραγματική κατοικία του ασφαλισμένου ή του αντισυμβαλλομένου.

(Το κείμενο του ν.489/76 προβλέπει : «*Εν περιπτώσει διαδοχικών ασφαλίσεων η παρούσα διάταξις εφαρμόζεται μόνον επί του τελευταίου ασφαλιστού.*»)

Άρθρο 12

N. 2170/93
Άρθρο 17
παράγρ. 1

Ο κύριος ή κάτοχος του αυτοκινήτου που το θέτει σε κυκλοφορία ή ανέχεται να το κυκλοφορεί άλλος χωρίς να είναι τούτο ασφαλισμένο κατά τις διατάξεις του νόμου αυτού, τιμωρείται με φυλάκιση από δύο (2) μέχρι δώδεκα (12) μηνών και με χρηματική ποινή τουλάχιστον ίση με το σε δραχμές ισόποσο των 300 ECU. Με τις ίδιες ποινές τιμωρείται και όποιος θέτει σε κυκλοφορία αυτοκίνητο που δεν ανήκει σ' αυτόν και δεν είναι ασφαλισμένο κατά τις διατάξεις του παρόντος. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 103 του ν. 2094/1992 (ΦΕΚ 182 Α).

Άρθρο 13

N. 2496/97
Άρθρο 37
παράγρ. 6

1. (Καταργείται η παράγραφος 1 που προέβλεπε υποχρέωση επίδειξης εγγράφου που να αποδεικνύει την ασφαλιστική κάλυψη.)

N. 2496/97
Άρθρο 37
παράγρ. 7

« 2. Δεν ενεργείται έλεγχος για την ύπαρξη ασφαλιστικής κάλυψης σε αυτοκίνητα που εισέρχονται ή κυκλοφορούν στην Ελλάδα, τα οποία έχουν τόπο συνήθους στάθμευσης στο έδαφος άλλου κράτους, το Εθνικό Γραφείο του οποίου έχει προσυπογράψει μετά του Ελληνικού Γραφείου Διεθνούς Ασφάλισης την κατά το άρθρο 2 παρ. 2 του παρόντος σύμβαση.

3. Σε αυτοκίνητα που εισέρχονται στην Ελλάδα από την περιοχή άλλου Κράτους - μέλους και έχουν τόπο συνήθους στάθμευσης το έδαφος τρίτης χώρας μετά της οποίας δεν έχει συναφθεί η κατά την προηγούμενη παράγραφο συμφωνία, ενεργείται μόνο δειγματοληπτικός έλεγχος.

Άρθρο 14

1. Απαγορεύεται η συντηρητική κατάσχεση αυτοκινήτου για απαιτήσεις από ατυχήματα που προκλήθηκαν από την κυκλοφορία αυτού, εφόσον υπάρχει η κατά τις διατάξεις του νόμου αυτού ασφαλιστική κάλυψη, εσωτερική ή διεθνής, εκτός αν πιθανολογείται ότι η απαίτηση υπερβαίνει το ποσό για το οποίο έχει συναφθεί η ασφάλιση, οπότε επιτρέπεται συντηρητική κατάσχεση για το υπερβάλλουσ ποσό.

2. Κατ' εξαίρεση το πρόσωπο που ζημιώθηκε, έχει το δικαίωμα συντηρητικής κατάσχεσης του ασφαλισμένου αυτοκινήτου για απαιτήσεις από ατυχήματα που προκλήθηκαν από την κυκλοφορία του, εφόσον ο κύριος, κάτοχος ή οδηγός του δεν προβαίνει στην κατά το άρθρο 9 του νόμου αυτού δήλωση στον ασφαλιστή του.

Το δικαίωμα αυτό έχει και ο ασφαλιστής σε περίπτωση αναγωγής κατά του κυρίου του αυτοκινήτου.

Άρθρο 15

1. Η άδεια για την οργάνωση αγώνων ή αγωνισμάτων ταχύτητας, ακρίβειας ή δεξιολογίας με αυτοκίνητα χορηγείται από την αρμόδια Αρχή, μόνο εφόσον ήθελε διαπιστωθεί ότι υπάρχει η κατά το άρθρο 6 γενική και ειδική ασφαλιστική κάλυψη και εφόσον υπάρχει και ασφαλιστική κάλυψη της αστικής ευθύνης των οργανωτών από οποιοδήποτε ατύχημα προερχόμενο από την οργάνωση και διεξαγωγή του αγώνα ή διαγωνισμού.
2. Όποιος διοργανώνει αγώνες ή διαγωνισμούς κατά παράβαση των προβλεπομένων στην προηγούμενη παράγραφο τιμωρείται με τις ποινές που ορίζονται στο άρθρο 12 παράγραφος 1.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β

Επικουρικό Κεφάλαιο

Άρθρο 16

Συνιστάται με το νόμο αυτό νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με την επωνυμία «Επικουρικό Κεφάλαιο Ασφάλισης Ευθύνης από Ατυχήματα Αυτοκινήτων» και συντεταγμένα «ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ» το οποίο τελεί υπό την εποπτεία και τον έλεγχο του Υπουργού Εμπορίου, εδρεύει στην Αθήνα και διέπεται από τις διατάξεις του νόμου αυτού.

Άρθρο 17

Σκοπός του Επικουρικού Κεφαλαίου είναι η καταβολή ασφαλιστικής αποζημίωσης για αστική ευθύνη από αυτοκινητιστικά ατυχήματα κατά τα ειδικότερον οριζόμενα στο άρθρο 19.

Άρθρο 18

Π.Δ. 252/96
Άρθρο 34
παράγρ. 2

- « 1. Μέλη του Επικουρικού Κεφαλαίου καθίστανται υποχρεωτικώς και
 « αυτοδικαίως οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις που ασκούν την
 « ασφάλιση αστικής ευθύνης από ατυχήματα αυτοκινήτων,
 « συμπεριλαμβανομένων και των ασφαλιστικών επιχειρήσεων που
 « ασκούν στην Ελλάδα την ασφάλιση με καθεστώς ελεύθερης
 « παροχής υπηρεσιών, κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχ. στ)
 « του παρόντος, οι αλληλασφαλιστικοί συνεταιρισμοί που
 « καλύπτουν τον αυτό κίνδυνο, καθώς και τα Ν.Π.Δ.Δ. ή οι
 « οργανισμοί κοινής ωφέλειας εφόσον τα αυτοκίνητά τους
 « εξαιρεθούν της υποχρεωτικής ασφάλισης σύμφωνα με την
 « παράγραφο 3 του άρθρου 3 του νόμου αυτού.

(Η παράγραφος 2 προέβλεπε την υποχρέωση των μελών του Επικουρικού Κεφαλαίου να καταβάλουν εισφορές σύμφωνα με τα άρθρα 20 και 23. ΚΑΤΑΡΓΗΘΗΚΕ με τον Ν. 2170/93, άρθρο 18, παράγρ. 1.)

Άρθρο 19

1. Το Επικουρικό Κεφάλαιο είναι υποχρεωμένο να καταβάλει στα πρόσωπα που ζημιώθηκαν την κατά την παράγραφο 2 του άρθρου αυτού αποζημίωση λόγω θανάτωσης σωματικών βλαβών ή υλικών ζημιών από αυτοκινητιστικά ατυχήματα όταν :

α) Αυτός που υπέχει ευθύνη παραμένει άγνωστος. Στη περίπτωση αυτή όμως δεν υπάρχει υποχρέωση αποζημίωσης λόγω υλικών ζημιών.

β) Το ατύχημα προήλθε από αυτοκίνητο ως προς το οποίο δεν έχει εκπληρωθεί η κατά το άρθρο 2 υποχρέωση.

Διόρθωση « Εξαιρούνται της υποχρέωσης τα πρόσωπα που επιβιβάστηκαν με
σφάλματος « τη θέλησή τους στο όχημα που προκάλεσε τη ζημιά, εφόσον το
Π.Δ. 264/91 « Επικουρικό Κεφάλαιο αποδείξει ότι γνώριζαν ότι το όχημα δεν
(ΦΕΚ 143 Α') « ήταν ασφαλισμένο.

Π.Δ. 264/91 γ) Το Ατύχημα προήλθε από αυτοκίνητο οδηγούμενο από
Άρθρο 5 πρόσωπο που προκάλεσε από πρόθεση το ατύχημα.
παράγρ. 1

δ) Ο ασφαλιστής πτώχευσε ή η σε βάρος του εκτέλεση απέβη
άκαρπη ή ανακλήθηκε η άδεια λειτουργίας ασφαλιστικής
επιχείρησης ένεκα παραβάσεως νόμου.

Ν. 2496/97 « Στην περίπτωση αυτή, το Επικουρικό Κεφάλαιο έχει δικαίωμα
Άρθρο 37 « αναγωγής κατά του διαμεσολαβήσαντος στην ασφάλιση
παράγρ. 21 « προσώπου μέχρι του ισόποσου σε δραχμές των 1.500 ECU,
« εκτός αν αυτός αποδείξει ότι δεν γνώριζε ούτε μπορούσε να
« γνωρίζει, οσηδήποτε επιμέλεια και αν είχε επιδείξει, την
« επικείμενη πτώχευση ή ανάκληση. Ο παραπάνω περιορισμός της
« ευθύνης του διαμεσολαβήσαντος δεν ισχύει, αν αυτός ενήργησε
« με δόλο. Επίσης, στην ως άνω περίπτωση το Επικουρικό
« Κεφάλαιο έχει ίδια αξίωση κατά του αντασφαλιστή για τις
« υποχρεώσεις του προς την ασφαλιστική επιχείρηση που
« προκύπτουν από την αντασφαλιστική σύμβαση αστικής ευθύνης
« από χερσαία οχήματα.

Ν. 2496/97 « 2. Η αποζημίωση δεν μπορεί να υπερβεί τα κατά το άρθρο 6
Άρθρο 37 « παράγραφος 5 κατώτατα όρια ασφαλιστικών ποσών του χρόνου
παράγρ.26 « του ατυχήματος, η δε σχετική αξίωση υπόκειται στην κατά το
« άρθρο 10 παρ. 2 παραγραφή.

Ν. 2837/2000 « Οι τόκοι που στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου
Άρθρο 3 « του παρόντος άρθρου υποχρεούται να καταβάλει το Επικουρικό
παράγρ. 4 « Κεφάλαιο υπολογίζονται σε κάθε περίπτωση με επιτόκιο έξι τοις
« εκατό (6%) ετησίως.
« Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης η οποία δημοσιεύεται

- « στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως μπορεί να μεταβάλλεται το εν
« λόγω ποσοστό.
3. Στις περιπτώσεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου το ζημιωθέν πρόσωπο έχει ίδια αξίωση μετά του Επικουρικού Κεφαλαίου, όχι όμως και κατά των μελών αυτού.
- Π.Δ. 264/91
Άρθρο 5
παράγρ. 2
- Το Επικουρικό Κεφάλαιο με βάση τις πληροφορίες που του παρέχει το θύμα και έπειτα από σχετική αίτηση αυτού, υποχρεούται να του δώσει αιτιολογημένη απάντηση σχετικά με την καταβολή ή μη αποζημίωσης.
- Π.Δ. 314/93
Άρθρο 2
- Όστοςο δεν επιτρέπεται στο Επικουρικό Κεφάλαιο να απαιτεί, προκειμένου να καταβάλει την αποζημίωση, να αποδείξει το θύμα καθ' οιονδήποτε τρόπο, ότι το υπεύθυνο για το ατύχημα μέρος δεν είναι σε θέση ή αρνείται να πληρώσει.
4. Το Επικουρικό Κεφάλαιο με την καταβολή της αποζημίωσης υποκαθίσταται σε όλα τα εξ αιτίας του ατυχήματος δικαιώματα του προσώπου που ζημιώθηκε, έναντι του υπόχρεου προς αποζημίωση ή του ασφαλιστή αυτού. Κατ' εξαίρεση στην περίπτωση δ' της παραγράφου 1 το Επικουρικό Κεφάλαιο δεν υποκαθίσταται στα εξ αιτίας του ατυχήματος δικαιώματα του προσώπου που ζημιώθηκε έναντι του υπόχρεου για αποζημίωση, υποκαθίσταται όμως στο κατά το άρθρο 10 του Ν.Δ. 400/70 «περί ιδιωτικής επιχείρησης ασφάλισης» (ΦΕΚ 10) προνόμιο του ασφαλισμένου.
- Π.Δ. 264/91
Άρθρο 5
παράγρ. 3
5. Η αποζημίωση του Επικουρικού Κεφαλαίου περιορίζεται στην συμπλήρωση του ποσού που υποχρεούται να καταβάλει ασφαλιστικό Ταμείο ή άλλος Οργανισμός κοινωνικής ασφάλισης για την αυτή αιτία στον ζημιωθέντα.
- Π.Δ. 314/93
Άρθρο 3
- Σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ του Επικουρικού Κεφαλαίου και του ασφαλιστή αστικής ευθύνης για το ποιος πρέπει να αποζημιώσει το θύμα για σωματικές βλάβες, που προκαλούνται από όχημα αγνώστων στοιχείων ή για υλικές ζημιές και σωματικές βλάβες ανασφαλιστου οχήματος, το Επικουρικό Κεφάλαιο υποχρεούται σε πρώτη φάση να αποζημιώσει το θύμα. Αν τελικά αποφασισθεί ότι ο ασφαλιστής αστικής ευθύνης θα έπρεπε να έχει καταβάλει την αποζημίωση εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, ο ασφαλιστής αστικής ευθύνης θα επιστρέψει το οφειλόμενο ποσό στο Επικουρικό Κεφάλαιο που την κατέβαλε.
- Π.Δ. 10/2003
Άρθρο 7
(προσθέτει
παρ.6 στο
άρθρ.19 του
Κ.Ν.489/76.
Υπαρχούσης
ήδη όμως
παρ.6 θα
πρέπει η
παλαιά να
αναριθμηθεί
με σχετική
6. Το Επικουρικό Κεφάλαιο είναι υποχρεωμένο να καταβάλει τις αποζημιώσεις που απαιτούνται από τους οργανισμούς αποζημίωσης των κρατών μελών, μέχρι του ποσού που έχει καταβληθεί σε μόνιμους κατοίκους των κρατών αυτών λόγω ζημιών που προκλήθηκαν :
- α) από αυτοκίνητα που έχουν ως τόπο συνήθους στάθμευσης στην Ελλάδα και είναι ανασφάλιστα,
β) από αυτοκίνητα αγνώστων στοιχείων και τα ατυχήματα έχουν συμβεί στην Ελλάδα,
γ) από ανασφάλιστα οχήματα τρίτων χωρών, των οποίων τα εθνικά Γραφεία Διεθνούς Ασφάλισης έχουν προσχωρήσει στο σύστημα πράσινης κάρτας και για ατυχήματα που έχουν

διόρθωση)

συμβεί στην Ελλάδα.

Το Επικουρικό Κεφάλαιο με την καταβολή των ανωτέρω αποζημιώσεων υποκαθίσταται κατ' αναλογία σύμφωνα με την παρ. 4 του παρόντος άρθρου.

- N. 2919/2001 « [ισχύουσα παρ. 6]
 Άρθρο 25 « 6. Οι αποζημιώσεις που καταβάλλει το Επικουρικό Κεφάλαιο σε
 παράγρ. 3 « δικαιούχους ασφαλισματος αστικής ευθύνης από την κυκλοφορία
 « αυτοκινήτων απαλλάσσονται τέλους χαρτοσήμου. .

Άρθρο 20

- N. 2367/95 1. α) Για την εκπλήρωση του σκοπού του Επικουρικού Κεφαλαίου
 Άρθρο 16 επιβάλλεται εισφορά υπέρ αυτού, η οποία καθορίζεται με
 απόφαση του Υπουργού Εμπορίου υπολογιζόμενη σε
 ποσοστό επί τοις εκατό που δεν δύναται να υπερβαίνει το
 5% επί των καθαρών ασφαλίσεων του κλάδου αστικής
 ευθύνης από χερσαία αυτοκίνητα οχήματα. Η εισφορά αυτή
 βαρύνει κατά 70% τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις και κατά
 30% του ασφαλισμένους. Στην περίπτωση άσκησης του
 κλάδου με καθεστώς Ελεύθερης Παροχής Υπηρεσιών κατά
 Π.Δ. 252/96 « την έννοια του άρθρου 1 στοιχ. στ του παρόντος, η
 Άρθρο 34 « εισφορά υπολογίζεται επί των καθαρών ασφαλίσεων από
 παράγρ. 3 « ασφαλίσεις που συνήφθησαν με καθεστώς ελεύθερης
 « παροχής υπηρεσιών στην Ελλάδα. Η εισφορά αυτή βαρύνει
 « κατά 70% τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις και κατά 30% τους
 « ασφαλισμένους. Η εισφορά των ασφαλισμένων εμφανίζεται
 στο ασφαλιστήριο και απαλλάσσεται παντός φόρου ή άλλης
 φορολογικής επιβάρυνσης εκτός των τελών χαρτοσήμου. Η
 απόδοση του τέλους χαρτοσήμου γίνεται από τις
 ασφαλιστικές επιχειρήσεις σύμφωνα με τις διατάξεις του
 π.δ. 160/1978.(ΦΕΚ Α.34).
- β) Μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από τη λήξη κάθε
 ημερολογιακού διμήνου οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις
 αποδίδουν στο Επικουρικό Κεφάλαιο τις εισφορές οι οποίες
 αναλογούν στα ασφαλιστήρια συμβόλαια που συνήψαν ή
 ανανέωσαν κατά το δίμηνο που έληξε, ανεξάρτητα από το
 αν οι εισφορές αυτές έχουν εισπραχθεί ή όχι.
 Σε περίπτωση εκπρόθεσμης καταβολής η εισφορά
 προσαυξάνεται κατά το επιτόκιο υπερημερίας που ισχύει.
 Οι εν λόγω εισφορές εξαιρουμένων των απαιτούμενων για
 την εκπλήρωση των υποχρεώσεων του Επικουρικού
 Κεφαλαίου χρηματικών ποσών, επενδύονται με ευθύνη της
 Διαχειριστικής Επιτροπής αυτού ή κατατίθενται σε έντοκο
 λογαριασμό τράπεζας που λειτουργεί νόμιμα στην Ελλάδα.
- γ) Ο Υπουργός Εμπορίου μπορεί να μεταβάλει το ποσοστό
 εισφοράς υπέρ του Επικουρικού Κεφαλαίου, χωρίς όμως σε
 περίπτωση αύξησης, αυτή να υπερβαίνει το όριο που
 ορίζεται στο στοιχείο α' της παρούσας παραγράφου.

- N. 2496/97 « 2. Για να εξυπηρετήσει τις ανάγκες του το Επικουρικό Κεφάλαιο
 Άρθρο 37 « μπορεί να συνάπτει δάνεια και να εκχωρεί ή ενεχυριάζει σε
 παράγρ. 25 « ασφάλεια του δανείου απαιτήσεις του ληξιπρόθεσμες ή και
 (οι παράγρ. « μελλοντικές εισφορές υπέρ αυτού μέχρι ποσοστό 2/3 του
 3 και 4 « συνόλου τους.
 αναριθμούνται
 σε 2 και 3)
3. Το Επικουρικό Κεφάλαιο έχει δικαίωμα αγωγής κατά των μελών του για την είσπραξη των εισφορών τους.

Άρθρο 21

1. Η Συνέλευση των Μελών είναι το ανώτατο όργανο του Επικουρικού Κεφαλαίου και αποφασίζει για κάθε υπόθεση. Οι δε αποφάσεις της υποχρεώνουν και τα μέλη που απουσιάζουν ή διαφωνούν.
2. Η Συνέλευση των μελών είναι μόνη αρμόδια να αποφασίζει :
 - α) Για το διορισμό και την ανάκληση των μελών της κατ' άρθρο 22 Διαχειριστικής Επιτροπής.
 - β) Για την έγκριση ή τροποποίηση του προϋπολογισμού, απολογισμού και ισολογισμού.
 - γ) Για την κατάρτιση εσωτερικού κανονισμού που διέπει την όλη λειτουργία του Επικουρικού Κεφαλαίου με βάση τις διατάξεις του νόμου αυτού ο οποίος εγκρίνεται από τον Υπουργό Εμπορίου και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΤΑΕ & ΕΠΕ).
 - δ) Για την σύναψη από το Επικουρικό Κεφάλαιο ασφάλισης κατά της αφερεγγυότητας των μελών αυτού για την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους προς το Επικουρικό Κεφάλαιο.
3. Με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου που εκδίδεται κατά το μήνα Δεκέμβριο κάθε έτους και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της -Κυβερνήσεως (ΤΑΕ & ΕΠΕ) καθορίζεται κατά λόγο της εισφοράς κάθε μέλους, ο αριθμός των, κατά το επόμενο έτος, διατεθημένων από αυτά στη συνέλευση ψήφων.
 Η κατά το άρθρο 22 Διαχειριστική Επιτροπή, είναι υποχρεωμένη να υποβάλει μέχρι τέλους Νοέμβρη κάθε έτους στο Υπουργείο Εμπορίου πίνακα των κατά το έτος αυτό εισφορών των μελών του Επικουρικού Κεφαλαίου. Μέχρι να εκδοθεί η ανωτέρω απόφαση κάθε μέλος διαθέτει στη συνέλευση μια ψήφο ανά

* Σημείωση :

Η παρ. 2 καταργήθηκε με την παρ. 24 άρθρ. 37 Ν.2496/1997 (ΦΕΚ 87 Α') με την οποία ορίζεται ότι :
 «Η παράγραφος 2 του άρθρου 20 του κ.ν. 489/1976 καταργείται. Τα χρηματικά ποσά που είχαν επενδυθεί ή είχαν κατατεθεί σε τραπεζικό λογαριασμό σύμφωνα με την ως άνω καταργούμενη παράγραφο 2 υπέρ του Λογαριασμού Αρωγής Ασφαλισμένων επενδύονται με ευθύνη της Διαχειριστικής Επιτροπής υπέρ του Επικουρικού Κεφαλαίου ή μεταφέρονται στον προβλεπόμενο σύμφωνα με την περίπτωση β' της παραγράφου 1 του άρθρου 20 του κ.ν. 489/1976 λογαριασμό τράπεζας.»

Οι παρ. 3 και 4 αναριθμήθηκαν σε παρ. 2 και 3.

εκατομμύρια δραχμών παραγωγής ασφαλιστρων κλάδου αυτοκινήτων του προηγούμενου έτους. Τα μέλη που έχουν παραγωγή ασφαλιστρων μικρότερη του εκατομμυρίου διαθέτουν, ανεξάρτητα από ποσό, μια ψήφο.

Άρθρο 22

1. Η διαχείριση του Επικουρικού Κεφαλαίου ασκείται από την Διαχειριστική Επιτροπή, η οποία έχει την υποχρέωση, εφόσον συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις να λαμβάνει κάθε πρόσφορο μέτρο (σύναψη δανείων, πρόσληψη προσωπικού, προμήθεια υλικών κ.λπ.) για την εξυπηρέτηση των σκοπών του Επικουρικού Κεφαλαίου. Η Διαχειριστική Επιτροπή αποτελείται από εννέα μέλη τα οποία εκλέγει η Γενική Συνέλευση και ένα μέλος, χωρίς ψήφο, το οποίο ορίζει ο Υπουργός Εμπορίου με απόφασή του. Η Διαχειριστική Επιτροπή εκλέγει μεταξύ των αιρετών μελών τον Πρόεδρό της. Η Διαχειριστική Επιτροπή δημοσιεύει στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΤΑΕ & ΕΠΕ) την ετήσια έκθεση πεπραγμένων και τον ετήσιο Ισολογισμό του Επικουρικού Κεφαλαίου. Στην ετήσια έκθεση πεπραγμένων και στον ετήσιο ισολογισμό του Επικουρικού Κεφαλαίου, προβλέπονται ειδικά κεφάλαια που περιλαμβάνουν την ετήσια έκθεση πεπραγμένων και τον ετήσιο Ισολογισμό του Λογαριασμού Αρωγής.
2. Το Επικουρικό Κεφάλαιο εκπροσωπείται δικαστικώς και εξωδίκως από τον Πρόεδρο της Διαχειριστικής Επιτροπής. Με απόφαση της Διαχειριστικής Επιτροπής μπορεί να ορισθεί ότι και ένα ή περισσότερα μέλη αυτής ή άλλα πρόσωπα δικαιούνται να εκπροσωπούν το Επικουρικό Κεφάλαιο γενικώς ή για ορισμένες μόνο πράξεις.

Άρθρο 23

Με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΤΑΕ & ΕΠΕ) μετά γνώμη της Συνέλευσης των Μελών, του Επικουρικού Κεφαλαίου, καθορίζονται :

Ν. 2170/93
Άρθρο 18
παράγρ. 3 με
την οποία
καταργείται η
περίπτωση α και
οι περιπτώσεις
β, γ, δ και ε
λαμβάνουν τα
στοιχεία α, β, γ
και δ αντίστοιχα

- « α) Η σύνθεση, σύγκληση, λειτουργία και αρμοδιότητα της κατά το
- « άρθρο 22 Διαχειριστικής Επιτροπής.
- β) Ο χρόνος και τρόπος σύγκλησης, απαρτίας, τρόπος λήψης αποφάσεων και λειτουργίας της Συνέλευσης των μελών αυτού.
- γ) Η τυχόν επιστροφή κατά τη διάρκεια της λειτουργίας αυτού χρηματικών ποσών προς τα μέλη.
- δ) Κάθε λεπτομέρεια αναγκαία για τη λειτουργία του Επικουρικού Κεφαλαίου.

Άρθρο 24

Το Επικουρικό Κεφάλαιο διαλύεται με Π.Δ. που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Εμπορίου μετά γνώμη της Συνέλευσης των μελών. Με το ίδιο Διάταγμα ορίζονται και τα της εκκαθάρισης και της διανομής της περιουσίας αυτού.

Άρθρο 25

1. Η μη συμμόρφωση των μελών του Επικουρικού Κεφαλαίου προς τις διατάξεις του νόμου αυτού, τα Προεδρικά Διατάγματα και τις σε εκτέλεση αυτού Υπουργικές Αποφάσεις, συνεπάγεται την ανάκληση της άδειας λειτουργίας αυτών για τον Κλάδο ασφάλισης της αστικής ευθύνης από ατυχήματα αυτοκινήτων.
2. Η χορήγηση εκ νέου της κατά την προηγούμενη παράγραφο αδειας που ανακλήθηκε επιτρέπεται μόνο μετά πάροδο έτους από την ανάκληση και μετά προηγούμενη πλήρη τακτοποίηση των υποχρεώσεών τους.
3. Σε περίπτωση αποχώρησης μέλους λόγω ανακλήσεως της άδειας λειτουργίας του Κλάδου ασφάλισης της αστικής ευθύνης από ατυχήματα αυτοκινήτων αυτό δικαιούται, μετά εξάμηνο από την λήξη της χρήσης, κατά την οποία ανακλήθηκε η άδεια λειτουργίας του, ν' αναλάβει το τυχόν υπόλοιπο των εισφορών του που έχει καταβάλει, αφού αφαιρεθούν οι αποζημιώσεις που αναλογούν σ' αυτό καθώς και οι δαπάνες που έγιναν μέχρι της αποχώρησής του και των προβλέψεων για εκκρεμείς ζημίες.
4. Από την ημερομηνία που η ασφαλιστική επιχείρηση κηρύσσεται σε κατάσταση πτώχευσης ή ανακαλείται η άδεια λειτουργίας της για παράβαση νόμου, το Επικουρικό Κεφάλαιο υπεισέρχεται αυτοδίκαια στο σύνολο των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων της ασφαλιστικής επιχείρησης που πηγάζουν από ασφαλιστικές συμβάσεις του Κλάδου αστικής ευθύνης από χερσαία αυτοκίνητα οχήματα. Εκκρεμείς δίκες συνεχίζονται χωρίς άλλο από το Επικουρικό Κεφάλαιο.
5. Με αποφάσεις του που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΤΑΕ & ΕΠΕ) ο Υπουργός Εμπορίου μπορεί να υπάγει στις διατάξεις του νόμου αυτού και ασφαλιστικές επιχειρήσεις των οποίων η άδεια έχει ανακληθεί από την έναρξη ισχύος του. Ο Υπουργός Εμπορίου δύναται με απόφασή του να ορίζει ειδικές προϋποθέσεις καταβολής αποζημιώσεων από το Λογαριασμό Αρωγής σε περίπτωση πτώχευσης της ασφαλιστικής επιχείρησης.
6. Οι διατάξεις του νόμου αυτού όπως τροποποιείται δεν θίγουν τις διατάξεις του Ν. 1380/1983 «τροποποίηση και συμπλήρωση των διατάξεων που αφορούν την ιδιωτική επιχείρηση ασφάλισης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης

Άρθρο 26

Συνιστάται με το παρόν νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με την επωνυμία «Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης» το οποίο τελεί υπό την εποπτεία και τον έλεγχο του Υπουργού Εμπορίου, εδρεύει στην Αθήνα και διέπεται από τις διατάξεις του νόμου αυτού.

Άρθρο 27

1. Το Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης διακανονίζει ζημιές και καταβάλλει αποζημιώσεις για λογαριασμό αλλοδαπών Γραφείων Διεθνούς Ασφάλισης μέσα στα όρια του νόμου αυτού, εξ αιτίας ατυχημάτων που προκαλούνται από την κυκλοφορία στην Ελλάδα αυτοκινήτων, που έχουν τόπο συνήθους στάθμευσης σε χώρες μετά των αντιστοίχων γραφείων των οποίων έχει καταρτίσει συμβάσεις κατά το άρθρο 30 παράγραφος 1 του νόμου αυτού και εφόσον τα αυτοκίνητα αυτά είναι εφοδιασμένα με πιστοποιητικό διεθνούς ασφάλισης που ισχύει. Προκειμένου όμως για αυτοκίνητα στα οποία δεν ενεργείται έλεγχος για την ύπαρξη ασφαλιστικής κάλυψης κατά το άρθρο 13 παράγραφος 2 του νόμου αυτού, οι ανωτέρω υποχρεώσεις του Γραφείου Διεθνούς Ασφάλισης υπάρχουν έστω και αν τα αυτοκίνητα αυτά δεν είναι εφοδιασμένα με πιστοποιητικό διεθνούς ασφάλισης (πράσινη κάρτα) ή δεν είναι ασφαλισμένα.
- N. 2496/97
Άρθρο 37
παράγρ. 8 « 2. Ο διακανονισμός των ζημιών στην Ελλάδα γίνεται είτε απευθείας από το Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης είτε από διακανονιστές μέλη του, τους οποίους διορίζει το Γραφείο, είτε από εντεταλμένους αντιπρόσωπους των αλλοδαπών ασφαλιστών κατόπιν προτάσεως του Γραφείου της έδρας τους και εγκρίσεως του Ελληνικού Γραφείου.
- N. 2496/97
Άρθρο 37
παράγρ. 9 « 3. Επίσης το Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης βαρύνεται με αποζημιώσεις για ατυχήματα που προκαλούνται στο έδαφος χώρας με την οποία έχει προσηγογράψει την κατά το άρθρο 2 παρ. 2 του νόμου αυτού σύμβαση από αυτοκίνητα που έχουν τον τόπο συνήθους στάθμευσής τους στην Ελλάδα. Ομοίως, βαρύνεται με αποζημιώσεις για ατυχήματα στο έδαφος χώρας μετά του αντιστοίχου γραφείου της οποίας έχει συνάψει την κατά το άρθρο 30 παρ. 1 εδάφιο α' του παρόντος νόμου σύμβαση και σύμφωνα με τους όρους της σύμβασης αυτής, εφόσον τα αυτοκίνητα αυτά είναι εφοδιασμένα με το πιστοποιητικό διεθνούς ασφάλισης σε ισχύ, που χορηγήθηκε από το Γραφείο.
- N. 2496/97
Άρθρο 37
παράγρ. 10 « 4. α. Προκειμένου για αυτοκίνητο που έχει τον τόπο της συνήθους στάθμευσής του στην Ελλάδα και είναι ανασφάλιστο, το Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης έχει αναγωγικό δικαίωμα κατά του κυρίου, κατόχου και οδηγού για το ποσό της

- « αποζημίωσης, την οποία κατέβαλε προς τρίτους ή
 « υποχρεούται να καταβάλει στο αντίστοιχο Γραφείο της
 « χώρας του ατυχήματος, καθώς και κατά του Επικουρικού
 « Κεφαλαίου στις περιπτώσεις του άρθρου 19 παρ. 1 εδάφια
 « β', γ' και δ' του κ.ν. 489/1976.
 « Το ίδιο ισχύει και για ατύχημα που προκλήθηκε από το
 « αυτοκίνητο σε βάρος υπηκόων κράτους – μέλους της Ε.Ε.
 « υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 6 παρ. 3 του νόμου
 « αυτού.
- «
 « β. Σε περίπτωση που ο ασφαλιστής καταβάλει αποζημίωση
 « κατά το άρθρο 6 παρ. 3 εδάφιο α' του νόμου αυτού, πέραν
 « του ορίου ευθύνης του, που ορίζεται στο άρθρο 29 παρ. 1,
 « έχει δικαίωμα αναγωγής κατά του Γραφείου Διεθνούς
 « Ασφάλισης για το υπερβάλλον.

Άρθρο 27α

Π.Δ. 10/2003
 Άρθρο 5
 με το οποίο
 προστίθεται
 Άρθρο 27α

1. Ο κατά το άρθρο 1 του παρόντος Οργανισμός Αποζημίωσης είναι υπεύθυνος για την ικανοποίηση των ζημιωθέντων που διαμένουν στην Ελλάδα και έχουν υποστεί οποιαδήποτε ζημία από την κυκλοφορία οχημάτων σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα, της οποίας το Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης συμμετέχει στο σύστημα πράσινων καρτών, από οχήματα ασφαλισμένα και συνήθως σταθμεύοντα σε άλλο κράτος μέλος εκτός του κράτους διαμονής τους, εφ' όσον πληρούνται οι προϋποθέσεις της παρακάτω παραγράφου.
2. Ο «Οργανισμός αποζημίωσης» διακανονίζει σύμφωνα με τη νομοθεσία του τόπου του ατυχήματος και καταβάλλει αποζημιώσεις στους ανωτέρω ζημιωθέντες, ύστερα από αίτησή τους και εφ' όσον :
 - α) εντός τριών μηνών από την ημερομηνία που ο ζημιωθείς υπέβαλε την αίτηση στην ασφαλιστική επιχείρηση του οχήματος ή κυκλοφορία του οποίου προκάλεσε το ατύχημα ή στον αντιπρόσωπο για τον διακανονισμό των ζημιών, η ασφαλιστική επιχείρηση ή ο αντιπρόσωπος για τον διακανονισμό των ζημιών δεν έχουν δώσει αιτιολογημένη απάντηση στους ισχυρισμούς που προβάλλονται στην αίτηση, ή
 - β) η ασφαλιστική επιχείρηση δεν έχει διορίσει αντιπρόσωπο για τον διακανονισμό των ζημιών στην Ελλάδα. Στην περίπτωση αυτή δεν μπορούν να υποβάλουν αίτηση στον «Οργανισμό αποζημίωσης», αν έχουν υποβάλει αίτηση αποζημίωσης απ' ευθείας στην ασφαλιστική επιχείρηση του οχήματος, η κυκλοφορία του οποίου προκάλεσε το ατύχημα και έχουν λάβει αιτιολογημένη απάντηση εντός τριών μηνών.
3. Ο «Οργανισμός αποζημίωσης» με την υποβολή της αίτησης αποζημίωσης, σύμφωνα με τα ανωτέρω, πρέπει να ενημερώσει αμέσως :
 - α) την ασφαλιστική επιχείρηση του οχήματος ή κυκλοφορία του οποίου προκάλεσε το ατύχημα ή τον αντιπρόσωπο για τον διακανονισμό των ζημιών,

- β) τον οργανισμό αποζημίωσης του κράτους μέλους που είναι εγκατεστημένη η ασφαλιστική επιχείρηση που έχει εκδώσει το ασφαλιστήριο,
- γ) τον υπαίτιο του ατυχήματος, όταν είναι γνωστός, ότι του υπεβλήθη αίτηση αποζημίωσης εκ μέρους του ζημιωθέντος και ότι πρόκειται να απαντήσει σ' αυτήν εντός δύο (2) μηνών από της υποβολής της.
4. Ο «Οργανισμός αποζημίωσης» με βάση τις πληροφορίες που του παρέχει ο ζημιωθείς, μετά την πάροδο της ανωτέρω προθεσμίας των δύο (2) μηνών, διακανονίζει σύμφωνα με τη νομοθεσία του τόπου ατυχήματος και καταβάλει την αποζημίωση, εφόσον υποχρεούται προς τούτο.
- Ωστόσο δεν επιτρέπεται στον «Οργανισμό Αποζημίωσης» να απαιτεί, προκειμένου να καταβάλει την αποζημίωση, να αποδείξει ο ζημιωθείς καθ' οιονδήποτε τρόπο, ότι ο υπόχρεος αδυνατεί ή αρνείται να πληρώσει, με την επικύλαξη των παρ. 2 και 10 του παρόντος.
5. Ο «Οργανισμός αποζημίωσης» με την καταβολή της αποζημίωσης μπορεί να απαιτήσει από τον οργανισμό αποζημίωσης στο κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένη η επιχείρηση που εξέδωσε το ασφαλιστήριο, να του επιστρέψει το ποσό που καταβλήθηκε ως αποζημίωση, κατ' εφαρμογή της συμφωνίας που έχει συναφθεί μεταξύ των οργανισμών αποζημίωσης στα κράτη μέλη.
6. Ο «Οργανισμός αποζημίωσης» υποκαθίσταται σε όλα τα εξ αιτίας του ατυχήματος δικαιώματα του ζημιωθέντος, έναντι του υπαιτίου του ατυχήματος ή της ασφαλιστικής επιχείρησής του, μέχρι του ποσού που κατέβαλε στον ανωτέρω ζημιωθέντα για οποιαδήποτε ζημιά ή σωματική βλάβη που υπέστη ή μέχρι του ποσού που κατέβαλε σε Οργανισμό Αποζημίωσης άλλου κράτους μέλους.
7. Η αποζημίωση που καταβάλλεται από τον Οργανισμό Αποζημίωσης περιορίζεται στην συμπλήρωση του ποσού που υποχρεούται να καταβάλει ασφαλιστικό Ταμείο ή άλλος Οργανισμός κοινωνικής ασφάλισης για την αυτή αιτία στον ζημιωθέντα.
8. Ο «Οργανισμός αποζημίωσης», είναι υπεύθυνος για την ικανοποίηση των ζημιωθέντων που διαμένουν στην Ελλάδα και έχουν υποστεί ατύχημα σε άλλο κράτος - μέλος :
- α) από όχημα του οποίου δεν μπορεί να αναγνωρισθεί η ταυτότητα,
 - β) σε περίπτωση που δεν μπορεί να διαπιστωθεί η ταυτότητα της ασφαλιστικής επιχείρησής του οχήματος που προκάλεσε το ατύχημα,
 - γ) σε περίπτωση ανασφάλιστων οχημάτων τρίτων χωρών των οποίων το Εθνικό Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης Αυτοκινήτων έχει προσχωρήσει στο σύστημα Πράσινης κάρτας.
- Η αποζημίωση καταβάλλεται σύμφωνα με την διαδικασία που προβλέπεται στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου.
9. Ο «Οργανισμός αποζημίωσης», έχει αναγωγικό δικαίωμα για το

ποσό της αποζημίωσης που κατέβαλε σύμφωνα με την παράγραφο 8 του παρόντος από :

- α) από το Επικουρικό κεφάλαιο του κράτους μέλους της συνήθους στάθμευσης του αυτοκινήτου, στην περίπτωση που δεν μπορεί να διαπιστωθεί η ταυτότητα της ασφαλιστικής επιχείρησης.
- β) από το Επικουρικό κεφάλαιο του κράτους μέλους που συνέβη το ατύχημα, στην περίπτωση που δεν μπορεί να αναγνωρισθεί η ταυτότητα του οχήματος.
- γ) από το Επικουρικό Κεφάλαιο του κράτους μέλους όπου συνέβη το ατύχημα σε περίπτωση ανασφάλιστων οχημάτων τρίτων χωρών κατά την έννοια της παραγράφου 8 του παρόντος άρθρου.

10. Ο «Οργανισμός αποζημίωσης», δεν παρεμβαίνει ή σταματάει την οποιαδήποτε παρέμβασή του, όταν εν τω μεταξύ η ασφαλιστική επιχείρηση του υπευθύνου ή ο αντιπρόσωπος της έχει προβεί στις σχετικές ενέργειες. Επίσης στην περίπτωση που ο ζημιωθείς έχει ασκήσει ευθεία αγωγή κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης, τότε δεν μπορεί να απαιτήσει αποζημίωση από τον «Οργανισμό αποζημίωσης».

11. Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης τροποποιείται ανάλογα και συμπληρώνεται η Υ.Α. Κ4-4523/86 του Υφυπουργού Εμπορίου «Οργάνωση και Λειτουργία του Γραφείου Διεθνούς Ασφάλισης» (ΦΕΚ/ ΤΑΕ και ΕΠΕ 3087/23-10-1986).

Άρθρο 27β

Π.Δ. 10/2003
Άρθρο 6
με το οποίο
προστίθεται
Άρθρο 27β

Συνιστάται στο Υπουργείο Ανάπτυξης Γενική Γραμματεία Εμπορίου, Κέντρο Πληροφοριών.

1. Το κέντρο πληροφοριών, αποτελεί οργανική μονάδα της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου. Η δημιουργία της οργανικής μονάδας, η ένταξη της στον Οργανισμό της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου, η οργάνωση και ο τρόπος λειτουργίας της, καθώς και τα ιδιαίτερα προσόντα που απαιτούνται για την άσκηση των καθηκόντων του προϊστάμενου της μονάδας και του λοιπού προσωπικού, όπως σε θέματα ανάλυσης συστημάτων πληροφορικής, διαχείρισης βάσης δεδομένων, διαχείρισης δικτύων, χειρισμού ηλεκτρονικών υπολογιστών, ρυθμίζονται με Προεδρικό Διάταγμα.
2. Σκοπός του κέντρου πληροφοριών είναι να παρέχει πληροφόρηση στους ζημιωθέντες που διαμένουν στην Ελλάδα ώστε να διευκολύνονται στην απαίτηση αποζημίωσης για υλικές ζημιές ή σωματικές βλάβες από τροχαίο ατύχημα που συνέβη εκτός Ελλάδος.

Την ίδια υποχρέωση πληροφόρησης έχει το κέντρο πληροφοριών και για τους ζημιωθέντες που διαμένουν σε κράτος μέλος της Ε.Ε. και του Ε.Ο.Χ., εάν το ατύχημα συνέβη στην Ελλάδα ή προκλήθηκε σ' αυτούς από όχημα με Ελληνικές πινακίδες.

3. Επίσης το κέντρο πληροφοριών μπορεί να δίνει πληροφορίες για οχήματα, που έχουν τόπο συνήθους στάθμευσης στην Ελλάδα και έχουν εμπλακεί σε τροχαίο ατύχημα στην Ελλάδα, προκειμένου οι έχοντες έννομο συμφέρον τρίτοι ζημιωθέντες να διευκολύνονται για την απαίτηση της αποζημίωσής τους.

Για την επίτευξη του σκοπού αυτού το Κέντρο Πληροφοριών είναι υπεύθυνο :

- α) Για την τήρηση μητρώου ή τον συντηρισμό της συγκέντρωσης των ακόλουθων πληροφοριών :
- Αριθμό κυκλοφορίας κάθε οχήματος που φέρει Ελληνικές πινακίδες κυκλοφορίας, (αριθμό κυκλοφορίας, ονοματεπώνυμο και διεύθυνση ιδιοκτήτη ή ιδιοκτητών, είδος οχήματος, τύπος οχήματος).
 - Αριθμό ασφαλιστηρίου συμβολαίου που καλύπτει την εξ ατυχημάτων οχημάτων αστική ευθύνη, και την χρονική περίοδο ισχύος του.
 - Αριθμό πράσινης κάρτας ή πιστοποιητικών συνοριακής ασφάλισης του Ελληνικού Γραφείου Διεθνούς Ασφάλισης για ορισμένου τύπου οχήματα, όπως προβλέπεται από το άρθρο 4 στοιχ. β της οδηγίας 72/166/ΕΟΚ.
 - Την ασφαλιστική επιχείρηση που έχει εκδώσει το ασφαλιστήριο συμβόλαιο, με πλήρη στοιχεία ή τον φορέα που καλύπτει ασφαλιστικά το όχημα, όταν αυτό εμπίπτει στις εξαιρέσεις του άρθρου 3 του παρόντος, καθώς και τον αντιπρόσωπο που έχουν ορίσει, οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις, στα άλλα κράτη μέλη.
 - Τους αντιπροσώπους στην Ελλάδα, όλων των ασφαλιστικών επιχειρήσεων που είναι εγκατεστημένες στην Ε.Ε. και Ε.Ο.Χ. και ασκούν τον κλάδο ασφάλισης «αστικής ευθύνης από την κυκλοφορία οχημάτων».
 - Κατάλογο των οχημάτων που εξαιρούνται από την υποχρέωση ασφάλισης αστικής ευθύνης σύμφωνα με το άρθρο 3-του παρόντος νόμου και με το άρθρο 4β της οδηγίας 72/166/ΕΟΚ.
- β) Το κέντρο πληροφοριών είναι υποχρεωμένο να παρέχει συνδρομή στους δικαιούχους ώστε να λαμβάνουν τις κατά το στοιχείο α) πληροφορίες, καθώς και να συντονίζει την συγκέντρωση και την διάδοση των στοιχείων αυτών.

Το κέντρο πληροφοριών προκειμένου να συγκεντρώνει τις κατά το στοιχείο α) πληροφορίες, απευθύνεται στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις και στους ασφαλιστικούς συνεταιρισμούς που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα και ασκούν τον κλάδο ασφάλισης «αστικής ευθύνης από χερσαία αυτοκίνητα οχήματα», στους φορείς που εξαιρούνται από την υποχρεωτική ασφάλιση (άρθρο 3 του παρόντος νόμου και άρθρο 4β της οδηγίας 72/166/ΕΟΚ) καθώς και στις αρχές καταχώρησης (ταξινόμησης) των οχημάτων. Η συγκέντρωση των πληροφοριών αυτών μπορεί να γίνεται με την υποβολή των αντιστοίχων στοιχείων από τους φορείς ή με την άμεση πρόσβαση του Κέντρου Πληροφοριών, την οποία οφείλουν να εξασφαλίζουν, στα μηχανογραφικά μητρώα των φορέων ώστε να αντλούνται σε πραγματικό χρόνο (on line real time) τα στοιχεία και οι πληροφορίες που πρέπει να

διαθέτει το Κέντρο Πληροφοριών.

Με κοινή απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης και των κατά περίπτωση αρμόδιων Υπουργών θα καθορισθεί κάθε λεπτομέρεια για την συλλογή των σχετικών πληροφοριών.

4. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 3 στοιχ. α) του παρόντος, τηρούνται επί χρονικό διάστημα επτά ετών από την ημερομηνία διαγραφής του οχήματος από το μητρώο του Κέντρου πληροφοριών ή από την λήξη του ασφαλιστηρίου συμβολαίου.

Τα κέντρα πληροφοριών των κρατών - μελών της Ε.Ε. συνεργάζονται μεταξύ τους για ανταλλαγή στοιχείων, σύμφωνα με τις αρχές της συμφωνίας συνεργασίας που έχουν συνάψει.

5. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ζημιώθηκε από τροχαίο ατύχημα και οποιοδήποτε πρόσωπο έχει έννομο συμφέρον, δικαιούται να ζητά και να λαμβάνει αμελητή από το κέντρο πληροφοριών του κράτους μέλους διαμονής του ή του κράτους μέλους του οποίου φέρει πινακίδα το όχημα ή του κράτους μέλους όπου συνέβη το ατύχημα τα εξής :

- α) Την επωνυμία και την διεύθυνση της ασφαλιστικής επιχείρησης ή του οργανισμού που ορίσθηκε για τα οχήματα που εμπίπτουν στις εξαιρέσεις του άρθρου 3 του παρόντος.
- β) Τον αριθμό του ασφαλιστηρίου συμβολαίου.
- γ) Το όνομα και την διεύθυνση του αντιπροσώπου στην Ελλάδα υπευθύνου για τον διακανονισμό των ζημιών, της ασφαλιστικής επιχείρησης.

Το κέντρο πληροφοριών γνωστοποιεί στον ζημιωθέντα το όνομα και την διεύθυνση του ιδιοκτήτη του οχήματος ή του συνήθους οδηγού ή του κατόχου, εφόσον ο ζημιωθείς αποδείξει ότι έχει έννομο συμφέρον να λάβει αυτές τις πληροφορίες. Για την συλλογή αυτών των στοιχείων το Κέντρο πληροφοριών απευθύνεται είτε στην ασφαλιστική επιχείρηση είτε στους φορείς όπως ορίζεται στην παρ. 3β του παρόντος άρθρου.

6. Οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις που έχουν έδρα την Ελλάδα, οι αλληλοασφαλιστικοί συνεταιρισμοί, τα εγκατεστημένα στην Ελλάδα υποκαταστήματα ασφαλιστικών επιχειρήσεων με έδρα στην Ε.Ε. και Ε.Ο.Χ. και τρίτες χώρες και οι εταιρίες που δραστηριοποιούνται με Ελεύθερη Παροχή Υπηρεσιών (Ε.Π.Υ.) στην Ελλάδα, στον κλάδο 10 «αστική ευθύνη από ατυχήματα από χερσαία οχήματα», οφείλουν να ενημερώνουν το Κέντρο πληροφοριών με τα ακόλουθα στοιχεία :

- Τον αριθμό κυκλοφορίας των οχημάτων για τα οποία καλύπτουν την αστική ευθύνη.
- Τον αριθμό του ασφαλιστηρίου συμβολαίου και την χρονική περίοδο ισχύος αυτού.
- Το αριθμό της πράσινης κάρτας.

Το Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης οφείλει να ενημερώνει το Κέντρο πληροφοριών με τους αριθμούς των συναπτόμενων συνοριακών ασφαλίσεων όπως προβλέπονται από το άρθρο 4 στοιχ. β της οδηγίας 72/166/ΕΟΚ.

Ο τρόπος υποβολής των ανωτέρω στοιχείων και πληροφοριών καθώς και οι σχετικές προθεσμίες, καθορίζονται με Υπουργική απόφαση.

Η μη συμμόρφωση των επιχειρήσεων προς τα ανωτέρω επισύρει τις κυρώσεις του άρθρου 38 του Ν. 489/76 (Π.Δ. 237/86).

7. Τα Υπουργεία Μεταφορών και Επικοινωνιών, ΥΠΕΧΩΔΕ, Δημόσιας Τάξης, Γεωργίας, Εθνικής Άμυνας και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης καθώς και η Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Δ.Ε.Η.) οφείλουν να εφοδιάζουν το κέντρο πληροφοριών με τα στοιχεία όλων των οχημάτων που έχουν καταχωρημένα ή να διασφαλίζουν στο κέντρο πληροφοριών άμεση πρόσβαση στο μηχανογραφικό μητρώο (βάση δεδομένων) που διαθέτουν. Τα στοιχεία αυτά είναι : αριθμοί κυκλοφορίας, ονοματεπώνυμο ιδιοκτήτη και στοιχεία διεύθυνσης κατοικίας ή έδρας αν αφορά νομικό πρόσωπο, τύπος και είδος οχήματος. Η οποιαδήποτε μεταβολή των στοιχείων αυτών αποστέλλεται εντός εύλογου χρόνου στο Κέντρο πληροφοριών στην περίπτωση που δεν διασφαλίζεται η άμεση πρόσβαση στα μηχανογραφικά τους αρχεία.

Άρθρο 28

Π.Δ. 252/96
Άρθρο 34
παράγρ. 4

- « 1. Μέλη του Γραφείου Διεθνούς Ασφάλισης, καθίστανται
« υποχρεωτικώς και αυτοδικαίως οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις που
« έχουν την έδρα τους στην Ελλάδα είτε στο εξωτερικό και
« ασκούν τον κλάδο ασφάλισης αστικής ευθύνης για ατυχήματα
« από χειραία αυτοκίνητα οχήματα, είτε μέσω της εγκατάστασής
« τους στην Ελλάδα, είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής
« υπηρεσιών κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχ. στ' του
« Παρόντος. Το Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης έχει δικαίωμα
« αναγωγής και κατά της εγκατάστασης στην Ελλάδα
« ασφαλιστικής επιχείρησης με έδρα σε άλλο κράτος – μέλος σε
« Περίπτωση άσκησης από την Ελλάδα στο εξωτερικό του κλάδου
« αστικής ευθύνης για ατυχήματα από χειραία αυτοκίνητα
« οχήματα με καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών για ό,τι
« ποσά υποχρεωθεί να καταβάλει για λογαριασμό της με βάση τις
« διεθνείς συμβάσεις μεταξύ Γραφείων.
2. Τα μέλη του γραφείου υποχρεούνται να καλύπτουν την αστική
ευθύνη των ασφαλισμένων τους για ατυχήματα που
προκαλούνται στο εξωτερικό από αυτοκίνητα που έχουν συνήθη
τόπο στάθμευσης στην Ελλάδα, εκδίδοντας για το σκοπό αυτό
το σχετικό πιστοποιητικό διεθνούς ασφάλισης.
3. Τα έντυπα του πιστοποιητικού χορηγούνται από το Γραφείο
Διεθνούς Ασφάλισης και έχουν τον τύπο που χρησιμοποιείται
διεθνώς.
4. Επιχειρήσεις που η έδρα τους βρίσκεται στο εξωτερικό
συμμετέχουν υποχρεωτικώς και αυτοδικαίως στο Ελληνικό

Ν. 2496/97
 Άρθρο 37
 παράγρ. 11

Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης και υπόκεινται στις ρυθμίσεις που προβλέπει το άρθρο 29.
 (Καταργείται η δυνατότητα αυτών των επιχειρήσεων να εκδίδουν κάρτες του Γραφείου της έδρας τους).

Ν. 2496/97
 Άρθρο 37
 παράγρ. 12

« 5. α. Οι αλληλασφαλιστικοί συνεταιρισμοί, οι προβλεπόμενοι από το άρθρο 35 παρ. 4 του ν.δ/τος 400/1970, όπως ισχύει, καθίστανται υποχρεωτικώς μέλη του Διεθνούς Γραφείου Ασφάλισης, εφόσον καλύπτουν τον κίνδυνο ασφάλισης αστικής ευθύνης αυτοκινήτου.

« β. Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη της συνέλευσης των μελών του Γραφείου Διεθνούς Ασφάλισης και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μπορεί να γίνουν μέλη του και οι αλληλασφαλιστικοί συνεταιρισμοί που διέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 35 παρ. 1 – 3, 36 και 37 του ν.δ/τος 400/1970, όπως ισχύει, εφόσον καλύπτουν τον ίδιο κίνδυνο.

Άρθρο 29

1. Η υποχρέωση μέλους ή του Γραφείου Διεθνούς Ασφάλισης από την έκδοση πιστοποιητικού διεθνούς ασφάλισης περιορίζεται στο ασφαλιστικό ποσό που ορίζεται στην παράγραφο 5 του άρθρου 6. Το Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης καταβάλλει το ποσό που υπερβαίνει το κατά το προηγούμενο εδάφιο ασφαλιστικό ποσό. Σε περίπτωση ατυχήματος, το μέλος που το καλύπτει είναι υποχρεωμένο, μέσα σε 10 εργάσιμες ημέρες από τότε που θα ειδοποιηθεί από το Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης, να καταβάλει σε αυτό το ισόποσο του περπαπάνω ορίου ευθύνης του.
2. Ποσά που δεν καταβάλλονται από μέλος σε εκπλήρωση της κατά την προηγούμενη παράγραφο υποχρέωσής του, καταβάλλονται στο Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης από τα λοιπά μέλη ανάλογα με την παραγωγή ασφαλιστρών του κλάδου αστικής ευθύνης αυτοκινήτων που είχαν κατά την προηγούμενη του ατυχήματος χρήση, με την επιφύλαξη του δικαιώματος αναγωγής του Γραφείου Διεθνούς Ασφάλισης κατά του υπόχρεου μέλους.
3. Αν το μέλος παραβεί τις υποχρεώσεις του των παραγράφων 1 και 2, υπόκειται στις κυρώσεις των διατάξεων του άρθρου 38.

Ν. 2496/97
 Άρθρο 37
 παράγρ. 13

« 4. Με απόφαση της Διαχειριστικής του Επιτροπής, το Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης μπορεί να αρνηθεί τη χορήγηση πιστοποιητικών διεθνούς ασφάλισης, σε μέλος που δεν εκπληρώνει τις υποχρεώσεις του σύμφωνα με το νόμο αυτόν και με τις σχετικές υπουργικές αποφάσεις και να ζητήσει από το μέλος να διακόψει την έκδοση πιστοποιητικών διεθνούς ασφάλισης, τα οποία του έχουν χορηγηθεί και να επιστρέψει το απόθεμα των εντύπων αυτών, τα οποία έχει στην κατοχή του.

Π.Δ. 252/96
 Άρθρο 34

« 5. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 μέχρι και 3 του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις -

παράγρ. 5

« μέλη του Γραφείου Διεθνούς Ασφάλισης που ασκούν τον κλάδο
 « ασφάλισης αστικής ευθύνης για ατυχήματα από αυτοκίνητα με
 « καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών κατά την έννοια του
 « άρθρου 1 στοιχ. στ' του παρόντος. Οι υποχρεώσεις των
 « Παραπάνω μελών από την έκδοση πιστοποιητικών διεθνούς
 « ασφάλισης του Ελληνικού Γραφείου, ρυθμίζονται σύμφωνα με
 « την παράγραφο 2 του άρθρου 27 του παρόντος και τη Σύμβαση
 « Ενισχύου Τύπου μεταξύ των Γραφείων.

Άρθρο 30

12. Το Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης καταρτίζει μετ' άλλων παρομοίων Γραφείων που εδρεύουν στην αλλοδαπή συμβάσεις που ανάγονται στον διακανονισμό των εκ των ζημιών αξιώσεων εκ μέρους του Γραφείου του τόπου του ατυχήματος σύμφωνα προς τον ενισχύο τύπο σύμβασης που έχει εγκριθεί από το Συμβούλιο των Γραφείων αυτών. Επίσης προσυπογράφει τη συμπληρωματική συμφωνία που μνημονεύεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 του νόμου αυτού μεταξύ Εθνικών Γραφείων καθώς και κάθε άλλη συμφωνία αναγκαία προς εκπλήρωση των κατά το άρθρο 27 υποχρεώσεών του.
13. Σύμβαση που καταρτίζεται κατά τη διάταξη της προηγούμενης παραγράφου, πέραν των υποχρεώσεων που δημιουργούνται μεταξύ των συμβαλλομένων Γραφείων, ενεργεί επίσης απ' ευθείας υπέρ και κατά των μελών του Γραφείου ως προς τις ασφαλίσεις τις οποίες έχει συνάψει κάθε ένα από αυτά.
14. Η σύμβαση αυτή δεν υπόκειται σε καμία γενική εισφορά υπέρ του Ταμείου Συντάξεων Νομικών ή άλλου νομικού προσώπου.
15. Σε περίπτωση που μέλος δεν καταβάλει την οφειλόμενη ασφαλιστική αποζημίωση, οι λοιπές επιχειρήσεις μέλη υποχρεούνται να καλύψουν το ποσό που καταβλήθηκε από το Γραφείο επιφυλασσόμενης πάντοτε της αναγωγής, κατά της Επιχείρησης, η οποία έχει εκδώσει το ασφαλιστήριο.

Άρθρο 31

1. Το πιστοποιητικό διεθνούς ασφάλισης εκδίδεται με την συμπλήρωση εντύπου που χορηγείται από το Γραφείο κατά το υπόδειγμα που χρησιμοποιείται διεθνώς.
2. Το πιστοποιητικό αυτό χορηγείται με σκοπό την ενάσκηση των δικαιωμάτων του ασφαλισμένου από τη σύμβαση του Γραφείου μετά του αντίστοιχου οργανισμού στη χώρα που έχει συμβεί το ατύχημα.
3. Το Γραφείο δέχεται και λαμβάνει κάθε δήλωση ατυχήματος που προκλήθηκε στην Ελλάδα από αυτοκίνητο που έχει τόπο συνήθους στάθμευσης εκτός της Ελληνικής Επικράτειας, εφόσον

υποχρεούται σύμφωνα προς το άρθρο 27 του νόμου αυτού να προβεί σε διακανονισμό της ζημίας και καταβολή αποζημίωσης συνεπεία ατυχήματος.

4. Με τις προϋποθέσεις αυτές, το Γραφείο είναι αντίκλητος του αλλοδαπού ασφαλιστή. Το πρόσωπο που ζημιώθηκε από αυτοκίνητο που έχει τόπο συνήθους στάθμευσης εκτός της Ελληνικής Επικράτειας από ατύχημα που συνέβη στην Ελλάδα, έχει ευθεία αγωγή κατά του Γραφείου Διεθνούς Ασφάλισης στην Ελλάδα, εφόσον ως προς το αυτοκίνητο πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπονται από το άρθρο αυτό, επικυλασσομένου του δικαιώματος αναγωγής υπέρ του Γραφείου που κατέβαλε.

Άρθρο 32

1. Αν σε ατύχημα που συνέβη στην Ελλάδα έχει εμπλακεί αυτοκίνητο στο οποίο δεν ενεργείται έλεγχος για την ύπαρξη ασφαλιστικής κάλυψης κατά το άρθρο 13 παράγραφος 2 του νόμου αυτού, κάθε Αρχή ή ασφαλιστική επιχείρηση που έχει επιληφθεί του ατυχήματος υποχρεούται αμέσως να γνωστοποιήσει με έγγραφο στο Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης, τον τόπο συνήθους στάθμευσης, τον αριθμό κυκλοφορίας και πλήρη στοιχεία για την ασφάλιση του αυτοκινήτου ή των αυτοκινήτων τα οποία είχαν εμπλακεί στο ατύχημα στην Ελλάδα.
2. Το Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης υποχρεούται να κοινοποιήσει τα ανωτέρω στοιχεία που γνωστοποιήθηκαν σ' αυτό στο αντίστοιχο Γραφείο του τόπου συνήθους στάθμευσης κάθε αυτοκινήτου που είχε εμπλακεί στο ατύχημα.

Άρθρο 33

1. Όργανα διοίκησης του Γραφείου Διεθνούς Ασφάλισης είναι η Συνέλευση των μελών και η Διαχειριστική Επιτροπή.
2. Η Διαχειριστική Επιτροπή αποτελείται από δέκα μέλη. Από αυτά, ένα μέλος χωρίς ψήφο ορίζει ο Υπουργός Εμπορίου και τα υπόλοιπα εκλέγει η Συνέλευση. Η Διαχειριστική Επιτροπή εκλέγει μεταξύ των αιρετών μελών τον Πρόεδρό της.
3. Με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου που εκδίδεται ύστερα από γνώμη της Συνέλευσης και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης, καθορίζονται οι εισφορές που κάθε μέλος του Γραφείου Διεθνούς Ασφάλισης υποχρεούται να καταβάλει σε αυτό, σύμφωνα με τα οριζόμενα παρακάτω :

N. 2496/97
Άρθρο 37
παράγρ. 14

- « α) Για την κάλυψη των εξόδων λειτουργίας, τα μέλη καταβάλλουν στο Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης ως δικαίωμα εγγραφής εισφορά, η οποία δεν μπορεί να είναι κατώτερη του ισόποσου σε δραχμές των 3.000 ECU. Για τα επόμενα έτη η εισφορά κάθε μέλους υπολογίζεται ανάλογα με την

παραγωγή ασφαλιστρών του στον κλάδο αυτοκινήτου κατά την προηγούμενη χρήση.

- N. 2496/97
Άρθρο 37
παράγρ. 14
- « β) Για την κάλυψη των υποχρεώσεων του Γραφείου Διεθνούς Ασφάλισης από την κυκλοφορία ανασφαλιστών αυτοκινήτων και από τον άμεσο διακανονισμό ζημιών από ατυχήματα προκαλούμενα στην ημεδαπή ή στην αλλοδαπή από αυτοκίνητα που έχουν τόπο συνήθους στάθμευσης αντίστοιχα στην αλλοδαπή ή στην ημεδαπή, καθώς και για την κάλυψη της δαπάνης για την ανασφάλιση της κατά το νόμο αυτόν ευθύνης του, καταβάλλεται ετήσια αναλογική εισφορά, που υπολογίζεται για κάθε μέλος ανάλογα με την παραγωγή ασφαλιστρών του στον κλάδο αστικής ευθύνης αυτοκινήτων κατά την προηγούμενη χρήση. Αν η Διαχειριστική Επιτροπή εκτιμήσει ότι τα κεφάλαια που διαθέτει οποιαδήποτε στιγμή το Γραφείο δεν επαρκούν για την εκπλήρωση εκκρεμών υποχρεώσεών του, κάθε μέλος υποχρεούται να καταβάλει συμπληρωματική αναλογική εισφορά μέσα σε ένα (1) μήνα από τη λήψη της σχετικής απόφασής της.
- «
- Π.Δ. 252/96
Άρθρο 34
παράγρ. 6
- « 4. Ειδικά στην περίπτωση άσκησης του κλάδου με καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχ. στ του Παρόντος, οι εισφορές προς το Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης υπολογίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν και για τις εγκατεστημένες στην Ελλάδα ασφαλιστικές επιχειρήσεις.
- « 5. Οι διατάξεις του άρθρου 24 εφαρμόζονται αναλόγως σε περίπτωση που μέλος παραβαίνει τις υποχρεώσεις της προηγούμενης Παραγράφου.
- N. 2496/97
Άρθρο 37
παράγρ. 15
- « 6. Οι διατάξεις του άρθρου 25 εφαρμόζονται αναλόγως σε περίπτωση που μέλος παραβαίνει τις υποχρεώσεις του παρόντος άρθρου περί εισφορών.
- N. 2837/2000
Άρθρο 3
παράγρ. 4
7. Κατά τα λοιπά για το Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης εφαρμόζονται αναλόγως τα άρθρα 21 έως και 24.
- N. 2496/97
Άρθρο 37
παράγρ. 16
- « 8. Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη της συνέλευσης και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μπορεί να επιβάλλεται συμπληρωματική αναλογική εισφορά, αν η Διαχειριστική Επιτροπή εκτιμήσει ότι τα κεφάλαια που διαθέτει οποιαδήποτε στιγμή το Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης δεν επαρκούν για την εκπλήρωση εκκρεμών υποχρεώσεών του.
- «

Άρθρο 34

N. 2170/93
Άρθρο 18
παράγρ. 5

Με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου, που εκδίδεται μετά γνώμη της συνέλευσης των μελών του Γραφείου Διεθνούς Ασφάλισης και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται :

- α) Οι εισφορές που πρέπει να καταβάλει κάθε μέλος του Γραφείου Διεθνούς Ασφάλισης και ο τρόπος υπολογισμού αυτών για την κάλυψη των υποχρεώσεων και εγγυήσεων που καταβάλλονται από αυτό, καθώς και των εξόδων λειτουργίας του.
- β) Η σύνθεση, σύγκληση, λειτουργία και οι αρμοδιότητες της, κατά το άρθρο 33, Διαχειριστικής Επιτροπής.
- γ) Ο χρόνος και ο Τρόπος σύγκλησης, η απαρτία, ο τρόπος λήψης αποφάσεων και λειτουργίας της συνέλευσης των μελών αυτού.
- δ) Η τυχόν επιστροφή κατά τη διάρκεια της λειτουργίας αυτού χρηματικών ποσών προς τα μέλη.
- ε) Κάθε λεπτομέρεια αναγκαία για τη λειτουργία του Γραφείου Διεθνούς Ασφάλισης.

Άρθρο 34°

N. 2496/97
Άρθρο 37
παράγρ. 18

- « 1. Όπου στον παρόντα νόμο αναφέρεται «κράτη – μέλη της Ε.Ο.Κ.» νοείται Κράτη – μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και λοιπά Κράτη – μέλη του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (Ε.Ο.Χ.).
- « 2. Όπου στον παρόντα νόμο αναφέρεται η από 12 Δεκεμβρίου 1973 «Συμπληρωματική Συμφωνία μεταξύ Εθνικών Γραφείων (CONVENTION COMPLEMENTAIRE ENTRE BUREAUX NATIONAUX POUR L' APPLICATION DE LA DIRECTIVE DU CD AVRIL 1972), νοείται η από 15 Μαρτίου 1991 Πολυμερής Σύμβαση Εγγυήσεως μεταξύ Εθνικών Γραφείων Διεθνούς Ασφάλισης, η οποία δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων L 177, 5.7.91 (CONVENTION MULTILATERAL DE GARANTIE ENTRE BUREAUX NATIONAUX D' ASSUREURS):

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

Συνοριακή Ασφάλιση

Άρθρο 35

1. Αυτοκίνητα εισερχόμενα στην Ελλάδα στα οποία ενεργείται και έλεγχος για την ύπαρξη ασφαλιστικής κάλυψης και που δεν είναι εφοδιασμένα με πιστοποιητικό διεθνούς ασφάλισης σέ ισχύ κατά το άρθρο 5 παράγραφος 3 του νόμου αυτού, πρέπει κατά την είσοδό τους στο Ελληνικό έδαφος να καλυφθούν με ειδική ασφάλιση (συνοριακή ασφάλιση) κατά τις διατάξεις του επόμενου άρθρου.
2. Η ασφάλιση αυτή (συνοριακή ασφάλιση) συνάπτεται για χρονικό διάστημα 30 ημερών, χωρίς να μπορεί να ανανεωθεί. Οι διατάξεις του άρθρου 6 Παράγραφος 3 του νόμου αυτού, εφαρμόζονται αναλόγως και στην περίπτωση αυτή.

Άρθρο 36

1. Το Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης είναι υποχρεωμένο να διαθέτει σε κάθε συνοριακό σταθμό και λιμένα εισόδου στη χώρα αντιπρόσωπο εξουσιοδοτημένο να συνάπτει συνοριακές ασφαλίσεις για λογαριασμό όλων των μελών του.
Ο αντιπρόσωπος μπορεί να είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο καθώς και όργανο που ασκεί αστυνομικά ή τελωνειακά καθήκοντα. Στους αντιπροσώπους αυτούς μπορεί να καταβάλλεται αποζημίωση σε βάρος του Γραφείου, το ύψος της οποίας καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου.
2. Η συνοριακή ασφάλιση καταρτίζεται σύμφωνα με τους όρους και τα τιμολόγια ασφαλίσεων που ισχύουν στην Ελλάδα.
3. Για τη συνοριακή ασφάλιση εκδίδεται ειδικό έγγραφο ο τύπος του οποίου ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου.

Άρθρο 37

1. Το Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης τηρεί χωριστή διαχείριση των ασφαλίσεων των αποζημιώσεων (καταβαλλόμενων και εκκρεμών) καθώς και των λοιπών εξόδων της συνοριακής ασφάλισης.
2. Το Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης ευθύνεται απέναντι στο πρόσωπο που ζημιώθηκε, το οποίο έχει απ' ευθείας αξίωση κατ' αυτού.
3. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται αναλόγως για τη συνοριακή ασφάλιση οι διατάξεις που αφορούν το Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης.

Άρθρο 37α

Π.Δ. 10/2003
Άρθρο 8
με το οποίο
προστίθεται
Άρθρο 37α

1. Ο αντιπρόσωπος για τον διακανονισμό ζημιών, τον οποίο έχουν υποχρέωση να διορίσουν στην Ελλάδα κατ' εφαρμογή του άρθρου 4 της οδηγίας 2000/26/ΕΚ οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις εγκατεστημένες σε κράτος μέλος της Ε.Ε. και του Ε.Ο.Χ. που ασκούν στον τόπο εγκατάστασής τους τον κλάδο ασφάλισης 10 «αστική ευθύνη από χερσαία αυτοκίνητα οχήματα», εκτός της ευθύνης του μεταφορέα, έχει τα ακόλουθα προσόντα και προϋποθέσεις :

Πρέπει να είναι γνώστης της Ελληνικής γλώσσας, να έχει διαμονή ή εγκατάσταση στην Ελλάδα, να διαθέτει επαρκείς εξουσίες για να εκπροσωπεί την ασφαλιστική επιχείρηση που τον διορίζει και να ικανοποιεί ολοσχερώς τις αξιώσεις ζημιωθέντων με μόνιμη κατοικία την Ελλάδα, προερχόμενες από ατυχήματα προκαλούμενα από οχήματα ασφαλισμένα σε αυτήν.

2. Οι υποχρεώσεις του ανωτέρω αντιπροσώπου είναι να συγκεντρώνει, όσον αφορά τις σχετικές αξιώσεις, όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για τον διακανονισμό των ζημιών και να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την διαπραγμάτευση του διακανονισμού των ζημιών. Να διαθέτει επαρκείς εξουσίες για να αντιπροσωπεύει την επιχείρηση έναντι των προσώπων που υπέστησαν ζημιές και θα μπορούσαν να προβάλλουν αξίωση αποζημίωσης συμπεριλαμβανομένης και της ικανοποίησης αυτών των αξιώσεων και για να την αντιπροσωπεύει ή εφ' όσον απαιτείται, να φροντίζει για την αντιπροσωπευσή της ενώπιον των διοικητικών αρχών σχετικά με τις αξιώσεις αυτές. Επίσης να προβαίνει στις ενέργειες όπως καθορίζονται στο άρθρο 9α του παρόντος.
3. Ο υποχρεωτικός διορισμός αντιπροσώπου για τον διακανονισμό ζημιών σε καμία περίπτωση δεν περιορίζει τον ζημιωθέντα ή την ασφαλιστική του επιχείρηση να στρέφονται απ' ευθείας κατά του υπαιτίου του ατυχήματος ή της ασφαλιστικής του επιχείρησης.
4. Σε περίπτωση που ο αντιπρόσωπος ζημιών δεν συμμορφώνεται με τις διατάξεις της οδηγίας 2000/26 προκειμένου να εξυπηρετήσει τον ζημιωθέντα, η Εποπτική αρχή οφείλει να ενημερώνει την αντίστοιχη Εποπτική Αρχή ασφαλειών όπου είναι εγκατεστημένη η ασφαλιστική επιχείρηση, προκειμένου να ληφθούν τα ενδεδειγμένα μέτρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄

Τελικές και μεταβατικές διατάξεις

Άρθρο 38

Ν. 2170/93
Άρθρο 19
παραγρ. 1

1. Η μη συμμόρφωση ασφαλιστικής επιχείρησης προς τις διατάξεις του νόμου αυτού και των προεδρικών διαταγμάτων και υπουργικών αποφάσεων που εκδίδονται για την εφαρμογή του, έχει σαν αποτέλεσμα την ανάκληση της άδειας λειτουργίας του κλάδου ασφάλισης αστικής ευθύνης από ατυχήματα αυτοκινήτων.
2. Ανεξαρτήτως των συνεπειών που προβλέπονται στην προηγούμενη Παράγραφο, ο Υπουργός Εμπορίου δύναται να επιβάλλει πρόστιμο μέχρις 1.000.000 δραχμών σε ασφαλιστική εταιρία που : α) αρνείται χωρίς ειδική αιτιολογία να συνάψει ή να ανανεώσει ασφαλιστική σύμβαση σύμφωνα με τους όρους υποχρεωτικής ασφάλισης που περιέχονται στο νόμο αυτό ή β) δεν συμμορφώνεται στις διατάξεις του νόμου αυτού και των σε εκτέλεσή του Προεδρικών Διαταγμάτων και Υπουργικών Αποφάσεων κατά τους όρους της προηγούμενης παραγράφου. Το ποσό αυτό μπορεί να αναπροσαρμόζεται με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου.

Π.Δ. 10/2003
Άρθρο 5
παρ. 2

- « Ο Υπουργός μπορεί να επιβάλει πρόστιμο μέχρι 20.000 ΕΥΡΩ, σε
« ασφαλιστική επιχείρηση που δεν συμμορφώνεται με τις διατάξεις
« του άρθρου 6 παρ. 7 του άρθρου 27β του παρόντος και των
« προς εκτέλεση αυτών Υπουργικών Αποφάσεων.

3. Σε περίπτωση ανάκλησης της άδειας λειτουργίας ασφαλιστικής επιχείρησης στον κλάδο ασφάλισης της αστικής ευθύνης από ατυχήματα αυτοκινήτων, σύμφωνα προς τις διατάξεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου η επιχείρηση είναι υποχρεωμένη να ακυρώσει τα ασφαλιστήρια συμβόλαια που έχει εκδώσει επιφυλάσσομένων των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 11 και να επιστρέψει στους ασφαλισμένους τα μη δεδουλευμένα ασφαλιστρα αυτών των ασφαλιστηρίων αφαιρώντας από αυτά ποσοστό 25%.

Ν. 2496/97
Άρθρο 37
παραγρ. 19

- « 4. Η μη συμμόρφωση της Ένωσης Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος
« προς τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 4 του παρόντος
« τιμωρείται με χρηματική ποινή μέχρι το σε δραχμές ισόποσο των
« 4.000 Ευρωπαϊκών Λογιστικών Μονάδων.

Άρθρο 39

1. Με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου μπορεί να επιβληθεί υπέρ του Ταμείου Εθνικής Οδοποιίας εισφορά επί των καθαρών ασφαλιστρων του Κλάδου Αυτοκινήτων. Με Π.Δ/γμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Εμπορίου δύναται να αυξάνεται η ανωτέρω εισφορά μέχρι ποσοστό 3%.

2. Η κατά την προηγούμενη παράγραφο εισφορά αναγράφεται ξεχωριστά στο ασφαλιστήριο συμβόλαιο και βαρύνει τους ασφαλισμένους.
3. Οι ασφαλιστικές εταιρίες έχουν υποχρέωση μέσα σ' ένα μήνα από το τέλος κάθε τριμήνου, να αποδίδουν στο Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας τις εισφορές που έχουν εισπράξει για λογαριασμό του, μέσα στο τρίμηνο αυτό.
4. Το Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας υποχρεούται να χρησιμοποιεί το έσοδο από την κατά την παράγραφο 1 εισφορά αποκλειστικά για την «Σήμανση» του Εθνικού και Επαρχιακού οδικού δικτύου της χώρας.

N. 2496/97
Άρθρο 37
παράγρ. 27

- « 5. Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης μπορεί μέρος της κατά την παράγραφο 1 εισφοράς να διατίθεται υπέρ του Επικουρικού Κεφαλαίου για την εκπλήρωση των σκοπών του. Με όμοια απόφαση καθορίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής της παρούσας παραγράφου.

Οι διατάξεις των άρθρων 40 – 56 του Π.Δ/τος 237/86 οι οποίες κωδικοποιούσαν τις διατάξεις των άρθρων 22 έως και 28 του ν. 1569/85 (ΦΕΚ Α. 183) αναφορικά με τη σύσταση και λειτουργία ν.π.δ.δ. με την επωνυμία «Σώμα Ειδικών Πραγματογνωμόνων Τροχαίων Ατυχημάτων» (ΣΕΙΠΤΑ) καταργήθηκαν με το άρθρο 16 παρ. 1 του ν. 1867/89 (ΦΕΚ Α. 227).

Άρθρο 57

Σε περίπτωση διαφοράς, μεταξύ του κειμένου του Παρόντος Δ/τος και των κειμένων των νομοθετημάτων που κωδικοποιούνται, υπερισχύει το κείμενο των τελευταίων.

Άρθρο 58

Το παρόν αρχίζει να ισχύει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης.

Στον Υφυπουργό Εμπορίου αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος διατάγματος.

Σημείωση:

Η παράγραφος 20 του άρθρου 37 του ν. 2496/97 προβλέπει ότι όπου στις διατάξεις του ν. 489/1976, όπως ίσχυαν, αναφέρεται ο Υπουργός Εμπορίου, νοείται ο Υπουργός Ανάπτυξης.